

2024/2141

13.9.2024

**Wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami
członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony**

PREAMBUŁA

KRÓLESTWO BELGII,
REPUBLIKA BUŁGARI,
REPUBLIKA CZESKA,
KRÓLESTWO DANII,
REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,
REPUBLIKA ESTOŃSKA,
IRLANDIA,
REPUBLIKA GRECKA,
KRÓLESTWO HISZPANII,
REPUBLIKA FRANCUSKA,
REPUBLIKA CHORWACJI,
REPUBLIKA WŁOSKA,
REPUBLIKA CYPRYJSKA,
REPUBLIKA ŁOTEWSKA,
REPUBLIKA LITEWSKA,
WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,
WĘGRY,
REPUBLIKA MALTY,
KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,
REPUBLIKA AUSTRII,
RZECZPOSPOLITA POLSKA,
REPUBLIKA PORTUGALSKA,
RUMUNIA,
REPUBLIKA SŁOWENII,
REPUBLIKA SŁOWACKA,
REPUBLIKA FINLANDII,
KRÓLESTWO SZWECJI,

umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami
członkowskimi”,

i

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony,

oraz REPUBLIKA KIRGISKA,

z drugiej strony,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje silne więzi i wspólne wartości,

BIORĄC POD UWAGĘ pragnienie wzmocnienia wzajemnie korzystnej współpracy nawiązanej w przeszłości na podstawie Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, podpisaną w Brukseli w dniu 9 lutego 1995 r.,

BIORĄC POD UWAGĘ chęć podwyższenia poziomu wzajemnych stosunków w celu odzwierciedlenia nowych realiów politycznych i gospodarczych oraz rozwoju ich partnerstwa,

WYRAŻAJĄC wspólną wolę skonsolidowania, pogłębienia i zróżnicowania swojej współpracy na wszystkich poziomach w odniesieniu do kwestii dwustronnych, regionalnych i międzynarodowych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do wzmocniania propagowania, ochrony i urzeczywistniania praw człowieka i podstawowych wolności oraz poszanowania zasad demokracji, praworządności i dobrych rządów, a także do rozwoju demokracji parlamentarnej,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do przestrzegania zasad ustanowionych w Karcie Narodów Zjednoczonych, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/217 (III) A w dniu 10 grudnia 1948 r., zasad przyjętych przez Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (zwaną dalej „OBWE”), w szczególności zawartych w Akcie końcowym z Helsinek przyjętym w dniu 1 sierpnia 1975 r. podczas Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (zwanym dalej „Aktem końcowym KBWE z Helsinek”), zasad ustanowionych w Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją nr 2200A (XXI) w dniu 16 grudnia 1966 r. oraz w Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją nr 2200A (XXI) w dniu 16 grudnia 1966 r., a także zasad i norm prawa międzynarodowego,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do aktywnego wspierania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz angażowania się w skuteczny multilateralizm i pokojowe rozwiązywanie sporów, w szczególności poprzez współpracę w ramach ONZ i OBWE,

BIORĄC POD UWAGĘ pragnienie nawiązania i dalszego rozwijania regularnego dialogu politycznego w kwestiach dwustronnych i międzynarodowych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do wypełniania obowiązków międzynarodowych w zakresie zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do wzmocnienia współpracy w obszarze sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, w tym w obszarze zwalczania korupcji,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do przyczynienia się, w drodze szeroko zakrojonej współpracy w wielu obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, do politycznego, społeczno-gospodarczego i instytucjonalnego rozwoju Republiki Kirgiskiej,

BIORĄC POD UWAGĘ wolę umocnienia stosunków gospodarczych w oparciu o zasady gospodarki wolnorynkowej oraz stworzenia klimatu sprzyjającego rozwojowi dwustronnych stosunków handlowych i inwestycyjnych oraz łączności,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do przestrzegania praw i obowiązków wynikających z członkostwa w Światowej Organizacji Handlu (zwanej dalej „WTO”) oraz swoje zobowiązanie do przejrzystego i niedyskryminacyjnego wdrażania tych praw i obowiązków,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do poszanowania zasady zrównoważonego rozwoju oraz do współpracy w dążeniu do realizacji celów określonych w dokumencie końcowym szczytu ONZ w sprawie przyjęcia agendy rozwoju po roku 2015 zatytułowanym „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/70/1 w dniu 25 września 2015 r. (zwanym dalej „Agendą 2030”), z należyty uwzględnieniem ich programów wewnętrznych,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do zapewnienia zrównoważenia środowiskowego i ochrony środowiska oraz do wykonania wielostronnych umów środowiskowych, których są stronami, a także swoje zobowiązanie do wzmocnienia współpracy w zakresie środowiska, ograniczania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi oraz we wszystkich obszarach działań w dziedzinie klimatu zgodnie z celami Porozumienia paryskiego do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu przyjętego w dniu 12 grudnia 2015 r. (zwanego dalej „porozumieniem paryskim w sprawie zmian klimatu”),

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do wspierania współpracy transgranicznej i międzyregionalnej,

ODNOTOWUJĄC FAKT, że jeżeli Strony postanowią, w ramach niniejszej Umowy, po jej wejściu w życie, przystąpić do umów szczegółowych dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zawartych przez Unię Europejską na mocy części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), postanowienia takich przyszłych umów szczegółowych nie będą wiążące dla Irlandii, chyba że Unia Europejska wraz z Irlandią, odnośnie do jej wcześniejszych stosunków dwustronnych, zawiadomi Republikę Kirgiską, że Irlandia została związana takimi przyszłymi umowami szczegółowymi jako część Unii Europejskiej zgodnie z protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE; odnotowując też, że wszelkie późniejsze środki wewnętrzne Unii Europejskiej, które wprowadza się zgodnie z częścią trzecią tytuł V TFUE w celu wykonania niniejszej Umowy, nie byłyby wiążące dla Irlandii, chyba że Irlandia zgłosiłaby chęć uczestniczenia w takich środkach lub ich wprowadzenia zgodnie z protokołem nr 21; a także, że takie przyszłe umowy lub takie późniejsze środki wewnętrzne Unii Europejskiej objęte byłyby zakresem protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii załączonego do TUE i TFUE,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I CELE I ZASADY OGÓLNE

ARTYKUŁ 1

Cele

1. W niniejszej Umowie ustanawia się wzmocnione partnerstwo i współpracę między Stronami oparte na wspólnych wartościach, wspólnych interesach i dążeniu do wzmocnienia wzajemnych stosunków we wszystkich obszarach jej stosowania z wzajemną korzyścią.
2. Współpraca ta stanowi zachodzący między Stronami proces, który przyczynia się do zrównoważonego rozwoju, pokoju, stabilności i bezpieczeństwa poprzez zwiększoną zbieżność w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, skuteczną współpracę polityczną i gospodarczą oraz multilateralizm.

ARTYKUŁ 2

Zasady ogólne

1. Poszanowanie zasad demokracji oraz praw człowieka i podstawowych wolności, określonych w szczególności w Karcie Narodów Zjednoczonych, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Akcie końcowym KBWE z Helsinek, jak również w innych stosownych instrumentach międzynarodowych z zakresu praw człowieka, których są stronami, oraz zasady praworządności stanowi podwaliny polityki wewnętrznej i międzynarodowej Stron oraz istotny element niniejszej Umowy.
2. Strony potwierdzają poszanowanie zasad dobrych rządów, w tym tych dotyczących zwalczania korupcji na wszystkich szczeblach.
3. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie na rzecz zasad gospodarki wolnorynkowej, propagowania zrównoważonego rozwoju i przeciwdziałania zmianie klimatu.
4. Strony zobowiązują się do walki z różnymi formami międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, walki z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia (BMR) i środków jej przenoszenia oraz do skutecznego multilateralizmu.
5. Strony wprowadzają w życie niniejszą Umowę w oparciu o wspólne wartości, zasady dialogu, wzajemnego zaufania i szacunku, współpracy regionalnej, skutecznego multilateralizmu oraz przestrzegania swoich obowiązków międzynarodowych wynikających w szczególności z członkostwa w ONZ i OBWE.

TYTUŁ II

DIALOG I REFORMY POLITYCZNE, WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA

ARTYKUŁ 3

Cele dialogu politycznego

Strony rozwijają skuteczny dialog polityczny we wszystkich obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym w obszarach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz reformy wewnętrznej. Cele dialogu politycznego są następujące:

- a) zwiększenie skuteczności współpracy politycznej i zbieżności w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz propagowanie, utrzymywanie i umacnianie pokoju oraz stabilności i bezpieczeństwa regionalnego i międzynarodowego w oparciu o skuteczny multilateralizm;
- b) wzmocnienie demokracji i rozwoju politycznego, zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego oraz rozwoju instytucjonalnego w Republice Kirgiskiej;
- c) umacnianie poszanowania zasad demokracji, praworządności i dobrych rządów, praw człowieka, podstawowych wolności i zasady niedyskryminacji oraz zacieśnienie współpracy w tych dziedzinach;
- d) rozwijanie dialogu i pogłębianie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;
- e) propagowanie pokojowego rozwiązywania sporów i zasad integralności terytorialnej, nienaruszalności granic, suwerenności i niezależności;
- f) poprawa warunków w zakresie współpracy regionalnej.

ARTYKUŁ 4

Demokracja i praworządność

Strony pogłębiają dialog i współpracę celem:

- a) zapewnienia stosowania zasad demokracji i praworządności;
- b) stworzenia, konsolidacji i zwiększenia stabilności, skuteczności i rozliczalności instytucji demokratycznych;
- c) przeprowadzenia reformy sądownictwa i systemu prawnego oraz skutecznego funkcjonowania instytucji w dziedzinie ścigania przestępstw i sprawowania wymiaru sprawiedliwości, tak aby zapewnić równy dostęp do wymiaru sprawiedliwości i prawo do rzetelnego procesu sądowego (w tym prawa procesowe podejrzanych, oskarżonych i ofiar) w celu zagwarantowania niezależności, rozliczalności, jakości i efektywności systemu sądownictwa, prokuratury i ścigania przestępstw;
- d) wspierania e-rządzenia i prowadzenia reformy administracji publicznej, aby zapewnić sprawowanie rządów w sposób rozliczalny, efektywny i przejrzysty na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym;
- e) wzmocniania procesów wyborczych i zwiększania zdolności organów wyborczych;
- f) zapewnienia skutecznego zwalczania korupcji na wszystkich szczeblach.

ARTYKUŁ 5

Prawa człowieka i podstawowe wolności

Strony współpracują w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz pogłębiają dialog w celu:

- a) zapewnienia poszanowania praw człowieka, zasady niedyskryminacji oraz praw osób należących do mniejszości i słabszych grup społecznych;

- b) zapewnienia ochrony podstawowych wolności, w tym wolności wypowiedzi, wolności zgromadzania się i stowarzyszania się; wolności mediów i wolności religii;
- c) propagowanie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- d) propagowanie równouprawnienia płci, propagowanie, ochronę i urzeczywistnianie praw dziewcząt i kobiet, w tym poprzez zapewnianie im możliwości aktywnego udziału w sferze prywatnej i publicznej;
- e) wzmacnianie krajowych instytucji zajmujących się prawami człowieka, między innymi poprzez włączenie tych instytucji do procesów decyzyjnych;
- f) wzmacnianie współpracy w ramach organów ONZ zajmujących się prawami człowieka oraz procedur specjalnych Rady Praw Człowieka, w tym podejmowanie odpowiednich działań następczych wynikających z ich zaleceń zgodnie z prawodawstwem wewnętrznym Stron.

ARTYKUŁ 6

Spółeczeństwo obywatelskie

Strony współpracują na rzecz wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego i jego roli w gospodarczym, społecznym i politycznym rozwoju otwartego społeczeństwa demokratycznego, w szczególności poprzez:

- a) wzmocnienie możliwości, niezależności i przejrzystości organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
- b) wspieranie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w procesy kształtowania prawa i polityki poprzez ustanowienie otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu między instytucjami publicznymi z jednej strony, a przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego z drugiej;
- c) wspieranie ściślejszych kontaktów, wymiany informacji i doświadczeń, w tym za pomocą seminariów i konsultacji między wszystkimi sektorami społeczeństwa obywatelskiego w Unii Europejskiej i w Republice Kirgiskiej, również w drodze wykonywania niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 7

Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do poszanowania zasad i norm prawa międzynarodowego, w tym tych określonych w Karcie Narodów Zjednoczonych i Akcie końcowym KBWE z Helsinek, oraz swoje zaangażowanie na rzecz propagowania tych zasad i norm w stosunkach dwustronnych i wielostronnych.
2. Strony zacieśniają dialog i współpracę w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, uwzględniając różne aspekty polityki bezpieczeństwa i obrony, oraz zajmują się w szczególności kwestiami dotyczącymi zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego, ograniczania ryzyka, cyberbezpieczeństwa, skutecznego funkcjonowania sektora bezpieczeństwa, stabilizacji regionalnej, rozbrojenia, nieprolifracji, kontroli zbrojeń i kontroli wywozu broni.

ARTYKUŁ 8

Poważna przestępczość budząca niepokój społeczności międzynarodowej

1. Strony potwierdzają, że najpoważniejsze przestępstwa budzące niepokój całej społeczności międzynarodowej nie mogą pozostawać bezkarne i że musi zostać zapewnione ich skuteczne ściganie przez wprowadzanie środków na szczeblu wewnętrznym i międzynarodowym.
2. Strony uznają, że ustanowienie i skuteczne funkcjonowanie Międzynarodowego Trybunału Karnego stanowi ważne osiągnięcie na rzecz pokoju i sprawiedliwości na świecie. Strony wzmacniają współpracę w zakresie propagowania pokoju i sprawiedliwości międzynarodowej. Strony propagują powszechne stosowanie Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego i będą omawiać kwestię jego ratyfikacji i wdrożenia, biorąc pod uwagę własne ramy prawne i konstytucyjne.
3. Strony zgodnie postanawiają ściśle współpracować na rzecz przeciwdziałania ludobójstwu, zbrodniom przeciwko ludzkości i zbrodniom wojennym, wykorzystując do tego stosowne ramy współpracy dwustronnej i wielostronnej.

ARTYKUŁ 9

Zapobieganie konfliktom i zarządzanie kryzysowe

Strony współpracują w zakresie zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego oraz przeciwdziałają konfliktom w regionie w celu stworzenia obszaru pokoju i stabilności.

ARTYKUŁ 10

Współpraca regionalna i pokojowe rozwiązywanie sporów

1. Strony intensyfikują wspólne działania na rzecz poprawy warunków dla dalszej współpracy regionalnej w kluczowych obszarach, takich jak woda, energia, środowisko i zmiana klimatu, zintegrowane zarządzanie zasobami wodnymi i hydroenergetycznymi, zarządzanie granicami ułatwiające przepływ transgraniczny osób i towarów oraz demokratyczny i zrównoważony rozwój, przyczyniając się tym samym do dobrych stosunków sąsiedzkich, stabilności i bezpieczeństwa w Azji Środkowej. Strony dążą do pokojowego rozwiązywania sporów.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, muszą być zgodne z celem, jakim jest utrzymywanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, określonym w Karcie Narodów Zjednoczonych, Akcie końcowym KBWE z Helsinek i innych odpowiednich instrumentach wielostronnych, do których Strony się stosują.

ARTYKUŁ 11

Przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu BMR

1. Strony uznają, że rozprzestrzenianie BMR i środków jej przenoszenia, zarówno do państw, jak i do podmiotów niepaństwowych, stanowi jedno z największych zagrożeń dla stabilności i bezpieczeństwa w wymiarze międzynarodowym. Strony postanawiają zatem współpracować i przyczyniać się do walki z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia poprzez pełne poszanowanie i wykonanie na poziomie krajowym istniejących obowiązków wynikających z traktatów i umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia i nierozprzestrzeniania, a także innych odpowiednich obowiązków międzynarodowych. Strony uzgadniają, że niniejsze postanowienie stanowi istotny element niniejszej Umowy.

2. Strony postanawiają ponadto współpracować i przyczyniać się do walki z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia poprzez:

- a) podejmowanie działań mających na celu, w zależności od przypadku, podpisanie, ratyfikowanie lub przystąpienie do odpowiednich instrumentów międzynarodowych oraz ich pełne wdrożenie;
- b) ustanowienie skutecznego krajowego systemu kontroli wywozu, obejmującego kontrolę wywozu oraz tranzytu towarów związanych z BMR, uwzględniającego kontrolę końcowego przeznaczenia technologii podwójnego zastosowania pod kątem BMR oraz przewidującego skuteczne kary w przypadku naruszenia kontroli wywozu.

3. Strony zgodnie postanawiają ustanowić regularny dialog polityczny, który będzie towarzyszył tym elementom i który je umocni.

ARTYKUŁ 12

Kontrola wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz broni konwencjonalnej

1. Strony uznają, że nielegalne wytwarzanie i transfer broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do niej, a także obrót nimi, ich nadmierne gromadzenie, niewłaściwie zabezpieczone składowanie i niekontrolowane rozprzestrzenianie oraz złe zarządzanie nimi nadal stanowią poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

2. Strony zgodnie postanawiają wypełniać i w pełni wykonywać swoje odpowiednie obowiązki dotyczące nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym amunicją do niej, w ramach obowiązujących umów międzynarodowych oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, a także swoich zobowiązań w ramach innych instrumentów międzynarodowych mających zastosowanie w tej dziedzinie, takich jak Program działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach, przyjęty w dniu 20 lipca 2001 r.

3. Strony uznają znaczenie wewnętrznych systemów kontroli transferu broni konwencjonalnej, zgodnie z obowiązującymi normami międzynarodowymi. Strony uznają znaczenie stosowania takich kontroli w odpowiedzialny sposób, co przyczynia się do międzynarodowego i regionalnego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności oraz zmniejszenia cierpienia ludzkiego, a także do zapobiegania przenikaniu broni konwencjonalnej.

4. Strony zobowiązują się zatem do współpracy i zapewnienia koordynacji, komplementarności i synergii w swoich staraniach zmierzających do uregulowania międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną lub jego lepszego uregulowania oraz do zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią, zwalczania i eliminowania go. Strony zgodnie postanawiają ustanowić regularny dialog polityczny, który będzie towarzyszył temu przedsięwzięciu i który je umocni.

TYTUŁ III

SPRAWIEDLIWOŚĆ, WOLNOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO

ARTYKUŁ 13

Ochrona danych osobowych

1. Strony uznają znaczenie propagowania i zapewniania podstawowych praw do prywatności i ochrony danych osobowych jako głównego czynnika budującego zaufanie obywateli do gospodarki cyfrowej oraz jako kluczowego elementu dalszego rozwoju wymiany handlowej i współpracy w zakresie ścigania przestępstw.

2. Strony współpracują na rzecz zapewnienia skutecznej ochrony i egzekwowania tych praw, w tym w kontekście zapobiegania terroryzmowi i innej przestępczości transgranicznej oraz ich zwalczania. Współpraca może obejmować budowanie zdolności, pomoc techniczną oraz wymianę informacji i wiedzy fachowej, a także inne rodzaje działań.

3. Strony współpracują na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, w drodze wymiany najlepszych praktyk i doświadczeń, z uwzględnieniem europejskich oraz międzynarodowych aktów prawnych i norm. Aby ułatwić współpracę, Republika Kirgiska będzie dążyć do przystąpienia do Konwencji Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, przyjętej w dniu 28 stycznia 1981 r., i Protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych dotyczącego organów nadzoru i transgranicznych przepływów danych, przyjętego w dniu 8 listopada 2001 r., oraz do wprowadzenia ich w życie.

ARTYKUŁ 14

Współpraca w zakresie migracji, azylu i zarządzania granicami

1. Strony potwierdzają znaczenie ustanowienia wszechstronnego dialogu na temat wszystkich kwestii związanych z migracją, w tym, w stosownych przypadkach, na temat legalnej migracji, ochrony międzynarodowej i walki z nielegalną migracją oraz walki z przemytem ludzi i handlem ludźmi.

2. Współpraca opiera się na ocenie konkretnych potrzeb dokonanej w ramach wzajemnych konsultacji Stron i jest wdrażana zgodnie z obowiązującym prawodawstwem Stron. Współpraca skupi się w szczególności na:

- a) eliminowaniu pierwotnych przyczyn migracji;
- b) opracowywaniu oraz wdrażaniu na szczeblu krajowym przepisów i praktyk w zakresie ochrony międzynarodowej, aby zapewnić zgodność z postanowieniami Konwencji dotyczącej statusu uchodźców przyjętej w dniu 28 lipca 1951 r. oraz Protokołu dotyczącego statusu uchodźców przyjętego w dniu 31 stycznia 1967 r.;
- c) przywoływaniu Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/71/1 w dniu 19 września 2016 r.;
- d) zasadach przyjmowania, a także prawach i statusie osób przyjmowanych, równym traktowaniu i integracji legalnie przebywających obcokrajowców, ich kształceniu i szkoleniu oraz środkach zwalczania rasizmu i ksenofobii;
- e) ustanowieniu skutecznej i prewencyjnej polityki zwalczania nielegalnej migracji, przemytu migrantów i handlu ludźmi, w tym sposobów zwalczania sieci skupiających przemytników i handlarzy oraz ochrony ofiar takiego handlu na podstawie odpowiednich aktów prawa międzynarodowego;

- f) kwestiach takich jak organizacja, szkolenie, najlepsze praktyki i inne środki operacyjne w dziedzinie zarządzania migracją, w szczególności nielegalną migracją, bezpieczeństwa dokumentów, polityki wizowej oraz systemów zarządzania migracjami i informacji o migracjach.

ARTYKUŁ 15

Readmisja i walka z nielegalną migracją

1. Strony uzgadniają, że w ramach współpracy na rzecz zapobiegania i przeciwdziałania nielegalnej migracji:
 - a) Republika Kirgiska dokonuje readmisji swoich obywateli, którzy nie spełniają warunków obowiązujących w odniesieniu do wjazdu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, obecności lub pobytu na tym terytorium, bądź którzy przestali te warunki spełniać, a readmisję taką przeprowadza się na wniosek tego państwa członkowskiego, bez dalszych formalności;
 - b) każde państwo członkowskie Unii Europejskiej dokonuje readmisji swoich obywateli, którzy nie spełniają warunków obowiązujących w odniesieniu do wjazdu na terytorium Republiki Kirgiskiej, obecności lub pobytu na tym terytorium, bądź którzy przestali te warunki spełniać, a readmisję taką przeprowadza się na wniosek Republiki Kirgiskiej, bez dalszych formalności;
 - c) państwa członkowskie Unii Europejskiej i Republika Kirgiska zapewniają swoim obywatelom odpowiednie dokumenty podróży do takich celów lub akceptują korzystanie z europejskiego dokumentu podróży ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1953⁽¹⁾ do celów powrotu. Jeżeli osoba, która ma zostać poddana readmisji, nie posiada żadnych dokumentów ani innych dowodów potwierdzających jej obywatelstwo, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne i konsularne zainteresowanego państwa członkowskiego lub Republiki Kirgiskiej zapewnia – na prośbę Republiki Kirgiskiej lub tego państwa członkowskiego – pełną współpracę w celu ustalenia obywatelstwa tej osoby.
2. Strony zgodnie postanawiają zawrzeć, na wniosek, umowę między Unią Europejską a Republiką Kirgiską regulującą szczególne obowiązki państw członkowskich Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej w zakresie readmisji, w tym szczegółowe przepisy dotyczące readmisji obywateli innych krajów i bezpaństwowców. Strony mogą również rozważyć, o ile pozwolą na to warunki, możliwość wynegocjowania umowy między Unią Europejską a Republiką Kirgiską o ułatwieniach wizowych dla obywateli Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej.

ARTYKUŁ 16

Przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Strony współpracują na rzecz zapobiegania wykorzystywaniu ich instytucji finansowych oraz wyznaczonych niefinansowych przedsiębiorstw i zawodów do prania dochodów z działalności przestępczej i finansowania terroryzmu oraz na rzecz zwalczania takiego wykorzystywania.
2. W tym celu wymieniają informacje zgodnie ze swoimi przepisami i współpracują na rzecz zapewnienia skutecznego i pełnego wdrożenia zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) oraz innych norm przyjętych przez odpowiednie organy międzynarodowe działające w tej dziedzinie. Współpraca ta może obejmować między innymi identyfikację, śledzenie, zajmowanie, konfiskatę i odzyskiwanie aktywów lub funduszy pochodzących z dochodów z przestępstwa.

ARTYKUŁ 17

Niedozwolone środki odurzające

1. Strony współpracują na rzecz zapewnienia zrównoważonego, opartego na dowodach i zintegrowanego podejścia do postępowania z niedozwolonymi środkami odurzającymi i nowymi substancjami psychoaktywnymi.
2. Polityka i działania dotyczące środków odurzających mają na celu wzmocnienie struktur służących zapobieganiu obrotowi niedozwolonymi środkami odurzającymi i eliminowaniu tych środków, ograniczaniu podaży takich środków, handlu nimi i popytu na nie oraz radzeniu sobie ze skutkami zdrowotnymi i społecznymi używania niedozwolonych środków odurzających w celu ograniczenia szkód. Strony współpracują na rzecz zapobiegania wykorzystywaniu prekursorów chemicznych do nielegalnej produkcji środków odurzających i substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1953 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie ustanowienia europejskiego dokumentu podróży do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oraz uchylające zalecenie Rady z dnia 30 listopada 1994 r. (Dz.U. UE L 311 z 17.11.2016, s. 13).

3. Strony uzgadniają metody współpracy niezbędne do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1. Działania opierają się na wspólnie uzgodnionych zasadach określonych w odpowiednich konwencjach ONZ w sprawie kontroli środków odurzających oraz na zaleceniach określonych w dokumencie końcowym zatytułowanym „Nasze wspólne zobowiązanie na rzecz skutecznego rozwiązania i zwalczania światowego problemu narkotykowego”, przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/S-30/1 w dniu 19 kwietnia 2016 r., który stanowi najbardziej aktualny światowy konsensus w sprawie międzynarodowej polityki w dziedzinie narkotyków, w celu podsumowania realizacji zobowiązań podjętych w zakresie wspólnego rozwiązywania ogólnoswiatowego problemu narkotyków i przeciwdziałania mu.

ARTYKUŁ 18

Walka z przestępczością zorganizowaną i korupcją

1. Strony współpracują w zakresie zwalczania i zapobiegania działalności przestępczej i nielegalnej, w tym działalności transnarodowej, zorganizowanej lub innej, takiej jak:

- a) przemyt migrantów i handel ludźmi;
- b) przemyt broni palnej, w tym broni strzeleckiej i lekkiej, oraz nielegalny handel taką bronią;
- c) przemyt niedozwolonych środków odurzających i nielegalny handel takimi środkami;
- d) przemyt towarów i nielegalny handel towarami;
- e) nielegalna działalność gospodarcza i finansowa, taka jak podrabianie, oszustwa podatkowe i oszustwa przetargowe;
- f) sprzeniewierzenie środków publicznych w ramach projektów finansowanych przez międzynarodowych darczyńców;
- g) czynna i bierna korupcja, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym;
- h) fałszowanie dokumentów i składanie fałszywych oświadczeń;
- i) cyberprzestępczość.

2. Strony wzmacniają współpracę dwustronną, regionalną i międzynarodową pomiędzy organami ścigania, w tym szkolenia i wymianę doświadczeń. Strony wdrażają odpowiednie normy międzynarodowe, w szczególności postanowienia Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/55/25 w dniu 8 stycznia 2001 r. i protokołów do niej.

3. Strony współpracują w zakresie zapobiegania i zwalczania korupcji zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi, w szczególności postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/58/4 w dniu 31 października 2003 r. oraz zaleceniami wynikającymi z ocen dokonanych na podstawie tej konwencji.

ARTYKUŁ 19

Walka z terroryzmem

1. Strony potwierdzają znaczenie walki z terroryzmem i zapobiegania temu zjawisku i zgodnie postanawiają współpracować na szczeblu dwustronnym, regionalnym i międzynarodowym, aby zapobiegać terroryzmowi i zwalczać go we wszystkich formach i przejawach.

2. Strony uzgadniają, że niezwykle ważne jest, aby walka z terroryzmem była prowadzona przy pełnym poszanowaniu praworządności oraz w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, w tym z międzynarodowymi przepisami dotyczącymi praw człowieka, międzynarodowymi przepisami dotyczącymi praw uchodźców oraz międzynarodowym prawem humanitarnym, zasadami Karty Narodów Zjednoczonych oraz wszystkimi istotnymi międzynarodowymi instrumentami dotyczącymi zwalczania terroryzmu.

3. Strony podkreślają znaczenie powszechnej ratyfikacji i wdrożenia wszystkich konwencji i protokołów ONZ dotyczących zwalczania terroryzmu. Strony zgodnie postanawiają wspierać dialog na temat projektu wszechstronnej konwencji dotyczącej terroryzmu międzynarodowego oraz współpracować we wdrażaniu globalnej strategii zwalczania terroryzmu Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjętej rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr A/RES/60/288 w dniu 8 września 2006 r., a także stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ.

4. Strony potwierdzają znaczenie ścigania przestępstw i orzecznictwa w walce z terroryzmem i zgodnie postanawiają współpracować w zakresie zapobiegania terroryzmowi i jego eliminowania, w szczególności przez następujące działania:
- a) wymianę informacji na temat grup terrorystycznych oraz pojedynczych osób prowadzących taką działalność, a także wspierających je sieci, zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego i krajowego, zwłaszcza dotyczącymi ochrony danych i ochrony prywatności;
 - b) wymianę doświadczeń w zakresie zapobiegania terroryzmowi i jego eliminowania, służących temu celowi środków i metod oraz ich aspektów technicznych, a także w zakresie szkoleń, zgodnie z obowiązującymi przepisami;
 - c) wymianę poglądów na temat radykalizacji postaw i rekrutacji oraz sposobów przeciwdziałania radykalizacji i propagowania deradykalizacji i rehabilitacji;
 - d) wymianę poglądów i doświadczeń dotyczących ruchu transgranicznego oraz podróży osób podejrzanych o terroryzm, a także groźb terrorystycznych;
 - e) wymianę najlepszych praktyk w zakresie ochrony praw człowieka w ramach walki z terroryzmem, zwłaszcza w związku z postępowaniem karnym;
 - f) zapewnienie penalizacji przestępstw terrorystycznych oraz wprowadzanie środków przeciwdziałających finansowaniu terroryzmu;
 - g) przeciwdziałanie zagrożeniu terroryzmem z użyciem broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej oraz podejmowanie niezbędnych działań w celu zapobiegania nabywaniu, przekazywaniu i wykorzystywaniu do celów terrorystycznych materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, a także zapobieganiu nielegalnym działaniom wymierzonym w chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe obiekty wysokiego ryzyka.
5. Współpraca oparta jest na stosownych dostępnych ocenach i prowadzona w ramach wzajemnych konsultacji między Stronami.

ARTYKUŁ 20

Współpraca sądowa i prawna

1. Strony zacieśniają istniejącą współpracę w zakresie wzajemnej pomocy prawnej i ekstradycji w oparciu o odpowiednie umowy międzynarodowe. Strony wzmacniają istniejące mechanizmy oraz, w stosownych przypadkach, rozważają utworzenie nowych mechanizmów ułatwiających współpracę międzynarodową w tej dziedzinie. Taka współpraca obejmuje, w stosownych przypadkach, dostęp do odpowiednich instrumentów międzynarodowych oraz ich wdrożenie, a także bliższą współpracę z Eurojustem.
2. Strony rozwijają współpracę sądową i prawną w sprawach cywilnych i handlowych, w szczególności w odniesieniu do negocjowania, ratyfikowania i wykonywania wielostronnych konwencji dotyczących współpracy sądowej w sprawach cywilnych, w tym konwencji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

ARTYKUŁ 21

Ochrona konsularna

Organy konsularne i dyplomatyczne każdego reprezentowanego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zapewniają ochronę każdemu obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej nieposiadającego stałego przedstawicielstwa w Republice Kirgiskiej, które mogłoby faktycznie udzielić ochrony konsularnej w danym przypadku, na takich samych warunkach jak w przypadku obywateli tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

W celu ustanowienia skoordynowanej procedury pozwalającej obywatelom Republiki Kirgiskiej na uzyskanie ochrony konsularnej w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w których Republika Kirgiska nie ma stałego przedstawicielstwa mogącego skutecznie zapewnić ochronę konsularną w danym przypadku, odstępuje się od wymogu dokonywania notyfikacji na podstawie art. 7 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych przyjętej w dniu 24 kwietnia 1963 r. przez urzędy konsularne Republiki Kirgiskiej znajdujące się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

TYTUŁ IV
HANDEL I ZAGADNIENIA ZWIĄZANE Z HANDELEM

ROZDZIAŁ 1
POSTANOWIENIA HORYZONTALNE

ARTYKUŁ 22

Cele

Celem niniejszego tytułu jest:

- a) rozszerzenie, zróżnicowanie i ułatwienie handlu między Stronami, w szczególności poprzez postanowienia dotyczące ułatwień celnych i handlowych, barier technicznych w handlu oraz środków sanitarnych i fitosanitarnych, przy jednoczesnym zachowaniu prawa każdej ze Stron do stanowienia prawa w celu osiągnięcia celów polityki publicznej;
- b) ułatwienie handlu usługami i inwestycji między Stronami, w tym poprzez swobodny transfer płatności bieżących i przepływ kapitału;
- c) faktyczne i wzajemne otwarcie rynków zamówień rządowych Stron;
- d) promowanie innowacji i kreatywności dzięki zapewnieniu odpowiedniej i skutecznej ochrony wszystkich praw własności intelektualnej;
- e) wspieranie tworzenia warunków sprzyjających niezakłóconej konkurencji w działalności gospodarczej Stron, w szczególności w odniesieniu do handlu i przepływu inwestycji między nimi;
- f) rozwój handlu międzynarodowego w sposób, który przyczynia się do zrównoważonego rozwoju w wymiarze gospodarczym, społecznym i środowiskowym;
- g) utworzenie skutecznego, sprawiedliwego i przewidywalnego mechanizmu rozstrzygania sporów w celu rozwiązywania sporów dotyczących wykładni i stosowania postanowień niniejszego tytułu.

ARTYKUŁ 23

Definicje

Na potrzeby niniejszego tytułu:

- a) „Porozumienie w sprawie rolnictwa” oznacza Porozumienie w sprawie rolnictwa zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- b) „Porozumienie w sprawie licencjonowania przywozu” oznacza Porozumienie w sprawie licencjonowania przywozu zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- c) „porozumienie antydumpingowe” oznacza Porozumienie o stosowaniu artykułu VI GATT 1994 zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- d) „dni” oznacza dni kalendarzowe, w tym weekendy i święta;
- e) „Traktat karty energetycznej” oznacza Traktat karty energetycznej, sporządzony w Lizbonie dnia 17 grudnia 1994 r.;
- f) „istniejący” oznacza obowiązujący w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy;
- g) „GATT 1994” oznacza Układ ogólny w sprawie tariff celnych i handlu z 1994 r. zawarty w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- h) „GATS” oznacza Układ ogólny w sprawie handlu usługami zawarty w załączniku 1B do porozumienia WTO;

- i) „środek” obejmuje dowolne środki przyjęte przez Stronę, w formie ustawy, rozporządzenia, reguły, procedury, decyzji, działania administracyjnego lub w jakiegokolwiek innej formie ⁽²⁾;
- j) „środki Strony” oznacza wszelkie środki przyjęte lub utrzymane przez ⁽³⁾:
 - (i) władze lub organy szczebla centralnego, regionalnego lub lokalnego; oraz
 - (ii) organy pozarządowe wykonujące uprawnienia delegowane przez władze lub organy szczebla centralnego, regionalnego lub lokalnego;
- k) „osoba” oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną;
- l) „zmieniona konwencja z Kioto” oznacza Międzynarodową konwencję dotyczącą uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzoną w Kioto dnia 18 maja 1973 r., ze zmianami;
- m) „Porozumienie w sprawie środków ochronnych” oznacza Porozumienie w sprawie środków ochronnych zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- n) „porozumienie SCM” oznacza Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- o) „porozumienie SPS” oznacza Porozumienie w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- p) „porozumienie TBT” oznacza Porozumienie w sprawie barier technicznych w handlu zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- q) „państwo trzecie” oznacza państwo lub terytorium nieobjęte geograficznym zakresem stosowania niniejszej Umowy;
- r) „Porozumienie o ułatwieniach w handlu” oznacza Porozumienie o ułatwieniach w handlu zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;
- s) „porozumienie TRIPS” oznacza Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej zawarte w załączniku 1C do porozumienia WTO;
- t) „Konwencja wiedeńska o prawie traktatów” oznacza Konwencję wiedeńską o prawie traktatów sporządzoną w Wiedniu w dniu 23 maja 1969 r.;
- u) „deklaracja z Aruszy Światowej Organizacji Celnej” oznacza deklarację Rady Współpracy Celnej dotyczącą dobrego rządzenia i uczciwości w sprawach celnych, ostatnio zmienioną w czerwcu 2003 r.;
- v) „WTO” oznacza Światową Organizację Handlu;
- w) „porozumienie WTO” oznacza Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu, sporządzone w dniu 15 kwietnia 1994 r.

ARTYKUŁ 24

Związek z innymi umowami międzynarodowymi

1. Strony potwierdzają swoje prawa i obowiązki względem siebie wynikające z porozumienia WTO i wszelkich innych porozumień, których obie są stronami.
2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako wymagające od którejkolwiek ze Stron działania w sposób niezgodny z jej obowiązkami wynikającymi z porozumienia WTO.

⁽²⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że pojęcie środek obejmuje zaniechanie.

⁽³⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że „środki Strony” obejmują środki wymienione w lit. j) pkt (i) oraz (ii) przyjmowane lub utrzymywane poprzez wydawanie poleceń, kierowanie lub kontrolowanie, bezpośrednio lub pośrednio, postępowania innych podmiotów w odniesieniu do tych środków.

ARTYKUŁ 25

Odniesienia do przepisów ustawowych i wykonawczych oraz innych umów

1. Wszelkie odniesienia do przepisów ustawowych i wykonawczych zawarte w niniejszym tytule, zarówno ogólne, jak i wskazujące konkretną ustawę, rozporządzenie lub dyrektywę, należy interpretować jako odniesienie do przepisu ustawowego bądź wykonawczego z późniejszymi zmianami, chyba że wskazano inaczej.
2. Każde zawarte w niniejszym tytule odniesienie do innych umów lub instrumentów prawnych, w całości lub w części, lub włączenie ich poprzez odesłanie należy interpretować, o ile nie wskazano inaczej, jako obejmujące:
 - a) powiązane załączniki, protokoły, przypisy, noty interpretacyjne i noty wyjaśniające; oraz
 - b) umowy zastępujące, których Strony są stronami, lub zmiany, które są wiążące dla Stron, z wyjątkiem przypadków gdy odniesienie potwierdza istniejące prawa.

ARTYKUŁ 26

Uprawnienie do wniesienia skargi w prawie wewnętrznym

Strona nie wprowadza w swoim prawie uprawnienia do wniesienia skargi przeciwko drugiej Stronie na tej podstawie, że środek zastosowany przez drugą Stronę jest niezgodny z niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 27

Szczególne zadania Rady Współpracy działającej w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu

1. Gdy Rada Współpracy wykonuje którekolwiek z powierzonych jej zadań odnoszących się do niniejszego tytułu, dokonuje tego w składzie złożonym z przedstawicieli Stron odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem, zgodnie z odpowiednimi ramami prawnymi Stron, lub z osób przez nich wyznaczonych.
2. Rada Współpracy działająca w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu:
 - a) jest uprawniona do przyjmowania decyzji w celu aktualizacji lub zmiany poniższych postanowień w drodze konsensusu, z należytym poszanowaniem biegu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron przewidzianych w ich ustawodawstwie:
 - (i) załącznik 2;
 - (ii) załączniki 8-A, 8-B i 8-C;
 - (iii) załącznik 9;
 - (iv) załączniki 14-A i 14-B;
 - (v) protokół;takie aktualizacje są potwierdzane i wchodzi w życie z chwilą wymiany not dyplomatycznych między Stronami, chyba że Strony uzgodnią inaczej;
 - b) może przyjmować decyzje dotyczące wydania interpretacji postanowień niniejszego tytułu;
 - c) może przyjmować decyzje o powołaniu dodatkowych podkomitetów spośród tych ustanowionych w niniejszym tytule, składających się z przedstawicieli Stron, oraz przydzielać im obowiązki w ramach swoich kompetencji; może również podjąć decyzję o zmianie funkcji powierzonych powołanym przez siebie podkomitetom, a także o ich rozwiązaniu.
3. Rada Współpracy działająca w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu przyjmuje decyzje i wydaje odpowiednie zalecenia po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron przewidzianych w ich ustawodawstwie.
4. W przypadku gdy posiedzenia Rady Współpracy nie są możliwe, decyzje, o których mowa w ust. 2, można przyjmować w drodze procedury pisemnej.

ARTYKUŁ 28

Szczególne zadania Komitetu Współpracy działającego w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu

1. Gdy Komitet Współpracy wykonuje którekolwiek z zadań powierzonych mu w niniejszym tytule, dokonuje tego w składzie złożonym z przedstawicieli Stron odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem lub z osób przez nich wyznaczonych.
2. Komitet Współpracy działający w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu wykonuje w szczególności następujące zadania:
 - a) wspiera Radę Współpracy w wykonywaniu jej zadań dotyczących kwestii związanych z handlem;
 - b) odpowiada za właściwe wdrożenie i stosowanie postanowień niniejszego tytułu; w tym względzie i bez uszczerbku dla praw ustanowionych w rozdziale 14 każda ze Stron może skierować do dyskusji w Komitecie Współpracy dowolną kwestię dotyczącą stosowania lub wykładni postanowień niniejszego tytułu;
 - c) nadzoruje, w razie potrzeby, dalsze rozwijanie postanowień niniejszego tytułu i ocenia rezultaty uzyskane w wyniku jego stosowania;
 - d) poszukuje odpowiednich sposobów zapobiegania problemom, które mogłyby się pojawić w obszarach objętych niniejszym tytułem, i rozwiązywania tych problemów; oraz
 - e) nadzoruje prace wszystkich podkomitetów ustanowionych na podstawie niniejszego tytułu.
3. Wykonując swoje zadania określone w ust. 2 niniejszego artykułu, Komitet Współpracy może składać wnioski dotyczące konieczności przyjęcia decyzji w sprawie aktualizacji lub zmian, o których mowa w art. 27 ust. 2 lit. a), lub w sprawie wydania interpretacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 lit. b), w przypadku gdy posiedzenia Rady Współpracy nie są możliwe.
4. Komitet Współpracy działający w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu podejmuje decyzje i wydaje odpowiednie zalecenia po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron przewidzianych w ich ustawodawstwie.

ARTYKUŁ 29

Koordynatorzy

1. Unia Europejska i Republika Kirgiska wyznaczają po jednym koordynatorze ds. niniejszego tytułu w ciągu 60 dni od wejścia w życie niniejszej Umowy i przekazują sobie wzajemnie dane kontaktowe koordynatorów.
2. Koordynatorzy wspólnie ustalają porządek obrad i prowadzą wszelkie inne niezbędne przygotowania do posiedzeń Rady Współpracy i Komitetu Współpracy zgodnie z niniejszym rozdziałem, a w stosownych przypadkach podejmują działania następcze w związku z decyzjami tych organów.

ARTYKUŁ 30

Podkomitety

1. Podkomitety składają się z przedstawicieli Unii Europejskiej, z jednej strony, oraz przedstawicieli Republiki Kirgiskiej, z drugiej strony.
2. Posiedzenia podkomitetów odbywają się w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, a następnie raz w roku lub na wniosek którejkolwiek ze Stron lub Komitetu Współpracy, na odpowiednim szczelbu. Posiedzenia z osobistym udziałem członków odbywają się na przemian w Brukseli lub w Bishkeku. Posiedzenia mogą się również odbywać przy użyciu wszelkich środków technologicznych dostępnych Stronom.
3. Podkomitetom przewodniczą wspólnie przedstawiciele Stron.

ROZDZIAŁ 2
HANDEL TOWARAMI

ARTYKUŁ 31
Zakres stosowania

O ile w niniejszej Umowie nie przewidziano inaczej, niniejszy rozdział ma zastosowanie do handlu towarami Strony.

ARTYKUŁ 32
Definicje

Na potrzeby niniejszego rozdziału:

- a) „czynności konsularne” oznacza procedurę uzyskania od konsula Strony dokonującej przywozu na terytorium Strony dokonującej wywozu lub na terytorium strony trzeciej faktury konsularnej lub wizy konsularnej dla faktur handlowych, świadectwa pochodzenia, manifestu ładunkowego, deklaracji wywozowej przewoźników lub innej dokumentacji celnej związanej z przywozem towaru;
- b) „cło” oznacza wszelkie cła lub opłaty jakiegokolwiek rodzaju nałożone na przywóz towaru lub w związku z przywozem towaru; pojęcie to nie obejmuje:
 - (i) opłat równoważnych podatkom wewnętrznym, nałożonych zgodnie z art. 34;
 - (ii) cła antydumpingowego, specjalnego cła ochronnego, cła wyrównawczego lub ochronnego stosowanego zgodnie z GATT 1994, porozumieniem antydumpingowym, Porozumieniem w sprawie rolnictwa, porozumieniem SCM oraz Porozumieniem w sprawie środków ochronnych, stosownie do przypadku;
 - (iii) opłat lub innych należności nakładanych na przywóz lub w związku z przywozem towaru, których kwota jest ograniczona do przybliżonego kosztu świadczonych usług;
- c) „procedura licencjonowania wywozu” oznacza procedurę administracyjną wymagającą – jako warunek wstępny wywozu z terytorium Strony dokonującej wywozu – złożenia właściwemu organowi administracyjnemu lub organom administracyjnym wniosku lub innych dokumentów (innych niż zazwyczaj wymagane w procedurach odprawy celnej);
- d) „towar Strony” oznacza towar krajowy w rozumieniu GATT 1994;
- e) „System Zharmonizowany”, inaczej „HS”, oznacza zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów obejmujący wszystkie noty prawne i ich zmiany, opracowany przez Światową Organizację Celną;
- f) „procedura licencjonowania przywozu” oznacza procedurę administracyjną wymagającą – jako warunek wstępny przywozu na terytorium Strony dokonującej przywozu – złożenia właściwemu organowi administracyjnemu lub organom administracyjnym wniosku lub innych dokumentów (innych niż zazwyczaj wymagane w procedurach odprawy celnej);
- g) „towar przerobiony” oznacza towar sklasyfikowany w działach 84, 85, 87, 90 lub pozycji 9402 systemu zharmonizowanego, który:
 - (i) całkowicie lub częściowo składa się z części uzyskanych z towarów wcześniej używanych;
 - (ii) charakteryzuje się podobnym działaniem i warunkami pracy jak równoważny towar nowy; oraz
 - (iii) otrzymuje tę samą gwarancję co równoważny towar nowy.

ARTYKUŁ 33
Zasada najwyższego uprzywilejowania

1. Każda ze Stron przyznaje towarom drugiej Strony najwyższe uprzywilejowanie zgodnie z art. I GATT 1994 wraz z uwagami i postanowieniami uzupełniającymi do niego, które zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania do preferencyjnego traktowania przyznanego przez Strony w stosunku do towarów państwa trzeciego zgodnie z porozumieniem WTO.

ARTYKUŁ 34

Traktowanie narodowe

Każda ze Stron przyznaje traktowanie narodowe towarom drugiej Strony zgodnie z art. III GATT 1994 wraz z uwagami i postanowieniami uzupełniającymi do niego. W tym celu art. III GATT 1994 oraz uwagi i postanowienia uzupełniające do niego zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

ARTYKUŁ 35

Ograniczenia w przywozie i wywozie

Żadna ze Stron nie przyjmuje ani nie utrzymuje żadnych zakazów ani ograniczeń innych niż cła, podatki lub inne opłaty, wprowadzonych w postaci kontyngentów, licencji importowych lub eksportowych lub innych środków na przywóz jakiegokolwiek towaru drugiej Strony lub na wywóz lub sprzedaż eksportową jakiegokolwiek towaru z przeznaczeniem na terytorium drugiej Strony, chyba że zgodnie z art. XI GATT 1994 wraz z uwagami i postanowieniami uzupełniającymi do niego. W tym celu art. XI GATT 1994 oraz uwagi i postanowienia uzupełniające do niego zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

ARTYKUŁ 36

Cła wywozowe, podatki i inne opłaty

1. Żadna ze Stron nie wprowadza ani nie utrzymuje żadnych cel, podatków ani innych opłat jakiegokolwiek rodzaju nakładanych na wywóz towaru na terytorium drugiej Strony ani w związku z tym wywozem, ani żadnych innych środków o skutku równoważnym, w odniesieniu do towarów innych niż te wymienione w wykazie zawartym w załączniku 2 do niniejszej Umowy. Niniejsze postanowienie nie ma zastosowania do towarów przewożonych przez terytorium Strony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT 1994 ani do towarów, które zgodnie z umową międzynarodową między Republiką Kirgiską a stroną trzecią zostały przywiezione do Republiki Kirgiskiej bez nałożenia należności celnych wywozowych, które w przeciwnym razie zostałyby nałożone przez tę stronę trzecią na wywóz do Unii Europejskiej zgodnie, w stosownych przypadkach, z listą koncesyjną tej strony trzeciej załączoną do GATT 1994 lub jakimikolwiek zobowiązaniami dwustronnymi powziętymi z Unią Europejską.
2. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uniemożliwia Stronie nałożenia na wywóz towarów na terytorium drugiej Strony opłaty lub należności dozwolonej na podstawie art. 38.

ARTYKUŁ 37

Kontrola wywozu produktów podwójnego zastosowania

Strony wymieniają się informacjami i dobrymi praktykami w zakresie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania w celu wspierania ujednolicenia kontroli wywozu Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej.

ARTYKUŁ 38

Opłaty i formalności

1. Art. VIII GATT 1994 i jego uwagi interpretacyjne, jak również wszelkie wyjątki i wyłączenia dotyczące obowiązków oraz zwolnienia z nich określone w art. VIII GATT 1994, które mają zastosowanie na podstawie porozumienia WTO, zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.
2. Każda ze Stron niezwłocznie publikuje wszystkie opłaty i należności, które nakłada w związku z przywozem lub wywozem, w taki sposób, aby umożliwić administracji publicznej, przedsiębiorstwom handlowym i innym zainteresowanym stronom zapoznanie się z nimi.
3. Każda ze Stron dokonuje okresowego przeglądu opłat i należności, które nakłada, w celu zmniejszenia ich liczby i zróżnicowania, jeżeli istnieje taka możliwość.
4. Żadna ze Stron nie wymaga czynności konsularnych, w tym zapłaty powiązanych opłat i należności, w związku z przywozem jakichkolwiek towarów drugiej Strony.

ARTYKUŁ 39

Towary przerobione

1. Strona dąży do przyznawania towarom przerobionym drugiej Strony traktowania nie mniej korzystnego niż to, które przyznaje równoważnym towarom nowym.
2. Jeżeli Strona przyjmuje lub utrzymuje zakazy lub ograniczenia przywozu i wywozu dotyczące towarów używanych, dokłada starań, by nie stosować tych środków do towarów przerobionych.
3. Strona może wymagać, aby towary przerobione były identyfikowane jako takie do celów dystrybucji lub sprzedaży na jej terytorium oraz aby spełniały wszystkie mające zastosowanie wymogi techniczne, które stosuje się do równoważnych towarów nowych.

ARTYKUŁ 40

Odprawa czasowa towarów

Strona udziela drugiej Stronie zwolnień z opłat i ceł przywozowych na towary odprawiane czasowo w okolicznościach i zgodnie z procedurami, które określono w wiążących Stronę umowach międzynarodowych dotyczących odprawy czasowej towarów. Zwolnienie to stosuje się zgodnie z przepisami każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 41

Tranzyt

Art. V GATT 1994 zostaje włączony do niniejszej Umowy i stanowi jej część. Strony wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia tranzytu towarów energetycznych, zgodnie z zasadą swobody tranzytu oraz z art. 7 ust. 1 i 3 Traktatu karty energetycznej.

ARTYKUŁ 42

Monopol w przywozie i wywozie

Żadna ze Stron nie wyznacza ani nie utrzymuje wyznaczonego monopolu w przywozie ani wywozie. Na potrzeby niniejszego artykułu monopol w przywozie lub wywozie oznacza wyłączne prawo podmiotu lub udzielenie przez Stronę podmiotowi wyłącznego upoważnienia do przywozu towaru z terytorium drugiej Strony lub wywozu towaru na terytorium drugiej Strony ⁽⁴⁾.

ARTYKUŁ 43

Oznaczanie pochodzenia

1. W przypadku gdy Republika Kirgiska wymaga oznaczenia pochodzenia przy przywozie towarów z Unii Europejskiej, akceptuje ona oznaczenie pochodzenia „Made in EU” lub jego odpowiednik w języku zgodnym z wymogami Republiki Kirgiskiej w zakresie oznaczania pochodzenia na warunkach nie mniej korzystnych niż warunki stosowane względem oznaczeń pochodzenia państw członkowskich Unii Europejskiej.
2. Na potrzeby oznaczenia pochodzenia „Made in EU” Republika Kirgiska traktuje Unię Europejską jako jedno terytorium.

ARTYKUŁ 44

Procedury licencjonowania przywozu

Każda ze Stron przyjmuje i stosuje wszelkie procedury licencjonowania przywozu zgodne z art. 1, 2 i 3 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu. W tym celu art. 1, 2 i 3 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

⁽⁴⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że niniejszy artykuł nie narusza przepisów rozdziału 6 i nie obejmuje prawa, które wynika z przyznania prawa własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 45

Procedury licencjonowania wywozu ⁽⁵⁾

1. Każda ze Stron, zgodnie ze swoimi kompetencjami ⁽⁶⁾, zapewnia przejrzystość w odniesieniu do procedur licencjonowania wywozu i publikuje wszelkie nowe procedury licencjonowania wywozu lub wszelkie zmiany w istniejących procedurach licencjonowania wywozu w sposób umożliwiający rządowi, przedsiębiorstwom handlowym i innym zainteresowanym stronom zapoznanie się z nimi. Taka publikacja ma miejsce, na ile to możliwe, nie później niż 30 dni przed wejściem w życie jakiegokolwiek nowej procedury licencjonowania wywozu lub jakiegokolwiek zmiany w istniejącej procedurze licencjonowania wywozu, a w każdym razie nie później niż w dniu wejścia w życie takiej procedury lub zmiany.
2. Publikacja procedur licencjonowania wywozu zawiera następujące informacje:
 - a) teksty procedur licencjonowania wywozu lub wszelkich zmian wprowadzonych w tych procedurach;
 - b) towary objęte każdą z procedur licencjonowania wywozu;
 - c) w odniesieniu do każdej procedury – opis procesu ubiegania się o pozwolenie na wywóz oraz wszelkie kryteria, które wnioskodawca musi spełnić, aby kwalifikować się do ubiegania się o pozwolenie na wywóz, takie jak posiadanie zezwolenia na prowadzenie działalności, podjęcie lub utrzymanie inwestycji lub prowadzenie działalności w określonej formie na terytorium Strony;
 - d) punkt lub punkty kontaktowe, w których zainteresowane osoby mogą uzyskać szczegółowe informacje na temat warunków uzyskania pozwolenia na wywóz;
 - e) organ lub organy administracyjne, do których należy złożyć wniosek lub inne stosowne dokumenty;
 - f) opis środka lub środków, których wdrożenie jest celem procedury licencjonowania wywozu;
 - g) okres obowiązywania poszczególnych procedur licencjonowania wywozu, chyba że dana procedura pozostanie w mocy do czasu jej wycofania lub zmiany w ramach nowej publikacji;
 - h) jeżeli Strona zamierza skorzystać z procedury licencjonowania wywozu w celu zarządzania kontyngentem wywozowym, całkowita ilość oraz, w stosownych przypadkach, wartość kontyngentu oraz daty otwarcia i zamknięcia kontyngentu; oraz
 - i) wszelkie zwolnienia lub wyjątki od wymogu uzyskania pozwolenia na wywóz, sposób ubiegania się o te zwolnienia lub wyjątki oraz kryteria ich przyznawania.
3. W terminie 45 dni od wejścia w życie niniejszej Umowy każda ze Stron powiadamia drugą Stronę o swoich istniejących procedurach licencjonowania wywozu. Strona, która przyjmuje nową procedurę licencjonowania wywozu lub zmienia jakąkolwiek istniejącą procedurę licencjonowania wywozu, powiadamia drugą Stronę o tej procedurze lub zmianie w ciągu 60 dni od publikacji. Zgłoszenie zawiera odniesienie do źródła lub źródeł, w których publikowane są informacje wymagane zgodnie z ust. 2, oraz, w stosownych przypadkach, adres odpowiedniej oficjalnej strony internetowej.

ARTYKUŁ 46

Środki ochrony handlu

Strony potwierdzają swoje prawa i obowiązki wynikające z:

- a) art. XIX GATT 1994;
- b) Porozumienia w sprawie środków ochronnych;
- c) art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;
- d) art. VI GATT 1994;

⁽⁵⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że żadne z postanowień niniejszego artykułu nie wymaga od Strony udzielenia pozwolenia na wywóz ani nie uniemożliwia Stronie wykonywania jej obowiązków lub zobowiązań wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, jak również z wielostronnych układów o nierozprzestrzenianiu i ustaleń w sprawie kontroli wywozu.

⁽⁶⁾ W odniesieniu do Republiki Kirgiskiej niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do środków stosowanych przez Republikę Kirgiską jednostronnie zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi na jej terytorium.

- e) porozumienia antydumpingowego; oraz
- f) porozumienia SCM.

ARTYKUŁ 47

Przejrzystość instrumentów ochrony handlu

1. Strony uzgadniają, że instrumenty ochrony handlu (środki antydumpingowe, antysubsydyjne i ogólne środki ochronne) powinny być stosowane w pełnej zgodności z odpowiednimi wymogami WTO i w oparciu o sprawiedliwy i przejrzysty system.
2. Przed dokonaniem ostatecznych ustaleń w sprawie środków antydumpingowych lub wyrównawczych Strony zapewnią ujawnienie wszystkich istotnych faktów będących podstawą decyzji o zastosowaniu środków bez uszczerbku dla postanowień art. 6.5 porozumienia antydumpingowego i art. 12.4 porozumienia SCM. Ujawnienie pozostawia zainteresowanym stronom odpowiedni czas na przedstawienie uwag.
3. Każdej zainteresowanej stronie zapewnia się możliwość bycia wysłuchanym i wyrażenia swoich opinii podczas dochodzenia antydumpingowego i antysubsydyjnego, pod warunkiem że nie spowoduje to zbędnego opóźnienia w prowadzeniu dochodzenia.
4. Niniejszy artykuł nie jest objęty rozdziałem 14 niniejszego tytułu.

ROZDZIAŁ 3

CŁA

ARTYKUŁ 48

Współpraca celna

1. Strony zacieśniają współpracę w obszarze cel, aby zapewnić przejrzyste środowisko handlowe, ułatwiać handel, podnosić bezpieczeństwo łańcucha dostaw, poprawiać bezpieczeństwo konsumentów, zapobiegać napływowi towarów naruszających prawa własności intelektualnej i zwalczać przemyt i oszustwa.
2. Aby zrealizować cele, o których mowa w ust. 1, oraz w granicach dostępnych zasobów Strony współpracują między innymi na rzecz:
 - a) poprawy prawa celnego oraz harmonizacji i uproszczenia procedur celnych, zgodnie z konwencjami międzynarodowymi i normami mającymi zastosowanie w obszarze cel i ułatwień handlowych, w tym tymi opracowanymi przez WTO (w tym zawartymi w Porozumieniu o ułatwieniach w handlu) i Światową Organizację Celną (w tym w szczególności zawartymi w zmienionej konwencji z Kioto), oraz z uwzględnieniem instrumentów i najlepszych praktyk opracowanych przez Unię Europejską, w tym strategii celnej;
 - b) opracowania nowoczesnych systemów celnych, w tym nowoczesnych technologii w zakresie odprawy celnej; przepisów dotyczących upoważnionych przedsiębiorców; zautomatyzowanej analizy i kontroli ryzyka; uproszczonych procedur zwolnienia towarów; audytu po odprawie celnej; przejrzystego ustalania wartości celnej oraz przepisów dotyczących partnerstw organów celnych i biznesu;
 - c) zapewnienia ułatwienia i skutecznej kontroli operacji przeładunku i tranzytu przez swoje terytoria; zapewnienia współpracy i koordynacji pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi organami i agencjami na ich odpowiednich terytoriach, tak by ułatwić ruch tranzytowy oraz poszukiwania, stosownie do potrzeb, możliwości zapewnienia zgodności między swoimi systemami tranzytu celnego;
 - d) zachęcania do stosowania najwyższych norm etyki zawodowej, w szczególności na granicy, poprzez stosowanie środków odzwierciedlających zasady określone w deklaracji z Aruszy Światowej Organizacji Celnej;
 - e) wymiany najlepszych praktyk i zapewnienia pomocy technicznej w dziedzinie planowania oraz zapewnienia najwyższych norm etyki zawodowej;
 - f) wymiany, w stosownych przypadkach, jednostronnych informacji i danych z poszanowaniem zasad każdej ze Stron dotyczących poufności danych wrażliwych oraz ochrony danych osobowych;

g) podjęcia, stosownie do potrzeb, skoordynowanych działań celnych między organami celnymi.

ARTYKUŁ 49

Wzajemna pomoc administracyjna

Bez uszczerbku dla innych form współpracy przewidzianych w niniejszej Umowie, w szczególności w jej art. 48, Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych zgodnie z postanowieniami protokołu.

ARTYKUŁ 50

Ustalanie wartości celnej

1. Postanowienia art. 1–17 porozumienia o stosowaniu art. VII GATT 1994 zawarte w załączniku 1 A do porozumienia WTO regulują zasady ustalania wartości celnej towarów w wymianie handlowej między Stronami. Postanowienia te zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.
2. Strony współpracują na rzecz wypracowania wspólnego podejścia do kwestii dotyczących ustalania wartości celnej.

ROZDZIAŁ 4

BARIERY TECHNICZNE W HANDLU

ARTYKUŁ 51

Cel

Celem niniejszego rozdziału jest ułatwienie handlu towarami między Stronami poprzez zapobieganie zbędnym barierom technicznym w handlu, ich identyfikowanie i eliminowanie.

ARTYKUŁ 52

Zakres

1. Niniejszy rozdział odnosi się do opracowania, przyjęcia i stosowania wszelkich norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności określonych w porozumieniu TBT, które mogą mieć wpływ na handel towarami między Stronami.
2. Niezależnie od postanowień ust. 1 niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:
 - a) specyfikacji zakupów opracowanych przez organy rządowe i dotyczących ich wymogów w zakresie produkcji lub konsumpcji; ani
 - b) środków sanitarnych i fitosanitarnych zdefiniowanych w załączniku A do porozumienia SPS, które są objęte rozdziałem 5 niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 53

Związek z porozumieniem TBT

Strony potwierdzają swoje istniejące prawa i wzajemne obowiązki wynikające z porozumienia TBT, które zostaje niniejszym włączone do niniejszej Umowy i stanowi jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

ARTYKUŁ 54

Przepisy techniczne

1. Każda ze Stron dokonuje, zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do tej Strony, oceny skutków regulacji w odniesieniu do planowanych przepisów technicznych, biorąc pod uwagę dostępne możliwości regulacyjne i pozaregulacyjne stanowiące alternatywę dla proponowanego przepisu technicznego, które mogłyby się przyczynić do osiągnięcia uzasadnionych celów Strony, zgodnie z art. 2.2 porozumienia TBT.
2. Każda ze Stron wykorzystuje odpowiednie normy międzynarodowe jako podstawę przepisów technicznych, chyba że takie normy międzynarodowe byłyby nieskutecznymi lub nieodpowiednimi środkami realizacji uzasadnionych zamierzonych celów.
3. Jeżeli Strona nie stosowała norm międzynarodowych jako podstawy swoich przepisów technicznych, na wniosek drugiej Strony podejmuje działania celem zapewnienia, aby wszelkie istotne odstępstwa od odpowiednich norm międzynarodowych zostały wskazane, i wyjaśnia powody, dla których normy te uznano za niewłaściwe lub nieskuteczne dla osiągnięcia wyznaczonego celu.
4. Każda ze Stron dokonuje przeglądu swoich przepisów technicznych w celu zwiększenia ich zbieżności z odpowiednimi normami międzynarodowymi, uwzględniając między innymi wszelkie zmiany w odpowiednich normach międzynarodowych oraz wszelkie zmiany okoliczności, które doprowadziły do rozbieżności w stosunku do odpowiednich norm międzynarodowych.
5. Opracowując istotne przepisy techniczne, które mogą mieć znaczący wpływ na handel, każda ze Stron wprowadza środki służące zapewnieniu, zgodnie z jej odpowiednimi zasadami i procedurami, aby istniały procedury umożliwiające wniesienie wkładu w drodze dyskusji publicznej, z wyjątkiem sytuacji, gdy wystąpią nagle problemy dotyczące bezpieczeństwa, zdrowia, ochrony środowiska albo bezpieczeństwa krajowego lub zaistnieje zagrożenie, że takie problemy wystąpią, oraz aby wyniki takich dyskusji były podawane do wiadomości publicznej.

ARTYKUŁ 55

Normy

1. W celu harmonizacji norm w jak najszerszym zakresie każda ze Stron zachęca organy normalizacyjne ustanowione na jej terytorium oraz regionalne organy normalizacyjne, który Strona lub organy normalizacyjne ustanowione na jej terytorium są członkami, do:
 - a) uczestniczenia, w ramach posiadanych zasobów, w opracowywaniu norm międzynarodowych przez odpowiednie międzynarodowe organy normalizacyjne;
 - b) wykorzystywania norm międzynarodowych jako podstawy opracowywanych norm, z wyjątkiem sytuacji, kiedy takie normy międzynarodowe byłyby nieskuteczne lub niewłaściwe, na przykład ze względu na niewystarczający poziom ochrony lub podstawowe czynniki klimatyczne lub geograficzne lub poważne problemy techniczne;
 - c) unikania powielania lub nakładania się prac z pracami międzynarodowych jednostek normalizacyjnych;
 - d) dokonywania regularnego przeglądu norm krajowych i regionalnych, które nie opierają się na odpowiednich normach międzynarodowych, w celu zwiększenia ich zbieżności z takimi normami międzynarodowymi;
 - e) współpracy z odpowiednimi organami normalizacyjnymi drugiej Strony w ramach międzynarodowych działań normalizacyjnych; współpraca ta może być prowadzona w międzynarodowych organach normalizacyjnych lub na poziomie regionalnym; oraz
 - f) wspierania współpracy dwustronnej między nimi a organami normalizacyjnymi drugiej Strony;
2. Strony powinny wymieniać informacje na temat swoich procesów normalizacyjnych oraz zakresu wykorzystania norm międzynarodowych, regionalnych lub sześciu niższego niż regionalny jako podstawy dla swoich norm krajowych.
3. Jeżeli projekt przepisu technicznego lub procedura oceny zgodności obejmują obowiązkowe wymagania w zakresie norm, muszą być spełnione obowiązki w zakresie przejrzystości określone w art. 58 niniejszej Umowy oraz w art. 2 lub 5 porozumienia TBT.

4. Za odpowiednie normy międzynarodowe w rozumieniu art. 2 i 5 porozumienia TBT oraz załącznika 3 do tego porozumienia uznaje się normy międzynarodowe przyjęte przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną, Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną, Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny oraz Komisję Kodeksu Żywnościowego ustanowioną przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, co nie wyklucza stosowania innych norm międzynarodowych.

5. Norma opracowana przez inne organizacje międzynarodowe może również zostać uznana za odpowiednią normę międzynarodową w rozumieniu art. 2 i art. 5 porozumienia TBT i załącznika 3 do niego, pod warunkiem że została opracowana:

a) przez organ normalizacyjny, który dąży do osiągnięcia konsensusu:

(i) albo między delegacjami krajowymi uczestniczącymi członków WTO reprezentującymi wszystkie krajowe jednostki normalizacyjne na ich terytorium, które przyjęły lub zamierzają przyjąć normy w zakresie objętym międzynarodową działalnością normalizacyjną; lub

(ii) między organami rządowymi uczestniczącymi członków WTO; oraz

b) zgodnie z decyzją Komitetu dotyczącą zasad rozwoju międzynarodowych norm, wskazówek i zaleceń w związku z art. 2 i 5 oraz załącznikiem 3 do porozumienia TBT.

ARTYKUŁ 56

Ocena zgodności

1. Postanowienia art. 52 dotyczące opracowywania, przyjmowania i stosowania przepisów technicznych stosuje się odpowiednio do procedur oceny zgodności.

2. Jeżeli Strona wymaga oceny zgodności jako pozytywnego zapewnienia, że produkt jest zgodny z przepisami technicznymi, wybiera procedury oceny zgodności⁽⁷⁾ proporcjonalne do ryzyka określonego na podstawie oceny ryzyka, w tym, w stosownych przypadkach, wykorzystując poświadczenie zgodności dostawcy.

3. Jeżeli Strona wymaga przeprowadzenia przez osobę trzecią oceny zgodności jako pozytywnego zapewnienia, że produkt jest zgodny z przepisem technicznym oraz nie zastrzegła tego zadania dla administracji publicznej, jak określono w ust. 4, Strona ta:

a) wykorzystuje na zasadzie preferencyjnej akredytację do zatwierdzania jednostek oceniających zgodność;

b) jak najlepiej wykorzystuje międzynarodowe normy dotyczące akredytacji i oceny zgodności, jak również międzynarodowe porozumienia obejmujące organy akredytujące Stron, na przykład w ramach mechanizmów Międzynarodowej Współpracy w dziedzinie Akredytacji Laboratoriów (ILAC) oraz Międzynarodowego Forum Akredytacji (IAF);

c) stosownie do przypadku rozważa przystąpienie lub zachęca swoje jednostki oceniające zgodność do przystępowania do wszelkich umów lub uzgodnień międzynarodowych dotyczących harmonizacji lub ułatwiania akceptacji wyników oceny zgodności;

d) zapewnia podmiotom gospodarczym możliwość wybrania jednostki oceniającej zgodność spośród jednostek zatwierdzonych przez organy Strony w odniesieniu do danego produktu;

e) zapewnia, aby jednostki oceniające zgodność były niezależne od producentów, importerów i przedsiębiorców ogółem oraz aby nie dochodziło do konfliktu interesów między jednostkami akredytującymi a jednostkami oceniającymi zgodność;

f) zezwala jednostkom oceniającym zgodność na korzystanie z usług podwykonawców w celu przeprowadzenia badań lub inspekcji w związku z oceną zgodności; oraz

g) publikuje na jednej stronie internetowej wykaz jednostek, które wyznaczyła do przeprowadzania takiej oceny zgodności, oraz odpowiednie informacje na temat zakresu wyznaczenia każdej takiej jednostki.

⁽⁷⁾ W przypadku Republiki Kirgiskiej procedury oceny zgodności ustanowiono w przepisach technicznych.

4. Żadne z postanowień ust. 3 lit. f) nie może być interpretowane jako zakazujące Stronie nakładania na podwykonawców obowiązku spełnienia tych samych wymagań, które jednostka oceniająca zgodność, z którą zawarli umowę, musiałyby spełnić na potrzeby samodzielnego przeprowadzenia badań lub inspekcji objętych umową.

5. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie wyklucza nakładania przez Stronę wymogu, aby ocenę zgodności dotyczącą określonych produktów przeprowadzały określone organy rządowe. W takich przypadkach Strona:

- a) ogranicza opłaty za ocenę zgodności do przybliżonego kosztu świadczonych usług oraz, na prośbę wnioskodawcy występującego o ocenę zgodności, wyjaśnia, w jaki sposób opłaty nakładane za taką ocenę zgodności są ograniczone do przybliżonego kosztu świadczonych usług; oraz
- b) udostępnia publicznie informację o wysokości opłat za ocenę zgodności.

6. Trzy lata po wejściu w życie niniejszej Umowy Strony rozpoczynają rozmowy na temat uznawania poświadczenia zgodności dostawcy jako dowodu zgodności z istniejącymi przepisami technicznymi, w szczególności w następujących dziedzinach:

- a) aspekty bezpieczeństwa dotyczące urządzeń elektrycznych i elektronicznych;
- b) aspekty bezpieczeństwa dotyczące maszyn;
- c) kompatybilność elektromagnetyczna urządzeń;
- d) efektywność energetyczna, w tym wymogi dotyczące ekoprojektu; oraz
- e) ograniczenie stosowania niektórych substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

ARTYKUŁ 57

Współpraca w dziedzinie barier technicznych w handlu

1. Strony wzmacniają współpracę dotyczącą norm, przepisów technicznych, metrologii, nadzoru rynku, akredytacji i procedur oceny zgodności w celu poszerzenia wzajemnego zrozumienia swoich systemów oraz ułatwienia dostępu do swoich rynków. W tym celu Strony starają się zidentyfikować i opracować mechanizmy i inicjatywy w zakresie współpracy odpowiednie dla szczególnych kwestii lub sektorów, które mogą obejmować między innymi:

- a) wymianę informacji i doświadczeń w zakresie opracowywania i stosowania przepisów technicznych oraz procedur oceny zgodności;
- b) stymulowanie współpracy między swoimi organami odpowiedzialnymi za metrologię, normalizację, ocenę zgodności i akredytację; oraz
- c) wymianę informacji dotyczących rozwoju sytuacji na odpowiednich forach regionalnych i wielostronnych w zakresie norm, przepisów technicznych, procedur oceny zgodności i akredytacji.

2. W celu wspierania wzajemnej wymiany handlowej Strony:

- a) starają się zmniejszać różnice istniejące między nimi w obszarze przepisów technicznych, metrologii, normalizacji, nadzoru rynku, akredytacji i procedur oceny zgodności, w tym poprzez zachęcanie do korzystania z odpowiednich międzynarodowych aktów prawnych;
- b) promują, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, wykorzystanie akredytacji do wspierania oceny kompetencji technicznych jednostek oceniających zgodność oraz ich działań; oraz
- c) wspierają uczestnictwo, a w miarę możliwości członkostwo, Republiki Kirgiskiej i jej właściwych organów krajowych w organizacjach europejskich i międzynarodowych, których działalność dotyczy norm, oceny zgodności, akredytacji, metrologii i powiązanych funkcji.

ARTYKUŁ 58

Przejrzystość

1. Po zgłoszeniu proponowanego przepisu technicznego lub procedury oceny zgodności do centralnego rejestru powiadomień WTO Strona zapewnia drugiej Stronie co najmniej 60 dni na przekazanie pisemnych uwag do wniosku, z wyjątkiem sytuacji, gdy wystąpią nagle problemy dotyczące bezpieczeństwa, zdrowia, ochrony środowiska albo bezpieczeństwa krajowego lub zaistnieje zagrożenie, że takie problemy wystąpią. Strona uwzględnia uzasadnione wnioski o przedłużenie okresu przeznaczonego na przekazanie uwag.
2. Jeżeli Strona otrzymuje od drugiej Strony pisemne uwagi dotyczące proponowanego przepisu technicznego lub proponowanej procedury oceny zgodności, Strona ta:
 - a) na wniosek drugiej Strony poddaje pod dyskusję pisemne uwagi z udziałem swojego właściwego organu regulacyjnego w terminie, w którym można je uwzględnić; oraz
 - b) udziela na piśmie odpowiedzi na uwagi nie później niż w dniu publikacji przepisu technicznego lub procedury oceny zgodności.
3. Każda ze Stron publikuje na stronach internetowych swoje odpowiedzi na uwagi otrzymane po powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, nie później niż w dniu publikacji przyjętego przepisu technicznego lub procedury oceny zgodności.
4. Każda ze Stron dostarcza, na wniosek drugiej Strony, informacje dotyczące celów, podstawy prawnej i powodów wprowadzenia przepisów technicznych lub procedury oceny zgodności, które Strona przyjęła lub których przyjęcie proponuje.
5. Każda ze Stron zapewnia, aby przyjęte przez nią przepisy techniczne i procedury oceny zgodności były publikowane na bezpłatnie dostępnych stronach internetowych.
6. Każda ze Stron dostarcza informacje dotyczące przyjęcia i wejścia w życie przepisów technicznych i procedur oceny zgodności oraz przyjętych tekstów końcowych w formie addendum do pierwotnego powiadomienia skierowanego do WTO.
7. Zapewnia się rozsądny odstęp czasu między publikacją przepisów technicznych a ich wejściem w życie, aby pozwolić przedsiębiorcom drugiej Strony na dostosowanie się. Wyrażenie „rozsądny odstęp czasu” należy rozumieć jako okres co najmniej sześciu miesięcy, chyba że byłoby to nieskuteczne z perspektywy realizacji uzasadnionych zamierzonych celów.
8. Strona ustosunkowuje się pozytywnie do uzasadnionego wniosku drugiej Strony otrzymanego przed upływem terminu przedkładania uwag po przekazaniu WTO proponowanego przepisu technicznego zgodnie z ust. 1, o przedłużenie okresu między przyjęciem przepisu technicznego a jego wejściem w życie, z wyjątkiem przypadków, w których takie opóźnienie byłoby nieskutecznym środkiem do osiągnięcia zamierzonych uzasadnionych celów.

ARTYKUŁ 59

Oznakowanie i etykietowanie

1. Strony uzgadniają, że przepis techniczny może zawierać wymogi w zakresie oznakowania lub etykietowania lub dotyczyć wyłącznie takich wymogów. W takich przypadkach Strony stosują zasady określone w art. 2.2 porozumienia TBT.
2. Jeżeli Strona wymaga obowiązkowego oznakowania lub etykietowania produktów:
 - a) wymaga ona podawania wyłącznie takich informacji, które są istotne dla konsumentów lub użytkowników produktu lub które wskazują na zgodność produktu z obowiązkowymi wymaganiami technicznymi;
 - b) nie wymaga żadnego uprzedniego zatwierdzenia, żadnej uprzedniej rejestracji ani certyfikacji oznakowań ani etykiet produktów ani wniesienia opłaty jako warunku wstępnego wprowadzenia do obrotu na jej rynku produktów, które spełniają ustanowione wymagania, chyba że jest to niezbędne ze względu na związane z produktem zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi, zwierząt lub roślin, dla środowiska lub bezpieczeństwa narodowego;
 - c) jeżeli wymaga stosowania przez podmioty gospodarcze niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego, bez zbędnej zwłoki i w sposób niedyskryminujący wydaje taki numer podmiotom gospodarczym drugiej Strony;

- d) zezwala na stosowanie następujących elementów, pod warunkiem że nie są one sprzeczne, dezorientujące ani wprowadzające w błąd w odniesieniu do informacji wymaganych na terytorium Strony dokonującej przywozu towarów:
- (i) informacji w innych językach oprócz języka wymaganego na terytorium Strony dokonującej przywozu towarów;
 - (ii) uznanych na świecie nazw, piktogramów, symboli lub elementów graficznych; oraz
 - (iii) informacji dodatkowych w stosunku do tych wymaganych na terytorium Strony dokonującej przywozu towarów;
- e) akceptuje fakt, że etykietowanie, w tym etykietowanie dodatkowe lub korekty etykietowania, odbywa się magazynach celnych lub innych wyznaczonych przestrzeniach jako alternatywa dla etykietowania w kraju pochodzenia; oraz
- f) w stosownych przypadkach rozważa możliwość zaakceptowania nietrwałych lub usuwalnych etykiet bądź oznakowań lub etykiet umieszczonych w dokumentacji towarzyszącej, a nie fizycznie przymocowanych do produktu.

ARTYKUŁ 60

Konsultacje

1. Strona może zwrócić się do drugiej Strony o konsultację w każdej kwestii wynikającej z niniejszego rozdziału, składając pisemny wniosek u koordynatora drugiej Strony do spraw rozdziału TBT. Strony dokładają wszelkich starań, aby rozwiązać daną kwestię w sposób wzajemnie satysfakcjonujący i mogą w tym celu zwołać Komitet Współpracy.
2. Dla większej pewności należy zaznaczyć, że niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Stron wynikających z rozdziału 14.

ARTYKUŁ 61

Koordinator do spraw rozdziału TBT

1. Każda ze Stron wyznacza koordynatora do spraw rozdziału TBT i informuje drugą Stronę o zmianie tego koordynatora. Koordinatorzy do spraw rozdziału TBT pracują wspólnie nad ułatwieniem wdrożenia niniejszego rozdziału i współpracy między Stronami we wszystkich kwestiach związanych z porozumieniem TBT.
2. Zadania każdego koordynatora do spraw rozdziału TBT obejmują:
 - a) monitorowanie wdrażania i stosowania postanowień niniejszego rozdziału, w tym każdej kwestii związanej z opracowywaniem, przyjmowaniem, stosowaniem lub egzekwowaniem norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności;
 - b) komunikowanie się z koordynatorem do spraw rozdziału TBT drugiej Strony w sprawie inicjatyw podejmowanych przez Stronę celem zacieśniania współpracy w zakresie opracowywania i doskonalenia norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności oraz wymiany informacji dotyczących rozwoju sytuacji na forach pozarządowych, regionalnych i wielostronnych poświęconych normom, przepisom technicznym i procedurom oceny zgodności.
3. Koordinatorzy do spraw rozdziału TBT komunikują się ze sobą w dowolny uzgodniony sposób, który jest odpowiedni do celów wykonywania ich funkcji.

ROZDZIAŁ 5

KWESTIE SANITARNE I FITOSANITARNE

ARTYKUŁ 62

Cel

Celem niniejszego rozdziału jest określenie zasad mających zastosowanie do środków sanitarnych i fitosanitarnych (zwanych dalej „środkami SPS”) w wymianie handlowej między Stronami oraz do współpracy w zakresie dobrostanu zwierząt, ochrony roślin i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe. Strony stosują zasady określone w niniejszym

rozdziale w sposób, który ułatwia handel i zapobiega tworzeniu między nimi nieuzasadnionych barier w handlu, przy równoczesnym zachowaniu stosowanego przez każdą ze Stron poziomu ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin.

ARTYKUŁ 63

Zobowiązania wielostronne

Strony potwierdzają swoje prawa i obowiązki wynikające z porozumienia SPS.

ARTYKUŁ 64

Zasady

1. Strony zapewniają, aby środki SPS były opracowywane i realizowane w oparciu o zasady proporcjonalności, przejrzystości, niedyskryminacji i naukowego uzasadnienia i z uwzględnieniem norm międzynarodowych (Międzynarodowa konwencja ochrony roślin podpisana w Rzymie w dniu 6 grudnia 1951 r. („IPPC”), Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt („OIE”) i Komisja Kodeksu Żywnościowego („Kodeks Żywnościowy”).
2. Każda ze Stron zapewnia, aby jej środki SPS nie powodowały arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji między jej własnym terytorium a terytorium drugiej Strony w zakresie, w jakim panują w nich identyczne lub podobne warunki. Środki SPS nie mogą być stosowane w sposób, który stanowiłby ukryte ograniczenie w handlu między Stronami.
3. Każda ze Stron zapewnia, aby wdrażano środki, procedury lub mechanizmy kontroli SPS, a odpowiedzi na wezwanie do udzielenia informacji otrzymane od właściwego organu drugiej Strony udzielano bezzwłocznie i w sposób nie mniej korzystny w odniesieniu do produktów przywożonych niż w odniesieniu do wewnętrznych produktów podobnych.

ARTYKUŁ 65

Wymagania przywozowe

1. Wymagania przywozowe Strony dokonującej przywozu mają zastosowanie do całego terytorium Strony dokonującej wywozu, z zastrzeżeniem art. 64.
2. Wymogi dotyczące przywozu określone w świadectwach, które mogą być wymagane w handlu żywnością i towarami rolnymi między Stronami, muszą być oparte na zasadach IPPC, OIE i Kodeksu Żywnościowego oraz ich odpowiednich normach, chyba że wymogi te są uzasadnione naukową oceną ryzyka przeprowadzoną zgodnie z obowiązującymi zasadami międzynarodowymi przewidzianymi w porozumieniu SPS.
3. Wymogi określone w pozwoleniach na przywóz wydanych przez Republikę Kirgiską nie mogą zawierać bardziej rygorystycznych warunków sanitarnych i weterynaryjnych niż warunki ustanowione w świadectwach, o których mowa w ust. 2. Każda ze Stron powinna stosować zharmonizowane świadectwa przywozowe, którymi zarządza się na szczeblu centralnym i które mają zastosowanie na całym terytorium Strony dokonującej wywozu.

ARTYKUŁ 66

Środki związane ze zdrowiem zwierząt i roślin

Zgodnie z porozumieniem SPS oraz odpowiednimi normami, wytycznymi i zaleceniami IPPC, OIE i Kodeksu Żywnościowego:

- a) strony uznają pojęcie obszarów wolnych od chorób lub szkodników oraz obszarów niewielkiego rozpowszechnienia chorób lub szkodników;
- b) Strona dokonująca przywozu opiera swoje środki sanitarne stosowane wobec Strony dokonującej wywozu, na której terytorium stwierdzono szkodnika lub chorobę, na decyzji o podziale na obszary podjętej przez Stronę dokonującą wywozu, pod warunkiem zapewnienia Stronie dokonującej przywozu odpowiedniego poziomu ochrony;

- c) określając obszary wolne od chorób i szkodników oraz obszary niewielkiego rozpowszechnienia chorób i szkodników, Strony uwzględniają takie czynniki jak umiejscowienie geograficzne, ekosystemy, nadzór epidemiologiczny i skuteczność kontroli sanitarnych i fitosanitarnych na tych obszarach.

ARTYKUŁ 67

Kontrole i audyty

Kontrole i audyty dokonywane przez Stronę dokonującą przywozu na terytorium Strony dokonującej wywozu, aby ocenić i zatwierdzić stosowane przez nią systemy kontroli i certyfikacji, przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi normami, wytycznymi i zaleceniami IPPC, OIE i Kodeksu Żywnościowego. Wydatki związane z kontrolami i audytami ponosi Strona przeprowadzająca te kontrole i audyty.

ARTYKUŁ 68

Wymiana informacji i współpraca

1. Strony prowadzą dyskusje i wymieniają się informacjami na temat istniejących środków SPS i środków dotyczących dobrostanu zwierząt oraz opracowywania i wdrażania tych środków. Takie dyskusje i wymiany informacji uwzględniają, w stosownych przypadkach, porozumienie SPS oraz normy, wytyczne lub zalecenia IPPC, OIE i Kodeksu Żywnościowego.
2. Strony zgodnie postanawiają współpracować w kwestiach dotyczących bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, ochrony roślin i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe poprzez wymianę informacji, wiedzy fachowej i doświadczeń w celu budowania zdolności w tych dziedzinach. Taka współpraca może obejmować pomoc techniczną.
3. Strony w odpowiednim czasie nawiązują dialog w kwestiach sanitarnych i fitosanitarnych na wniosek jednej ze Stron w celu przedyskutowania zagadnień sanitarnych i fitosanitarnych oraz innych pilnych kwestii objętych niniejszym rozdziałem. Komitet Współpracy może przyjąć regulamin prowadzenia takich dialogów.
4. Strony wskazują i regularnie aktualizują punkty kontaktowe na użytek porozumiewania się w sprawach objętych niniejszym rozdziałem.

ARTYKUŁ 69

Przejrzystość

Każda ze Stron:

- a) dąży do zachowania przejrzystości w zakresie środków SPS mających zastosowanie do handlu, a w szczególności w zakresie wymogów sanitarnych i fitosanitarnych stosowanych w odniesieniu do przywozu towarów drugiej Strony;
- b) na wniosek drugiej Strony, w ciągu dwóch miesięcy od daty takiego wniosku, informuje o wymogach sanitarnych i fitosanitarnych mających zastosowanie do przywozu konkretnych produktów i wskazuje, czy konieczne jest dokonanie oceny ryzyka; oraz
- c) bezzwłocznie powiadamia punkt kontaktowy drugiej Strony pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną o wszelkich poważnych lub istotnych zagrożeniach dla zdrowia zwierząt lub roślin, w tym o wszelkich sytuacjach wyjątkowych dotyczących żywności związanych z towarami będącymi przedmiotem handlu między Stronami.

ROZDZIAŁ 6

HANDEL USŁUGAMI I INWESTYCJE

ARTYKUŁ 70

Cel i zakres stosowania

1. Strony, potwierdzając swoje odpowiednie zobowiązania w ramach porozumienia WTO, ustanawiają niniejszym niezbędne uzgodnienia w celu poprawy wzajemnych warunków w zakresie handlu usługami i inwestycji.

2. Żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie może być interpretowane jako nakładające jakiegokolwiek zobowiązania w zakresie zamówień rządowych, z zastrzeżeniem rozdziału 9.
3. Postanowienia niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do subsydiów przyznawanych przez którąkolwiek ze Stron.
4. Strony potwierdzają prawo do wprowadzania na swoim terytorium regulacji w celu osiągnięcia uzasadnionych celów polityki, takich jak ochrona zdrowia publicznego, usługi socjalne, edukacja publiczna, bezpieczeństwo, ochrona środowiska, w tym przeciwdziałanie zmianie klimatu, moralność publiczna, ochrona socjalna lub ochrona konsumentów, ochrona prywatności i danych oraz wspieranie i ochrona różnorodności kulturowej.
5. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do środków odnoszących się do osób fizycznych starających się o dostęp do rynku pracy Stron, jak również do środków dotyczących obywatelstwa, stałego pobytu lub stałego zatrudnienia.
6. Niniejszy rozdział nie uniemożliwia Stronie stosowania środków regulujących wjazd lub pobyt czasowy osób fizycznych na jej terytorium, w tym środków niezbędnych do ochrony integralności granic i zapewnienia zorganizowanego przemieszczania się osób fizycznych przez jej granice, pod warunkiem że środki takie nie są stosowane w sposób niweczący lub naruszający korzyści przypadające drugiej Stronie na mocy postanowień niniejszego rozdziału. Samego faktu wymagania wizy od osób fizycznych pochodzących z konkretnego państwa, gdy w przypadku innych państw wiza nie jest wymagana, nie uznaje się za niweczący lub naruszający korzyści wynikające z postanowień niniejszego rozdziału.
7. Na potrzeby niniejszego rozdziału nie bierze się pod uwagę traktowania przyznanego przez Stronę:
 - a) na podstawie porozumienia, które w znacznym stopniu liberalizuje handel usługami (w tym zakładanie przedsiębiorstw prowadzących działalność w dziedzinie usług), spełniającego kryteria artykułów V i V bis GATS, lub na podstawie porozumienia, które w znacznym stopniu liberalizuje zakładanie przedsiębiorstw w innych obszarach działalności gospodarczej, spełniającego te same kryteria, w odniesieniu do takich rodzajów działalności;
 - b) wynikającego ze środków przewidujących uznawanie, między innymi, norm lub kryteriów upoważniania, licencjonowania lub certyfikacji osoby fizycznej lub przedsiębiorstwa do prowadzenia działalności gospodarczej lub uznawanie środków ostrożnościowych.
8. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do sektora audiowizualnego.

ARTYKUŁ 71

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozdziału:

- a) „działalność prowadzona w związku z wykonywaniem władzy publicznej” oznacza działalność, w tym świadczone usługi, która nie jest prowadzona na zasadach komercyjnych ani w ramach konkurencji z co najmniej jednym przedsiębiorcą;
- b) „oddział” oznacza jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej ustanowioną na terytorium Strony, mającą stały charakter, stanowiącą na przykład rozszerzenie podmiotu macierzystego ustanowionego na terytorium Strony, posiadającą zarząd i wyposażone materialnie do prowadzenia negocjacji handlowych z osobami trzecimi tak, aby te osoby trzecie – wiedząc, że w razie konieczności, istnieje związek prawny z podmiotem macierzystym, którego siedziba zarządu znajduje się na terytorium drugiej Strony – nie były zobowiązane negocjować bezpośrednio z takim podmiotem macierzystym, lecz mogły dokonywać transakcji handlowych w jednostce stanowiącej jego rozszerzenie;
- c) „transgraniczne świadczenie usług” oznacza świadczenie usług:
 - (i) z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony; lub
 - (ii) na terytorium jednej Strony na rzecz usługobiorcy drugiej Strony;
- d) „działalność gospodarcza” oznacza wszelkie usługi lub wszelką działalność o charakterze przemysłowym, handlowym i zawodowym lub działalność rzemieślniczą, z wyjątkiem usług świadczonych lub działalności prowadzonej w związku z wykonywaniem władzy publicznej;
- e) „przedsiębiorstwo” oznacza osobę prawną, oddział lub przedstawicielstwo ustanowione przez założenie przedsiębiorstwa;

- f) „założenie przedsiębiorstwa” oznacza utworzenie lub nabycie osoby prawnej, w tym w oparciu o udział kapitałowy, albo utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa, odpowiednio w Unii Europejskiej albo w Republice Kirgiskiej, w celu ustanowienia lub utrzymania trwałych powiązań gospodarczych;
- g) „osoba przeniesiona wewnątrz przedsiębiorstwa” oznacza osobę fizyczną, która jest zatrudniona przez osobę prawną pochodzącą z terytorium Strony lub jest jej partnerem przez okres nie krótszy niż rok poprzedzający bezpośrednio datę jej wniosku o pozwolenie na wjazd i pobyt czasowy na terytorium drugiej Strony i która została czasowo przeniesiona do przedsiębiorstwa na terytorium drugiej Strony, stanowiącego część tej samej grupy tej pierwszej osoby prawnej, w tym jej przedstawicielstwa, jednostki zależnej, oddziału lub jednostki dominującej, o ile spełnione są następujące warunki:

(i) dana osoba fizyczna należy do jednej z następujących kategorii:

A) kadra kierownicza lub zarządzająca; osoby pracujące na wyższych stanowiskach, które przede wszystkim kierują zarządzaniem przedsiębiorstwem, pracujące głównie pod ogólnym nadzorem lub kierunkiem zarządu lub wspólników przedsiębiorstwa bądź osób im równoważnych, w tym co najmniej:

1) kierują przedsiębiorstwem lub jego działem;

2) nadzorują i kontrolują pracę innych pracowników nadzoru, pracowników sprawujących funkcje specjalistyczne lub kadry kierowniczej; oraz

3) są osobiście upoważnione do naboru i zwalniania pracowników lub do wydawania zaleceń w kwestii naboru, zwalniania pracowników lub innych działań dotyczących personelu;

B) specjaliści: osoby posiadające specjalistyczną wiedzę niezbędną do produkcji prowadzonej przez przedsiębiorstwo, obsługi sprzętu badawczego, technik, procesów, procedur lub zarządzania; lub

C) pracownicy odbywający staż: osoby posiadające dyplom ukończenia studiów wyższych, które są czasowo przeniesione w celu rozwoju kariery zawodowej lub odbycia szkolenia w zakresie technik lub metod biznesowych⁽⁸⁾;

(ii) w przypadku Unii Europejskiej przy ocenie wiedzy, o której mowa w pkt (i) ppkt B, bierze się pod uwagę nie tylko wiedzę specyficzną dla przedsiębiorstwa, ale również to, czy dana osoba fizyczna posiada wysoki poziom kwalifikacji odnoszących się do rodzaju pracy lub zawodu, które wymagają szczególnej wiedzy technicznej, łącznie z akredytacją w przypadku zawodu regulowanego;

- h) „inwestor” Strony oznacza osobę fizyczną lub prawną pochodzącą z terytorium Strony, która to osoba zamierza prowadzić lub prowadzi działalność gospodarczą poprzez założenie przedsiębiorstwa na terytorium drugiej Strony;
- i) „osoba prawna” oznacza podmiot prawny właściwie utworzony lub w inny sposób zorganizowany zgodnie z obowiązującymi przepisami w celach komercyjnych lub innych, prywatny lub publiczny, w tym każdą spółkę kapitałową, trust, spółkę osobową, spółkę joint venture, jednoosobową działalność gospodarczą lub stowarzyszenie;
- j) „osoba prawna pochodząca z terytorium Strony” oznacza osobę prawną ustanowioną zgodnie z przepisami Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich albo z przepisami Republiki Kirgiskiej i mającą siedzibę statutową, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności odpowiednio na terytorium Unii Europejskiej lub na terytorium Republiki Kirgiskiej; jeżeli osoba prawna ustanowiona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich lub zgodnie z przepisami Republiki Kirgiskiej ma jedynie siedzibę statutową lub zarząd na terytorium, odpowiednio, Unii Europejskiej lub Republiki Kirgiskiej, nie uznaje się jej za osobę prawną pochodzącą z terytorium Strony, chyba że prowadzi znaczącą działalność gospodarczą na terytorium, odpowiednio, Unii Europejskiej lub Republiki Kirgiskiej; przedsiębiorstwa żeglugowe mające siedzibę poza Unią Europejską lub Republiką Kirgiską i kontrolowane odpowiednio przez obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Republiki Kirgiskiej, również są objęte niniejszym rozdziałem, jeśli ich statki są zarejestrowane zgodnie z właściwymi przepisami w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w Republice Kirgiskiej i pływają pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Republiki Kirgiskiej;

⁽⁸⁾ Na przedsiębiorstwo przyjmujące może zostać nałożony wymóg przedstawienia, celem uprzedniego zatwierdzenia, programu stażu obejmującego okres pobytu i wskazującego, że celem pobytu jest szkolenie. W przypadku AT, CZ, DE, FR, ES, HU i LT szkolenie musi być związane z posiadanym wyższym wykształceniem.

- k) „osoba fizyczna z Unii Europejskiej” i „osoba fizyczna z Republiki Kirgiskiej” oznaczają odpowiednio obywatela jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej i obywatela Republiki Kirgiskiej zgodnie z wewnętrznymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, odpowiednio, tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej⁽⁹⁾ albo Republiki Kirgiskiej;
- l) „działalność” oznacza prowadzenie i utrzymywanie przedsiębiorstwa, zarządzanie nim, korzystanie z niego, a także jego sprzedaż lub rozporządzanie nim w inny sposób;
- m) „usługi” oznacza wszelkie usługi⁽¹⁰⁾ w jakichkolwiek sektorach z wyjątkiem usług świadczonych w związku z wykonywaniem władzy publicznej;
- n) „usługodawca” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, która zamierza świadczyć lub świadczy usługi;
- o) „jednostka zależna osoby prawnej pochodzącej z terytorium Strony” oznacza osobę prawną, która jest kontrolowana przez inną osobę prawną pochodzącą z terytorium tej Strony;
- p) „świadczenie usługi” oznacza produkcję, dystrybucję, marketing, sprzedaż i dostarczanie usługi.

ARTYKUŁ 72

Traktowanie zgodne z zasadą największego uprzywilejowania i traktowanie narodowe

1. Unia Europejska przyznaje inwestorom z Republiki Kirgiskiej i ich przedsiębiorstwom traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznawane inwestorom z państw trzecich i ich przedsiębiorstwom w odniesieniu do zakładania przedsiębiorstwa i prowadzenia działalności gospodarczej na jej terytorium.
2. Republika Kirgiska przyznaje inwestorom z Unii Europejskiej i ich przedsiębiorstwom traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznawane własnym inwestorom i ich przedsiębiorstwom lub inwestorom z państw trzecich i ich przedsiębiorstwom – w zależności od tego, które z nich jest korzystniejsze – w odniesieniu do zakładania przedsiębiorstwa i prowadzenia działalności gospodarczej na jej terytorium.
3. Dla większej pewności należy zaznaczyć, że traktowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie obejmuje procedur dotyczących rozstrzygania sporów inwestycyjnych między inwestorami a państwami przewidzianych w innych umowach międzynarodowych. Postanowienia materialne zawarte w innych umowach międzynarodowych zawartych przez Stronę z osobami trzecimi nie stanowią same w sobie traktowania, o którym mowa w niniejszym artykule. Środki Strony stosowane na podstawie takich postanowień⁽¹¹⁾ mogą stanowić traktowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, a tym samym mogą stanowić naruszenie niniejszego artykułu.
4. Ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do transportu lotniczego, żeglugi śródlądowej lub transportu morskiego.

ARTYKUŁ 73

Ograniczenia horyzontalne dotyczące usług

1. Niezależnie od jakiegokolwiek innego postanowienia niniejszego rozdziału od Strony nie powinno się wymagać, aby w odniesieniu do sektorów lub środków objętych GATS przyznawała traktowanie korzystniejsze niż to, które Strona ta jest zobowiązana przyznać na podstawie GATS, i to w odniesieniu do każdego sektora i podsektora usług oraz sposobu świadczenia usług.
2. Dla większej pewności należy zaznaczyć, że jeżeli chodzi o usługi, wykazy szczegółowych zobowiązań Stron w ramach GATS, wraz z zastrzeżeniami, oraz, w przypadku Unii Europejskiej, jej załącznik dotyczący wyłączeń na podstawie art. II (wykaz wyjątków dotyczących zasady największego uprzywilejowania), zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część oraz mają zastosowanie.

⁽⁹⁾ Definicja „osoby fizycznej z Unii Europejskiej” obejmuje również osobę fizyczną posiadającą stałe miejsce zamieszkania w Republice Łotewskiej, która nie jest obywatelem Republiki Łotewskiej ani żadnego innego państwa, ale która na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Republiki Łotewskiej jest uprawniona do otrzymania paszportu dla osób niebędących obywatelami.

⁽¹⁰⁾ Dla większej jasności należy zaznaczyć, że do celów niniejszego rozdziału za usługę uznaje się usługi wymienione w najbardziej aktualnej wersji dokumentu WTO MTN.GNS/W/120.

⁽¹¹⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że sama transpozycja takich postanowień przez Stronę do jej prawa w zakresie, w jakim jest to niezbędne do włączenia ich do wewnętrznego porządku prawnego, nie kwalifikuje się jako środek.

ARTYKUŁ 74

Wyłączenie ze względów ostrożności

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako uniemożliwiające Stronie wprowadzenie lub utrzymywanie środków ze względów ostrożności, takich jak ochrona inwestorów, deponentów, ubezpieczających lub osób, względem których usługodawca finansowy ma obowiązek powierniczy, lub zapewnienie integralności i stabilności systemu finansowego. W przypadku gdy środki te nie są zgodne z niniejszą Umową, nie mogą być stosowane jako środek umożliwiający uchylanie się przez Stronę od zobowiązań lub obowiązków wynikających z niniejszej Umowy.
2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako nakładające na Stronę obowiązek ujawnienia informacji odnoszących się do interesów i rachunków indywidualnych klientów ani jakiegokolwiek informacji poufnej lub informacji zastrzeżonej będącej w posiadaniu instytucji publicznych.

ARTYKUŁ 75

Odmowa przyznania korzyści

Strona może odmówić przyznania korzyści płynących z niniejszego rozdziału osobie prawnej pochodzącej z terytorium drugiej Strony lub przedsiębiorstwu założonemu przez tę osobę prawną na jej terytorium jeżeli Strona odmawiająca wprowadza lub utrzymuje środki związane z utrzymaniem międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, w tym ochrony praw człowieka, które:

- a) zakazują dokonywania transakcji z tą osobą prawną lub jej przedsiębiorstwem; lub
- b) zostałyby naruszone lub ominięte, gdyby korzyści płynące z niniejszego rozdziału zostały przyznane tej osobie prawnej lub jej przedsiębiorstwu, w tym gdy środki te zakazują dokonywania transakcji z osobą fizyczną, która jest właścicielem tej osoby prawnej lub kontroluje ją lub jej przedsiębiorstwo.

ARTYKUŁ 76

Osoby przeniesione wewnątrz przedsiębiorstwa

1. Każda ze Stron umożliwia inwestorom pochodzącym z terytorium drugiej Strony zatrudnienie w ich przedsiębiorstwach osób fizycznych pochodzących z tej drugiej Strony, pod warunkiem że tacy pracownicy są osobami przeniesionymi wewnątrz przedsiębiorstwa.
2. Wjazd i pobyt czasowy osób fizycznych, o których mowa w ust. 1, podlegają następującym ograniczeniom czasowym:
 - a) dla kadry kierowniczej lub zarządzającej – okres nie dłuższy niż trzy lata;
 - b) dla specjalistów – okres nie dłuższy niż trzy lata; oraz
 - c) dla pracowników odbywających staż – okres nie dłuższy niż rok.
3. Wszystkie wymogi wynikające z przepisów ustawowych i wykonawczych Stron dotyczące wjazdu, pobytu, pracy oraz środków zabezpieczenia społecznego mają nadal zastosowanie, włącznie z przepisami dotyczącymi okresu pobytu, płacy minimalnej i układów zbiorowych w zakresie płac.
4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w przypadku, gdy zamiar lub rezultat związany z tymczasową obecnością osób przeniesionych wewnątrz przedsiębiorstwa zakłóca lub w inny sposób wpływa na wynik wszelkich sporów lub negocjacji między pracownikami lub pracodawcami.

ARTYKUŁ 77

Stopniowa liberalizacja inwestycji

Strony uznają znaczenie przyznania inwestorom drugiej strony traktowania narodowego w odniesieniu do zakładania i działalności przedsiębiorstw na ich odpowiednich terytoriach i rozważą możliwość podjęcia działań w tym zakresie na wzajemnie satysfakcjonujących zasadach oraz z uwzględnieniem wszelkich zaleceń Komitetu Współpracy.

ARTYKUŁ 78

Klauzula zawieszająca

1. Każda ze Stron dokłada wszelkich starań, aby zapobiec wprowadzaniu jakichkolwiek środków lub działań, które sprawiłyby, że warunki zakładania przedsiębiorstw na jej terytorium przez inwestorów drugiej Strony i działalności tych przedsiębiorstw miałyby bardziej restrykcyjny charakter w porównaniu z sytuacją panującą w dniu poprzedzającym datę podpisania niniejszej Umowy.
2. Działając w duchu partnerstwa i współpracy oraz w świetle rozdziału 13, Republika Kirgiska informuje Unię Europejską o zamiarze przyjęcia nowych przepisów ustawowych lub wykonawczych, które mogą sprawić, że warunki zakładania przedsiębiorstw w Republice Kirgiskiej przez inwestorów z Unii Europejskiej lub działalności tych przedsiębiorstw będą miały bardziej restrykcyjny charakter w porównaniu z sytuacją panującą w dniu poprzedzającym datę podpisania niniejszej Umowy.
3. Unia Europejska może zwrócić się do Republiki Kirgiskiej o przekazanie projektów nowych przepisów ustawowych lub wykonawczych, o których mowa w ust. 2, oraz o rozpoczęcie konsultacji w sprawie tych projektów.
4. W przypadku gdy nowe przepisy ustawowe lub wykonawcze wprowadzone w Republice Kirgiskiej spowodowałyby, że warunki działalności przedsiębiorstw inwestorów Unii Europejskiej miałyby bardziej restrykcyjny charakter w porównaniu z sytuacją panującą w dniu podpisania niniejszej Umowy, takich przepisów ustawowych lub wykonawczych nie stosuje się przez okres trzech lat od ich wejścia w życie do przedsiębiorstw mających już siedzibę w Republice Kirgiskiej w chwili wejścia tych przepisów w życie.
5. Dla większej pewności należy zaznaczyć, że za bardziej restrykcyjne w rozumieniu ust. 4 nie uznaje się środków podatkowych stosowanych przez Republikę Kirgiską w sposób niedyskryminacyjny.

ARTYKUŁ 79

Transgraniczne świadczenie usług

1. Strony zobowiązują się, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału, do podjęcia niezbędnych kroków w celu stopniowego umożliwienia transgranicznego świadczenia usług między Stronami, z uwzględnieniem rozwoju ich sektorów usług.
2. Rada Współpracy opracowuje zalecenia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 80

Współpraca na rzecz rozwoju rynkowego sektora usług w Republice Kirgiskiej

Strony współpracują na rzecz rozwoju rynkowego sektora usług w Republice Kirgiskiej.

ARTYKUŁ 81

Usługi transportu morskiego

1. Strony stosują zasadę nieograniczonego dostępu do międzynarodowych rynków morskich i handlu morskiego na zasadach komercyjnych i na zasadzie braku dyskryminacji.
2. Stosując zasadę określoną w ust. 1, Strony:
 - a) nie wprowadzają uzgodnień dotyczących dzielenia ładunku w przyszłych umowach dwustronnych z państwami trzecimi dotyczących usług transportu morskiego, w tym handlu towarami masowymi w postaci płynnej i stałej i ładunków przewożonych liniowcami, oraz zakończą w rozsądnym terminie obowiązywanie takich uzgodnień zawartych we wcześniej podpisanych umowach; oraz
 - b) wraz z wejściem w życie niniejszej Umowy znoszą wszelkie jednostronne środki oraz przeszkody administracyjne, techniczne i inne, które mogłyby stanowić ukryte ograniczenie lub mieć dyskryminujący skutek w stosunku do swobodnego świadczenia usług w międzynarodowym transporcie morskim, oraz wstrzymują się od wprowadzania takich środków i przeszkód.

ARTYKUŁ 82

Inne usługi transportowe

W celu zapewnienia skoordynowanego rozwoju transportu między Stronami, dostosowanego do ich potrzeb handlowych, umowy szczegółowe, negocjowane między Stronami po wejściu w życie niniejszej Umowy, mogą dotyczyć warunków wzajemnego dostępu do rynku i świadczenia usług w transporcie drogowym, kolejowym i w żegludze śródlądowej oraz, w stosownych przypadkach, w transporcie lotniczym.

ROZDZIAŁ 7

PRZEPŁYWY KAPITAŁU, PŁATNOŚCI I TRANSFERY ORAZ TYMCZASOWE ŚRODKI OCHRONNE

ARTYKUŁ 83

Rachunek bieżący

Bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Umowy, Strony umożliwiają dokonywanie wszelkich płatności w odniesieniu do transakcji na rachunku bieżącym bilansu płatniczego między Stronami w walucie w pełni wymiennej i w stosownych przypadkach, zgodnie z postanowieniami Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym przyjętej na konferencji monetarno-finansowej ONZ w dniu 22 lipca 1944 r.

ARTYKUŁ 84

Przepływy kapitału

1. W odniesieniu do transakcji na rachunku kapitałowym i finansowym bilansu płatniczego od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy każda ze Stron zapewnia swobodny przepływ kapitału związany z inwestycjami bezpośrednimi dokonywanymi zgodnie z prawem właściwym na jej terytorium oraz z postanowieniami rozdziału 6, jak również likwidacją lub przeniesieniem tak zainwestowanego kapitału oraz ewentualnego zysku z inwestycji.
2. Bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Umowy, żadna ze Stron nie wprowadza żadnych nowych ograniczeń w zakresie przepływu kapitału ani płatności bieżących między rezydentami państw członkowskich Unii Europejskiej a rezydentami Republiki Kirgiskiej ani nie nadaje istniejącym regulacjom bardziej restrykcyjnego charakteru.
3. Strony prowadzą wzajemne konsultacje mające na celu ułatwianie przepływu kapitału pomiędzy nimi w celu wspierania handlu i inwestycji.

ARTYKUŁ 85

Stosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących przepływów kapitału, płatności i transferów

1. Art. 83 i 84 nie wykluczają stosowania przepisów ustawowych i wykonawczych Strony odnoszących się do:
 - a) upadłości, niewypłacalności lub ochrony praw kredytodawców;
 - b) emisji instrumentów finansowych, handlu lub obrotu nimi;
 - c) sprawozdawczości finansowej lub prowadzenia rejestrów dotyczących przepływu kapitału, płatności lub transferów, jeżeli jest to konieczne do wsparcia organów ścigania lub finansowych organów regulacyjnych;
 - d) czynów zabronionych, praktyk wprowadzających w błąd lub oszukańczych praktyk;
 - e) zapewnienia zgodności z nakazami lub orzeczeniami w postępowaniach rozstrzygających spory; lub
 - f) zabezpieczenia społecznego, publicznych emerytur lub obowiązkowych programów oszczędnościowych.
2. Przepisy ustawowe i wykonawcze, o których mowa w ustępie 1, nie mogą być stosowane w sposób arbitralny ani dyskryminujący, ani w sposób stanowiący ukryte ograniczenie w przepływie kapitału, płatnościach lub transferach.

ARTYKUŁ 86

Tymczasowe środki ochronne

1. W wyjątkowych okolicznościach, jeżeli występują poważne trudności w funkcjonowaniu polityki pieniężnej i kursowej, w przypadku Republiki Kirgiskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego walutą nie jest euro, lub unii gospodarczej i walutowej, w przypadku Unii Europejskiej, bądź gdy istnieje zagrożenie takimi trudnościami, zainteresowana Strona może przyjąć lub utrzymać środki ochronne w odniesieniu do przepływów kapitału, płatności lub transferów obejmujące okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, ogranicza się do tego, co absolutnie niezbędne.

ARTYKUŁ 87

Ograniczenia w przypadku trudności w zakresie bilansu płatniczego i trudności z finansowaniem zewnętrznym

1. W przypadku gdy Strona napotyka poważne trudności w zakresie bilansu płatniczego lub finansów zagranicznych lub gdy zaistnieje groźba ich wystąpienia, Strona może przyjąć lub utrzymać środki ograniczające w odniesieniu do przepływów kapitału, płatności lub transferów ⁽¹²⁾.
2. Środki, o których mowa w ust. 1:
 - a) są zgodne, w stosownych przypadkach, z postanowieniami Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym;
 - b) nie wykraczają poza środki niezbędne do zaradzenia poważnym trudnościom w zakresie bilansu płatniczego bądź w zakresie finansów zagranicznych lub zagrożeniom takimi trudnościami;
 - c) mają charakter tymczasowy i są, w miarę poprawy warunków określonych w ust. 1, stopniowo usuwane;
 - d) nie prowadzą do zbędnych szkód dla handlowych, gospodarczych lub finansowych interesów drugiej Strony;
 - e) nie przewidują traktowania drugiej Strony w sposób mniej korzystny niż podmiotu niebędącego Stroną w podobnych sytuacjach.
3. W przypadku handlu usługami każda ze Stron może przyjąć środki ograniczające służące zabezpieczeniu jej zewnętrznej pozycji finansowej lub bilansu płatniczego. Takie środki ograniczające muszą być zgodne z GATT 1994 i Uzgodnieniami w sprawie postanowień dotyczących bilansu płatniczego w Układzie ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu 1994.
4. W przypadku handlu usługami każda ze Stron może przyjąć środki ograniczające służące zabezpieczeniu jej zewnętrznej pozycji finansowej lub bilansu płatniczego. Środki takie muszą być zgodne z art. XII GATS.
5. Strona utrzymująca lub przyjmująca środki, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie powiadamia o nich drugą Stronę.
6. W przypadku przyjęcia lub utrzymywania ograniczeń zgodnie z niniejszym artykułem niezwłocznie odbywają się konsultacje w ramach Komitetu Współpracy, chyba że konsultacje odbywają się na innych forach. W toku konsultacji dokonuje się oceny trudności w zakresie bilansu płatniczego lub finansów zagranicznych, które doprowadziły do wprowadzenia odpowiednich środków, uwzględniając między innymi czynniki takie, jak:
 - a) istota i zakres trudności w zakresie bilansu płatniczego i finansów zagranicznych;
 - b) zewnętrzne warunki gospodarcze i handlowe; oraz
 - c) ewentualne dostępne alternatywne środki korygujące.
7. Konsultacje, o których mowa w ust. 6, dotyczą zgodności wszelkich środków ograniczających z postanowieniami ust. 1 i 2. Przyjmuje się wszelkie dostępne odpowiednie ustalenia statystyczne i faktyczne przedstawione przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, a we wnioskach uwzględnia się dokonaną przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy ocenę bilansu płatniczego i sytuacji w zakresie finansów zagranicznych danej Strony.

⁽¹²⁾ W przypadku Unii Europejskiej środki takie może wprowadzić jedno z państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach innych niż te, o których mowa w art. 86, wpływających na gospodarkę tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 8
PRAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

SEKCJA A
POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 88

Cele

Celem niniejszego rozdziału jest:

- a) ułatwianie produkcji i komercjalizacji produktów i usług innowacyjnych i twórczych między Stronami, przyczyniających się do rozwoju bardziej zrównoważonej i inkluzywnej gospodarki u obu Stron;
- b) ułatwianie i regulowanie wymiany handlowej między Stronami, a także ograniczenie zakłóceń i przeszkód w takiej wymianie handlowej; oraz
- c) osiągnięcie odpowiedniego i skutecznego poziomu ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 89

Charakter i zakres zobowiązań

1. Strony wprowadzają w życie umowy międzynarodowe w dziedzinie własności intelektualnej, których są stronami, w tym porozumienie TRIPS. Niniejszy rozdział uzupełnia i doprecyzowuje prawa i obowiązki każdej ze Stron wynikające z porozumienia TRIPS i innych umów międzynarodowych w dziedzinie własności intelektualnej, których są stronami.
2. Na potrzeby niniejszego rozdziału pojęcie „praw własności intelektualnej” odnosi się do wszystkich kategorii własności intelektualnej, o których mowa w art. 92–136 niniejszej Umowy oraz w części II sekcja 1–7 porozumienia TRIPS.
3. Ochrona praw własności intelektualnej obejmuje ochronę przed nieuczciwą konkurencją w rozumieniu art. 10bis Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r., ostatnio zmienionej dnia 28 września 1979 r. (zwanej dalej „konwencją paryską”).
4. Niniejszy rozdział nie uniemożliwia żadnej ze Stron stosowania własnych przepisów wprowadzających wyższe normy dotyczące ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, pod warunkiem że normy te są zgodne z niniejszym rozdziałem.

ARTYKUŁ 90

Wyczerpanie praw

1. Każda ze Stron ustanawia krajowy lub regionalny system wyczerpania praw własności intelektualnej, zgodnie ze swoim prawem regulującym prawo autorskie i prawa pokrewne oraz znaki towarowe.
2. W obszarze prawa autorskiego i praw pokrewnych wyczerpanie praw dotyczy wyłącznie publicznej dystrybucji poprzez sprzedaż lub w inny sposób oryginalnego utworu lub innych przedmiotów ochrony lub ich kopii.

ARTYKUŁ 91

Traktowanie narodowe

1. W odniesieniu do praw własności intelektualnej objętych postanowieniami niniejszego rozdziału każda ze Stron przyznaje obywatelom drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne niż to, które przyznaje własnym obywatelom w zakresie ochrony ⁽¹³⁾ praw własności intelektualnej, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych już w:

- a) konwencji paryskiej;
- b) Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych sporządzonej w dniu 9 września 1886 r. (zwanej dalej „konwencją berneńską”);
- c) Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych, sporządzonej w Rzymie w dniu 26 października 1961 r. (zwanej dalej „konwencją rzymską”); lub
- d) Traktacie o własności intelektualnej w odniesieniu do układów scalonych, sporządzonym w Waszyngtonie w dniu 26 maja 1989 r.

W odniesieniu do artystów wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, stosuje się wyłącznie do praw przewidzianych w niniejszej Umowie.

2. Strona może korzystać z wyjątków przewidzianych już w instrumentach międzynarodowych, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do swoich procedur sądowych i administracyjnych, w tym wymagać od obywatela drugiej Strony wskazania adresu do doręczeń na jej terytorium lub wyznaczenia pełnomocnika na jej terytorium, pod warunkiem że takie wyjątki:

- a) są niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych lub wykonawczych Strony, które nie są sprzeczne z niniejszym rozdziałem; oraz
- b) nie są stosowane w sposób, który stanowiłby ukryte ograniczenie w handlu.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania do procedur przewidzianych w umowach wielostronnych zawartych pod auspicjami Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanej dalej „WIPO”), dotyczących nabywania lub utrzymywania praw własności intelektualnej.

SEKCJA B

NORMY DOTYCZĄCE PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

PODSEKCJA 1

PRAWO AUTORSKIE I PRAWA POKREWNE

ARTYKUŁ 92

Umowy międzynarodowe

1. Każda ze Stron potwierdza swoje zobowiązania podjęte w następujących umowach i przestrzega ich postanowień:

- a) konwencja berneńska;
- b) konwencja rzymska;
- c) Traktat WIPO o prawie autorskim (WCT), sporządzony w Genewie dnia 20 grudnia 1996 r.;
- d) Traktat WIPO o artystycznych wykonaniach i fonogramach (WPPT), sporządzony w Genewie dnia 20 grudnia 1996 r.; oraz

⁽¹³⁾ Na potrzeby niniejszego ustępu termin „ochrona” obejmuje kwestie mające wpływ na dostępność, nabywanie, zakres, utrzymywanie oraz egzekwowanie praw własności intelektualnej, a także kwestie mające wpływ na korzystanie z praw własności intelektualnej szczególnie uregulowane w niniejszym rozdziale. Ponadto na potrzeby niniejszego ustępu „ochrona” obejmuje również środki stosowane przeciwko obchodzeniu skutecznych środków technologicznych oraz środki dotyczące informacji o zarządzaniu prawami.

- e) Traktat z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, słabowidzącym i osobom z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem, sporządzony w Marrakeszu dnia 28 czerwca 2013 r.

2. Każda ze Stron przestrzega postanowień traktatu pekińskiego o artystycznych wykonaniach audiowizualnych, sporządzonego w Pekinie dnia 24 czerwca 2012 r., i dokłada wszelkich starań, aby ratyfikować ten traktat lub do niego przystąpić.

ARTYKUŁ 93

Autorzy

Każda ze Stron nadaje autorom wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

- a) bezpośredniego lub pośredniego, czasowego lub trwałego zwielokrotniania ich utworów, w jakikolwiek sposób i w jakiegokolwiek formie, w całości lub w części;
- b) jakiegokolwiek formy publicznej dystrybucji poprzez sprzedaż lub w inny sposób oryginalnego utworu lub jego kopii;
- c) jakiegokolwiek publicznego udostępniania ich utworów, drogą przewodową lub bezprzewodową, w tym publicznego udostępniania ich utworów w taki sposób, aby każdy miał do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie; oraz
- d) publicznego najmu na zasadach komercyjnych oryginałów lub kopii ich utworów;

ARTYKUŁ 94

Artyści wykonawcy

Każda ze Stron nadaje artystom wykonawcom wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

- a) utrwalania ⁽¹⁴⁾ ich wykonania;
- b) bezpośredniego lub pośredniego, czasowego lub trwałego zwielokrotniania ich utrwalconych wykonania, w jakikolwiek sposób i w jakiegokolwiek formie, w całości lub w części;
- c) publicznej dystrybucji, poprzez sprzedaż lub w inny sposób, utrwalconych wykonania;
- d) podawania do publicznej wiadomości ich utrwalconych wykonania, drogą przewodową lub bezprzewodową, w taki sposób, aby każdy miał do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie;
- e) bezprzewodowego nadawania oraz publicznego udostępniania ich wykonania artystycznych, chyba że wykonania te stanowią same w sobie nadawane wykonanie lub oparte są na utrwaleniu; oraz
- f) publicznego najmu na zasadach komercyjnych oryginałów lub kopii ich wykonania.

ARTYKUŁ 95

Producenci fonogramów

Każda ze Stron nadaje producentom fonogramów wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

- a) bezpośredniego lub pośredniego, czasowego lub trwałego zwielokrotniania ich fonogramów, w jakikolwiek sposób i w jakiegokolwiek formie, w całości lub w części;
- b) publicznej dystrybucji, poprzez sprzedaż lub w inny sposób, fonogramów lub ich kopii;
- c) podawania do publicznej wiadomości ich fonogramów, drogą przewodową lub bezprzewodową, w taki sposób, aby każdy miał do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie; oraz

⁽¹⁴⁾ „Utrwalenie” oznacza zapis dźwięków, bądź ich reprezentacji, lub audiowizualny zapis ruchomych obrazów, którym towarzyszy lub nie towarzyszy dźwięk, bądź ich reprezentacji, z którego mogą być postrzegane, kopiowane i przekazywane za pomocą odpowiednich urządzeń.

- d) publicznego najmu ich fonogramów na zasadach komercyjnych.

ARTYKUŁ 96

Organizacje nadawcze

Każda ze Stron nadaje organizacjom radiowym i telewizyjnym wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

- a) utrwalania ich audycji, niezależnie od tego, czy audycje te są transmitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego;
- b) bezpośredniego lub pośredniego, tymczasowego lub trwałego zwielokrotniania ich utrwalonych audycji, w jakikolwiek sposób i w jakiegokolwiek formie, w całości lub w części, niezależnie od tego, czy audycje te są transmitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego;
- c) podawania do publicznej wiadomości, drogą przewodową lub bezprzewodową, ich utrwalonych audycji, niezależnie od tego, czy audycje te są transmitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego, w taki sposób, aby każdy miał do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie;
- d) publicznej dystrybucji, poprzez sprzedaż lub w inny sposób, ich utrwalonych audycji, w tym kopii utrwalonych audycji, niezależnie od tego, czy audycje te są transmitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego; oraz
- e) bezprzewodowej retransmisji ich audycji oraz publicznego udostępniania ich audycji, jeśli ten przekaz następuje w miejscach dostępnych publicznie za opłatą wstępu.

ARTYKUŁ 97

Nadawanie i publiczne udostępnianie fonogramów opublikowanych w celach handlowych ⁽¹⁵⁾

1. Każda ze Stron zapewnia, aby artyści wykonawcy i producenci fonogramów posiadali prawo do godziwego wynagrodzenia w przypadku gdy fonogram opublikowany w celach handlowych albo powielony egzemplarz takiego fonogramu zostanie wykorzystany do nadawania lub publicznego udostępniania.
2. Każda ze Stron zapewnia podział wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, między właściwych artystów wykonawców i producentów fonogramów. W przypadku braku porozumienia między artystami wykonawcami i producentami fonogramów każda ze Stron może określić warunki podziału wynagrodzenia między nich.

ARTYKUŁ 98

Czas trwania ochrony

1. Prawa autora utworu podlegają ochronie przez okres życia autora i 70 lat po jego śmierci, niezależnie od dnia zgodnego z prawem podania utworu do publicznej wiadomości.
2. Okres ochrony utworu muzycznego ze słowami wygasa po upływie 70 lat od dnia śmierci ostatniej spośród następujących osób, bez względu na to, czy zostały one wskazane jako współautorzy: autora tekstu i kompozytora utworu muzycznego, pod warunkiem że obydwa dzieła zostały stworzone specjalnie dla danego utworu muzycznego ze słowami.
3. W przypadku utworu współautorskiego czas trwania ochrony, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia śmierci ostatniego z autorów.
4. W przypadku utworów anonimowych lub utworów, przy których posłużono się pseudonimem, czas trwania ochrony wynosi 70 lat od dnia zgodnego z prawem podania utworu do publicznej wiadomości. Jeżeli jednak pseudonim, którym posłużył się autor, nie pozostawia wątpliwości co do tożsamości autora lub jeżeli autor ujawni swoją tożsamość w okresie, o którym mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu, zastosowanie ma czas trwania ochrony określony w ust. 1.
5. Okres trwania ochrony utworu filmowego lub audiowizualnego wygasa po upływie 70 lat od dnia śmierci ostatniej spośród niżej wymienionych osób, bez względu na to, czy zostały one wskazane jako współautorzy:
 - a) główny reżyser;

⁽¹⁵⁾ Każda ze Stron może przyznać artystom wykonawcom i producentom fonogramów szersze prawa w odniesieniu do nadawania i publicznego udostępniania fonogramów opublikowanych w celach handlowych.

- b) autor scenariusza;
- c) autor dialogów oraz
- d) kompozytor muzyki skomponowanej specjalnie dla utworu filmowego lub audiowizualnego.

Republika Kirgiska może w swoich przepisach wyłączyć z tego wykazu lub dodać do niego jedną lub kilka osób.

6. Prawa organizacji nadawczych wygasają 50 lat po pierwszym nadaniu programu, niezależnie od tego, czy program ten transmitowany jest przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego.

7. Prawa artystów wykonawców wygasają po upływie 50 lat od dnia utrwalenia wykonania utworu. Jeżeli jednak utrwalenie wykonania zostanie zgodnie z prawem opublikowane lub zgodnie z prawem publicznie udostępnione w tym okresie, czas trwania ochrony biegnie od dnia pierwszej takiej publikacji lub pierwszego takiego publicznego udostępnienia, w zależności od tego, które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej.

Jeżeli chodzi o utrwalenie wykonania na fonogramie, okres ochrony wynosi 70 lat od dnia pierwszej takiej publikacji lub takiego publicznego udostępnienia.

8. Prawa producentów fonogramów wygasają po upływie 50 lat od momentu utrwalenia. Jeżeli jednak w tym okresie fonogram został opublikowany zgodnie z prawem, prawa te wygasają po upływie 70 lat od dnia pierwszej takiej publikacji. W przypadku braku takiej zgodnej z prawem publikacji w okresie określonym w zdaniu pierwszym oraz jeżeli fonogram został zgodnie z prawem publicznie udostępniony w tym okresie, prawa te wygasają po upływie 70 lat od dnia pierwszego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia. Każda ze Stron może przyjąć środki w celu zapewnienia, aby zyski wygenerowane w trakcie dwudziestoletniego okresu ochrony następującego po okresie 50 lat były dzielone sprawiedliwie pomiędzy artystów wykonawców i producentów fonogramów.

9. Okresy ochrony ustanowione w niniejszym artykule liczy się od dnia 1 stycznia roku następującego po danym zdarzeniu.

10. Każda ze Stron może przewidzieć dłuższe okresy trwania ochrony niż te przewidziane w niniejszym artykule.

11. Nie później niż dwa lata od wejścia w życie niniejszej Umowy Republika Kirgiska określa okresy ochrony, o których mowa w niniejszym artykule.

ARTYKUŁ 99

Prawo odsprzedaży

1. Każda ze Stron nadaje autorowi oryginalnego utworu graficznego lub plastycznego prawo do odsprzedaży tego utworu, określone jako niezbywalne prawo, którego nie można się zrzec, nawet z góry, do otrzymania opłaty licencyjnej opartej na cenie sprzedaży przy każdej odsprzedaży utworu następującej po pierwszym rozporządzeniu utworem przez autora.

2. Prawo, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do wszystkich czynności odsprzedaży, w których w charakterze sprzedawców, kupujących lub pośredników uczestniczą podmioty zawodowo działające na rynku dzieł sztuki, takie jak salony sprzedaży, galerie sztuki oraz wszelkie podmioty zajmujące się handlem dziełami sztuki.

3. Każda ze Stron może postanowić, że prawo, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do czynności odsprzedaży, w przypadku gdy sprzedawca nabył utwór bezpośrednio od autora mniej niż trzy lata przed tą odsprzedażą oraz w przypadku gdy cena odsprzedaży nie przekracza określonej kwoty minimalnej.

4. Procedury pobierania wynagrodzenia oraz jego wysokość określa prawodawstwo wewnętrzne.

ARTYKUŁ 100

Zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi

1. Strony wspierają współpracę między ich odpowiednimi organizacjami zbiorowego zarządzania w celu ułatwienia dostępu do utworów i innych przedmiotów ochrony na terytorium Stron oraz przekazywania między odpowiednimi organizacjami zbiorowego zarządzania przychodów z praw za wykorzystanie tych utworów lub innych przedmiotów ochrony.

2. Każda ze Stron wspiera przejrzystość w ramach organizacji zbiorowego zarządzania, szczególnie pod względem pobierania przychodów z praw, stosowanych przez nie odliczeń od pobieranych przychodów z praw, ich wykorzystania, polityki dystrybucji oraz repertuaru.

3. Każda ze Stron zobowiązuje się do zagwarantowania, że w przypadku gdy organizacja zbiorowego zarządzania mająca siedzibę na terytorium jednej Strony reprezentuje inną organizację zbiorowego zarządzania mającą siedzibę na terytorium drugiej Strony na mocy umowy o reprezentacji, organizacja reprezentująca nie dyskryminuje podmiotów praw autorskich zrzeszonych w organizacji reprezentowanej.

4. Każda ze Stron dokłada starań w celu zapewnienia, aby w przypadku gdy organizacja zbiorowego zarządzania mająca siedzibę na terytorium jednej Strony reprezentuje inną organizację zbiorowego zarządzania mającą siedzibę na terytorium drugiej Strony na mocy umowy o reprezentacji, reprezentująca organizacja zbiorowego zarządzania prawidłowo, regularnie i rzetelnie wpłacała kwoty należne reprezentowanej organizacji zbiorowego zarządzania, a także udzielała reprezentowanej organizacji zbiorowego zarządzania informacji o kwocie przychodów z praw pobranych w jej imieniu oraz o ewentualnych odliczeniach od wysokości tych przychodów z praw.

ARTYKUŁ 101

Wyjątki i ograniczenia

Każda ze Stron zawęży zakres ograniczeń lub wyjątków od praw określonych w art. 93–96 do niektórych szczególnych przypadków, które nie naruszają normalnego wykorzystania utworu lub innego przedmiotu ochrony ani nie powodują nieuzasadnionej szkody dla uzasadnionych interesów podmiotów praw autorskich.

ARTYKUŁ 102

Ochrona środków technologicznych

1. Każda ze Stron zapewnia ochronę prawną zapobiegającą obchodzeniu wszelkich skutecznych środków technologicznych, którego dana osoba dokonuje, wiedząc lub mając uzasadnione podstawy, by wiedzieć, że obchodzi skuteczny środek technologiczny.

2. Każda ze Stron zapewnia ochronę prawną zapobiegającą wytwarzaniu, przywozowi, dystrybucji, sprzedaży, wypożyczaniu, reklamowaniu sprzedaży lub wypożyczania lub posiadaniu w celach handlowych urządzeń, produktów lub części składowych, lub świadczeniu usług, które:

- a) stanowią przedmiot promocji, reklamy lub sprzedaży w celu obejścia skutecznego środka technologicznego;
- b) mają jedynie ograniczony cel handlowy lub ograniczone zastosowanie poza tym, że służą do obejścia skutecznego środka technologicznego; lub
- c) są zaprojektowane, produkowane, dostosowane lub świadczone głównie w celu umożliwienia lub ułatwienia obejścia skutecznego środka technologicznego.

3. Na potrzeby niniejszej podsekcji termin „środki technologiczne” oznacza wszelkiego rodzaju technologie, urządzenia lub części składowe, które, przy normalnym funkcjonowaniu, są przeznaczone do udaremnienia lub ograniczenia czynności w odniesieniu do utworów lub innych przedmiotów ochrony, które nie zostały dopuszczone przez podmiot jakichkolwiek praw autorskich lub praw pokrewnych zgodnie z prawodawstwem wewnętrznym. Środki technologiczne uważa się za skuteczne, gdy korzystanie z objętego ochroną utworu lub innego przedmiotu ochrony jest kontrolowane przez podmioty praw autorskich poprzez zastosowanie kodu dostępu lub mechanizmu zabezpieczenia, takiego jak szyfrowanie, kodowanie lub inna transformacja utworu lub innego przedmiotu ochrony, lub mechanizmu kontroli kopiowania, które spełniają cel ochronny.

4. Niezależnie od ochrony prawnej przewidzianej w ust. 1 niniejszego artykułu, w braku dobrowolnych środków stosowanych przez podmioty praw autorskich każda ze Stron może w razie konieczności wprowadzić odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby odpowiednia ochrona prawna przed obchodzeniem skutecznych środków technologicznych przewidziana zgodnie z niniejszym artykułem nie uniemożliwiała beneficjentom wyjątków lub ograniczeń przewidzianych zgodnie z art. 101 korzystania z takich wyjątków lub ograniczeń.

ARTYKUŁ 103

Obowiązki dotyczące informacji o zarządzaniu prawami

1. Każda ze Stron zapewnia ochronę prawną zapobiegającą świadomemu podejmowaniu przez kogokolwiek, bez upoważnienia, któregośkolwiek z następujących działań, jeżeli ta osoba wie lub ma uzasadnione podstawy, by wiedzieć, że robiąc to, powoduje, umożliwia, ułatwia lub ukrywa naruszenie prawa autorskiego lub praw pokrewnych przewidzianych w prawodawstwie wewnętrznym:

- a) usunięcia lub zmiany jakichkolwiek elektronicznych informacji o zarządzaniu prawami; oraz
- b) dystrybucji, przywozu w celu publicznej dystrybucji, nadawania, publicznego udostępniania lub podawania do wiadomości publicznej utworów lub innych przedmiotów ochrony objętych niniejszą podsekcją, z których usunięto bez odpowiedniego zezwolenia elektroniczne informacje o zarządzaniu prawami lub w których takie informacje zmieniono.

2. Na potrzeby niniejszego artykułu „informacje o zarządzaniu prawami” oznacza wszelkie informacje dostarczone przez podmioty praw autorskich, które umożliwiają identyfikację utworu lub innego przedmiotu ochrony, o których mowa w niniejszym artykule, autora lub jakiegokolwiek innego podmiotu praw autorskich, lub informacje o warunkach korzystania z utworu lub innego przedmiotu ochrony, a także wszelkie numery lub kody przedstawiające takie informacje.

3. Ust. 2 stosuje się w przypadku, gdy informacje o zarządzaniu prawami są powiązane z egzemplarzem lub gdy informacje te pojawiają się w nawiązaniu do publicznego udostępnienia utworu lub innego przedmiotu ochrony, o którym mowa w niniejszym artykule.

PODSEKCJA 2

ZNAKI TOWAROWE

ARTYKUŁ 104

Umowy międzynarodowe

Każda ze Stron:

- a) przystępuje do Protokołu do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków, przyjętego w Madrycie dnia 27 czerwca 1989 r., ostatnio zmienionego w dniach 3 października 2006 r. i 12 listopada 2007 r.;
- b) przestrzega postanowień Traktatu o prawie znaków towarowych, sporządzonego w Genewie dnia 27 października 1994 r., oraz Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r.; oraz
- c) dokłada wszelkich rozsądnych starań na rzecz przystąpienia do Traktatu singapurskiego o prawie znaków towarowych, sporządzonego w Singapurze dnia 27 marca 2006 r.

ARTYKUŁ 105

Oznaczenia, z których może składać się znak towarowy

1. Znak towarowy może składać się z jakichkolwiek oznaczeń, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, lub rysunków, liter, cyfr, kolorów, kształtu towarów lub ich opakowań lub dźwięków, pod warunkiem że oznaczenia takie umożliwiają:

- a) odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw; oraz
- b) przedstawienie ich w odpowiednich rejestrach znaków towarowych każdej ze Stron, w sposób pozwalający właściwym organom i każdej osobie na określenie jednoznacznego i dokładnego przedmiotu ochrony udzielonej właścicielowi tego znaku towarowego.

2. Nie później niż w ciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy Republika Kirgiska podejmuje starania w celu umożliwienia rejestracji dźwięku jako znaku towarowego.

ARTYKUŁ 106

Prawa z rejestracji znaku towarowego, w tym dotyczące towarów przewożonych

1. W wyniku rejestracji znaku towarowego właściciel nabywa prawa wyłączne do tego znaku. Właściciel jest uprawniony do zakazania wszelkim osobom trzecim, które nie posiadają zgody właściciela, używania w obrocie handlowym jakiegokolwiek oznaczenia:
 - a) identycznego z zarejestrowanym znakiem towarowym dla towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak towarowy jest zarejestrowany;
 - b) w przypadku którego z uwagi na to, że jest ono identyczne lub podobne do zarejestrowanego znaku towarowego oraz że towary lub usługi oznaczone tym znakiem towarowym są identyczne lub podobne do towarów lub usług opatrzonych tym oznaczeniem, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd, w tym prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia z zarejestrowanym znakiem towarowym.
2. Właściciel zarejestrowanego znaku towarowego jest uprawniony do zakazania wszelkim osobom trzecim wprowadzania towarów w ramach obrotu handlowego na terytorium Strony, na którym ten znak towarowy jest zarejestrowany bez dopuszczenia do swobodnego obrotu, jeżeli towary te, łącznie z opakowaniem, pochodzą z państw trzecich i są oznaczone bez zezwolenia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym zarejestrowanym dla tych towarów lub takim, którego istotne cechy nie odróżniają go od takiego znaku towarowego ⁽¹⁶⁾.
3. Uprawnienie właściciela znaku towarowego, o którym mowa w ust. 2, wygasa, jeżeli w trakcie postępowania mającego na celu ustalenie, czy doszło do naruszenia zarejestrowanego znaku towarowego, zgłaszający lub posiadacz towarów przedstawi dowody na to, że właściciel zarejestrowanego znaku towarowego nie jest uprawniony do zakazania wprowadzenia towarów do obrotu w kraju przeznaczenia.

ARTYKUŁ 107

Procedura rejestracji

1. Każda ze Stron ustanawia system rejestracji znaków towarowych, w ramach którego każda ostateczna decyzja odmowna, w tym o odmowie częściowej, podjęta przez organ właściwy w obszarze znaków towarowych jest przekazywana zainteresowanej stronie na piśmie, należycie uzasadniona i podlega odwołaniu.
2. Każda ze Stron przewiduje możliwość wniesienia przez stronę trzecią sprzeciwu wobec wniosku o rejestrację znaku towarowego lub, w stosownych przypadkach, wobec rejestracji znaku towarowego. Takie postępowanie sprzeciwowe ma charakter kontryktoryjny.
3. Każda ze Stron zapewnia publicznie dostępną elektroniczną bazę wniosków o rejestrację i zarejestrowanych znaków towarowych. Republika Kirgiska zapewnia elektroniczną bazę wniosków o rejestrację i zarejestrowanych znaków towarowych, o której mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu, nie później niż w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, pod warunkiem udzielenia przez Unię Europejską odpowiedniej pomocy technicznej zgodnie z prawem Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 108

Znaki towarowe powszechnie znane

W celu nadania skuteczności ochronie znaków towarowych powszechnie znanych, o których mowa w art. 6a konwencji paryskiej i art. 16 ust. 2 i 3 porozumienia TRIPS, każda ze Stron stosuje wspólne zalecenie w sprawie przepisów dotyczących ochrony znaków towarowych powszechnie znanych, przyjęte przez zgromadzenie Związku Ochrony Własności Przemysłowej i Zgromadzenie Ogólne WIPO na trzydziestym czwartym posiedzeniu zgromadzeń państw członkowskich, która miała miejsce w dniach 20–29 września 1999 r.

ARTYKUŁ 109

Wyjątki od praw z rejestracji znaku towarowego

1. Każda ze Stron:
 - a) przewiduje ograniczone wyjątki od praw z rejestracji znaku towarowego, takie jak korzystanie w ramach dozwolonego użytku z wyrażen opisowych, w tym oznaczeń geograficznych; oraz
 - b) może przewidzieć inne ograniczone wyjątki od praw z rejestracji znaku towarowego.

⁽¹⁶⁾ Strony mogą zastosować dodatkowe odpowiednie środki w celu zapewnienia płynnego tranzytu leków generycznych.

Przewidując te ograniczone wyjątki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), każda ze Stron bierze pod uwagę uzasadniony interes właściciela znaku towarowego i osób trzecich.

2. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazywania osobom trzecim używania w obrocie handlowym następujących elementów, pod warunkiem że używają ich zgodnie z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu:

- a) imienia i nazwiska lub adresu osoby trzeciej, w przypadku gdy osoba trzecia jest osobą fizyczną;
- b) oznaczeń lub wskazówek dotyczących rodzaju, jakości, ilości, przewidzianego zastosowania, wartości, pochodzenia geograficznego, daty produkcji towarów lub świadczenia usług, lub innych cech charakterystycznych towarów lub usług; oraz
- c) znaku towarowego, w przypadku gdy jest to konieczne do wskazania przewidzianego zastosowania towaru lub usługi, w szczególności jako akcesoriów lub części zamiennych.

3. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania osobie trzeciej używania w obrocie handlowym wcześniejszego prawa, które ma zastosowanie jedynie na konkretnym obszarze, jeżeli prawo to jest uznawane przez przepisy danej Strony i używanie tego prawa odbywa się w granicach terytorium, na którym jest uznawane.

ARTYKUŁ 110

Podstawy wygaśnięcia

1. Każda ze Stron przewiduje, że znak towarowy ulega wygaśnięciu, jeżeli w nieprzerwanym okresie co najmniej trzech lat znak ten nie został wprowadzony do rzeczywistego używania na danym terytorium w powiązaniu z towarami lub usługami, dla których jest zarejestrowany, i nie istnieją żadne uzasadnione powody jego nieużywania.

2. Nikt nie może żądać stwierdzenia wygaśnięcia praw właściciela znaku towarowego, jeżeli w przedziale czasu pomiędzy upływem minimalnego trzyletniego okresu i złożeniem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia rozpoczęło się lub zostało wznowione rzeczywiste używanie znaku towarowego.

3. Rozpoczęcie lub wznowienie używania w okresie trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia, które nastąpiło w chwili upływu co najmniej pięcioletniego nieprzerwanego okresu nieużywania, nie jest jednak brane pod uwagę, w przypadku gdy przygotowania do rozpoczęcia lub wznowienia używania podjęte zostały dopiero wówczas, gdy właściciel dowiedział się o możliwości złożenia wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia.

4. Znak towarowy podlega również wygaśnięciu, jeżeli po dacie rejestracji:

- a) w wyniku działania lub zaniechania właściciela stał się nazwą powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został zarejestrowany;
- b) w wyniku używania znaku towarowego przez właściciela lub za jego zgodą, w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został on zarejestrowany, zachodzi możliwość wprowadzenia odbiorców w błąd, w szczególności co do natury, jakości lub pochodzenia geograficznego tych towarów lub usług.

ARTYKUŁ 111

Zgłoszenia w złej wierze

Znak towarowy podlega unieważnieniu, jeżeli zgłoszenia znaku towarowego dokonano w złej wierze. Każda ze Stron może również przewidzieć odmowę rejestracji takiego znaku towarowego.

PODSEKCJA 3

WZORY

ARTYKUŁ 112

Umowy międzynarodowe

Unia Europejska potwierdza swoje zobowiązanie na mocy Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych przyjętego w dniu 2 lipca 1999 r., a Republika Kirgiska przestrzega tego aktu.

ARTYKUŁ 113

Ochrona zarejestrowanych wzorów

1. Każda ze Stron zapewnia ochronę niezależnie stworzonym wzorom, które są nowe i oryginalne. Taką ochronę zapewnia się w drodze rejestracji i ochrona ta przyznaje właścicielowi zarejestrowanego wzoru wyłączne prawo do tego wzoru zgodnie z niniejszą podsekcją.
2. Właściciel zarejestrowanego wzoru ma prawo zabronić stronom trzecim nieposiadającym zgody właściciela zarejestrowanego wzoru co najmniej wytwarzania, wystawiania na sprzedaż, sprzedaży, przywozu, wywozu lub przechowywania produktów wykonanych według chronionego wzoru i zawierających ten wzór bądź używania artykułów wykonanych według chronionego wzoru lub zawierających ten wzór, gdy takie działania są podejmowane w celach handlowych.
3. Wzór stosowany lub zawarty w produkcie, który stanowi część składową produktu złożonego, jest uważany za nowy i oryginalny wyłącznie:
 - a) jeżeli dana część składowa po włączeniu do produktu złożonego pozostaje widoczna podczas zwykłego używania tego produktu; oraz
 - b) w stopniu, w jakim te widoczne cechy części składowej spełniają wymogi co do nowości i oryginalności.
4. Na potrzeby ust. 3 lit. a) „zwykłe używanie” oznacza używanie przez użytkownika końcowego, z wyłączeniem konserwacji, obsługi i naprawy.
5. Na potrzeby niniejszego artykułu Strona może uznać, że wzór mający indywidualny charakter jest oryginalny.

ARTYKUŁ 114

Okres ochrony

Każda ze Stron zapewnia, aby wzór był chroniony przez okres pięciu lat od daty zgłoszenia, a właściciel wzoru miał prawo do przedłużenia okresu ochrony na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, do całkowitego okresu wynoszącego co najmniej 15 lat od daty zgłoszenia.

ARTYKUŁ 115

Ochrona niezarejestrowanych wzorów

1. Każda ze Stron zapewnia środki prawne zapobiegające używaniu niezarejestrowanego wzoru, wyłącznie jeżeli takie zakwestionowane używanie jest rezultatem powielenia niezarejestrowanego wzoru na jej terytorium. Takie używanie obejmuje co najmniej oferowanie do sprzedaży, wprowadzanie do obrotu, przywóz oraz wywóz produktu.
2. Republika Kirgiska zapewnia ochronę przyznaną w odniesieniu do niezarejestrowanego wzoru, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie później niż 10 lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego tytułu, pod warunkiem że Unia Europejska udzieliła pomocy technicznej, na wniosek i stosownie do potrzeb Republiki Kirgiskiej, zgodnie z prawem Unii Europejskiej.
3. Okres ochrony przyznanej w odniesieniu do niezarejestrowanych wzorów zgodnie z ust. 1 wynosi co najmniej trzy lata od dnia, w którym wzór został publicznie udostępniony na terytorium jednej ze Stron.

ARTYKUŁ 116

Wyjątki i wyłączenia

1. Każda ze Stron może przewidzieć ograniczone wyjątki od ochrony wzorów, w tym wzorów niezarejestrowanych, pod warunkiem że takie wyjątki nie kolidują w nieuzasadniony sposób z normalnym wykorzystaniem chronionych wzorów i nie naruszają w nieusprawiedliwiony sposób uzasadnionych interesów właściciela chronionego wzoru, biorąc pod uwagę uzasadnione interesy osób trzecich.

2. Wzoru nie obejmuje się ochroną wyłącznie na podstawie jego aspektów technicznych lub funkcjonalnych. Wzór nie obejmuje cech wyglądu produktu, które muszą być odtworzone w dokładnej formie i wymiarach, aby produkt, w którym zastosowano wzór lub w którym jest on zawarty, mógł zostać mechanicznie połączony z innym produktem lub mógł zostać umieszczony w nim, na nim lub wokół niego, tak aby oba produkty mogły spełniać swoje funkcje.
3. Prawo do wzoru nie obejmuje wzoru sprzecznego z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z warunkami określonymi w art. 113 ust. 1, wzór obejmuje wzór służący zapewnieniu wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego.

ARTYKUŁ 117

Związek z prawem autorskim

Każda ze Stron zapewnia, aby wzór, w tym wzór niezarejestrowany, kwalifikował się do ochrony na podstawie prawa autorskiego danej Strony od dnia, w którym wzór ten został stworzony lub utrwalony w jakiegokolwiek formie. Każda ze Stron określa zakres, w jakim przyznaje się taką ochronę, oraz warunki przyznania takiej ochrony, w tym wymagany poziom oryginalności.

PODSEKCJA 4

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

ARTYKUŁ 118

Zakres

1. Na potrzeby niniejszej podsekcji „oznaczenie geograficzne” oznacza oznaczenie geograficzne zdefiniowane w art. 22 ust. 1 porozumienia TRIPS⁽¹⁷⁾.
2. Niniejsza podsekcja ma zastosowanie do uznawania i ochrony oznaczeń geograficznych pochodzących z terytoriów Stron.
3. Oznaczenia geograficzne jednej Strony objęte ochroną drugiej Strony podlegają postanowieniom niniejszej podsekcji, wyłącznie jeżeli są objęte zakresem stosowania prawodawstwa, o którym mowa w art. 119.

ARTYKUŁ 119

Procedury

1. Po przeanalizowaniu prawodawstwa Republiki Kirgiskiej wymienionego w załączniku 8-A sekcja A Unia Europejska stwierdza, że prawodawstwo to zawiera elementy dotyczące rejestracji i kontroli oznaczeń geograficznych określone w załączniku 8-A sekcja B.
2. Po przeanalizowaniu prawodawstwa Unii Europejskiej wymienionego w załączniku 8-A sekcja A Republika Kirgiska stwierdza, że prawodawstwo to zawiera elementy dotyczące rejestracji i kontroli oznaczeń geograficznych określone w załączniku 8-A sekcja B.
3. Po zakończeniu procedury sprzeciwu zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku 8-B oraz po przeanalizowaniu oznaczeń geograficznych produktów z Unii Europejskiej, które mają podlegać ochronie w Republice Kirgiskiej, wymienionych w załączniku 8-C sekcja A i zarejestrowanych przez Unię Europejską zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Republika Kirgiska obejmuje te oznaczenia geograficzne ochroną zgodnie z poziomem ochrony określonym w niniejszej podsekcji.
4. Po zakończeniu procedury sprzeciwu zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku 8-B oraz po przeanalizowaniu oznaczeń geograficznych produktów z Republiki Kirgiskiej, które mają podlegać ochronie w Unii Europejskiej, wymienionych w załączniku 8-C sekcja B i zarejestrowanych przez Republikę Kirgiską zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Unia Europejska obejmuje te oznaczenia geograficzne ochroną zgodnie z poziomem ochrony określonym w niniejszej podsekcji.

⁽¹⁷⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że Republika Kirgiska potwierdza swoje zobowiązania w ramach porozumienia TRIPS, a w szczególności że jej prawodawstwo przewidujące definicję nazw pochodzenia towarów jest zgodne z art. 22 ust. 1 porozumienia TRIPS.

ARTYKUŁ 120

Zmiany w wykazie oznaczeń geograficznych

Strony mogą wprowadzać zmiany w wykazie oznaczeń geograficznych, które mają być chronione, zawartym w załączniku 8-C, zgodnie z art. 27. Nowe oznaczenia geograficzne dodaje się po zakończeniu procedury sprzeciwu i przeanalizowaniu tych oznaczeń zgodnie z art. 119 ust. 3 lub 4.

ARTYKUŁ 121

Ochrona oznaczeń geograficznych

1. Oznaczenia geograficzne wymienione w załączniku 8-C, w tym oznaczenia geograficzne dodane zgodnie z art. 120, podlegają ochronie przed:

a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem chronionej nazwy w celach handlowych:

(i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu chronionej nazwy; lub

(ii) w zakresie, w jakim takie użycie wykorzystuje renomę oznaczenia geograficznego, w tym również w sytuacji, gdy produkt ten jest wykorzystywany jako składnik;

b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub jeżeli podano chronioną nazwę w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, lub z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu”, „typu”, „metoda”, „jak wytworzone w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” lub określeniami podobnymi, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;

c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd określeniem miejsca pochodzenia, właściwości lub podstawowych cech produktu, znajdującym się na opakowaniu zewnętrznym lub wewnętrznym, w materiale reklamowym lub w dokumentach odnoszących się do danego produktu, jak również stosowaniem opakowań mogących stworzyć fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik; oraz

d) wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

2. Oznaczenia geograficzne wymienione w załączniku 8-C, w tym oznaczenia dodane zgodnie z art. 120, nie mogą stać się nazwami rodzajowymi na terytorium Stron.

3. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie zobowiązuje Strony do ochrony oznaczenia geograficznego drugiej Strony, które nie jest chronione lub przestało być chronione na terytorium pochodzenia. Strony powiadamiają się wzajemnie, jeżeli oznaczenie geograficzne przestaje być chronione na terytorium tej Strony pochodzenia. Takie powiadomienie odbywa się zgodnie z art. 154.

4. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie narusza prawa jakiejkolwiek osoby do wykorzystywania w handlu jej nazwiska lub nazwiska jej poprzedników w celach komercyjnych, z wyjątkiem przypadków wykorzystywania takiego nazwiska w sposób wprowadzający konsumentów w błąd.

ARTYKUŁ 122

Prawo do wykorzystania oznaczeń geograficznych

1. Nazwa chroniona na podstawie niniejszej Umowy może być używana przez każdą osobę fizyczną lub prawną wprowadzającą na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją.

2. Jeżeli oznaczenie geograficzne jest chronione na mocy niniejszej podsekcji, wykorzystanie takiej nazwy chronionej nie podlega rejestracji użytkowników ani powiązanym opłatom.

ARTYKUŁ 123

Związek ze znakami towarowymi

1. Jeżeli oznaczenie geograficzne jest chronione na podstawie niniejszej Umowy, Strony odmawiają rejestracji znaku towarowego, którego używanie byłoby sprzeczne z art. 121 ust. 1, pod warunkiem że wniosek o rejestrację znaku towarowego został złożony po dniu złożenia wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego na terytorium danej Strony.
2. W przypadku oznaczeń geograficznych, o których mowa w art. 119, dniem złożenia wniosku o ochronę, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest dzień wejścia w życie niniejszej Umowy.
3. Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem ust. 1 są unieważniane.
4. W przypadku oznaczeń geograficznych, o których mowa w art. 120, dniem złożenia wniosku o ochronę, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest dzień przekazania drugiej Stronie wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego.
5. Bez uszczerbku dla ust. 7 niniejszego artykułu, każda ze Stron chroni oznaczenia geograficzne również wtedy, gdy istnieje wcześniejszy znak towarowy. „Wcześniejszy znak towarowy” oznacza znak towarowy, którego wykorzystanie jest sprzeczne z art. 121 ust. 1 i w odniesieniu do którego złożono wniosek bądź który został zarejestrowany lub ustanowiony poprzez użycie – jeżeli odnośne prawodawstwo przewiduje taką możliwość – w dobrej wierze na terytorium jednej Strony przed datą złożenia przez drugą Stronę wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego na podstawie niniejszej Umowy.
6. Wcześniejszy znak towarowy może nadal być używany i jego ochrona może być przedłużana niezależnie od ochrony oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że w przepisach każdej ze Stron dotyczących znaków towarowych nie istnieją żadne przesłanki unieważnienia lub wygaśnięcia takiego znaku towarowego. W takich przypadkach dopuszcza się używanie zarówno chronionego oznaczenia geograficznego, jak i odpowiednich znaków towarowych.
7. Strona nie jest zobowiązana do ochrony nazwy jako oznaczenia geograficznego na podstawie niniejszej Umowy, jeżeli, biorąc pod uwagę renomę i powszechną znajomość znaku towarowego oraz okres, przez jaki jest on używany, nazwa ta mogłaby wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu.

ARTYKUŁ 124

Egzekwowanie ochrony

Każda ze Stron egzekwuje ochronę przewidzianą w art. 119–123 za pomocą odpowiednich środków administracyjnych i sądowych lub na wniosek zainteresowanej strony, aby zapobiec niezgodnemu z prawem wykorzystaniu chronionego oznaczenia geograficznego lub wstrzymać to wykorzystanie.

ARTYKUŁ 125

Zasady ogólne

1. Niniejsza Umowa pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Stron wynikających z Porozumienia WTO.
2. Nie wymaga się od Strony ochrony, na podstawie niniejszej Umowy, jako oznaczenia geograficznego nazwy, która koliduje z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt, w przypadku gdy może to skutkować wprowadzeniem konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.
3. Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumentów, że produkt pochodzi z innego terytorium, nie może być chroniona nawet w przypadku, gdy nazwa ta odpowiada rzeczywistemu terytorium, regionowi lub miejscu pochodzenia danego produktu. Niezależnie od art. 23 porozumienia TRIPS Strony wspólnie uzgadniają praktyczne warunki stosowania, na podstawie których całkowicie lub częściowo homonimiczne oznaczenia geograficzne będą rozróżniane, uwzględniając przy tym konieczność zapewnienia sprawiedliwego traktowania producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsumenci mogliby zostać wprowadzeni w błąd.
4. W przypadku gdy Strona, w kontekście dwustronnych negocjacji ze stroną trzecią, proponuje ochronę oznaczenia geograficznego tej strony trzeciej, które jest w całości lub częściowo homonimiczne z oznaczeniem geograficznym drugiej Strony chronionym na podstawie niniejszej Umowy, może poinformować o tym drugą Stronę i zapewnić jej możliwość zgłoszenia uwag, zanim oznaczenie geograficzne strony trzeciej zostanie objęte ochroną.
5. Wszelkimi kwestiami wynikającymi ze specyfikacji produktu chronionych oznaczeń geograficznych zajmuje się Podkomitet ds. Praw Własności Intelktualnej, o którym mowa w art. 154.

6. Ochrona oznaczeń geograficznych chronionych na mocy niniejszej Umowy może być anulowana jedynie przez Stronę, z której terytorium pochodzi produkt.
7. Specyfikacja produktu, o której mowa w niniejszej Umowie, to specyfikacja zatwierdzona, wraz ze wszelkimi zatwierdzonymi zmianami, przez organy Strony, z której terytorium pochodzi produkt.

ARTYKUŁ 126

Postanowienia przejściowe

1. Żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie zobowiązuje Strony do wdrożenia ochrony oznaczeń geograficznych wymienionych w załączniku 8-C zgodnie z art. 118–125 w okresie przejściowym wynoszącym maksymalnie siedem lat od wejścia w życie niniejszej Umowy.
2. W przypadku gdy znak towarowy odpowiada którejkolwiek z sytuacji, o których mowa w art. 121 w odniesieniu do chronionego oznaczenia geograficznego dla produktów podobnych, Strona odmawia rejestracji takiego znaku towarowego, pod warunkiem że wniosek o rejestrację tego znaku towarowego został złożony w celu uzyskania ochrony na jej terytorium po wejściu w życie niniejszego tytułu.
3. Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem ust. 2 są unieważniane.
4. Po upływie okresu przejściowego określonego w ust. 1 ochrona następujących oznaczeń geograficznych produktów Unii Europejskiej na podstawie niniejszej Umowy nie wyklucza, w okresie przejściowym wynoszącym trzy lata, stosowania tych oznaczeń geograficznych w celu oznaczenia i zaprezentowania niektórych porównywalnych produktów pochodzących z Republiki Kirgiskiej:
 - a) Фѐта (Feta);
 - b) Calvados;
 - c) Asti;
 - d) České pivo.
5. Po upływie okresu przejściowego określonego w ust. 1 ochrona następujących oznaczeń geograficznych produktów Unii Europejskiej na podstawie niniejszej Umowy nie wyklucza, w okresie przejściowym wynoszącym osiem lat, stosowania tych oznaczeń geograficznych w celu oznaczenia i zaprezentowania niektórych porównywalnych produktów pochodzących z Republiki Kirgiskiej:
 - a) Champagne;
 - b) Cognac.
6. Produkty, które zgodnie z prawem Strony zostały wytworzone i opatrzone etykietą przed wejściem w życie niniejszej Umowy, a które nie są zgodne z wymogami określonymi w niniejszej Umowie, mogą być sprzedawane do chwili wyczerpania zapasów.
7. Produkty, które zgodnie z prawem Strony zostały wytworzone i opatrzone etykietą z oznaczeniami geograficznymi wymienionymi w ust. 4 i 5 po wejściu w życie niniejszej Umowy i przed zakończeniem okresów przejściowych, o których mowa w ust. 4 i 5, ale które nie spełniają wymogów niniejszej podsekcji, mogą być sprzedawane do chwili wyczerpania zapasów.

ARTYKUŁ 127

Pomoc techniczna

W celu ułatwienia wdrożenia niniejszej podsekcji w Republice Kirgiskiej, a także w celu wspierania przemysłu Republiki Kirgiskiej, Unia Europejska udziela Republice Kirgiskiej, na jej wniosek i stosownie do jej potrzeb, odpowiedniej pomocy technicznej zgodnie z prawem Unii Europejskiej.

PODSEKCJA 5

PATENTY

ARTYKUŁ 128

Umowy międzynarodowe

Każda ze Stron zapewnia, aby na jej terytorium obowiązywały procedury przewidziane w Układzie o współpracy patentowej, sporządzonym w Waszyngtonie dnia 19 czerwca 1970 r., oraz dokłada wszelkich rozsądnych starań w celu przestrzegania postanowień Traktatu o prawie patentowym przyjętego w Genewie dnia 1 czerwca 2000 r.

ARTYKUŁ 129

Patenty a zdrowie publiczne

1. Strony uznają znaczenie Deklaracji w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, przyjętej w Ad-Dausze w dniu 14 listopada 2001 r. przez konferencję ministerialną WTO (zwanej dalej „deklaracją z Ad-Dauhy”). Interpretując i wykonując prawa i obowiązki wynikające z niniejszej podsekcji, każda ze Stron zapewnia spójność z deklaracją z Ad-Dauhy.
2. Każda ze Stron wdraża art. 31bis porozumienia TRIPS, a także załącznik do porozumienia TRIPS i dodatek do załącznika do porozumienia TRIPS, które weszły w życie w dniu 23 stycznia 2017 r.

ARTYKUŁ 130

Dalsza ochrona w zakresie produktów leczniczych ⁽¹⁸⁾

1. Strony uznają, że produkty lecznicze chronione patentami na ich odpowiednich terytoriach mogą podlegać, przed wprowadzeniem ich na odpowiedni rynek, administracyjnej procedurze udzielenia pozwolenia (zwanej dalej „procedurą dopuszczenia do obrotu”). Strony uznają, że okres, który upływa między złożeniem wniosku o patent a wydaniem pierwszego pozwolenia na wprowadzenie produktu do obrotu na rynku, zdefiniowanego w tym celu w ich odnośnym prawodawstwie, może spowodować skrócenie okresu rzeczywistej ochrony w ramach patentu.
2. Każda ze Stron zapewnia odpowiedni i skuteczny mechanizm rekompensaty dla właściciela patentu z tytułu skrócenia rzeczywistego okresu ochrony patentowej w wyniku nieuzasadnionych opóźnień ⁽¹⁹⁾ w udzielaniu pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na jej terytorium zgodnie ze swoimi przepisami.
3. Alternatywnie do ust. 2 Strona może zapewnić dalszą ochronę produktu leczniczego, który jest chroniony patentem i który podlega procedurze dopuszczenia do obrotu, przez okres równy okresowi, który upłynął od dnia dokonania zgłoszenia patentowego do dnia pierwszego pozwolenia na dopuszczenie produktu do obrotu na rynku Strony, pomniejszonemu o okres pięciu lat. Czas trwania takiej dalszej ochrony nie przekracza pięciu lat. Okres ten można przedłużyć o kolejnych sześć miesięcy w przypadku produktów leczniczych, w odniesieniu do których przeprowadzono badania pediatryczne, pod warunkiem że wyniki tych badań uwzględniono w informacjach o produkcie.

ARTYKUŁ 131

Przedłużenie okresu ochrony patentowej środków ochrony roślin

1. Przed wydaniem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin każda ze Stron ustala wymogi dotyczące bezpieczeństwa i skuteczności.

⁽¹⁸⁾ Na potrzeby niniejszego rozdziału „produkt leczniczy” oznacza co najmniej każdą substancję lub połączenie substancji, które:
a) przedstawia się jako posiadające właściwości służące leczeniu chorób u ludzi lub zwierząt bądź zapobieganiu takim chorobom lub
b) mogą być stosowane u ludzi lub zwierząt bądź im podawane albo w celu przywrócenia, poprawienia lub modyfikacji funkcji fizjologicznych poprzez działanie farmakologiczne, immunologiczne lub metaboliczne, albo w celu postawienia diagnozy.

⁽¹⁹⁾ Na potrzeby niniejszego artykułu „nieuzasadnione opóźnienie” obejmuje co najmniej opóźnienie przekraczające dwa lata w udzieleniu wnioskodawcy pierwszej odpowiedzi, licząc od dnia złożenia wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu. Przy określaniu długości takich opóźnień nie muszą być uwzględniane opóźnienia w wydawaniu pozwolenia na dopuszczenie do obrotu ze względu na okresy, które można przypisać wnioskodawcy lub jakiegokolwiek okres, na który organ wydający pozwolenie na dopuszczenie do obrotu nie może mieć wpływu.

2. Strony uznają, że środki ochrony roślin chronione patentami na ich terytoriach mogą podlegać administracyjnej procedurze wydawania pozwolenia przed wprowadzeniem ich do obrotu. Strony uznają, że okres, który upływa między złożeniem wniosku o patent a wydaniem pierwszego pozwolenia na wprowadzenie produktu do obrotu na odpowiednim rynku, zdefiniowany w tym celu w ich odnośnym prawodawstwie, może spowodować skrócenie okresu rzeczywistej ochrony w ramach patentu.
3. Każda ze Stron ustanawia dalszą ochronę środka ochrony roślin, który jest chroniony patentem i podlega administracyjnej procedurze wydawania pozwolenia, na okres równy okresowi, o którym mowa w ust. 2 zdanie drugie, skróconemu o pięć lat.
4. Niezależnie od postanowień ust. 3 kolejny okres ochrony nie przekracza pięciu lat.

PODSEKCJA 6

OCHRONA INFORMACJI NIEUJAWNIONYCH

ARTYKUŁ 132

Zakres ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa

1. Wypełniając swój obowiązek przestrzegania postanowień porozumienia TRIPS, w szczególności jego art. 39 ust. 1 i 2, każda ze Stron ustanawia odpowiednie sądowe postępowania cywilne i środki zaradcze umożliwiające każdemu posiadaczowi tajemnicy przedsiębiorstwa uniemożliwienie pozyskania, wykorzystania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa bądź uzyskanie zadośćuczynienia z tego tytułu, w przypadku gdy doszło do niego w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową.
2. Na potrzeby niniejszej podsekcji:
 - a) „tajemnica przedsiębiorstwa” oznacza informacje, które:
 - (i) są poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są ogólnie znane ani łatwo dostępne dla osób z kręgów, które na ogół mają do czynienia z tym rodzajem informacji;
 - (ii) mają wartość handlową dlatego, że są poufne; oraz
 - (iii) poddane zostały przez osobę, pod której legalną kontrolą się znajdują, rozsądnym, w danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich w tajemnicy;
 - b) „posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w sposób zgodny z prawem sprawuje kontrolę nad tajemnicą przedsiębiorstwa.
3. Na potrzeby niniejszej podsekcji za niezgodne z uczciwą praktyką handlową uznaje się co najmniej następujące sposoby postępowania:
 - a) pozyskanie tajemnicy przedsiębiorstwa bez zgody posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, dokonane przez nieuprawniony dostęp do dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych znajdujących się zgodnie z prawem pod kontrolą posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, zawierających tę tajemnicę lub umożliwiających jej odkrycie, a także ich przywłaszczenie lub powielenie;
 - b) wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa dokonane bez zgody posiadacza tej tajemnicy przez osobę, która spełnia jeden z następujących warunków:
 - (i) pozyskała tajemnicę przedsiębiorstwa w sposób, o którym mowa w lit. a);
 - (ii) naruszyła umowę o poufności lub jakikolwiek inny obowiązek nieujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa; lub
 - (iii) naruszyła umowny lub jakikolwiek inny obowiązek ograniczający wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa;
 - c) pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa dokonane przez osobę, która w momencie tego pozyskania, wykorzystania lub ujawnienia wiedziała lub w danych okolicznościach powinna była wiedzieć, że tajemnica ta pochodzi bezpośrednio lub pośrednio od innej osoby, która wykorzystwała lub ujawniała tajemnicę niezgodnie z prawem w rozumieniu lit. b).

4. Żadnego z postanowień niniejszej podsekcji nie należy rozumieć jako wymogu, aby którakolwiek ze Stron uznawała którykolwiek z poniższych sposobów postępowania za niezgodny z uczciwą praktyką handlową:

- a) niezależne odkrycie lub wytworzenie;
- b) dokonanie inżynierii odwrótnej produktu przez osobę, która go zgodnie z prawem posiada i na której nie spoczywa żaden prawny obowiązek ograniczania dostępu do odnośnych informacji;
- c) pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie informacji wymaganych lub dopuszczonych na mocy prawa Strony;
- d) wykorzystanie przez pracowników doświadczenia i umiejętności zdobytych uczciwie w trakcie zwykłego przebiegu ich zatrudnienia.

5. Żadnego z postanowień niniejszej podsekcji nie należy rozumieć jako ograniczającego wolność wypowiedzi i informacji, w tym wolność mediów podlegającą ochronie na obszarze jurysdykcji obu Stron.

ARTYKUŁ 133

Postępowania cywilne i środki zaradcze dla posiadaczy tajemnicy przedsiębiorstwa

1. Każda ze Stron zapewnia, aby osoby będące uczestnikami sądowego postępowania cywilnego, o którym mowa w art. 132, lub mające dostęp do dokumentów uwzględnionych w tym postępowaniu, podlegały zakazowi wykorzystania lub ujawnienia jakiejkolwiek rzeczywistej lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa, którą właściwe organy sądowe – w odpowiedzi na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanej strony – oznaczyły jako poufną, a z którą osoby te zapoznały się na skutek wspomnianego uczestnictwa lub dostępu.

2. W swoich przepisach dotyczących cywilnego postępowania sądowego, o którym mowa w art. 132, każda ze Stron przewiduje uprawnienia jej organów sądowych obejmujące co najmniej:

- a) nakładanie środków tymczasowych uniemożliwiających pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową;
- b) wydawanie nakazów sądowych uniemożliwiających pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową;
- c) nakazywanie osobie, która wiedziała lub powinna była wiedzieć, że pozyskuje, wykorzystuje lub ujawnia tajemnicę przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową, aby zapłaciła posiadaczowi tajemnicy przedsiębiorstwa odpowiednie odszkodowanie w celu zrekompensowania rzeczywistej szkody poniesionej w wyniku takiego pozyskania, wykorzystania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa;
- d) stosowanie szczególnych środków w celu ochrony poufności rzeczywistej lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa powstałej w trakcie sądowego postępowania cywilnego dotyczącego domniemanego pozyskania, wykorzystania i ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową; takie szczególne środki mogą obejmować, zgodnie z prawem danej Strony, możliwość:
 - (i) ograniczenia dostępu do całości lub części niektórych dokumentów;
 - (ii) ograniczenia dostępu do przesłuchań oraz ich zapisów lub protokołów; oraz
 - (iii) udostępnienia nieopatrzonej klauzulą poufności wersji orzeczenia sądowego, w której fragmenty zawierające tajemnice przedsiębiorstwa zostały usunięte lub utajnione; oraz
- e) nałożenia kary na każdą osobę uczestniczącą w postępowaniu sądowym, która nie zastosuje się lub odmówi zastosowania się do nakazów sądowych dotyczących ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa.

3. Strony nie mają obowiązku przewidywać w swoich przepisach ustawowych i wykonawczych cywilnego postępowania sądowego ani środków zaradczych, o których mowa w art. 132, w odniesieniu do przypadków postępowania niezgodnego z uczciwą praktyką handlową, które ma na celu, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem Strony, ujawnienie naruszenia przepisów, nadużycia lub nielegalnego działania bądź ochronę prawnie uzasadnionego interesu.

ARTYKUŁ 134

Ochrona danych dotyczących produktów leczniczych ⁽²⁰⁾

1. W celu wykonania art. 39 porozumienia TRIPS oraz w ramach zapewniania skutecznej ochrony przed nieuczciwą konkurencją, o której mowa w art. 10bis Konwencji paryskiej, każda ze Stron chroni poufne informacje handlowe przedłożone w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu (zwanego dalej „pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu”) przed ujawnieniem ich osobom trzecim, chyba że podjęte zostaną kroki w celu zapewnienia ochrony tych danych przed nieuczciwym wykorzystaniem w celach komercyjnych i z wyjątkiem przypadków, gdy ujawnienie jest konieczne ze względu na nadrzędny interes publiczny.
2. Jeżeli Strona wymaga, jako warunek dopuszczenia do obrotu produktu leczniczego, przedstawienia nieujawnionych danych o badaniach lub innych danych, których uzyskanie wymaga podjęcia znacznych wysiłków, Strona chroni te dane przed nieuczciwym wykorzystaniem w celach komercyjnych. Ponadto każda ze Stron chroni takie dane przed ujawnieniem, chyba że ujawnienie jest konieczne do ochrony interesu publicznego.
3. Każda ze Stron zapewnia, aby przez okres co najmniej pięciu lat organ odpowiedzialny za udzielenie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie przyjmował żadnych kolejnych wniosków o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, które odnoszą się do danych, o których mowa w ust. 2, podanych we wniosku o pierwsze pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, bez wyraźnej zgody posiadacza pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to konieczne do ochrony interesu publicznego.

ARTYKUŁ 135

Ochrona danych w odniesieniu do środków ochrony roślin

1. Każda ze Stron uznaje tymczasowe prawo, zwane dalej „ochroną danych”, właściciela badania lub sprawozdania z badania złożonego po raz pierwszy w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu. Podczas takiego okresu badanie lub sprawozdanie z badania nie może być wykorzystywane na korzyść jakichkolwiek innych osób ubiegających się o uzyskanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin, z wyjątkiem przypadków, gdy udowodniono, że pierwszy właściciel wyraził na to wyraźną zgodę.
2. Badanie lub sprawozdanie z badania powinno:
 - a) być niezbędne do udzielenia pozwolenia lub zmiany pozwolenia w celu dopuszczenia stosowania w odniesieniu do innych upraw; oraz
 - b) uzyskać certyfikat zgodności z zasadami dobrej praktyki laboratoryjnej lub zasadami dobrej praktyki doświadczalnej.
3. Okres ochrony danych wynosi co najmniej 10 lat od udzielenia pierwszego pozwolenia przez zainteresowany organ na terytorium zainteresowanej Strony. W przypadku środków ochrony roślin charakteryzujących się niskim poziomem ryzyka okres ten może być przedłużony do 13 lat.
4. Okres ochrony danych przedłuża się o trzy miesiące dla każdego rozszerzenia pozwolenia na zastosowania małoobszarowe, jeżeli posiadacz pozwolenia złoży wniosek co najmniej pięć lat po dacie udzielenia pierwszego pozwolenia. Całkowity okres ochrony danych nie może w żadnym wypadku przekroczyć 13 lat. W przypadku środków ochrony roślin charakteryzujących się niskim poziomem ryzyka całkowity okres ochrony nie może w żadnym wypadku przekroczyć 15 lat.
5. Badanie lub sprawozdanie z badania podlegają ochronie również wówczas, gdy jest to niezbędne do odnowienia lub przeglądu pozwolenia. W takich przypadkach okres ochrony danych wynosi 30 miesięcy.
6. Niezależnie od postanowień ust. 3, 4 i 5 organ publiczny odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu nie bierze pod uwagę informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku kolejnych pozwoleń na dopuszczenie do obrotu, niezależnie od tego, czy zostały one podane do wiadomości publicznej, czy też nie.
7. Każda ze Stron określa środki zobowiązujące wnioskodawcę i posiadaczy poprzednich pozwoleń mających siedzibę na terytorium Stron do dzielenia się informacjami zastrzeżonymi, tak aby uniknąć duplikowania testów na kręgowcach.

⁽²⁰⁾ Na potrzeby niniejszego artykułu „interes publiczny” obejmuje zdrowie publiczne zgodnie z deklaracją z Ad-Dauh i prawodawstwem wewnętrznym.

PODSEKCJA 7
ODMIANY ROŚLIN

ARTYKUŁ 136
Postanowienia ogólne

Każda ze Stron chroni prawa do ochrony odmian roślin zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie nowych odmian roślin (zwaną dalej „Międzynarodową konwencją o ochronie nowych odmian roślin”), włącznie z fakultatywnymi wyjątkami od prawa hodowcy, o którym mowa w art. 15 ust. 2 tej konwencji, oraz współpracuje w celu promowania i egzekwowania tych praw.

SEKCJA C
EGZEKWOWANIE PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

PODSEKCJA 1
EGZEKWOWANIE W TRYBIE CYWILNYM I ADMINISTRACYJNYM

ARTYKUŁ 137
Obowiązki ogólne

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązania wynikające z porozumienia TRIPS, a w szczególności z jego części III, oraz wprowadzają środki, procedury oraz środki zaradcze niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw własności intelektualnej. Takie środki, procedury i środki zaradcze muszą być sprawiedliwe i słuszne, nie mogą być nadmiernie skomplikowane czy kosztowne ani też pociągać za sobą nierozsądnych ograniczeń czasowych czy nieuzasadnionych opóźnień. Na potrzeby sekcji C niniejszego rozdziału termin „prawa własności intelektualnej” nie obejmuje praw objętych podsekcją 6 sekcji B niniejszego rozdziału.
2. Środki, procedury i środki zaradcze, o których mowa w ust. 1, muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz muszą być stosowane w taki sposób, aby uniknąć tworzenia przeszkód dla handlu, a Strony muszą zapewnić ochronę przed ich naruszeniem.

ARTYKUŁ 138
Osoby uprawnione do występowania o zastosowanie środków, procedur i środków zaradczych

Każda ze Stron za osoby uprawnione do występowania o zastosowanie środków, procedur i środków zaradczych, o których mowa w niniejszej podsekcji oraz w części III porozumienia TRIPS, uznaje następujące osoby:

- a) podmioty praw własności intelektualnej zgodnie z przepisami prawa właściwego;
- b) wszystkie inne osoby uprawnione do korzystania z tych praw, w szczególności licencjobiorców, w zakresie dozwolonym przez prawo właściwe i zgodnie z nim;
- c) organizacje zbiorowego zarządzania prawami własności intelektualnej, które są prawnie uznane za uprawnione do reprezentowania podmiotów praw własności intelektualnej, w zakresie dozwolonym przez prawo właściwe i zgodnie z nim;
- d) profesjonalne organizacje zrzeszające pełnomocników, prawnie uznane za uprawnione do reprezentowania podmiotów praw własności intelektualnej, w zakresie dozwolonym przez prawo właściwe i zgodnie z nim.

ARTYKUŁ 139
Dowody

1. Każda ze Stron zapewnia, aby nawet przed rozpoczęciem postępowania dotyczącego istoty sprawy, na wniosek osoby, która przedstawiła dostępne w rozsądnym zakresie dowody uzasadniające zarzut naruszenia jej prawa własności intelektualnej lub zagrożenie naruszenia tego prawa, organy sądowe mogły zasądzić natychmiastowe i skuteczne środki

tymczasowe w celu zabezpieczenia odpowiednich dowodów dotyczących domniemanego naruszenia, z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych. Nakazując wprowadzenie środków tymczasowych, organy sądowe biorą pod uwagę prawnie uzasadnione interesy domniemanego sprawcy naruszenia.

2. Środki tymczasowe, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować szczegółowy opis z pobraniem próbek lub bez lub fizyczne zajęcie domniemanych towarów naruszających prawo, a także, w stosownych przypadkach, materiałów i narzędzi użytych do produkcji lub dystrybucji takich towarów oraz związanych z nimi dokumentów.

3. Każda ze Stron, w przypadku naruszenia prawa własności intelektualnej na skalę komercyjną, wprowadza środki niezbędne do umożliwienia organom sądowym nakazania, w stosownych przypadkach i na wniosek osoby, przekazania dokumentów bankowych, finansowych lub handlowych, które znajdują się pod kontrolą strony przeciwnej, z zastrzeżeniem zapewnienia ochrony informacji poufnych.

ARTYKUŁ 140

Prawo do informacji

1. Każda ze Stron zapewnia, aby w trakcie sądowego postępowania cywilnego w sprawie naruszenia prawa własności intelektualnej oraz w odpowiedzi na uzasadniony i odpowiedni wniosek strony skarżącej organy sądowe mogły nakazać sprawcy naruszenia lub innej osobie będącej stroną sporu lub świadkiem w takiej sprawie przekazanie informacji dotyczących pochodzenia i sieci dystrybucyjnych towarów i usług naruszających prawo własności intelektualnej.

2. Na potrzeby ust. 1 „inna osoba” oznacza osobę, która:

- a) znajdowała się w posiadaniu towarów naruszających prawo na skalę komercyjną;
- b) korzystała z usług naruszających prawo na skalę komercyjną;
- c) świadczyła na skalę komercyjną usługi wykorzystywane w działaniach naruszających prawo; lub
- d) została wskazana przez osobę wykonującą czynność, o której mowa w lit. a), b) lub c), jako zaangażowana w produkcję, wytwarzanie lub dystrybucję towarów lub świadczenie usług.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w stosownych przypadkach:

- a) nazwy i adresy producentów, wytwórców, dystrybutorów, dostawców oraz innych poprzednich posiadaczy towarów lub usług, jak również przewidywanych hurtowników i detalistów; oraz
- b) informacje o produkowanych, wytworzonych, dostarczonych, otrzymanych lub zamówionych ilościach, jak również o cenie uzyskanej za dane towary lub usługi.

4. Ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla przepisów każdej ze Stron, które:

- a) przyznają podmiotowi praw prawo do otrzymania dodatkowych informacji;
- b) regulują wykorzystanie informacji przekazanych na podstawie niniejszego artykułu w sądowym postępowaniu cywilnym;
- c) regulują odpowiedzialność za niewłaściwe skorzystanie z prawa do informacji;
- d) umożliwiają odmowę przekazania informacji, które zmusiłyby osobę, o której mowa w ust. 1, do przyznania się do własnego udziału lub udziału jej bliskich członków rodziny w naruszeniu prawa własności intelektualnej; lub
- e) reguluje ochronę poufności źródeł informacji lub przetwarzania danych osobowych.

ARTYKUŁ 141

Środki tymczasowe i zabezpieczające

1. Każda ze Stron zapewnia, aby organy sądowe mogły – na żądanie wnioskodawcy – wydać przeciwko domniemanemu sprawcy naruszenia tymczasowy nakaz sądowy mający zapobiec nieuchronnemu naruszeniu prawa własności intelektualnej lub zabronić, tymczasowo oraz, w stosownych przypadkach, pod rygorem okresowego uiszczenia kary pieniężnej, w przypadku gdy taka kara przewidziana jest w prawie wewnętrznym, dalszego domniemanego naruszenia tego

prawa, lub uzależnić takie kontynuowanie od złożenia zabezpieczenia zapewniającego pokrycie strat poniesionych przez podmiot praw. Tymczasowy nakaz sądowy może być także wydany na tych samych warunkach przeciwko pośrednikowi, którego usługi, w tym usługi internetowe, są używane przez osobę trzecią do naruszania prawa własności intelektualnej.

2. Tymczasowy nakaz sądowy może być także wydany w celu zajęcia lub przekazania towarów, w stosunku do których istnieje podejrzenie, że naruszają prawo własności intelektualnej, aby zapobiec wprowadzeniu ich do obrotu lub przepływowi w kanałach handlowych.

3. W przypadku domniemyanych naruszeń na skalę komercyjną każda ze Stron zapewnia, aby w przypadku, gdy wnioskodawca wskaże okoliczności, które mogłyby zagrozić uzyskaniu naprawienia szkód, jej organy sądowe mogły, zgodnie z prawem wewnętrznym, zarządzić tymczasowe zajęcie ruchomości i nieruchomości domniemanego sprawcy naruszenia, łącznie z zablokowaniem jego kont bankowych i innych aktywów. W tym celu właściwe organy mogą nakazać przedłożenie dokumentów bankowych, finansowych lub handlowych lub zapewnienie stosownego dostępu do odpowiednich informacji.

ARTYKUŁ 142

Środki zaradcze

1. Każda ze Stron zapewnia, aby organy sądowe mogły nakazać – na wniosek wnioskodawcy i bez uszczerbku dla jakichkolwiek odszkodowań należnych podmiotowi praw z tytułu naruszenia oraz bez jakiegokolwiek rekompensaty – zniszczenie lub co najmniej ostateczne wycofanie z kanałów handlowych towarów, w przypadku których stwierdzono naruszenie prawa własności intelektualnej. Każda ze Stron zapewnia ponadto, aby w stosownych przypadkach organy sądowe mogły również nakazać zniszczenie materiałów i narzędzi wykorzystywanych głównie do tworzenia lub wytwarzania tych towarów.

2. Organy sądowe każdej ze Stron mogą nakazać, aby środki zaradcze, o których mowa w ust. 1, były podejmowane na koszt sprawcy naruszenia, chyba że istnieją szczególne powody przemawiające za innym rozwiązaniem.

3. Przy rozpatrywaniu wniosku o środki zaradcze bierze się pod uwagę potrzebę zachowania proporcjonalności pomiędzy wagą naruszenia a zarządzonymi środkami zaradczymi, a także interesy stron trzecich.

ARTYKUŁ 143

Nakazy sądowe

Każda ze Stron zapewnia, aby w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa własności intelektualnej w orzeczeniu sądowym, organy sądowe mogły wydać przeciwko sprawcy naruszenia, a także przeciwko pośrednikowi, z którego usług korzysta osoba trzecia do naruszania prawa własności intelektualnej, nakaz sądowy zakazujący dalszego naruszania.

ARTYKUŁ 144

Środki alternatywne

Każda ze Stron może postanowić, że organy sądowe, w stosownych przypadkach i na wniosek osoby podlegającej środkom zaradczym określonym w art. 142 lub 143, mogą zasądzić odszkodowanie pieniężne na rzecz strony poszkodowanej zamiast stosowania środków zaradczych przewidzianych w tych artykułach, jeżeli osoba ta działała nieumyślnie i nie dopuściła się niedbalstwa i jeżeli wykonanie danych środków zaradczych spowodowałoby dla niej niewspółmierną szkodę, a odszkodowanie pieniężne na rzecz strony poszkodowanej wydaje się rozsądnie satysfakcjonujące.

ARTYKUŁ 145

Odszkodowanie

1. Każda ze Stron zapewnia, aby organy sądowe były uprawnione do nakazania – na wniosek strony poszkodowanej – sprawcy naruszenia, który wiedział lub miał wystarczające podstawy, by wiedzieć, że zajmuje się działalnością stanowiącą naruszenie prawa, aby zapłacił podmiotowi praw odpowiednie odszkodowanie w celu zrekompensowania rzeczywistej szkody poniesionej przez podmiot praw w wyniku naruszenia. Przyznając odszkodowanie, organy sądowe:

- a) uwzględniają wszystkie odpowiednie czynniki, takie jak negatywne skutki gospodarcze, w tym utracone zyski, poniesione przez stronę poszkodowaną, wszelki nieuczciwy zysk osiągnięty przez sprawcę naruszenia oraz, w stosownych przypadkach, elementy inne niż czynniki gospodarcze, takie jak szkoda moralna, jaką podmiot praw poniósł w związku z naruszeniem; lub
 - b) jako alternatywę do lit. a) mogą, w stosownych przypadkach, przyznać odszkodowanie w formie płatności ryczałtowej na podstawie co najmniej takich czynników, jak wysokość opłat licencyjnych lub opłat należnych w przypadku zwrócenia się przez sprawcę naruszenia o uprawnienie do korzystania z danych praw własności intelektualnej.
2. W przypadku gdy sprawca naruszenia nie zaangażował się w naruszającą działalność świadomie lub mając rozsądne podstawy do posiadania takiej wiedzy, Strony mogą postanowić, że organy sądowe mogą zasądzić – na korzyść strony poszkodowanej – zwrot zysków lub zapłatę odszkodowania, którego wysokość może być ustalona z góry.

ARTYKUŁ 146

Koszty sądowe

Każda ze Stron zapewnia, aby rozsądne i proporcjonalne koszty sądowe oraz inne wydatki poniesione przez stronę wygrywającą postępowanie sądowe były co do zasady pokrywane przez stronę przegrywającą, chyba że nie pozwalają na to względy słuszności.

ARTYKUŁ 147

Publikowanie orzeczeń sądowych

Każda ze Stron zapewnia, aby w postępowaniu sądowym wszczętym w związku z naruszeniem prawa własności intelektualnej organy sądowe mogły, na wniosek wnioskodawcy, a na koszt sprawcy naruszenia, zarządzić odpowiednie środki w celu rozpowszechnienia informacji dotyczącej orzeczenia, w tym również jego wyeksponowania i publikacji w całości lub w części.

ARTYKUŁ 148

Domniemanie autorstwa lub własności

Strony uznają, że do celu stosowania środków, procedur i środków zaradczych przewidzianych w niniejszej sekcji opatrzenie dzieła literackiego lub artystycznego imieniem i nazwiskiem autora w zwykły sposób jest wystarczające, aby autor danego utworu, w przypadku braku dowodu przeciwnego, był utożsamiany z danym utworem, co w konsekwencji uprawnia go do wszczęcia postępowania o naruszenie. Niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio do podmiotów praw pokrewnych prawu autorskiemu w odniesieniu do przedmiotów ochrony.

ARTYKUŁ 149

Postępowania administracyjne

W zakresie, w jakim środek cywilnoprawny może być zarządzony w wyniku postępowania administracyjnego dotyczącego istoty sprawy, postępowanie takie musi być zgodne z zasadami równoważnymi co do istoty z zasadami określonymi w odpowiednich postanowieniach niniejszej sekcji.

PODSEKCJA 2

EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW PRZY KONTROLI GRANICZNEJ

ARTYKUŁ 150

Środki stosowane przy kontroli granicznej

1. W odniesieniu do towarów znajdujących się pod kontrolą celną każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje procedury, za pomocą których podmiot praw ma możliwość złożenia wniosku do organów celnych o zatrzymanie lub zawieszenie zwolnienia towarów, co do których zachodzi podejrzenie naruszenia praw własności intelektualnej, w szczególności znaków towarowych, praw autorskich i praw pokrewnych, oznaczeń geograficznych, patentów, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, topografii układów scalonych i praw do ochrony odmian roślin (zwanymi dalej „podejrzаныmi towarami”).

2. Organy celne każdej ze Stron dysponują elektronicznymi systemami zarządzania wnioskami, które zostały pozytywnie rozpatrzone lub zarejestrowane. Republika Kirgiska zapewni takie systemy elektroniczne nie później niż w ciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.
3. Jeżeli Strona pobiera opłatę w celu pokrycia kosztów administracyjnych wynikających ze złożenia wniosku lub dokonania wpisu, opłata ta jest proporcjonalna do wykonanej usługi i poniesionych kosztów.
4. Każda ze Stron zapewnia, aby jej organy celne podejmowały decyzje o pozytywnym rozpatrzeniu lub zarejestrowaniu wniosku w rozsądnym terminie, zgodnie z jej prawem.
5. Każda ze Stron przewiduje możliwość, aby wniosek, o którym mowa w ust. 1, miał zastosowanie do wielu przesyłek towarów.
6. Każda ze Stron zapewnia, aby w odniesieniu do towarów znajdujących się pod kontrolą celną jej organy celne miały możliwość działania z własnej inicjatywy w celu zatrzymania lub zawieszenia zwolnienia podejrzanych towarów.
7. Każda ze Stron zapewnia, aby jej organy celne wykorzystywały analizę ryzyka do identyfikacji podejrzanych towarów.
8. Każda ze Stron musi posiadać procedury umożliwiające zniszczenie podejrzanych towarów, bez konieczności uprzedniego postępowania administracyjnego lub sądowego w celu formalnego stwierdzenia naruszenia, w szczególności gdy zainteresowane osoby zgadzają się na zniszczenie lub mu się nie sprzeciwiają. W przypadku gdy towary uznane za naruszające prawo nie zostaną zniszczone, każda ze Stron zapewnia, aby poza wyjątkowymi okolicznościami, towary takie usunięto z obrotu handlowego w taki sposób, by uniknąć jakiegokolwiek szkody dla podmiotu praw.
9. Jeżeli następnie okaże się, że zatrzymane lub zawieszone towary nie naruszają prawa własności intelektualnej, podmiot praw jest odpowiedzialny wobec każdego posiadacza towarów lub zgłaszającego towary, który poniósł szkodę z tego tytułu, zgodnie z obowiązującymi przepisami każdej ze Stron.
10. Każda ze Stron może posiadać procedury umożliwiające szybkie niszczenie towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym i towarów pirackich wysyłanych w przesyłkach pocztowych lub ekspresowych.
11. Każda ze Stron może zdecydować o niestosowaniu niniejszego artykułu do przywozu towarów wprowadzonych na rynek w innym państwie przez podmioty praw lub za ich zgodą. Strona może wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego artykułu towary o charakterze niehandlowym znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych.
12. Każda ze Stron zapewnia, aby jej organy celne prowadziły regularny dialog i promowały współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz z innymi organami zaangażowanymi w egzekwowanie praw własności intelektualnej.
13. Strony współpracują w zakresie międzynarodowego handlu podejrzаныmi towarami. W szczególności Strony zgodnie postanawiają wymieniać informacje na temat handlu podejrzаныmi towarami, które mają wpływ na drugą Stronę, bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych osobowych obowiązujących u każdej ze Stron.
14. Bez uszczerbku dla innych form współpracy Protokół dotyczący wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych ma zastosowanie w odniesieniu do naruszeń przepisów dotyczących praw własności intelektualnej, do których egzekwowania zgodnie z niniejszym artykułem właściwe są organy celne.
15. Podkomitet ds. Praw Własności Intelektualnej, o którym mowa w art. 154, jest odpowiedzialny za zapewnienie właściwego funkcjonowania i wdrożenia postanowień niniejszego artykułu, w szczególności w zakresie współpracy między Stronami.

ARTYKUŁ 151

Zgodność z GATT 1994 i porozumieniem TRIPS

Przy wdrażaniu środków stosowanych przy kontroli granicznej służących egzekwowaniu praw własności intelektualnej przez organy celne, objętych lub nieobjętych niniejszą podsekcją, Strony zapewniają ich zgodność ze swoimi obowiązkami wynikającymi z GATT 1994 oraz z porozumienia TRIPS, a w szczególności z art. V GATT 1994 oraz art. 41 i sekcją 4 części III porozumienia TRIPS.

SEKCJA D
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 152

Współpraca

1. Strony zgodnie postanawiają współpracować w celu wspierania wdrażania zobowiązań i obowiązków podjętych w ramach niniejszego rozdziału.
2. Współpraca między Stronami obejmuje następujące działania:
 - a) wymianę informacji na temat ram prawnych w dziedzinie praw własności intelektualnej oraz stosownych przepisów dotyczących ich ochrony i egzekwowania;
 - b) wymianę doświadczeń w zakresie postępów w pracach legislacyjnych między Stronami;
 - c) wymianę doświadczeń w zakresie egzekwowania praw własności intelektualnej na szczeblu centralnym i poniżej szczebla centralnego między Stronami;
 - d) koordynację w celu zapobiegania wywozowi towarów podrobionych, w tym z innymi państwami;
 - e) pomoc techniczną, budowanie zdolności; wymianę oraz szkolenie pracowników;
 - f) ochronę i obronę praw własności intelektualnej oraz rozpowszechnianie informacji na ten temat, między innymi w środowisku przedsiębiorców i w społeczeństwie obywatelskim;
 - g) świadomość społeczną konsumentów i podmiotów praw; wzmacnianie współpracy instytucjonalnej, zwłaszcza między urzędami własności intelektualnej;
 - h) promowanie świadomości i edukację społeczeństwa w zakresie polityki dotyczącej ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej;
 - i) promowanie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej we współpracy publiczno-prywatnej z udziałem małych i średnich przedsiębiorstw;
 - j) formułowanie skutecznych strategii w celu określenia odbiorców i programy komunikacyjne służące podniesieniu świadomości konsumentów i mediów w zakresie naruszeń praw własności intelektualnej, w tym zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa oraz powiązań z przestępczością zorganizowaną.
3. Każda ze Stron może udostępniać publicznie specyfikacje produktów lub ich skrócone wersje oraz informacje o odpowiednich punktach kontaktowych drugiej Strony do spraw kontroli oznaczeń geograficznych chronionych na mocy podsekcji 4 i zarządzania nimi.
4. Strony, bezpośrednio lub za pośrednictwem Podkomitetu ds. Praw Własności Intelektualnej, o którym mowa w art. 154, utrzymują kontakt we wszelkich kwestiach dotyczących wykonania i funkcjonowania niniejszego rozdziału.

ARTYKUŁ 153

Dobrowolne inicjatywy zainteresowanych podmiotów

Każda ze Stron stara się ułatwiać realizację dobrowolnych inicjatyw zainteresowanych podmiotów mających na celu ograniczenie naruszeń praw własności intelektualnej, w tym w internecie i na innych rynkach, koncentrując się na konkretnych problemach i poszukując praktycznych rozwiązań, które są realistyczne, zrównoważone, proporcjonalne i sprawiedliwe dla wszystkich zainteresowanych, w tym w następujący sposób:

- a) każda ze Stron stara się zgromadzić na swoim terytorium zainteresowane podmioty na zasadzie dobrowolności, aby ułatwić realizację dobrowolnych inicjatyw mających na celu znalezienie rozwiązań i pogodzenie różnic w zakresie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej oraz ograniczenie naruszeń;
- b) Strony dokładają starań, aby wymieniać między sobą informacje dotyczące działań na rzecz ułatwienia realizacji dobrowolnych inicjatyw zainteresowanych podmiotów na swoich terytoriach; oraz

- c) Strony dokładają starań, aby promować otwarty dialog i współpracę między zainteresowanymi podmiotami na ich terytoriach oraz zachęcać te zainteresowane podmioty do wspólnego poszukiwania rozwiązań i rozstrzygania sporów dotyczących ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej oraz ograniczania naruszeń.

ARTYKUŁ 154

Postanowienia instytucjonalne

1. Strony niniejszym ustanawiają Podkomitet ds. Praw Własności Intelektualnej składający się z przedstawicieli Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej, powierzając mu monitorowanie wykonania niniejszego rozdziału oraz zacieśnienie współpracy i dialogu między Stronami w zakresie praw własności intelektualnej.
2. Podkomitet ds. Praw Własności Intelektualnej zbiera się na wniosek którejkolwiek ze Stron, na przemian w Unii Europejskiej i Republice Kirgiskiej, w terminie, w miejscu oraz w sposób ustalony przez Strony (może to być również wideokonferencja), lecz nie później niż 90 dni od dnia przedstawienia wniosku.

ROZDZIAŁ 9

ZAMÓWIENIA RZĄDOWE

ARTYKUŁ 155

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozdziału:

- a) „towary lub usługi komercyjne” oznacza towary lub usługi zwykle sprzedawane lub oferowane do sprzedaży na rynku komercyjnym nabywcom niepublicznym i przez takich nabywców zwykle nabywane do celów niepublicznych;
- b) „usługi budowlane” oznacza usługi, których celem jest wykonanie dowolnymi środkami robót inżynierskich lub budowlanych, zgodnie z działem 51 Centralnej Klasyfikacji Produktów ONZ (CPC);
- c) „aukcja elektroniczna” oznacza powtarzalny proces z wykorzystaniem środków elektronicznych służący dostawcom do przedstawienia nowych cen albo nowych wartości wymiernych aspektów oferty innych niż cena związanych z kryteriami oceny, bądź obu tych elementów, czego rezultatem jest ustalenie rankingu ofert lub zmiana kolejności ofert w rankingu;
- d) „na piśmie” lub „pisemne” oznacza wszelkie wyrażenie słowne lub liczbowe, które może zostać odczytane, skopiowane, a następnie przekazane, i obejmuje informacje przekazywane i przechowywane za pomocą środków elektronicznych;
- e) „przetarg bezpośredni” oznacza metodę udzielania zamówienia, zgodnie z którą podmiot zamawiający kontaktuje się z wybranym dostawcą lub wybranymi dostawcami;
- f) „środek” oznacza wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze, procedury, wytyczne administracyjne lub praktyki, lub wszelkie działania podmiotu zamawiającego dotyczące zamówienia objętego niniejszą Umową;
- g) „wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania” oznacza wykaz kwalifikujących się dostawców, z którego podmiot zamawiający zamierza skorzystać więcej niż raz;
- h) „ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia” oznacza ogłoszenie opublikowane przez podmiot zamawiający, w którym zaprasza on zainteresowanych dostawców do złożenia wniosków o dopuszczenie do udziału lub złożenia oferty;
- i) „zobowiązania offsetowe” oznacza wszelkie warunki lub zobowiązania, które wspierają rozwój lokalny lub poprawiają bilans płatniczy Strony, takie jak korzystanie z treści lokalnych, licencjonowanie technologii, inwestycje, handel barterowy i podobne działania lub wymogi;
- j) „przetarg otwarty” oznacza metodę udzielania zamówienia, zgodnie z którą ofertę mogą przedstawić wszyscy zainteresowani dostawcy;
- k) „podmiot zamawiający” oznacza podmiot objęty podsekcją dotyczącą danej Strony w sekcji 1, 2 i 3 załącznika 9;

- l) „kwalifikujący się dostawca” oznacza dostawcę uznanego przez podmiot zamawiający za spełniającego warunki dopuszczenia do udziału;
- m) „przetarg selektywny” oznacza metodę udzielenia zamówienia, zgodnie z którą podmiot zamawiający zwraca się o złożenie oferty jedynie do kwalifikujących się dostawców;
- n) „usługi” obejmują usługi budowlane, chyba że wskazano inaczej;
- o) „norma” oznacza dokument zatwierdzony przez uznaną jednostkę, ustalający, do powszechnego i wielokrotnego stosowania, zasady, wytyczne lub cechy charakterystyczne towarów lub usług bądź związanych z nimi procesów i metod produkcji, których przestrzeganie nie jest obowiązkowe; może on również zawierać wyłącznie wymagania dotyczące terminologii, symboli, opakowania, oznakowania lub etykietowania w odniesieniu do towaru, usługi, procesu lub metody produkcji bądź może dotyczyć wyłącznie tych kwestii;
- p) „dostawca” oznacza osobę lub grupę osób, które dostarczają lub mogą dostarczać towary lub usługi;
- q) „specyfikacja techniczna” oznacza wymóg procedury przetargowej, w ramach którego:
 - (i) określono cechy charakterystyczne towarów lub usług będących przedmiotem zamówienia, w tym jakość, wydajność, bezpieczeństwo i wymiary lub procedury i metody ich produkcji lub świadczenia; lub
 - (ii) wskazano warunki dotyczące terminologii, symboli, opakowania, oznakowania lub etykietowania w odniesieniu do towaru lub usługi;
- r) „CPC” oznacza Centralną Klasyfikację Produktów Organizacji Narodów Zjednoczonych (dokumenty statystyczne Departamentu Spraw Gospodarczych i Społecznych Urzędu Statystycznego Narodów Zjednoczonych, seria M, nr 77, Nowy Jork, 1991).

ARTYKUŁ 156

Zakres

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do wszelkich środków dotyczących zamówień objętych niniejszą Umową, bez względu na to, czy zamówienia te są realizowane wyłącznie lub częściowo za pomocą środków elektronicznych.
2. Na potrzeby niniejszego rozdziału „zamówienie objęte niniejszą Umową” oznacza zamówienie do celów rządowych:
 - a) na towar, usługę lub jakiegokolwiek ich połączenie:
 - (i) wyszczególnione w załączniku 9; oraz
 - (ii) udzielane w celach innych niż komercyjna sprzedaż lub odsprzedaż bądź wykorzystanie do produkcji lub dostawy towaru lub usługi przeznaczonych do komercyjnej sprzedaży lub odsprzedaży;
 - b) realizowane za pomocą jakichkolwiek środków umownych, w tym: zakupu, leasingu oraz najmu lub dzierżawy, z opcją zakupu lub bez tej opcji;
 - c) którego wartość na chwilę publikacji ogłoszenia zgodnie z art. 160, oszacowana zgodnie z ust. 6, 7 i 8 niniejszego artykułu, sięga odpowiedniego progu określonego w sekcji 1, 2 i 3 załącznika 9 lub go przekracza;
 - d) składane przez podmiot zamawiający; oraz
 - e) które nie jest w inny sposób wyłączone z zakresu ust. 3 niniejszego artykułu lub przez odpowiednią podsekcję dotyczącą danej Strony w sekcji 1, 2, 3 lub 5 załącznika 9.
3. O ile załącznik 9 nie stanowi inaczej, niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:
 - a) nabycia ani dzierżawy gruntów, istniejących budynków ani innych nieruchomości, ani praw do nich;
 - b) porozumień pozaumownych ani innych form wsparcia, które zapewnia Strona, w tym porozumień o współpracy, dotacji, pożyczek, udziałów kapitałowych, gwarancji i zachęt podatkowych;

- c) zamówień ani zakupów dotyczących usług agencji fiskalnych lub instytucji depozytowych, usług likwidacji i zarządzania na potrzeby regulowanych instytucji finansowych ani usług w zakresie sprzedaży, umorzenia i dystrybucji długu publicznego, łącznie z pożyczkami i obligacjami państwowymi, weksłami i innymi papierami wartościowymi;
- d) umów o pracę w sektorze publicznym;
- e) zamówień udzielanych:
 - (i) w celu zapewnienia międzynarodowego wsparcia, w tym pomocy rozwojowej;
 - (ii) zgodnie ze szczególną procedurą lub warunkami umowy międzynarodowej dotyczącej stacjonowania wojsk lub wspólnej realizacji projektu przez państwa-sygnatariuszy; lub
 - (iii) zgodnie ze szczególną procedurą lub warunkami organizacji międzynarodowej albo w ramach finansowania przez międzynarodowe dotacje, pożyczki lub inny rodzaj wsparcia, jeżeli stosowna procedura lub warunki byłyby niezgodne z niniejszym rozdziałem.

4. Zobowiązania każdej ze Stron dotyczące zamówień objętych niniejszą Umową oraz związanego z nimi dostępu do informacji określono w załączniku 9 w następujący sposób:

- a) w sekcji 1 – podmioty administracji centralnej, których zamówienia objęte są niniejszym rozdziałem, w tym obowiązujące progi dla towarów i usług objętych niniejszą Umową;
- b) w sekcji 2 – podmioty administracji poniżej szczebla centralnego, których zamówienia objęte są niniejszym rozdziałem, w tym obowiązujące progi dla towarów i usług objętych niniejszą Umową;
- c) w sekcji 3 – wszelkie inne podmioty, których zamówienia objęte są niniejszym rozdziałem, w tym obowiązujące progi dla towarów i usług objętych niniejszą Umową;
- d) w sekcji 4 – usługi, z wyjątkiem usług budowlanych, objęte niniejszym rozdziałem;
- e) w sekcji 5 – wszelkie uwagi ogólne i odstępstwa; oraz
- f) w sekcji 6 – środki przekazu, w których Strona publikuje swoje ogłoszenia o zamówieniach, ogłoszenia o udzieleniu zamówienia oraz inne informacje związane z jej systemem zamówień rządowych określonym w niniejszym rozdziale.

5. Jeżeli podmiot zamawiający, w kontekście zamówienia objętego niniejszą Umową, wymaga od osoby nieobjętej podsekcją dotyczącą właściwej Strony w sekcji 1, 2 lub 3 załącznika 9, aby uczestniczyła w przetargach zgodnie z określonymi wymogami, do tego rodzaju wymogów stosuje się odpowiednio ust. 4 niniejszego artykułu.

Wycena

6. Szacując wartość zamówienia w celu ustalenia, czy jest to zamówienie objęte niniejszą Umową, podmiot zamawiający:

- a) nie dzieli zamówienia na oddzielne zamówienia ani nie wybiera i nie stosuje szczególnej metody wyceny w celu oszacowania wartości zamówienia z zamiarem częściowego lub całkowitego wyłączenia go z zakresu stosowania niniejszego rozdziału; oraz
- b) ujmuje szacowaną całkowitą maksymalną wartość zamówienia w całym okresie objętym zamówieniem, udzielonego jednemu lub wielu dostawcom, z uwzględnieniem wszystkich form wynagrodzenia, w tym:
 - (i) składki, opłaty, prowizje i odsetki; oraz
 - (ii) w przypadku, gdy zamówienie przewiduje możliwość wprowadzenia opcji – łącznej wartości takich opcji.

7. W przypadku gdy pojedyncze postępowanie w sprawie udzielenia zamówienia skutkuje udzieleniem więcej niż jednego zamówienia lub odrębnych zamówień na poszczególne części (zwanymi dalej „powtarzającymi się zamówieniami”), podstawą obliczenia szacunkowej maksymalnej łącznej wartości zamówienia jest:

- a) wartość powtarzających się zamówień na towary lub usługi takiego samego typu udzielonych w ciągu poprzednich 12 miesięcy lub poprzedniego roku podatkowego podmiotu zamawiającego, w miarę możliwości skorygowana w celu uwzględnienia przewidywanych zmian w ilości lub w wartości zamawianych towarów lub usług w ciągu kolejnych 12 miesięcy; lub

- b) szacunkowa wartość powtarzających się zamówień na towary lub usługi tego samego typu, które mają zostać udzielone w ciągu 12 miesięcy od udzielenia pierwotnego zamówienia lub w roku podatkowym podmiotu zamawiającego.
8. W przypadku zamówienia realizowanego w drodze dzierżawy, najmu lub dzierżawy z opcją zakupu towaru lub usługi albo zamówienia, którego łącznej ceny nie określono, podstawę wyceny stanowią:
- a) w przypadku umów na czas określony:
- (i) jeśli okres obowiązywania umowy wynosi nie więcej niż 12 miesięcy, łączna szacowana wartość maksymalna przez czas jej obowiązywania; lub
 - (ii) jeśli okres obowiązywania umowy przekracza 12 miesięcy, łączna szacowana wartość maksymalna, w tym wszelka szacowana wartość rezydualna;
- b) w przypadku umów na czas nieokreślony – szacowana miesięczna rata pomnożona przez 48; oraz
- c) w przypadku gdy nie jest pewne, czy umowa zostanie zawarta na czas określony, stosuje się lit. b).

ARTYKUŁ 157

Bezpieczeństwo i ogólne wyjątki

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako uniemożliwiające Stronie podejmowanie działań lub nieujawnianie informacji, które Strona ta uznaje za konieczne do ochrony swoich podstawowych interesów bezpieczeństwa w zakresie zamówień:
- a) na broń, amunicję lub materiały wojenne;
- b) niezbędnych dla bezpieczeństwa narodowego; lub
- c) do celów obrony narodowej.
2. Pod warunkiem, że środki takie nie są stosowane w sposób stanowiący arbitralną lub nieuzasadnioną dyskryminację pomiędzy Stronami, w których panują takie same warunki, albo ukrytego ograniczenia w handlu między Stronami, żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie może być interpretowane jako przeszkoda uniemożliwiająca wprowadzenie i stosowanie przez Strony środków:
- a) niezbędnych do ochrony moralności, porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- b) niezbędnych do ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;
- c) niezbędnych do ochrony własności intelektualnej; lub
- d) dotyczących towarów lub usług pochodzących z pracy osób z niepełnosprawnościami, instytucji charytatywnych lub pracy więźniów.

ARTYKUŁ 158

Zasady ogólne

Niedyskryminacja

1. W odniesieniu do wszelkich środków dotyczących zamówień objętych niniejszą Umową Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, zapewnia bezzwłocznie i bezwarunkowo traktowanie towarów i usług drugiej Strony oraz dostawców drugiej Strony, którzy oferują takie towary lub usługi, nie mniej korzystnie niż traktowanie, jakie Strona ta, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, zapewnia krajowym towarom, usługom i dostawcom.
2. W odniesieniu do wszelkich środków dotyczących zamówień objętych niniejszą Umową Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi:
- a) nie traktuje jednego dostawcy mającego lokalną siedzibę mniej korzystnie niż innego dostawcy mającego lokalną siedzibę ze względu na wysokość zagranicznego udziału lub własności; ani
- b) nie dyskryminuje dostawcy mającego lokalną siedzibę w związku z tym, że towary lub usługi oferowane przez tego dostawcę przy konkretnym zamówieniu są towarami lub usługami drugiej Strony.

Traktowanie narodowe dostawców mających lokalną siedzibę

3. Każda ze Stron zapewnia, aby dostawcy drugiej Strony, którzy prowadzą już działalność komercyjną na jej terytorium w wyniku ustanowienia, przejęcia lub utrzymania osoby prawnej, byli traktowani w sposób nie mniej korzystny niż dostawcy wewnętrzni, zgodnie z wewnętrznymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi w zakresie udzielania jakichkolwiek zamówień rządowych danej Strony na jej terytorium.

Zastosowanie mają ogólne wyjątki określone w art. 157.

Wykorzystanie środków elektronicznych

4. W przypadku prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową z wykorzystaniem środków elektronicznych podmiot zamawiający:

- a) zapewnia, aby postępowanie o udzielenie zamówienia było prowadzone z wykorzystaniem takich systemów i programów informatycznych – w tym związanych z uwierzytelnianiem i szyfrowaniem informacji – które są powszechnie dostępne i interoperacyjne z innymi powszechnie dostępnymi systemami i programami informatycznymi;
- b) utrzymuje mechanizmy zapewniające integralność wniosków o dopuszczenie do udziału oraz ofert, w tym w odniesieniu do określenia godziny wpływu, a także zapobieganie nieuprawnionemu dostępowi; oraz
- c) wykorzystuje elektroniczne środki informacji i komunikacji do publikacji ogłoszeń i dokumentacji przetargowej w postępowaniach o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową oraz, w najszerszym możliwym zakresie, do celów składania ofert.

Prowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową

5. Podmiot zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową w sposób przejrzysty i bezstronny, który:

- a) jest zgodny z niniejszym rozdziałem, przy stosowaniu procedur takich jak przetarg otwarty, przetarg selektywny oraz przetarg bezpośredni;
- b) pozwala uniknąć konfliktu interesów; oraz
- c) zapobiega praktykom korupcyjnym.

Reguły pochodzenia

6. W odniesieniu do zamówień objętych niniejszą Umową Strona nie może stosować w odniesieniu do przywozu lub dostaw towarów lub usług z terytorium drugiej Strony reguł pochodzenia różniących się od reguł pochodzenia, jakie Strona ta stosuje w tym samym czasie w ramach zwykłej wymiany handlowej wobec przywozu i dostaw tych samych towarów i usług.

Zobowiązania offsetowe

7. W odniesieniu do zamówień objętych niniejszą Umową Strona, w tym jej podmioty zamawiające, nie dąży do żadnego zobowiązania offsetowego ani go nie uwzględnia, nie narzuca i nie egzekwuje.

Środki, które nie są specyficzne dla udzielania zamówień rządowych

8. Ust. 1 i ust. 2 nie mają zastosowania do:

- a) należności celnych ani jakichkolwiek opłat nałożonych na przywóz lub w związku z przywozem;
- b) sposobu pobierania takich należności celnych i opłat; lub
- c) pozostałych przepisów lub formalności przywozowych oraz środków wpływających na świadczenie usług, innych niż środki dotyczące zamówień objętych niniejszą Umową.

Środki antykorupcyjne

9. Każda ze Stron zapewnia wprowadzenie odpowiednich środków w celu przeciwdziałania korupcji w zamówieniach rządowych. Środki te mogą obejmować procedury uniemożliwiające uczestnictwo w zamówieniach Strony, na czas nieokreślony lub określony, dostawców, których organy sądowe lub właściwe organy państwowe tej Strony uznały w drodze ostatecznej decyzji za zaangażowanych w oszukańcze lub inne nielegalne działania związane z zamówieniami rządowymi na terytorium tej Strony. Każda ze Stron zapewnia również wprowadzenie polityki i procedur mających na celu

wyeliminowanie w możliwym zakresie wszelkich potencjalnych konfliktów interesów osób zaangażowanych w zamówienia lub mających na nie wpływ oraz zarządzanie takimi konfliktami interesów.

ARTYKUŁ 159

Informacje na temat systemu udzielania zamówień

1. Każda ze Stron:
 - a) bezzwłocznie publikuje wszelkie ustawy, rozporządzenia, orzeczenia sądowe, zarządzenia administracyjne o powszechnym zastosowaniu, standardowe klauzule umowne umocowane ustawą lub rozporządzeniem oraz włączone poprzez odpowiednie odniesienie do ogłoszeń lub dokumentacji przetargowej, a także postępowania o udzielenie zamówień objętych niniejszą Umową oraz wszelkie zmiany do nich w urzędowo wyznaczonych elektronicznych lub papierowych środkach przekazu, które są szeroko rozpowszechnione i łatwo dostępne dla odbiorców; oraz
 - b) na wniosek drugiej Strony udziela na ten temat wszelkich wyjaśnień.
2. Każda ze Stron zawiera w sekcji 6 załącznika 9 wykaz:
 - a) elektronicznych lub papierowych środków przekazu, w których Strona publikuje informacje opisane w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu;
 - b) elektronicznych lub papierowych środków przekazu, w których Strona publikuje ogłoszenia, o których mowa w art. 160, art. 162 ust. 7 i art. 169 ust. 2 oraz
 - c) z adresem strony internetowej lub adresami stron internetowych, na których Strona publikuje swoje ogłoszenia o udzielonych zamówieniach zgodnie z art. 169 ust. 2.
3. Strona bezzwłocznie powiadamia Komitet Współpracy o wszelkich zmianach w informacjach wymienionych w sekcji 6 załącznika 9 zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 160

Ogłoszenia

1. Wszystkie ogłoszenia, o których mowa w niniejszym artykule (ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia, skrócone ogłoszenie i ogłoszenie o planowanych zamówieniach), są bezpośrednio dostępne drogą elektroniczną, bezpłatnie, w pojedynczym internetowym punkcie dostępu. Ponadto ogłoszenia mogą być również publikowane w odpowiednich papierowych środkach przekazu, które są szeroko rozpowszechnione i łatwo dostępne dla odbiorców, co najmniej do upływu terminu wskazanego w ogłoszeniu.

Ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia

2. W przypadku każdego zamówienia objętego niniejszą Umową podmiot zamawiający publikuje ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia, z wyjątkiem sytuacji opisanych w art. 166.
3. O ile w niniejszym rozdziale nie przewidziano inaczej, każde ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia zawiera następujące informacje:
 - a) nazwę oraz adres podmiotu zamawiającego i inne informacje niezbędne do skontaktowania się z podmiotem zamawiającym oraz uzyskania wszelkich istotnych dokumentów związanych z zamówieniem, a także koszty i warunki płatności, jeżeli takie istnieją;
 - b) opis zamówienia, w tym charakter i ilość towarów lub usług, których dotyczy zamówienie, lub – w przypadkach, gdy ilość nie jest znana – ilość szacowaną;
 - c) w przypadku powtarzających się zamówień – w miarę możliwości szacunkowy harmonogram kolejnych ogłoszeń o zamiarze udzielenia zamówienia;
 - d) opis wszelkich opcji;
 - e) harmonogram dostawy towarów lub usług bądź czas trwania umowy;
 - f) metodę udzielania zamówienia, która zostanie zastosowana, oraz informację, czy będzie ona obejmowała negocjacje lub aukcję elektroniczną;

- g) o ile ma to zastosowanie – adres i wszelkie terminy końcowe składania wniosków o dopuszczenie do udziału;
- h) adres i końcowy termin składania ofert;
- i) język lub języki, w których mogą być składane oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału, oraz informację, czy mogą być składane w języku innym niż język urzędowy Strony, na terytorium której położony jest podmiot zamawiający;
- j) wykaz i krótki opis wszelkich warunków dopuszczenia do udziału, w tym wszelkie wymagania dotyczące szczególnych dokumentów lub zaświadczeń, które miałyby być dostarczone przez dostawców w związku z takim udziałem, o ile takie wymogi nie zostały zawarte w dokumentacji przetargowej udostępnionej wszystkim zainteresowanym dostawcom w momencie publikacji ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia;
- k) jeżeli zgodnie z art. 162 podmiot zamawiający zamierza wybrać ograniczoną liczbę kwalifikujących się dostawców, którzy zostaną zaproszeni do przetargu, kryteria stosowane w celu dokonania tego wyboru oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie ograniczenia liczby kwalifikujących się dostawców, którzy zostaną dopuszczeni do przetargu; oraz
- l) wskazanie, czy zamówienie to stanowi zamówienie objęte niniejszą Umową.

Skrócone ogłoszenie

4. W każdym przypadku, gdy podmiot zamawiający ma zamiar udzielić zamówienia, równocześnie z publikacją ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia publikuje on powszechnie dostępne skrócone ogłoszenie w jednym z języków WTO. Skrócone ogłoszenie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) przedmiot zamówienia;
- b) ostateczny termin składania ofert lub, w stosownych przypadkach, ostateczny termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału lub o wpisanie do wykazu przeznaczzonego do wielokrotnego wykorzystania; oraz
- c) adres, pod który można zwrócić się o udostępnienie dokumentów dotyczących zamówienia.

Ogłoszenie o planowanych zamówieniach

5. Zachęca się podmioty zamawiające, by publikowały w odpowiednich elektronicznych i, jeśli są dostępne, papierowych środkach przekazu, wymienionych w sekcji 6 załącznika 9, najwcześniej, jak to możliwe w każdym roku podatkowym, ogłoszenie dotyczące ich planów w zakresie przyszłych zamówień (dalej zwane „ogłoszeniem o planowanych zamówieniach”). Ogłoszenie o planowanych zamówieniach publikuje się także na stronie internetowej stanowiącej pojedynczy punkt dostępu wymienionej w sekcji 6 załącznika 9, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu. Ogłoszenie o planowanych zamówieniach powinno zawierać przedmiot zamówienia oraz planowaną datę publikacji ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia.

6. Podmiot zamawiający objęty sekcją B lub C może wykorzystać ogłoszenie o planowanych zamówieniach jako ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia, pod warunkiem że ogłoszenie o planowanych zamówieniach zawiera wszystkie dostępne podmiotowi zamawiającemu informacje określone w ust. 4 niniejszego artykułu oraz oświadczenie, że zainteresowani dostawcy powinni poinformować podmiot zamawiający o swoim zainteresowaniu zamówieniem.

ARTYKUŁ 161

Warunki dopuszczenia do udziału

- 1. Podmiot zamawiający określa wyłącznie takie warunki dopuszczenia do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, które są niezbędne do zapewnienia, aby dostawca posiadał zdolności prawne i finansowe oraz możliwości handlowe i techniczne potrzebne do przyjęcia odnośnego zamówienia.
- 2. Ustalając warunki dopuszczenia do udziału, podmiot zamawiający:
 - a) nie narzuca warunku, zgodnie z którym dostawca, aby mógł uczestniczyć w przetargu, musiał w przeszłości otrzymać co najmniej jedno zamówienie od podmiotu zamawiającego danej Strony; oraz
 - b) może wymagać odpowiedniego doświadczenia, gdy jest to niezbędne do spełnienia warunków zamówienia ⁽²¹⁾.

⁽²¹⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że: jeżeli podmiot zamawiający wymaga wykazania wcześniejszego doświadczenia, wystarczy, że dostawca wykaże, że to wcześniejsze doświadczenie zostało zdobyte na dowolnym terytorium.

3. Oceniając, czy dostawca spełnia warunki dopuszczenia do udziału, podmiot zamawiający:
 - a) ocenia zdolności finansowe oraz możliwości handlowe i techniczne dostawcy na podstawie jego działalności gospodarczej, zarówno na terytorium Strony podmiotu zamawiającego oraz poza tym terytorium; oraz
 - b) opiera swoją ocenę na warunkach, które wcześniej określił w ogłoszeniach lub w dokumentacji przetargowej.
4. Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, może wykluczyć dostawcę z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia z następujących powodów, jeżeli istnieją dowody potwierdzające te okoliczności:
 - a) upadłość;
 - b) fałszywe oświadczenia;
 - c) znaczące lub utrzymujące się niewypełnianie istotnych wymogów lub obowiązków w ramach dowolnej wcześniejszej umowy;
 - d) skazanie prawomocnym wyrokiem sądu za poważne przestępstwo lub inny poważny czyn zabroniony;
 - e) naruszenie etyki zawodowej lub działania bądź zaniechania negatywnie wpływające na integralność handlową dostawcy; lub
 - f) zaległości podatkowe.

ARTYKUŁ 162

Kwalifikacja dostawców

Systemy rejestracji i procedury kwalifikacyjne

1. Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, może prowadzić system rejestracji dostawców, w którym zainteresowani dostawcy muszą się rejestrować i podawać określone informacje. W takim przypadku Strona zapewni zainteresowanemu dostawcy dostęp do informacji o systemie rejestracji, w możliwym zakresie, za pomocą środków elektronicznych, oraz możliwość złożenia wniosku o rejestrację w dowolnym momencie. Podmiot zamawiający informuje ich w rozsądnym terminie o decyzji dotyczącej pozytywnego rozpatrzenia lub odrzucenia tego wniosku. W przypadku odrzucenia wniosku decyzja jest należycie uzasadniana.
2. Każda ze Stron zapewnia, aby:
 - a) jej podmioty zamawiające dokładały starań, by zminimalizować różnice między ich procedurami kwalifikacyjnymi; oraz
 - b) w przypadku gdy jej podmioty zamawiające prowadzą systemy rejestracji, podmioty zamawiające dokładały starań, by zminimalizować różnice między ich systemami rejestracji.
3. Strona, w tym jej podmioty zamawiające, nie wprowadza ani nie stosuje systemów rejestracji ani procedur kwalifikacyjnych mających na celu stworzenie zbędnych przeszkód dla uczestnictwa dostawców drugiej Strony w jej postępowaniu o udzielenie zamówienia lub mających taki skutek.

Przetarg selektywny

4. W przypadku gdy podmiot zamawiający zamierza skorzystać z procedury przetargu selektywnego:
 - a) w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia uwzględnia co najmniej informacje określone w art. 160 ust. 3 lit. a), b), f), g), j), k) i l) i zaprasza dostawców do składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu; oraz
 - b) przed rozpoczęciem okresu przewidzianego na składanie ofert przekazuje kwalifikującym się dostawcom, których powiadamia zgodnie z art. 164 ust. 3 lit. b), co najmniej informacje określone w art. 160 ust. 3 lit. c), d), e), h) i i).
5. Podmiot zamawiający zezwala wszystkim kwalifikującym się dostawcom na udział w konkretnym postępowaniu o udzielenie zamówienia, o ile nie poda w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia ograniczeń co do liczby kwalifikujących się dostawców, którzy zostaną dopuszczeni do złożenia oferty, oraz kryteriów wyboru takiej ograniczonej liczby dostawców. Zaproszenie do składania ofert jest kierowane do takiej liczby kwalifikujących się dostawców, która jest niezbędna do zapewnienia efektywnej konkurencji.

6. Jeżeli dokumentacja przetargowa nie jest publicznie dostępna od dnia publikacji ogłoszenia, o którym mowa w ust. 4 lit. a), podmiot zamawiający zapewnia, by dokumentacja ta została udostępniona równocześnie wszystkim kwalifikującym się dostawcom wybranym zgodnie z ust. 5.

Wykazy przeznaczone do wielokrotnego wykorzystania

7. Podmiot zamawiający może prowadzić wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania, pod warunkiem że ogłoszenie zapraszające zainteresowanych dostawców do składania wniosków o włączenie do tego wykazu jest:

- a) publikowane corocznie za pośrednictwem właściwego środka przekazu wymienionego w sekcji 6 załącznika 9; oraz
- b) w przypadku ogłoszeń w formie elektronicznej – stale dostępne za pośrednictwem właściwego środka przekazu wymienionego w sekcji 6 załącznika 9.

8. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 7, zawiera:

- a) opis towarów lub usług lub ich kategorii, do których wykaz się stosuje;
- b) warunki dopuszczenia do udziału, które muszą spełniać dostawcy, by znaleźć się w wykazie, oraz metody, za pomocą których podmiot zamawiający sprawdzi, czy dostawca spełnia te warunki;
- c) nazwę oraz adres podmiotu zamawiającego i inne informacje niezbędne do skontaktowania się z podmiotem zamawiającym oraz uzyskania wszelkich istotnych dokumentów związanych z wykazem;
- d) okres ważności wykazu oraz sposoby jego przedłużenia lub zakończenia, a w przypadku gdy okres ważności nie został podany, informacje na temat sposobu powiadamiania o zakończeniu stosowania wykazu; oraz
- e) informację, że wykaz może zostać wykorzystany w przypadku zamówienia objętego niniejszą Umową.

9. Niezależnie od postanowień ust. 7, w przypadku gdy wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania obowiązuje przez trzy lata lub krócej, podmiot zamawiający może opublikować ogłoszenie, o którym mowa w ust. 7, tylko raz, na początku okresu obowiązywania wykazu, pod warunkiem, że:

- a) w ogłoszeniu podano okres ważności wykazu oraz informację, że nie będą publikowane kolejne ogłoszenia; oraz
- b) ogłoszenie jest publikowane za pomocą środków elektronicznych i jest stale dostępne przez okres jego obowiązywania za pośrednictwem właściwego środka przekazu wymienionego w sekcji 6 załącznika 9.

10. Podmiot zamawiający zezwala dostawcom na złożenie wniosku o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania w każdym momencie oraz wpisuje do wykazu wszystkich kwalifikujących się dostawców możliwie jak najszybciej.

11. Jeżeli dostawca nieuwzględniony w wykazie przeznaczonym do wielokrotnego wykorzystania składa wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia w oparciu o wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami w przedziale czasu określonym w art. 164 ust. 2, podmiot zamawiający rozpatruje taki wniosek. Podmiot zamawiający nie może wykluczyć dostawcy z procesu wyboru, uzasadniając, że nie dysponuje wystarczającym na rozpatrzenie wniosku, chyba że, w wyjątkowych przypadkach, z powodu złożoności zamówienia, podmiot zamawiający nie jest w stanie zakończyć rozpatrywania wniosku w przedziale czasu przewidzianym na składanie ofert.

Podmioty zamawiające objęte sekcjami 2 i 3 załącznika 9

12. Podmiot zamawiający ujęty w sekcjach 2 i 3 załącznika 9 może wykorzystać skierowane do zainteresowanych dostawców ogłoszenie o możliwości składania wniosków o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania jako ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia pod warunkiem, że:

- a) ogłoszenie to jest publikowane zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu i zawiera informacje wymagane zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu, wszystkie dostępne informacje wymagane zgodnie z art. 160 ust. 2 oraz oświadczenie, że stanowi ono ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia lub że wyłącznie dostawcy znajdujący się w wykazie przeznaczonym do wielokrotnego wykorzystania otrzymają dalsze zawiadomienia o zamówieniu objętym wykazem przeznaczonym do wielokrotnego wykorzystania; oraz
- b) podmiot zamawiający bezzwłocznie przekaze dostawcom, którzy wyrazili zainteresowanie danym zamówieniem, informacje wystarczające, aby umożliwić im zweryfikowanie zainteresowania zamówieniem, w tym wszystkie pozostałe informacje wymagane zgodnie z art. 160 ust. 2, o ile informacje te są dostępne.

13. Podmiot zamawiający ujęty w sekcji 2 lub 3 załącznika 9 może wyrazić zgodę, aby dostawca, który złożył wniosek o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania, złożył ofertę w ramach danego zamówienia, jeżeli podmiot zamawiający będzie miał wystarczająco dużo czasu na ustalenie, czy dostawca spełnia warunki dopuszczenia do udziału.

14. Podmiot zamawiający bezzwłocznie informuje każdego dostawcę, który złożył wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania, o swojej decyzji w sprawie wniosku.

15. Jeżeli podmiot zamawiający odrzuci wniosek dostawcy o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania, przestanie uznawać dostawcę za kwalifikującego się dostawcę lub usunie go z wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania, podmiot zamawiający bezzwłocznie informuje dostawcę o tym fakcie i na jego wniosek bezzwłocznie przekazuje dostawcy pisemne uzasadnienie swojej decyzji.

ARTYKUŁ 163

Specyfikacje techniczne i dokumentacja przetargowa

Specyfikacje techniczne

1. Strona, w tym jej podmioty zamawiające, nie opracowuje, nie przyjmuje ani nie stosuje specyfikacji technicznych ani nie ustanawia procedur oceny zgodności mających na celu stworzenie zbędnych utrudnień w handlu między Stronami lub mających taki skutek.

2. Ustanawiając specyfikacje techniczne dla zamawianych towarów lub usług, w stosownych przypadkach podmiot zamawiający:

- a) określa specyfikację techniczną dotyczącą wyników oraz wymogów w zakresie funkcjonalności, a nie charakterystyki konstrukcyjnej lub opisowej; oraz
- b) opiera specyfikację techniczną na normach międzynarodowych, jeżeli takie normy istnieją, a w pozostałych przypadkach na krajowych przepisach technicznych, uznanych normach krajowych lub przepisach budowlanych.

3. Jeżeli w specyfikacji technicznej określona jest charakterystyka konstrukcyjna lub opisowa, podmiot zamawiający powinien określić, w stosownych przypadkach, że uwzględni oferty dotyczące równoważnych towarów lub usług, które wyraźnie spełniają wymogi zamówienia, poprzez dodanie w dokumentacji przetargowej takich słów jak „lub równoważny”.

4. Podmiot zamawiający nie określa specyfikacji technicznych, które wymagają konkretnego znaku towarowego lub fabrycznego, patentu, praw autorskich, wzoru lub typu, pochodzenia, producenta lub dostawcy lub się do nich odwołują, chyba że nie istnieje inna metoda wystarczająco dokładnego lub zrozumiałego opisu wymogów zamówienia i pod warunkiem, że w dokumentacji przetargowej podmiot zamawiający dodał słowa takie jak „lub równoważny”.

5. Podmiot zamawiający nie zwraca się, w sposób naruszający zasady konkurencji, o porady, które mogłyby zostać wykorzystane podczas przygotowywania lub przyjmowania specyfikacji technicznej dla konkretnego zamówienia, ani nie przyjmuje takich porad, od osób mogących mieć interes gospodarczy związany z tym zamówieniem.

6. Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, może przygotować, przyjąć lub zastosować specyfikacje techniczne wspierające ochronę zasobów naturalnych lub ochronę środowiska, o ile robi to zgodnie z niniejszym artykułem.

Strona może:

- a) zezwolić podmiotom zamawiającym na uwzględnianie kwestii środowiskowych i społecznych w trakcie całego postępowania o udzielenie zamówienia, pod warunkiem że są one niedyskryminujące i związane z przedmiotem danego zamówienia; oraz
- b) wdrożyć odpowiednie środki w celu zapewnienia przestrzegania jej obowiązków w dziedzinie prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy, w tym obowiązków wynikających z rozdziału 10.

Dokumentacja przetargowa

7. Podmiot zamawiający udostępnia dostawcom dokumentację przetargową zawierającą wszelkie informacje niezbędne do przygotowania i złożenia odpowiedniej oferty. O ile w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia nie zawarto już takiego opisu, dokumentacja ta zawiera pełny opis:

- a) zamówienia, w tym charakter i ilość towarów oraz usług, których ma dotyczyć zamówienie, lub – jeżeli ilość nie jest znana – szacowaną ilość i wszelkie wymogi, jakie muszą zostać spełnione, w tym wszelkie specyfikacje techniczne, zaświadczenie o ocenie zgodności, plany, rysunki lub materiały instruktażowe;
- b) wszelkich warunków dopuszczenia do udziału, w tym wykaz informacji i dokumentów, których dostarczenia wymaga się od dostawców w związku z takim udziałem;
- c) wszelkich kryteriów oceny, które podmiot zamawiający będzie stosował na etapie udzielania zamówienia, oraz – z wyjątkiem przypadków, gdy cena będzie wyłącznym kryterium – relatywnego znaczenia tych kryteriów;
- d) jeżeli podmiot zamawiający będzie prowadził postępowanie o udzielenie zamówienia za pomocą środków elektronicznych – opis wszelkich wymogów dotyczących uwierzytelniania oraz szyfrowania lub innych wymogów związanych z przekazywaniem informacji i dokumentów za pomocą środków elektronicznych;
- e) jeżeli podmiot zamawiający przeprowadzi aukcję elektroniczną – opis zasad, w tym dotyczących określenia elementów przetargu związanych z kryteriami oceny, zgodnie z którymi aukcja zostanie przeprowadzona;
- f) jeżeli odbędzie się publiczne otwarcie ofert – podanie daty, terminu oraz miejsca otwarcia oraz – w stosownych przypadkach – osób, które są upoważnione do obecności;
- g) wszelkich innych warunków, w tym warunków płatności, oraz wszelkich ograniczeń odnośnie do środków, za pomocą których oferty mogą być składane – np. w formie dokumentów papierowych lub za pomocą środków elektronicznych; oraz
- h) wszelkich terminów dostawy towarów lub realizacji usług wyznaczonych zgodnie z ust. 8.

8. Określając datę dostawy zamawianych towarów lub świadczenia zamawianych usług, podmiot zamawiający uwzględni takie czynniki, jak stopień złożoności zamówienia, przewidywany zakres udziału podwykonawców oraz realistycznie określony czas konieczny do wytworzenia towarów, uruchomienia zapasów i przetransportowania towarów z punktu dostawy lub do realizacji usługi.

9. Kryteria oceny określone w dokumentacji przetargowej mogą obejmować między innymi cenę i inne czynniki kosztowe, jakość, wartość techniczną, aspekty środowiskowe oraz warunki dostawy.

10. Podmiot zamawiający bezzwłocznie:

- a) udostępnia dokumentację przetargową, tak by zapewnić, by dostawcy mieli wystarczająco dużo czasu na złożenie dopuszczalnych ofert;
- b) przekazuje, na wniosek, dokumentację przetargową każdemu zainteresowanemu dostawcy; oraz
- c) odpowiada na wszelkie uzasadnione wnioski o istotne informacje złożone przez dowolnego zainteresowanego lub uczestniczącego dostawcę, pod warunkiem że takie informacje nie zapewniają temu dostawcy przewagi nad innymi.

Zmiany

11. W przypadku gdy przed udzieleniem zamówienia podmiot zamawiający zmieni kryteria lub wymogi określone w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia lub w dokumentacji przetargowej udostępnionej dostawcom biorącym udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub jeżeli wprowadzi zmiany do ogłoszenia lub do dokumentacji przetargowej bądź opublikuje je ponownie, musi on przekazać wszelkie tego rodzaju modyfikacje lub zmienione bądź ponownie opublikowane ogłoszenie lub dokumentację przetargową na piśmie:

- a) wszystkim dostawcom biorącym udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia w czasie wprowadzenia zmiany lub poprawki bądź ponownej publikacji, jeżeli tacy dostawcy są znani podmiotowi zamawiającemu, oraz we wszystkich pozostałych przypadkach, w ten sam sposób, w jaki udostępniono pierwotne informacje; oraz
- b) w odpowiednim czasie, tak aby umożliwić tym dostawcom zmianę i ponowne złożenie poprawionych ofert, stosownie do sytuacji.

ARTYKUŁ 164

Terminy

1. Podmiot zamawiający, zgodnie ze swoimi własnymi uzasadnionymi potrzebami, zapewnia dostawcom wystarczająco długie terminy, by mogli przygotować i złożyć wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz dopuszczalne oferty, uwzględniając takie czynniki, jak:

- a) charakter i złożoność zamówienia;

- b) przewidywany zakres udziału podwykonawców; oraz
- c) czas konieczny na dostarczenie ofert drogą nieelektroniczną z punktów za granicą i w kraju, jeżeli środki elektroniczne nie są stosowane.

Terminy te, łącznie z ich ewentualnym przedłużeniem, są jednakowe dla wszystkich zainteresowanych lub dostawców biorących udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

2. Podmiot zamawiający, który korzysta z procedury przetargu selektywnego, określa, że termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału wynosi – co do zasady – co najmniej 25 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia. Jeżeli odpowiednio uzasadniony przez podmiot zamawiający stan nagłej potrzeby powoduje, że termin ten jest nierealny, można skrócić ten termin, jednak nie może być on krótszy niż 10 dni.

3. Z wyjątkiem postanowień zawartych w ust. 4, 5, 7 i 8 podmiot zamawiający określa, że termin składania ofert wynosi co najmniej 40 dni od dnia, w którym:

- a) w przypadku przetargu otwartego – opublikowano ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia; lub
 - b) w przypadku przetargu selektywnego – podmiot zamawiający zawiadomi dostawców, że zostaną zaproszeni do składania ofert, niezależnie od tego, czy zastosowany zostanie wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania, czy nie.
4. Podmiot zamawiający może skrócić czas trwania postępowania przetargowego określony zgodnie z ust. 3 – z zastrzeżeniem, że nie może być on krótszy niż 10 dni – w przypadku gdy:
- a) podmiot zamawiający opublikował ogłoszenie o planowanych zamówieniach, o którym mowa w art. 160 ust. 4, nie mniej niż 40 dni i nie więcej niż 12 miesięcy przed dniem publikacji ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia, zaś ogłoszenie o planowanych zamówieniach obejmuje:
 - (i) opis zamówienia;
 - (ii) przybliżone terminy składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału;
 - (iii) oświadczenie, zgodnie z którym zainteresowani dostawcy powinni zgłosić swoje zainteresowanie zamówieniem podmiotowi zamawiającemu;
 - (iv) adres, pod którym można uzyskać dokumenty dotyczące zamówienia; oraz
 - (v) wszelkie dostępne informacje wymagane zgodnie z art. 160 ust. 2 w odniesieniu do ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia;
 - b) w odniesieniu do zamówień o powtarzającym się charakterze podmiot zamawiający wskazuje w pierwszym ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia, że kolejne ogłoszenia określą termin składania ofert w oparciu o niniejszy ustęp; lub
 - c) stan nagłej potrzeby odpowiednio uzasadniony przez podmiot zamawiający powoduje, że termin składania ofert określony zgodnie z ust. 3 staje się nierealny.

5. Podmiot zamawiający może skrócić termin składania ofert określony zgodnie z ust. 3 o pięć dni w przypadku każdej z następujących okoliczności:

- a) ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia jest opublikowane za pomocą środków elektronicznych;
- b) dokumentacja przetargowa jest dostępna za pomocą środków elektronicznych od dnia opublikowania ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia; oraz
- c) podmiot zamawiający przyjmuje oferty drogą elektroniczną.

6. Zastosowanie ust. 5 w związku z ust. 4 w żadnym wypadku nie powoduje skrócenia terminu składania ofert określonego zgodnie z ust. 3 do mniej niż dziesięciu dni, licząc od dnia, w którym opublikowano ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia.

7. Niezależnie od innych postanowień niniejszego artykułu podmiot zamawiający nabywający towary lub usługi komercyjne lub jakiegokolwiek ich połączenie może skrócić termin składania ofert określony zgodnie z ust. 3, jednak do nie mniej niż 13 dni, pod warunkiem że jednocześnie opublikuje za pomocą środków elektronicznych ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia i dokumentację przetargową. Ponadto, jeżeli podmiot zamawiający przyjmuje oferty towarów lub usług komercyjnych składane za pomocą środków elektronicznych, może skrócić termin określony zgodnie z ust. 3, jednak do nie mniej niż 10 dni.

8. Podmiot zamawiający ujęty w sekcji 2 lub 3 załącznika 9, który wybrał wszystkich kwalifikujących się dostawców lub ich ograniczoną liczbę, może ustalić termin składania ofert w drodze dwustronnej umowy między podmiotem zamawiającym oraz wybranymi dostawcami. W przypadku braku umowy termin nie może być krótszy niż 10 dni.

ARTYKUŁ 165

Negocjacje

1. Strona może umocować swoje podmioty zamawiające do prowadzenia negocjacji z dostawcami, jeżeli:
 - a) podmiot zamawiający wskazał zamiar prowadzenia negocjacji w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia, o którym mowa w art. 160 ust. 3 lit. f); lub
 - b) z oceny ofert wynika, że żadna oferta nie jest wyraźnie najlepsza w kontekście szczegółowych kryteriów oceny określonych w ogłoszeniu o zamiarze udzielania zamówienia lub w dokumentacji przetargowej.
2. Podmiot zamawiający:
 - a) zapewnia, aby każdy przypadek wykluczenia dostawcy uczestniczącego w negocjacjach był zgodny z kryteriami oceny określonymi w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia lub w dokumentacji przetargowej; oraz
 - b) jeżeli negocjacje zostaną zakończone, wyznacza wspólny termin dla pozostałych dostawców biorących udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia na złożenie nowych lub skorygowanych ofert.

ARTYKUŁ 166

Przetarg bezpośredni

1. O ile podmiot zamawiający nie wykorzystuje niniejszego postanowienia do uniknięcia konkurencji między dostawcami lub w sposób dyskryminujący dostawców drugiej Strony bądź chroniący krajowych dostawców, może on skorzystać z procedury przetargu bezpośredniego i zrezygnować ze stosowania art. 160, 161 i 162, art. 163 ust. 7–11 oraz art. 164–167 w każdej z następujących sytuacji:
 - a) pod warunkiem że wymogi dokumentacji przetargowej nie zostały zmienione w istotnym stopniu, jeżeli:
 - (i) nie złożono żadnej oferty lub żaden dostawca nie zgłosił wniosku o dopuszczenie do udziału;
 - (ii) nie złożono ofert zgodnych z zasadniczymi wymaganiami określonymi w dokumentacji przetargowej;
 - (iii) żaden z dostawców nie spełniał warunków dopuszczenia do udziału; lub
 - (iv) stwierdzono zmowę w przygotowaniu złożonych ofert;
 - b) w przypadku gdy towary lub usługi mogą zostać dostarczone jedynie przez określonego dostawcę i nie istnieją rozsądne rozwiązania alternatywne ani też towary czy usługi substytucyjne, z któregokolwiek z następujących powodów:
 - (i) wymogi dotyczą dzieła sztuki;
 - (ii) ze względu na ochronę wynikającą z patentu, praw autorskich lub innych praw wyłącznych; lub
 - (iii) brak jest konkurencji z przyczyn technicznych;
 - c) w przypadku dodatkowych dostaw zapewnianych przez pierwotnego dostawcę towarów lub usług, które nie zostały uwzględnione w pierwotnym zamówieniu, jeżeli zmiana dostawcy na potrzeby dostawy takich dodatkowych towarów lub usług:
 - (i) jest niemożliwa z powodów ekonomicznych lub technicznych, takich jak wymogi dotyczące wymienności lub interoperacyjności w połączeniu z istniejącym sprzętem, oprogramowaniem, usługami lub instalacjami zamówionymi w ramach pierwotnego zamówienia; oraz
 - (ii) spowodowałaby istotną niedogodność lub znaczne zwiększenie kosztów dla podmiotu zamawiającego;
 - d) jeżeli, wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to absolutnie niezbędne ze względu na nadzwyczaj pilny charakter sprawy, w wyniku zaistnienia okoliczności niemożliwych do przewidzenia przez podmiot zamawiający, towary lub usługi nie mogły zostać uzyskane w terminie w drodze przetargu otwartego lub selektywnego;

- e) w przypadku towarów nabywanych na giełdach towarowych;
- f) jeżeli podmiot zamawiający zamawia prototyp lub pierwszy towar lub usługę opracowane na jego zlecenie w trakcie trwania i na potrzeby danej umowy na realizację badań, eksperymentu, studium lub oryginalnego opracowania; oryginalne opracowanie pierwszego towaru lub usługi może obejmować ograniczony zakres produkcji towaru lub świadczenia usługi w celu włączenia wyników testów praktycznych i wykazania, że towar lub usługa nadaje się do seryjnej produkcji lub seryjnego świadczenia z zachowaniem akceptowalnych norm jakości, jednak nie obejmuje produkcji seryjnej lub seryjnego świadczenia usług mających na celu osiągnięcie rentowności rynkowej lub zamortyzowanie kosztów badań i rozwoju;
- g) w przypadku zakupów dokonywanych na wyjątkowo korzystnych warunkach pojawiających się tylko w bardzo krótkim czasie i wynikających ze szczególnych okoliczności zbywania towarów, takich jak likwidacja, przejście pod zarządek komisyjny lub w stan upadłości, lecz nie w przypadku rutynowych zakupów od stałych dostawców; lub
- h) w przypadku gdy zamówienie zostaje przyznane zwycięzcy konkursu na projekt, pod warunkiem że:
 - (i) konkurs został zorganizowany w sposób zgodny z zasadami niniejszego rozdziału, w szczególności w odniesieniu do publikacji ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia; oraz
 - (ii) uczestników ocenia niezależne jury, którego celem jest przyznanie zamówienia na projekt zwycięzcy.

2. Podmiot zamawiający przygotowuje sprawozdanie na piśmie z każdego zamówienia udzielonego na podstawie ust. 1. Sprawozdanie zawiera nazwę podmiotu zamawiającego, wartość oraz rodzaj zamawianego towaru lub usług oraz oświadczenie wskazujące okoliczności i warunki, o których mowa w ust. 1, uzasadniające zastosowane przetargu bezpośredniego.

ARTYKUŁ 167

Aukcje elektroniczne

Podmiot zamawiający, który zamierza przeprowadzić postępowanie o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową w drodze aukcji elektronicznej, przed rozpoczęciem aukcji udostępnia każdemu uczestnikowi:

- a) metodę automatycznej oceny wraz ze wzorem matematycznym, który został opracowany na podstawie kryteriów oceny określonych w dokumentacji przetargowej, i który zostanie wykorzystany do utworzenia automatycznego rankingu ofert lub zmiany kolejności ofert w rankingu podczas aukcji;
- b) wyniki wstępnej oceny poszczególnych elementów oferty, jeżeli zamówienie ma zostać udzielone na podstawie najkorzystniejszej oferty; oraz
- c) inne istotne informacje dotyczące sposobu przeprowadzenia aukcji elektronicznej.

ARTYKUŁ 168

Rozpatrywanie ofert oraz udzielanie zamówień

Rozpatrywanie ofert

1. Podmiot zamawiający przyjmuje, otwiera i rozpatruje wszystkie oferty zgodnie z procedurami gwarantującymi uczciwy i bezstronny przebieg postępowania o udzielenie zamówienia oraz poufność ofert.
2. Podmiot zamawiający nie może ukarać dostawcy, którego oferta została złożona po terminie składania ofert, jeżeli opóźnienie miało miejsce wyłącznie z winy podmiotu zamawiającego.
3. Podmiot zamawiający, który zapewnia dostawcy możliwość poprawienia niezamierzonych błędów formalnych w okresie między otwarciem ofert a udzieleniem zamówienia, zapewnia taką samą możliwość wszystkim dostawcom biorącym udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Udzielanie zamówień

4. Na użytek udzielenia zamówienia rozpatrywane są jedynie oferty złożone na piśmie, które w momencie otwarcia ofert spełniają istotne wymogi zawarte w ogłoszeniach i w dokumentacji przetargowej, i które zostały złożone przez kwalifikującą się dostawcę.

5. Z wyjątkiem sytuacji, gdy podmiot zamawiający stwierdza, że udzielenie zamówienia nie leży w interesie publicznym, udziela on zamówienia kwalifikującemu się dostawcy, który zgodnie z jego ustaleniami ma możliwość spełnienia warunków zamówienia i który, wyłącznie na podstawie oceny kryteriów określonych w ogłoszeniach i dokumentacji przetargowej:

- a) przedstawił najkorzystniejszą ofertę; lub
- b) gdy jedyne kryterium stanowi cena – zaoferował najniższą cenę.

6. W przypadku gdy podmiot zamawiający otrzymuje ofertę zawierającą cenę, która jest niewspółmiernie niska w porównaniu z cenami w innych złożonych ofertach, może skonsultować się z dostawcą, aby sprawdzić, czy spełnia on warunki dopuszczenia do udziału i czy jest zdolny do wypełnienia warunków umowy. Podmiot zamawiający może również sprawdzić, czy dostawca uzyskał subsydia. W takim przypadku oferta może zostać odrzucona wyłącznie na tej podstawie, chyba że dostawca jest w stanie udowodnić, w dostatecznym terminie wyznaczonym przez ten podmiot zamawiający, że subsydia to zostało przyznane zgodnie z regułami dotyczącymi subsydiów określonymi w rozdziale 11 sekcja B.

7. Podmiot zamawiający nie wykorzystuje opcji, nie unieważnia postępowania o udzielenie zamówienia ani nie zmienia udzielonych już zamówień w sposób stanowiący obejście obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozdziałem.

8. Każda ze Stron przewiduje, co do zasady, okres zawieszenia pomiędzy udzieleniem zamówienia a zawarciem umowy, aby zapewnić oferentom, którym nie udzielono zamówienia, wystarczający czas na odwołanie się i zakwestionowanie decyzji o udzieleniu zamówienia.

ARTYKUŁ 169

Przejrzystość informacji związanych z zamówieniem

Informacje przekazywane dostawcom

1. Podmiot zamawiający bezzwłocznie informuje dostawców biorących udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia o swojej decyzji dotyczącej udzielenia zamówienia, a na wniosek dostawcy udziela takiej informacji na piśmie. Z zastrzeżeniem art. 170 ust. 2 i 3 podmiot zamawiający, na wniosek, zapewnia dostawcom, którym nie udzielono zamówienia, wyjaśnienie powodów, dla których ich oferty nie zostały wybrane, oraz informuje ich o czynnikach przemawiających na korzyść oferty wybranego dostawcy.

Publikowanie informacji o udzieleniu zamówienia

2. W terminie nie dłuższym niż 72 dni od udzielenia każdego zamówienia objętego niniejszym rozdziałem podmiot zamawiający publikuje ogłoszenie w odpowiednich papierowych lub elektronicznych środkach przekazu wymienionych w sekcji 6 załącznika 9. W przypadku wykorzystania przed podmiot zamawiający wyłącznie elektronicznego środka przekazu informacje pozostają dostępne przez odpowiednio długi czas. Ogłoszenie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) opis zamawianych towarów lub usług;
- b) nazwę oraz adres podmiotu zamawiającego;
- c) nazwę oraz adres dostawcy, którego oferta została wybrana;
- d) wartość oferty, która została przyjęta, lub najwyższą i najniższą ofertę braną pod uwagę przy udzielaniu zamówienia;
- e) datę udzielenia zamówienia; oraz
- f) zastosowany tryb udzielania zamówień, a w przypadku zastosowania procedury przetargu bezpośredniego zgodnie z art. 166, opis okoliczności i warunków, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, uzasadniających wybór tej procedury.

Przechowywanie dokumentacji i sprawozdań oraz zapewnianie możliwości śledzenia przebiegu postępowania drogą elektroniczną

3. Przez co najmniej trzy lata od dnia udzielenia zamówienia każdy podmiot zamawiający przechowuje:

- a) dokumentację i sprawozdania z postępowania przetargowego i udzielenia zamówienia w związku z zamówieniem objętym niniejszą umową, w tym sprawozdania wymagane zgodnie z art. 166; oraz
- b) dane zapewniające możliwość prześledzenia przebiegu postępowania o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową prowadzonego drogą elektroniczną.

ARTYKUŁ 170

Ujawnianie informacji

1. Na wniosek Strony druga Strona bezzwłocznie udziela wszelkich informacji niezbędnych do ustalenia, czy postępowanie o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową zostało przeprowadzone w sposób sprawiedliwy, bezstronny i zgodnie z niniejszym rozdziałem, w tym informacji na temat cech charakterystycznych oraz względnych zalet przemawiających na korzyść wybranej oferty. Jeżeli ujawnienie informacji może naruszyć konkurencję w ramach kolejnych przetargów, Strona otrzymująca te informacje nie ujawnia ich żadnym dostawcom bez uzyskania zgody Strony, która przekazała informacje.
2. Niezależnie od innych postanowień niniejszego rozdziału Strony, łącznie z ich podmiotami zamawiającymi, nie udzielają żadnemu konkretnemu dostawcy informacji, które mogłyby naruszyć uczciwą konkurencję między dostawcami.
3. Żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie może być interpretowane w sposób, który wymagałby od Strony, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, władzami i organami odwoławczymi, ujawnienia informacji poufnych, jeżeli takie ujawnienie:
 - a) utrudniłoby egzekwowanie prawa;
 - b) mogłoby zakłócić uczciwą konkurencję między dostawcami;
 - c) naraziłoby na uszczerbek uzasadnione interesy handlowe określonych osób, w tym przysługującą im ochronę praw własności intelektualnej; lub
 - d) byłoby w inny sposób sprzeczne z interesem publicznym.

ARTYKUŁ 171

Wewnętrzne postępowanie odwoławcze

1. Każda ze Stron zapewnia sprawną, skuteczną, przejrzystą i niedyskryminującą procedurę odwoławczą w trybie administracyjnym lub sądowym, w ramach której dostawca może wnieść odwołanie – w kontekście zamówienia objętego niniejszą Umową, w którym dostawca ma lub miał interes – w związku z:
 - a) naruszeniem postanowień niniejszego rozdziału; lub
 - b) jeżeli dostawca nie ma prawa do wniesienia bezpośredniego odwołania z tytułu naruszenia niniejszego rozdziału na mocy prawa wewnętrznego Strony, nieprzestrzeganiem środków wprowadzonych przez Stronę w celu wdrożenia niniejszego rozdziału.

Przepisy proceduralne dotyczące wszystkich odwołań są sporządzane na piśmie i publicznie dostępne.

2. W przypadku skargi dostawcy złożonej w związku z zamówieniem objętym niniejszą Umową, w którym dostawca ma lub miał interes, i dotyczącej naruszenia lub nieprzestrzegania przepisów, o którym mowa w ust. 1, Strona podmiotu zamawiającego udzielającego zamówienia objętego niniejszą Umową zachęca swój podmiot zamawiający oraz dostawcę do rozstrzygnięcia skargi w drodze konsultacji. Podmiot zamawiający w sposób bezstronny i bez zbędnej zwłoki rozpatruje wszelkie tego rodzaju skargi, tak aby nie utrudnić dostawcy udziału w bieżącym lub przyszłym zamówieniu objętym niniejszą Umową oraz nie naruszyć jego prawa do ubiegania się o środki naprawcze w ramach postępowania odwoławczego w trybie administracyjnym lub sądowym.
3. Każdemu dostawcy zapewnia się wystarczająco dużo czasu na przygotowanie i złożenie odwołania. Termin w każdym wypadku wynosi nie mniej niż 10 dni od momentu, kiedy dostawca dowiedział się lub powinien się dowiedzieć o okolicznościach będących podstawą odwołania.
4. Każda ze Stron powołuje lub wyznacza co najmniej jeden bezstronny organ administracyjny lub sądowy, niezależny od jego podmiotów zamawiających, który przyjmuje i rozpatruje odwołanie złożone przez dostawcę w kontekście zamówienia objętego niniejszą Umową.
5. W przypadku gdy odwołanie zostaje wstępnie rozpatrzone przez podmiot inny niż organ, o którym mowa w ust. 4, dana Strona zapewnia, aby dostawca mógł złożyć odwołanie od pierwotnej decyzji do bezstronnego organu administracyjnego lub sądowego, niezależnego od podmiotu zamawiającego, którego zamówienie objęte niniejszą Umową stanowi przedmiot odwołania.
6. Każda ze Stron zapewnia, by decyzje organu odwoławczego, o którym mowa w ust. 5, innego niż sąd poddawane były kontroli sądowej bądź by stosował procedury, dzięki którym:

- a) podmiot zamawiający udziela na piśmie odpowiedzi na odwołanie i przekazuje wszystkie istotne dokumenty organowi odwoławczemu;
- b) uczestnicy postępowania (dalej zwani „uczestnikami”) mają prawo do bycia wysłuchanymi, zanim organ odwoławczy podejmie decyzję w sprawie odwołania;
- c) uczestnicy mają prawo do reprezentacji i pomocy prawnej;
- d) uczestnicy mają prawo do udziału w całym postępowaniu;
- e) uczestnicy mają prawo do złożenia wniosku o jawność postępowania oraz o dopuszczenie obecności świadków; oraz
- f) organ odwoławczy przedstawia [swoje decyzje lub zalecenia bez zbędnej zwłoki i na piśmie oraz] wyjaśnienie podstawy każdej decyzji lub zalecenia.

7. Każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje procedury dotyczące szybkich środków tymczasowych służących zapewnieniu dostawcy możliwości udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową. Tego rodzaju środki tymczasowe mogą skutkować zawieszeniem postępowania o udzielenie zamówienia. Procedury mogą jednak przewidywać, że przy podejmowaniu decyzji o tym, czy środki te powinny zostać zastosowane, można wziąć pod uwagę nadrzędne negatywne skutki dla odnośnych interesów, w tym dla interesu publicznego. Uzasadnienie braku działań przedstawia się na piśmie.

Każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje także procedury, które przewidują działania naprawcze lub odszkodowania za poniesione straty lub szkody, w przypadku gdy organ odwoławczy ustalił, że doszło do naruszenia lub nieprzestrzegania przepisów, o którym mowa w ust. 1. Odszkodowanie za poniesione straty lub szkody może być ograniczone albo do kosztów poniesionych w trakcie przygotowania oferty, albo do kosztów związanych z odwołaniem, albo do obu tych rodzajów kosztów.

ARTYKUŁ 172

Zmiany i korekty zakresu stosowania

1. Strona może zaproponować zmianę zamówienia objętego niniejszą Umową określonego w załączniku 9, lub skorygowanie odpowiedniej podsekcji w sekcjach 1, 2 lub 3 załącznika 9.

Zmiany

2. Strona, która zamierza zaproponować zmianę załącznika 9:

- a) powiadamia o tym drugą Stronę na piśmie; oraz
- b) do powiadomienia dołącza wniosek dotyczący odpowiednich wyrównań na rzecz drugiej Strony, aby zakres stosowania pozostał na poziomie porównywalnym z poziomem istniejącym przed wprowadzeniem zmiany.

3. Niezależnie od postanowień ust. 2 lit. b) Strona nie musi zapewnić wyrównań, jeżeli zmiana dotyczy podmiotu zamawiającego, nad którym Strona zniosła swoją kontrolę lub na który nie wywiera już wpływu, lub jeżeli podmiot zamawiający będzie odtąd działał jako przedsiębiorstwo komercyjne podlegające konkurencji na rynku, do którego dostęp nie jest ograniczony.

Uznaje się, że Strona sprawuje kontrolę nad podmiotem zamawiającym lub wywiera na niego wpływ, jeżeli podmiot ten:

- a) jest finansowany w przeważającej części przez państwo lub organ kontrolowany przez państwo;
- b) podlega nadzorowi zarządu przed państwo lub organ kontrolowany przez państwo; lub
- c) posiada radę administracyjną, zarządcą lub nadzorczą, której ponad połowa członków jest mianowana przez państwo lub organ kontrolowany przez państwo.

4. Druga Strona musi zgłosić na piśmie sprzeciw wobec proponowanej zmiany załącznika 9, o której powiadomiono zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu, jeżeli kwestionuje to, że:

- a) wyrównanie zaproponowane zgodnie z ust. 2 lit. b) jest odpowiednie do tego, aby utrzymać porównywalny poziom wspólnie uzgodnionego zakresu;
- b) zmiana obejmuje podmiot zamawiający, nad którym Strona zniosła swoją kontrolę lub na który Strona nie wywiera już wpływu zgodnie z ust. 3; lub

- c) dany podmiot zamawiający działa jako przedsiębiorstwo komercyjne podlegające konkurencji na rynku, do którego dostęp nie jest ograniczony.

Jeżeli żaden sprzeciw na piśmie nie zostanie złożony w terminie 45 dni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 lit. a), uznaje się, że druga Strona przyjmuje wyrównanie lub zmianę.

Korekty

5. Następujące zmiany w podsekcji dotyczącej danej Strony w sekcjach 1, 2 lub 3 załącznika 9 uważa się za korektę o charakterze czysto formalnym, pod warunkiem że nie mają one wpływu na wzajemnie uzgodniony zakres stosowania przewidziany w niniejszym rozdziale:

- a) zmiana nazwy podmiotu zamawiającego;
- b) połączenie co najmniej dwóch podmiotów zamawiających; oraz
- c) podział podmiotu zamawiającego na co najmniej dwa podmioty, przy czym każdy z tych podmiotów dodaje się do wykazu podmiotów zamawiających objętych tą samą sekcją załącznika 9.

Strona, która dokonuje takiej korekty o charakterze czysto formalnym, nie jest zobowiązana do zapewnienia wyrównań.

6. W przypadku proponowanych korekt do podsekcji dotyczącej danej Strony w sekcjach 1, 2 lub 3 załącznika 9 Strona powiadamia drugą Stronę co dwa lata od wejścia w życie niniejszego rozdziału.

7. Strona może powiadomić drugą Stronę o sprzeciwie wobec proponowanej korekty na piśmie w ciągu 45 dni od otrzymania powiadomienia. Strona składająca sprzeciw wyjaśnia, dlaczego uważa, że proponowana korekta nie wchodzi w zakres ust. 5, oraz opisuje wpływ planowanej korekty na wspólnie uzgodniony zakres przewidziany w niniejszym rozdziale. Jeżeli żaden sprzeciw na piśmie nie zostanie złożony w terminie 45 dni od otrzymania powiadomienia, uznaje się, że druga Strona przyjmuje proponowaną korektę.

Konsultacje i rozstrzygnięcie sporów

8. Jeżeli druga Strona sprzeciwia się planowanej zmianie lub korekcie, Strony starają się rozstrzygnąć tę kwestię w drodze konsultacji. Jeżeli w okresie 60 dni od dnia otrzymania zastrzeżenia nie zostanie osiągnięte porozumienie, Strona zamierzająca dokonać zmiany lub korekty swojej podsekcji w sekcjach 1, 2 lub 3 załącznika 9 może skorzystać z procedury rozstrzygnięcia sporów na podstawie rozdziału 14 w celu stwierdzenia, czy sprzeciw jest uzasadniony.

Zmiany w załączniku 9

9. Po uzgodnieniu przez Strony proponowanych zmian lub korekt, w tym w przypadku gdy Strona nie zgłosiła sprzeciwu w ciągu 45 dni zgodnie z ust. 4 lub 7 lub gdy dana kwestia została rozstrzygnięta w ramach procedury rozstrzygnięcia sporów, o której mowa w ust. 8, Rada Współpracy w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu wprowadza odpowiednie zmiany do załącznika 9.

ARTYKUŁ 173

Postanowienia instytucjonalne

Na wniosek jednej ze Stron Komitet Współpracy zbiera się w celu omówienia spraw związanych z wdrażaniem i funkcjonowaniem niniejszego rozdziału oraz załącznika 9, takich jak:

- a) konieczność zmiany załącznika 9;
- b) kwestie dotyczące zamówień rządowych kierowane do niego przez jedną ze Stron;
- c) wszelkie inne sprawy związane ze stosowaniem niniejszego rozdziału.

ARTYKUŁ 174

Okres przejściowy

Niniejszy rozdział stosuje się po upływie trzech lat od wejścia w życie niniejszej Umowy.

ROZDZIAŁ 10

HANDEL I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ

ARTYKUŁ 175

Kontekst i cele

1. Strony odwołują się do Agendy 21 Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” z 1992 r., Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy (zwanej dalej „MOP”) dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy z 1998 r., deklaracji ministerialnej Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ ds. Pełnego Zatrudnienia i Godnej Pracy z 2006 r., deklaracji MOP dotyczącej sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r. oraz Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 z 2015 r. wraz z celami zrównoważonego rozwoju (zwanymi dalej „celami zrównoważonego rozwoju”).

2. Strony potwierdzają swoje zobowiązania do wspierania rozwoju międzynarodowej wymiany handlowej i międzynarodowych inwestycji w taki sposób, aby przyczynić się do osiągnięcia celu, jakim jest zrównoważony rozwój i przeciwdziałanie zmianie klimatu. W tym kontekście Strony uznają, że rozwój gospodarczy, społeczny oraz ochrona środowiska są współzależnymi i wzajemnie się uzupełniającymi elementami zrównoważonego rozwoju.

ARTYKUŁ 176

Prawo do regulacji oraz poziomy ochrony

1. Strony uznają prawo każdej ze Stron do ustanowienia własnych wewnętrznych norm w zakresie ochrony środowiska i ochrony pracy oraz do przyjęcia lub zmiany w związku z tym odpowiednich przepisów ustawowych i polityk, zgodnie z uznanymi na poziomie międzynarodowym normami i umowami oraz z myślą o osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony środowiska i pracy.

2. Strony uznają, że niewłaściwe jest pobudzanie handlu lub inwestycji poprzez osłabianie lub obniżanie poziomu ochrony przewidzianego w ich prawie ochrony środowiska lub w prawie i normach pracy.

3. Strona nie dąży do wspierania handlu lub inwestycji przez odstępstwa od swoich przepisów w zakresie środowiska i pracy ani, poprzez ciągłe lub powtarzające się działanie lub zaniechanie, uchylanie się od ich skutecznego egzekwowania.

ARTYKUŁ 177

Wielostronne umowy środowiskowe i konwencje dotyczące pracy

1. Strony uznają wartość międzynarodowego zarządzania i umów w dziedzinie środowiska jako odpowiedzi wspólnoty międzynarodowej na światowe lub regionalne wyzwania związane ze środowiskiem, a także wartość pełnego i produktywnego poziomu zatrudnienia, w tym rozwoju umiejętności oraz godnej pracy dla wszystkich, jako jednego z kluczowych elementów zrównoważonego rozwoju wszystkich krajów oraz jako priorytetowego celu międzynarodowej współpracy.

2. W tym kontekście, a także uwzględniając art. 259–265 niniejszej Umowy, Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do skutecznego wdrożenia wielostronnych umów środowiskowych, w tym porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu, które odpowiednio ratyfikowały.

3. Uwzględniając art. 285–288 niniejszej Umowy, Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do skutecznego wdrożenia podstawowych konwencji MOP, jak również innych konwencji MOP, które odpowiednio ratyfikowały, oraz utrzymania skutecznego systemu inspekcji pracy, zgodnego z ich zobowiązaniami jako członków MOP.

ARTYKUŁ 178

Handel i inwestycje wspierające zrównoważony rozwój

1. Strony potwierdzają zaangażowanie w intensywniejsze przyczynianie się handlu do celu, jakim jest zrównoważony rozwój. W związku z tym postanawiają promować stosowanie systemów zapewniania zgodności ze zrównoważonym rozwojem, takich jak sprawiedliwy i etyczny handel lub oznakowanie ekologiczne, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw i praktyki odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz handel i inwestycje w towary i usługi środowiskowe, a także w produkty i technologie przyjazne dla klimatu.

2. Strony wymieniają informacje i doświadczenia zdobyte w ramach działań na rzecz promowania spójności i wzajemnego wspierania polityki handlowej, społecznej i środowiskowej oraz wzmacniają dialog i współpracę w zakresie kwestii dotyczących zrównoważonego rozwoju, które mogą pojawić się w kontekście ich stosunków handlowych.

3. Tego rodzaju współpraca i dialog odbywają się z udziałem zainteresowanych podmiotów, w szczególności partnerów społecznych, a także innych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym, w stosownych przypadkach, w ramach współpracy społeczeństwa obywatelskiego ustanowionej na mocy art. 314.

ARTYKUŁ 179

Rozstrzyganie sporów

Art. 223, 224 i 225 nie mają zastosowania do sporów powstałych w związku z niniejszym rozdziałem. W odniesieniu do każdego takiego sporu, po tym jak organ arbitrażowy przedstawi swoje sprawozdanie końcowe na podstawie art. 219 i 220, Strony, uwzględniając wspomniane sprawozdanie, omawiają odpowiednie środki, jakie mają zostać wdrożone. Komitet Współpracy monitoruje wdrażanie takich środków i śledzi tę sprawę, w tym za pośrednictwem mechanizmu, o którym mowa w art. 178 ust. 3.

ROZDZIAŁ 11

ZACHOWANIA ANTYKONKURENCYJNE, KONTROLA ŁĄCZENIA PRZEDSIĘBIORSTW I SUBSYDIA

ARTYKUŁ 180

Zasady

Strony uznają znaczenie wolnej i niezakłóconej konkurencji w swoich stosunkach handlowych i inwestycyjnych. Strony potwierdzają, że antykonkurencyjne praktyki gospodarcze oraz interwencje rządowe mogą zakłócać właściwe funkcjonowanie rynków i osłabiać korzyści płynące z liberalizacji handlu i inwestycji.

ARTYKUŁ 181

Neutralność konkurencyjna

Strony stosują postanowienia niniejszego rozdziału do wszystkich przedsiębiorstw – publicznych i prywatnych.

ARTYKUŁ 182

Działalność gospodarcza

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do działalności gospodarczej.

Na potrzeby niniejszego rozdziału „działalność gospodarcza” oznacza działania związane z oferowaniem towarów i usług na rynku.

SEKCJA A

ZACHOWANIA ANTYKONKURENCYJNE I KONTROLA ŁĄCZENIA PRZEDSIĘBIORSTW

ARTYKUŁ 183

Ramy ustawodawcze

Każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje przepisy prawa konkurencji, które mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw we wszystkich sektorach gospodarki⁽²²⁾ i które skutecznie rozstrzygają kwestię następujących praktyk:

⁽²²⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej prawo konkurencji w Unii Europejskiej ma zastosowanie do sektora rolnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. UE L 347 z 20.12.2013, s. 671).

- a) porozumienia horyzontalne i wertykalne między przedsiębiorstwami, decyzje zrzeszeń przedsiębiorstw i praktyki uzgodnione, których celem lub skutkiem jest zapobieganie konkurencji, jej ograniczanie lub zakłócanie;
- b) nadużywanie przez jedno lub więcej przedsiębiorstw pozycji dominującej; oraz
- c) koncentracje przedsiębiorstw, które w znacznym stopniu zakłócałyby efektywną konkurencję, w szczególności w wyniku stworzenia lub wzmocnienia pozycji dominującej.

ARTYKUŁ 184

Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

Strony zapewniają, aby przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym podlegały przepisom określonym w niniejszej sekcji, w granicach, w jakich ich stosowanie nie stanowi formalnej lub faktycznej przeszkody w wykonywaniu zadań powierzonych takim przedsiębiorstwom. Powierzone zadania muszą być przejrzyste, a wszelkie ograniczenia lub odstępstwa od stosowania przepisów określonych w niniejszej sekcji nie mogą wykraczać poza to, co jest absolutnie niezbędne do realizacji tych zadań.

ARTYKUŁ 185

Wykonanie

1. Każda ze Stron ustanawia lub utrzymuje operacyjnie niezależny organ ochrony konkurencji, któremu powierza obowiązki i wyposaża go w odpowiednie uprawnienia i zasoby niezbędne do zapewnienia pełnego stosowania i skutecznego egzekwowania prawa konkurencji, o którym mowa w art. 183.
2. Każda ze Stron stosuje przepisy swojego prawa konkurencji, o którym mowa w art. 183, w sposób przejrzysty, z poszanowaniem zasad sprawiedliwości proceduralnej, w tym prawa zainteresowanych przedsiębiorstw do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchanym i prawa do kontroli sądowej.

ARTYKUŁ 186

Współpraca

1. Strony uznają, że w ich wspólnym interesie leży promowanie współpracy w zakresie polityki konkurencji i egzekwowania prawa konkurencji.
2. Aby ułatwić taką współpracę, organy ochrony konkurencji Stron mogą wymieniać się informacjami, z zastrzeżeniem zasad poufności określonych w odpowiednich przepisach Stron.
3. Organy ochrony konkurencji Stron starają się koordynować, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, swoje działania w zakresie egzekwowania prawa odnoszące się do tego samego lub powiązanego zachowania albo tych samych lub powiązanych spraw.

ARTYKUŁ 187

Brak zastosowania mechanizmu rozstrzygania sporów

Rozdział 14 nie ma zastosowania do niniejszej sekcji.

SEKCJA B

SUBSYDIA

ARTYKUŁ 188

Definicja i zakres

1. Na potrzeby niniejszej sekcji „subsydium” oznacza środek, który spełnia odpowiednio warunki określone w art. 1 ust. 1.1 porozumienia SCM, niezależnie od tego, czy jest przyznawany przedsiębiorstwu dostarczającemu towary czy świadczącemu usługi ⁽²³⁾.
2. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do subsydiów, które są specyficzne w rozumieniu art. 2 porozumienia SCM lub które wchodzą w zakres art. 192 niniejszej Umowy.
3. Strony zapewniają, aby subsydia dla przedsiębiorstw zobowiązanych do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym podlegały przepisom określonym w niniejszej sekcji, w granicach, w jakich ich stosowanie nie stanowi formalnej lub faktycznej przeszkody w wykonywaniu zadań powierzonych tym przedsiębiorstwom. Powierzone zadania muszą być przejrzyste, a wszelkie ograniczenia lub odstępstwa od stosowania przepisów określonych w niniejszej sekcji nie mogą wykraczać poza to, co jest absolutnie niezbędne do realizacji tych zadań.
4. Art. 191 niniejszej Umowy nie ma zastosowania do subsydiów powiązanych z handlem towarami objętym załącznikiem 1 do Porozumienia w sprawie rolnictwa.
5. Art. 191 i 192 nie stosuje się do sektora audiowizualnego.
6. Art. 192 nie ma zastosowania do subsydiów formalnie uzgodnionych lub przyznanych przed wejściem w życie niniejszej Umowy lub w ciągu pięciu lat od jej wejścia w życie.

ARTYKUŁ 189

Relacje z WTO

Żadne z postanowień niniejszej sekcji nie ma wpływu na prawa i obowiązki Stron wynikające z porozumienia SCM, Porozumienia w sprawie rolnictwa, art. XVI GATT 1994 i art. XV GATS.

ARTYKUŁ 190

Przejrzystość

1. Każda ze Stron podaje do wiadomości publicznej następujące informacje w odniesieniu do subsydium przyznanego lub utrzymywanego na jej terytorium:
 - a) podstawę prawną i cel subsydium;
 - b) formę subsydium;
 - c) kwotę subsydium lub kwotę przewidzianą w budżecie na subsydium; oraz
 - d) w miarę możliwości nazwę beneficjenta subsydium.
2. Strona postępuje zgodnie z ust. 1 poprzez:
 - a) przedstawienie notyfikacji zgodnie z art. 25 porozumienia SCM, która jest przekazywana co najmniej raz na dwa lata;
 - b) złożenie notyfikacji zgodnie z art. 18 Porozumienia w sprawie rolnictwa; lub
 - c) zapewnienie opublikowania przez siebie lub w swoim imieniu informacji, o których mowa w ust. 1, na publicznie dostępnej stronie internetowej do 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po roku przyznania lub utrzymania subsydium.

⁽²³⁾ Definicja ta pozostaje bez uszczerbku dla wyniku wszelkich przyszłych dyskusji w ramach WTO dotyczących definicji subsydiów na usługi. W zależności od postępów osiągniętych w tych dyskusjach na poziomie WTO Strony mogą zaktualizować niniejszą Umowę w tym zakresie.

ARTYKUŁ 191

Konsultacje

1. Jeżeli Strona uważa, że subsydium negatywnie wpływa lub może negatywnie wpłynąć na jej interesy w zakresie liberalizacji handlu lub inwestycji, może przekazać swoje zastrzeżenia drugiej Stronie na piśmie i zwrócić się o dalsze informacje w tej sprawie.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera wyjaśnienie, w jaki sposób subsydium negatywnie wpływa lub może negatywnie wpłynąć na interesy Strony występującej z wnioskiem. Strona występująca z wnioskiem może żądać następujących informacji na temat subsydium:
 - a) podstawy prawnej i celu polityki lub celu subsydium;
 - b) formy subsydium;
 - c) dat oraz okresu stosowania subsydium i innych terminów z nim związanych;
 - d) wymogów kwalifikowalności obowiązujących w przypadku subsydium;
 - e) łącznej kwoty lub rocznej kwoty przewidzianej w budżecie na subsydium;
 - f) w miarę możliwości nazwy beneficjenta subsydium; oraz
 - g) wszelkich innych informacji umożliwiających ocenę negatywnego wpływu subsydium.
3. Strona, do której skierowano wniosek, udziela żądanych informacji na piśmie w rozsądnym terminie, co do zasady nieprzekraczającym 60 dni od dnia doręczenia wniosku. W przypadku gdy Strona, do której skierowano wniosek, nie dostarczy żadnej z żądanych informacji, wyjaśnia ona brak takich informacji w swojej pisemnej odpowiedzi w tym samym terminie.
4. Po otrzymaniu żądanych informacji Strona występująca z wnioskiem może zwrócić się o konsultacje w tej sprawie. Konsultacje między Stronami w celu omówienia zgłoszonych zastrzeżeń przeprowadza się w rozsądnym terminie, co do zasady nieprzekraczającym 60 dni od dnia doręczenia wniosku o przeprowadzenie konsultacji.
5. Strony dokładają wszelkich starań, aby osiągnąć wzajemnie satysfakcjonujące porozumienie w danej kwestii.

ARTYKUŁ 192

Subsydia warunkowe

1. Na potrzeby niniejszej sekcji dopuszcza się następujące subsydia, z zastrzeżeniem poniższych warunków:
 - a) subsydia, w ramach których rząd udziela gwarancji na długi lub zobowiązania niektórych przedsiębiorstw, pod warunkiem że kwota tych długów i zobowiązań lub okres obowiązywania gwarancji są ograniczone; oraz
 - b) subsydia dla niewypłacalnych lub niewydolnych przedsiębiorstw w różnej postaci, pod warunkiem że:
 - (i) istnieje wiarygodny plan restrukturyzacji opierający się na realistycznych założeniach, mający na celu zapewnienie przywrócenia w rozsądnym czasie długoterminowej rentowności niewypłacalnego lub niewydolnego przedsiębiorstwa; oraz
 - (ii) przedsiębiorstwo ma udział w kosztach restrukturyzacji; małe i średnie przedsiębiorstwa nie są zobowiązane do udziału w kosztach restrukturyzacji.
2. Ust. 1 lit. b) nie ma zastosowania do subsydiów udzielanych przedsiębiorstwom jako tymczasowe wsparcie płynności w formie gwarancji kredytowych lub pożyczek w okresie niezbędnym do przygotowania planu restrukturyzacji. Takie tymczasowe wsparcie płynności jest ograniczone do kwoty potrzebnej jedynie do utrzymania działalności przedsiębiorstwa.
3. Dopuszcza się subsydia mające na celu zapewnienie uporządkowanego wyjścia przedsiębiorstwa z rynku.
4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do subsydiów, których łączne kwoty lub budżety wynoszą mniej niż 200 000 EUR na przedsiębiorstwo w okresie trzech kolejnych lat.

5. Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania do subsydiów, które są przyznawane w celu zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce Strony. Zaburzenie w gospodarce Strony uznaje się za poważne, jeśli jest wyjątkowe, chwilowe i znaczące.

6. W zakresie, w jakim nie są one objęte zakresem stosowania art. 188 ust. 3, subsydia przeznaczone na realizację programów, w szczególności w obszarach mieszkalnictwa socjalnego i kolejowego transportu towarowego, są zwolnione z obowiązku przestrzegania warunków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że są one ukierunkowane na kwestie społeczne.

ARTYKUŁ 193

Wykorzystanie subsydiów

Każda ze Stron zapewnia wykorzystanie subsydiów przez przedsiębiorstwa wyłącznie do realizacji celu polityki, na jaki zostały przyznane ⁽²⁴⁾.

ROZDZIAŁ 12

PRZEDSIĘBIORSTWA PAŃSTWOWE, PRZEDSIĘBIORSTWA, KTÓRYM PRYZNANO SZCZEGÓLNE PRAWA LUB PRZYWILEJE, ORAZ WYZNACZENI MONOPOLIŚCI

ARTYKUŁ 194

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozdziału:

- a) „porozumienie” oznacza Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych zawarte w ramach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (dalej zwanej „OECD”) lub porozumienie będące jego następcą, bez względu na to, czy zostało opracowane w ramach OECD czy poza tą organizacją, przyjęte przez co najmniej 12 pierwotnych członków WTO będących uczestnikami porozumienia na dzień 1 stycznia 1979 r.;
- b) „działalność handlowa” oznacza działalność, której efektem końcowym jest wyprodukowanie towaru lub świadczenie usługi, które zostaną sprzedane w ilościach i po cenach określonych przez przedsiębiorstwo, którą to działalność podjęto w celu osiągnięcia zysku ⁽²⁵⁾;
- c) „względy komercyjne” oznacza cenę, jakość, dostępność, zbywalność, transport oraz inne warunki zakupu lub sprzedaży bądź inne czynniki, które w zwykłych warunkach zostałyby wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji handlowych przedsiębiorstwa prowadzącego działalność zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej w odnośnej dziedzinie lub branży;
- d) „wyznaczony monopolista” oznacza jednostkę, w tym konsorcjum lub agencję rządową, która na właściwym rynku na terytorium Strony została wyznaczona na wyłącznego dostawcę lub nabywcę towaru lub usługi, ale nie obejmuje podmiotu, któremu przyznane zostało wyłączne prawo własności intelektualnej, wyłącznie ze względu na takie przyznanie;
- e) „wyznaczać” oznacza ustanawiać monopol, udzielać nań zezwolenia bądź też rozszerzać jego zakres, tak aby objąć nim dodatkowy towar lub usługę;
- f) „przedsiębiorstwo, któremu przyznano szczególne prawa lub przywileje” oznacza przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne, któremu Strona przyznaje – formalnie lub faktycznie – szczególne prawa lub przywileje, wyznaczając lub ograniczając do co najmniej dwóch liczbę przedsiębiorstw upoważnionych do dostarczania towaru lub świadczenia usługi, nie kierując się przy tym wyłącznie obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, w sposób znacząco ograniczający zdolność innych przedsiębiorstw do dostarczania tego samego towaru lub świadczenia tej samej usługi na tym samym obszarze geograficznym na zasadniczo równoważnych warunkach;
- g) „usługa świadczona w związku z wykonywaniem władzy publicznej” oznacza usługę świadczoną w wykonaniu funkcji władczych zgodnie z definicją zawartą w GATS, w tym, w stosownych przypadkach, w załączniku do GATS dotyczącym usług finansowych;

⁽²⁴⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że w przypadku gdy Strona ustanowiła odpowiednie ramy prawne i procedury administracyjne w tym celu, obowiązek uznaje się za spełniony.

⁽²⁵⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że wyklucza to działalność przedsiębiorstwa: a) które prowadzi działalność o charakterze niezarobkowym; lub b) które prowadzi działalność po kosztach.

- h) „przedsiębiorstwo państwowe” oznacza przedsiębiorstwo, w którym Strona:
- (i) jest bezpośrednio właścicielem ponad 50 % kapitału zakładowego;
 - (ii) kontroluje, bezpośrednio lub pośrednio, wykonywanie ponad 50 % praw głosu;
 - (iii) ma uprawnienia do powoływania większości członków organu zarządzającego lub nadzorczego lub równoważnego organu zarządzającego; lub
 - (iv) ma uprawnienia do sprawowania kontroli nad przedsiębiorstwem.

ARTYKUŁ 195

Zakres

1. Strony potwierdzają swoje prawa i obowiązki wynikające z art. XVII ust. 1, 2 i 3 GATT 1994, Uzgodnienia w sprawie interpretacji art. XVII GATT 1994, a także art. VIII ust. 1, 2 i 5 GATS.
2. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów prowadzących działalność handlową. W przypadku gdy takie przedsiębiorstwa lub tacy monopolisci prowadzą zarówno działalność handlową, jak i działalność inną niż działalność handlowa, niniejszym rozdziałem objęta jest wyłącznie działalność handlowa.
3. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów na wszystkich szczeblach instytucji rządowych.
4. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów, jeżeli działają oni jako podmioty zamawiające objęte załącznikami każdej ze Stron do dodatku I do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r., zawartego w załączniku 4 do porozumienia WTO lub na podstawie załącznika 9 do niniejszej Umowy, w celach publicznych, oraz gdy nie działają one w celu odsprzedaży zamówionych towarów lub usług na zasadach komercyjnych ani w celu wykorzystania zamówionych towarów lub usług przy produkcji towarów lub świadczeniu usług przeznaczonych do komercyjnej sprzedaży.
5. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do usług świadczonych w związku z wykonywaniem władzy publicznej.
6. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów zaangażowanych wyłącznie w produkcję produktów wojskowych i związanych z obronnością ⁽²⁶⁾.
7. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do przedsiębiorstwa państwowego, przedsiębiorstwa, któremu przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczonego monopolisty, jeżeli w dowolnym z trzech ostatnich kolejnych lat podatkowych roczne przychody osiągane z działalności handlowej tego przedsiębiorstwa lub monopolisty wynosiły mniej niż 50 mln specjalnych praw ciągnięcia.
8. Art. 197 nie ma zastosowania do świadczenia usług finansowych przez przedsiębiorstwo państwowe na podstawie upoważnienia rządu, jeżeli to świadczenie usług finansowych:
 - a) wspiera wywóz lub przywóz, pod warunkiem że dane usługi:
 - (i) nie mają z założenia wyprzec finansowania komercyjnego; lub
 - (ii) są oferowane na warunkach nie mniej korzystnych niż te, które można by uzyskać w przypadku porównywalnych usług finansowych na rynku komercyjnym;
 - b) wspiera inwestycje sektora prywatnego poza terytorium Strony, pod warunkiem że dane usługi:
 - (i) nie mają z założenia wyprzec finansowania komercyjnego; lub
 - (ii) są oferowane na warunkach nie mniej korzystnych niż te, które można by uzyskać w przypadku porównywalnych usług finansowych na rynku komercyjnym; lub

⁽²⁶⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że, o ile takie przedsiębiorstwa lub tacy monopolisci prowadzą działalność handlową niezwiązaną z działalnością wojskową lub obronną, działalność taka jest objęta niniejszym rozdziałem.

c) jest oferowane na warunkach zgodnych z porozumieniem, pod warunkiem że wchodzi w zakres porozumienia ⁽²⁷⁾.

9. Art. 197 nie ma zastosowania do sektorów usług nieobjętych zakresem niniejszej Umowy określonym w rozdziale 6.

ARTYKUŁ 196

Postanowienia ogólne

1. Bez uszczerbku dla praw i obowiązków każdej ze Stron wynikających z niniejszego rozdziału żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie uniemożliwia Stronie ustanowienia lub utrzymania przedsiębiorstwa państwowego, przyznawania przedsiębiorstwom szczególnych praw lub przywilejów czy wyznaczenia lub utrzymania monopolu.

2. Żadna ze Stron nie wymaga od przedsiębiorstwa państwowego, przedsiębiorstwa posiadającego szczególne uprawnienia lub przywileje czy wyznaczonego monopolisty działania w sposób niezgodny z niniejszym rozdziałem ani nie zachęca do tego tych przedsiębiorstw.

ARTYKUŁ 197

Niedyskryminujące traktowanie oraz względy komercyjne

1. Każda ze Stron zapewnia, aby każde z jej przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw posiadających szczególne uprawnienia lub przywileje oraz każdy z jej wyznaczonych monopolistów przy prowadzeniu działalności handlowej:

a) kierowali się względami komercyjnymi przy zakupie lub sprzedaży towaru lub usługi, z wyjątkiem sytuacji, w których wypełniają jakiegokolwiek warunki związane z obowiązkiem świadczenia usługi publicznej ⁽²⁸⁾, na przykład dotyczące programów i projektów ukierunkowanych na społeczeństwo, które nie są niezgodne z lit. b) lub c);

b) przy zakupie towaru lub usługi:

(i) przyznawali towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez przedsiębiorstwo drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają podobnym towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez jej własne przedsiębiorstwa; oraz

(ii) przyznawali towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez przedsiębiorstwo drugiej Strony będącym inwestycją objętą niniejszą Umową na jej terytorium traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają podobnym towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez przedsiębiorstwa na właściwym rynku na jej terytorium będącym inwestycjami jej własnych inwestorów; oraz

c) przy sprzedaży towaru lub usługi:

(i) przyznawali przedsiębiorstwom drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają jej własnym przedsiębiorstwom; oraz

(ii) przyznawali przedsiębiorstwom drugiej Strony będącym inwestycją objętą niniejszą Umową na jej własnym terytorium traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają przedsiębiorstwom na właściwym rynku na jej terytorium będącym inwestycjami jej własnych inwestorów.

2. Postanowienia ust. 1 nie uniemożliwiają przedsiębiorstwom państwowym, przedsiębiorstwom posiadającym szczególne prawa lub przywileje ani wyznaczonym monopolistom:

a) nabywania lub dostarczania towarów lub usług na różnych warunkach, w tym dotyczących ceny, o ile nabywanie lub dostarczanie odbywa się zgodnie ze względami komercyjnymi; lub

b) odmowy zakupu lub dostawy towarów lub usług, o ile odbywa się to zgodnie ze względami komercyjnymi.

⁽²⁷⁾ Dla większej jasności należy zaznaczyć, że Strony uznają, iż Republika Kirgiska nie jest uczestnikiem porozumienia, niemniej jednak Strony rozumieją, że postanowienie to służy nadaniu praw Stronom niniejszej Umowy w równym stopniu.

⁽²⁸⁾ Dla większej jasności należy zaznaczyć, że bankom państwowym można powierzyć obowiązek świadczenia usługi publicznej w zakresie udzielania pożyczek preferencyjnych dla sektora rolnego. Takie pożyczki należy traktować jako wsparcie wewnętrzne dla rolnictwa.

ARTYKUŁ 198

Ramy regulacyjne

1. Strony dążą do przestrzegania odpowiednich norm międzynarodowych, w tym Wytycznych OECD dotyczących ładu korporacyjnego w przedsiębiorstwach państwowych, oraz do jak najlepszego ich wykorzystywania.
2. Każda ze Stron zapewnia, aby każdy organ regulacyjny, który ustanawia lub utrzymuje, lub każdy organ, któremu powierza funkcję regulacyjną:
 - a) był niezależny i nie odpowiadał przed żadnym z przedsiębiorstw, które organ ten reguluje, w celu zapewnienia skuteczności funkcji regulacyjnej; oraz
 - b) działał bezstronnie⁽²⁹⁾ w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw, które organ ten reguluje, w tym przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów⁽³⁰⁾.
3. Każda ze Stron stosuje swoje przepisy ustawowe i wykonawcze do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów w sposób konsekwentny i niedyskryminujący.

ARTYKUŁ 199

Przejrzystość

1. Strona, która ma powody, by sądzić, że działalność handlowa przedsiębiorstwa państwowego, przedsiębiorstwa, któremu przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczonego monopolisty drugiej Strony może mieć negatywny wpływ na jej interesy objęte postanowieniami niniejszego rozdziału, może zwrócić się do drugiej Strony z pisemnym wnioskiem o przekazanie informacji na temat działalności tego przedsiębiorstwa lub tego monopolisty związanej z wprowadzaniem w życie postanowień niniejszego rozdziału.
2. We wnioskach o przekazanie informacji, o których mowa w ust. 1, należy wskazać:
 - a) odnośne przedsiębiorstwo lub odnośnego monopolistę;
 - b) odnośne towary lub usługi oraz rynki;
 - c) interesy w ramach niniejszego rozdziału, na które zdaniem Strony występującej z wnioskiem wywierany jest negatywny wpływ;
 - d) praktyki, w które zaangażowane jest przedsiębiorstwo lub monopolista, a które utrudniają handel lub inwestycje między Stronami w sposób niezgodny z niniejszym rozdziałem; oraz
 - e) które z poniższych informacji należy przekazać:
 - (i) strukturę własności i prawa głosu w przedsiębiorstwie lub monopolistcie, określające odsetek udziałów, jaki Strona, do której skierowano wniosek, jej przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczeni monopolisci posiadają łącznie oraz procent posiadanych przez nich łącznie praw głosu w takim przedsiębiorstwie lub monopolistcie;
 - (ii) opis wszelkich szczególnych udziałów lub szczególnych praw głosu bądź innych praw, które posiadają Strona, do której skierowano wniosek, jej przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa, którym przyznano szczególne uprawnienia lub przywileje lub wyznaczeni monopolisci, w przypadku gdy prawa te różnią się od praw wynikających ze zwykłych udziałów w takim przedsiębiorstwie lub monopolistcie;
 - (iii) opis struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa lub monopolisty i skład zarządu lub innego równoważnego organu;
 - (iv) opis jednostek administracji publicznej bądź organów publicznych, które regulują lub monitorują dane przedsiębiorstwo lub danego monopolistę, opis wymogów w zakresie sprawozdawczości nałożonych na dane przedsiębiorstwo lub danego monopolistę przez te jednostki lub organy oraz prawa i praktyki stosowane przez te jednostki administracji publicznej lub organy publiczne przy powoływaniu, zwalnianiu lub wynagradzaniu wyższej

⁽²⁹⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że bezstronność pełnienia funkcji regulacyjnych przez organ regulacyjny ocenia się w odniesieniu do ogólnego modelu lub praktyki działania tego organu regulacyjnego.

⁽³⁰⁾ Dla większej pewności należy zaznaczyć, że w tych sektorach, w których Strony uzgodniły w innych rozdziałach określone obowiązki dotyczące organu regulacyjnego, pierwszeństwo mają odnośne postanowienia zawarte w tych innych rozdziałach.

kadry kierowniczej, członków zarządu lub innego równoważnego organu zarządzającego danego przedsiębiorstwa lub monopolisty;

- (v) przychód roczny lub łączne aktywa przedsiębiorstwa lub monopolisty w ostatnim trzyletnim okresie, za który dane te są dostępne;
- (vi) wszelkie zwolnienia, immunitety i powiązane środki, z których dane przedsiębiorstwo lub monopolista korzysta na podstawie przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, do której skierowano wniosek; oraz
- (vii) wszelkie dodatkowe informacje dotyczące danego przedsiębiorstwa lub monopolisty, które są publicznie dostępne, w tym roczne sprawozdania finansowe i audyty przeprowadzone przez osoby trzecie.

3. Jeżeli żądane informacje nie są dostępne dla Strony, do której skierowano wniosek, Strona ta przekazuje Stronie występującej z wnioskiem uzasadnienie tego faktu na piśmie.

ROZDZIAŁ 13 PRZEJRZYSTOŚĆ

ARTYKUŁ 200

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozdziału:

- a) „decyzja administracyjna” oznacza decyzję o skutku prawnym, która wpływa na prawa i obowiązki konkretnej osoby w indywidualnej sprawie i obejmuje czynność administracyjną lub zaniechanie czynności lub decyzji administracyjnej przewidzianej w prawie Strony;
- b) „zainteresowana osoba” oznacza każdą osobę, która może podlegać środkowi o zasięgu ogólnym;
- c) „środek o zasięgu ogólnym” oznacza przepisy ustawowe i wykonawcze, procedury i zarządzenia administracyjne o zasięgu ogólnym, które mogą mieć wpływ na jakiegokolwiek kwestie objęte niniejszym tytułem.

ARTYKUŁ 201

Cel

Uznając wpływ, jaki otoczenia regulacyjne Stron mogą mieć na handel i inwestycje między nimi, Strony dążą do promowania przewidywalnego otoczenia regulacyjnego oraz skutecznych procedur dla podmiotów gospodarczych, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału.

ARTYKUŁ 202

Publikacja

1. Każda ze Stron zapewnia, aby środek o zasięgu ogólnym, odnoszący się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem:
 - a) był bezzwłocznie publikowany za pośrednictwem urzędowo wyznaczonego środka przekazu oraz, o ile to wykonalne, w wersji elektronicznej, lub udostępniany w inny sposób, tak aby zainteresowane osoby miały możliwość zapoznać się z jego treścią;
 - b) zawierał wyjaśnienie celu i uzasadnienie takiego środka; oraz
 - c) pozwalał, by upłynął wystarczająco długi czas między publikacją takiego środka a jego wejściem w życie, z wyjątkiem przypadków nagłych, które by to uniemożliwiały.
2. Przyjmując lub zmieniając przepisy ustawowe lub wykonawcze o zasięgu ogólnym odnoszące się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem, każda ze Stron, zgodnie ze swoimi odpowiednimi zasadami i procedurami:

- a) publikuje na odpowiednim wczesnym etapie projekt ustawy lub rozporządzenia albo dokumenty konsultacyjne zawierające szczegółowe informacje na temat celu i uzasadnienia proponowanej ustawy lub rozporządzenia;
- b) zapewnia zainteresowanym osobom odpowiednie możliwości wyrażenia uwag i stosowny termin na ich wyrażenie; oraz
- c) dokłada starań w celu uwzględnienia otrzymanych uwag.

ARTYKUŁ 203

Zapytania

1. Każda ze Stron ustanawia lub utrzymuje odpowiednie mechanizmy odpowiadania na zapytania od jakichkolwiek osób na temat wszelkich środków o zasięgu ogólnym, w sprawie których złożono wniosek lub które już obowiązują, odnoszących się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem.
2. Na wniosek jednej ze Stron druga Strona bezzwłocznie przekazuje informacje oraz udziela odpowiedzi na pytania dotyczące jakiegokolwiek obowiązującego środka o zasięgu ogólnym lub wniosku dotyczącego przyjęcia, zmiany lub uchylecia środka o zasięgu ogólnym, odnoszącego się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem, który Strona występująca z wnioskiem uznaje za mogący wpływać na funkcjonowanie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 204

Stosowanie środków o zasięgu ogólnym

1. Każda ze Stron stosuje w sposób obiektywny, bezstronny i racjonalny wszystkie środki o zasięgu ogólnym odnoszące się do wszelkich kwestii objętych niniejszym tytułem.
2. Każda ze Stron, stosując w indywidualnych przypadkach środki, o których mowa w ust. 1, wobec konkretnych osób, towarów lub usług drugiej Strony:
 - a) dokłada wszelkich starań, aby z odpowiednim wyprzedzeniem powiadamiać o wszczęciu postępowania zainteresowane osoby, których postępowanie administracyjne bezpośrednio dotyczy, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczym, dołączając informację o charakterze postępowania, określenie uprawnienia, na podstawie którego wszczyna się postępowanie oraz, w stosownych przypadkach, ogólny opis wszelkich kwestii spornych; oraz
 - b) zapewnia takim zainteresowanym osobom odpowiednią możliwość przedstawienia faktów i argumentów na poparcie ich stanowiska przed ostateczną decyzją administracyjną, w zakresie, w jakim pozwala na to czas, rodzaj postępowania oraz interes publiczny.

ARTYKUŁ 205

Przegląd

1. Każda ze Stron ustanawia lub utrzymuje organy lub procedury sądowe, arbitrażowe lub administracyjne na potrzeby niezwłocznej kontroli czynności administracyjnych, a w stosownych przypadkach również korygowania decyzji administracyjnych odnoszących się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem. Każda ze Stron zapewnia, aby jej postępowania odwoławcze przeprowadzano w sposób niedyskryminujący i bezstronny. Każda ze Stron zapewnia, aby jej organy przeprowadzające taki przegląd były bezstronne i niezależne od urzędu lub organu odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów w trybie administracyjnym, a z wynikiem sprawy nie wiązał się dla nich żaden istotny interes.
2. Każda ze Stron zapewnia, aby strony postępowania, o których mowa w ust. 1, miały zagwarantowane prawo do:
 - a) odpowiedniej możliwości uzasadnienia lub obrony swojego stanowiska; oraz
 - b) decyzji opartej na dowodach i złożonych oświadczeniach lub, gdy wymagają tego przepisy prawa, na dokumentacji zgromadzonej przez organ administracyjny.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 2 lit. b), jest wykonywana przez urząd lub organ, któremu powierzono egzekwowanie przepisów w trybie administracyjnym, z zastrzeżeniem odwołania lub późniejszej kontroli zgodnie z prawem każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 206

Jakość i skuteczność regulacji oraz dobre praktyki regulacyjne

1. Strony uznają zasady dobrych praktyk regulacyjnych i promują jakość i skuteczność regulacji, między innymi poprzez:
 - a) zachęcanie do korzystania z ocen skutków regulacji przy opracowywaniu dużych inicjatyw; oraz
 - b) ustanowienie lub utrzymanie procedur wspierających okresową retrospektywną ocenę własnych środków o zasięgu ogólnym.
2. Strony dążą do współpracy na forach regionalnych i wielostronnych oraz do promowania dobrych praktyk regulacyjnych i przejrzystości w odniesieniu do handlu międzynarodowego i inwestycji międzynarodowych w obszarach objętych niniejszym tytułem.

ARTYKUŁ 207

Postanowienia szczegółowe

Niniejszy rozdział stosuje się bez uszczerbku dla szczegółowych zasad przejrzystości określonych w pozostałych rozdziałach niniejszego tytułu.

ROZDZIAŁ 14

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

SEKCJA A

CEL I ZAKRES STOSOWANIA

ARTYKUŁ 208

Cel

Celem niniejszego rozdziału jest ustanowienie skutecznego i sprawnego mechanizmu służącego unikaniu i rozstrzyganiu sporów między Stronami dotyczących wykładni i stosowania niniejszego tytułu, w celu osiągnięcia, tam gdzie jest to możliwe, wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

ARTYKUŁ 209

Zakres

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do każdego sporu między Stronami dotyczącego wykładni lub stosowania postanowień niniejszego tytułu, o ile niniejszy tytuł nie stanowi inaczej.

ARTYKUŁ 210

Definicje

1. Na potrzeby rozdziału 14 oraz załączników 14-A i 14-B stosuje się następujące definicje:
 - a) „pracownicy administracyjni” oznacza osoby, inne niż asystenci, pracujące pod kierunkiem i nadzorem członka zespołu orzekającego;
 - b) „doradca” oznacza osobę wybraną przez Stronę w celu doradzania lub pomocy tej Stronie w związku z postępowaniem przed zespołem orzekającym;
 - c) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z warunkami powołania oraz pod kierunkiem i nadzorem członka zespołu orzekającego prowadzi badania lub zapewnia wsparcie temu członkowi;
 - d) „kandydat” oznacza osobę, której imię i nazwisko znajduje się na liście członków zespołu orzekającego, o której mowa w art. 214, braną pod uwagę przy wyborze członka zespołu orzekającego zgodnie z art. 213.

- e) „Strona skarżąca” oznacza Stronę wnoszącą o powołanie zespołu orzekającego na podstawie art. 212 niniejszej Umowy;
- f) „mediator” oznacza osobę, która wybrano na mediatora zgodnie z art. 236;
- g) „zespół orzekający” oznacza zespół utworzony na podstawie art. 213;
- h) „członek zespołu orzekającego” oznacza członka zespołu orzekającego;
- i) „Strona, przeciwko której wniesiono skargę” oznacza Stronę, której zarzuca się naruszenie postanowień niniejszego tytułu;
- j) „przedstawiciel” oznacza pracownika lub inną osobę powołaną przez departament rządowy lub agencję rządową lub jakiegokolwiek inny podmiot publiczny Strony, który reprezentuje Stronę w sporze na podstawie niniejszego tytułu.

SEKCJA B KONSULTACJE

ARTYKUŁ 211

Konsultacje

1. Strony dokładają starań, by rozstrzygać wszelkie spory, o których mowa w art. 209, podejmując konsultacje w dobrej wierze w celu znalezienia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
2. Strona wnioskuje o przeprowadzenie konsultacji, kierując do drugiej Strony pisemny wniosek określający odnośny środek oraz postanowienia niniejszego tytułu, które jej zdaniem mają zastosowanie.
3. Strona, do której kierowany jest wniosek o przeprowadzenie konsultacji, udziela odpowiedzi bezzwłocznie i w każdym przypadku nie później niż 10 dni od dnia jego doręczenia. Konsultacje przeprowadza się nie później niż 30 dni od dnia doręczenia wniosku i o ile Strony nie postanowiły inaczej, na terytorium Strony, do której kierowany jest wniosek. Konsultacje uznaje się za zakończone w ciągu 30 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że Strony zgodnie postanowią je kontynuować.
4. Konsultacje w sprawach pilnych, w tym dotyczących łatwo psujących się towarów lub sezonowych towarów lub usług, przeprowadza się w ciągu 15 dni od dnia doręczenia wniosku. Konsultacje uznaje się za zakończone w ciągu tych 15 dni, chyba że Strony zgodnie postanowią je kontynuować.
5. Podczas konsultacji każda ze Stron przekazuje drugiej Stronie wystarczające rzeczowe informacje, aby umożliwić pełne zbadanie, w jaki sposób dany środek może wpłynąć na stosowanie postanowień niniejszego tytułu. Każda ze Stron stara się zapewnić udział personelu właściwych organów publicznych posiadającego wiedzę ekspercką w kwestiach będących przedmiotem konsultacji.
6. Konsultacje, w szczególności wszystkie informacje uznane za poufne oraz stanowiska, jakie Strony zajęły podczas konsultacji, są poufne i pozostają bez uszczerbku dla praw każdej ze Stron w dalszych postępowaniach.

SEKCJA C POSTĘPOWANIE PRZED ZESPOŁEM ORZEKAJĄCYM

ARTYKUŁ 212

Wszczęcie postępowania przed zespołem orzekającym

1. Strona, która wniosła o konsultacje zgodnie z art. 211, może zwrócić się z wnioskiem o powołanie zespołu orzekającego, jeżeli:
 - a) Strona, do której kierowany jest wniosek o przeprowadzenie konsultacji zgodnie z art. 211, nie odpowie na niego w ciągu 10 dni od dnia jego dostarczenia;
 - b) konsultacje nie odbyły się w terminach określonych w art. 211 ust. 3 lub 4;

- c) Strony postanowią nie przeprowadzać konsultacji; lub
- d) konsultacje się zakończyły i nie wypracowano wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

2. Strona, która wnioskuje o powołanie zespołu orzekającego (zwana dalej „Stroną skarżącą”), czyni to w formie pisemnego wniosku doręczanego Stronie, której zarzuca naruszenie postanowień niniejszego tytułu (zwanej dalej „Stroną, przeciwko której wniesiono skargę”). Strona skarżąca wskazuje we wniosku sporny środek oraz wyjaśnia, w jaki sposób środek ten narusza postanowienia niniejszego tytułu, w sposób wystarczająco jasno przedstawiający podstawę prawną skargi.

ARTYKUŁ 213

Powołanie zespołu orzekającego

1. W skład zespołu orzekającego wchodzi trzech członków.
2. Nie później niż 14 dni od dnia przekazania pisemnego wniosku o powołanie zespołu orzekającego Strony konsultują się ze sobą w celu uzgodnienia składu zespołu orzekającego.
3. Jeżeli Strony nie osiągną porozumienia w sprawie składu zespołu orzekającego w terminie przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu, każda ze Stron – w ciągu pięciu dni od upływu terminu przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu – powołuje członka zespołu orzekającego ze swojej części listy sporządzonej zgodnie z art. 214. Jeżeli Strona nie powoła członka zespołu orzekającego ze swojej części listy w tym terminie, współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony skarżącej wybiera członka zespołu orzekającego w drodze losowania, w ciągu pięciu dni od upływu tego terminu, spośród osób wskazanych w części listy tej Strony, która nie powołała członka zespołu orzekającego. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony skarżącej może delegować taki wybór członka zespołu orzekającego.
4. Jeżeli Strony nie osiągną porozumienia w sprawie przewodniczącego zespołu orzekającego w terminie przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu, współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony skarżącej wybiera przewodniczącego zespołu orzekającego w drodze losowania, w ciągu pięciu dni od upływu tego terminu, spośród osób wskazanych w części listy zawierającej kandydatów na przewodniczącego sporządzonej na podstawie art. 214. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony skarżącej może delegować taki wybór przewodniczącego zespołu orzekającego.
5. Jeżeli w chwili złożenia wniosku na podstawie art. 212 którakolwiek z list przewidzianych w art. 214 nie została sporządzona albo nie zawiera wystarczającej liczby nazwisk, członkowie zespołu orzekającego wybierani są zgodnie z regulaminem wewnętrznym ustanowionym w załączniku 14-A.
6. Datą powołania zespołu orzekającego jest dzień, w którym ostatni z trzech wybranych członków przekazał powiadomienie o przyjęciu powołania zgodnie z regulaminem wewnętrznym ustanowionym w załączniku 14-A.

ARTYKUŁ 214

Lista członków zespołu orzekającego

1. Nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy Komitet Współpracy sporządza listę przynajmniej 15 osób, które są skłonne i zdolne pełnić funkcję członka zespołu orzekającego. Lista składa się z trzech części:
 - a) jednej części listy sporządzonej na podstawie propozycji Unii Europejskiej;
 - b) jednej części listy sporządzonej na podstawie propozycji Republiki Kirgiskiej; oraz
 - c) jednej części listy złożonej z nazwisk osób, które nie są obywatelami żadnej ze Stron i które chcą i są w stanie pełnić funkcję przewodniczącego zespołu orzekającego.
2. Każda część listy obejmuje co najmniej pięć nazwisk. Komitet Współpracy zapewnia, aby każda część listy zawierała zawsze co najmniej taką liczbę osób.
3. Komitet Współpracy może sporządzić dodatkowe listy osób posiadających wiedzę fachową dotyczącą konkretnych sektorów objętych postanowieniami niniejszego tytułu. Z zastrzeżeniem zgody Stron takie dodatkowe listy wykorzystywane są do powoływania składu zespołu orzekającego zgodnie z procedurą określoną w art. 213.

ARTYKUŁ 215

Wymagania dotyczące członków zespołu orzekającego

1. Członek zespołu orzekającego musi:
 - a) wykazać się wiedzą fachową w dziedzinie prawa, międzynarodowej wymiany handlowej i innych kwestii wchodzących w zakres postanowień niniejszego tytułu;
 - b) być niezależny od Stron, niepowiązany z żadną ze Stron i nie może przyjmować poleceń od żadnej ze Stron;
 - c) działać w imieniu własnym i nie może przyjmować poleceń od żadnej organizacji ani jakiegokolwiek rządu w kwestiach związanych ze sporem; oraz
 - d) przestrzegać kodeksu postępowania członków zespołu orzekającego i mediatorów zawartego w załączniku 14-B.
2. Przewodniczący musi też posiadać doświadczenie w zakresie rozstrzygania sporów.
3. Mając na uwadze przedmiot danego sporu, Strony mogą uzgodnić, że zastosują odstępstwo od wymogów wymienionych w ust. 1 lit. a).

ARTYKUŁ 216

Funkcje zespołu orzekającego

Zespół orzekający:

- a) dokonuje obiektywnej oceny sprawy, włącznie z obiektywną oceną okoliczności faktycznych, zakresu stosowania i zgodności z postanowieniami niniejszego tytułu;
- b) zawiera w swoich decyzjach i sprawozdaniach ustalenia faktyczne, informację o zakresie stosowania postanowień niniejszego tytułu oraz ogólne uzasadnienie wszelkich formułowanych przez niego ustaleń i wniosków; oraz
- c) powinien regularnie konsultować się ze Stronami i zapewniać odpowiednie możliwości opracowania wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

ARTYKUŁ 217

Zakres zadań

1. O ile w ciągu pięciu dni od powołania zespołu orzekającego Strony nie uzgodnią inaczej, zakres zadań zespołu orzekającego obejmuje:

„zbadaanie, w świetle odpowiednich postanowień niniejszego tytułu, na które powołują się Strony, kwestii, o której mowa we wniosku o powołanie zespołu orzekającego, w celu dokonania ustaleń w sprawie zgodności danego środka z tymi postanowieniami oraz sporządzenia sprawozdania zgodnie z art. 219 i 220.”
2. Jeżeli Strony uzgodnią inny zakres zadań, powiadamiają zespół orzekający o uzgodnionym zakresie zadań w terminie określonym w ust. 1.

ARTYKUŁ 218

Decyzje w sprawach pilnych

1. Na wniosek Strony zespół orzekający, w ciągu 10 dni od dnia ustanowienia, podejmuje decyzję, czy sprawa dotyczy kwestii pilnej.
2. W sprawach pilnych terminy, o których mowa w niniejszej sekcji, są o połowę krótsze niż określono w tej sekcji, z wyjątkiem terminów, o których mowa w art. 213 i 217.

ARTYKUŁ 219

Sprawozdanie wstępne

1. Zespół orzekający przedstawia Stronom sprawozdanie wstępne w terminie 90 dni od powołania zespołu orzekającego. Jeżeli zespół orzekający uzna, że nie zdoła dochować tego terminu, przewodniczący zespołu orzekającego powiadamia o tym Strony na piśmie, podając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin przedstawienia sprawozdania wstępnego przez zespół orzekający. Zespół orzekający nie może w żadnym razie przedstawić sprawozdania wstępnego później niż 120 dni od powołania zespołu orzekającego.
2. Każda ze Stron może złożyć pisemny wniosek do zespołu orzekającego o dokonanie przeglądu konkretnych elementów sprawozdania wstępnego w terminie 10 dni od jego przedstawienia. Strona może przedstawić uwagi do wniosku drugiej Strony w terminie sześciu dni od dnia jego doręczenia.

ARTYKUŁ 220

Sprawozdanie końcowe

1. Zespół orzekający przedstawia Stronom sprawozdanie końcowe w terminie 120 dni od powołania zespołu orzekającego. Jeżeli zespół orzekający uzna, że nie zdoła dochować tego terminu, przewodniczący zespołu orzekającego powiadamia o tym Strony na piśmie, podając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin przedstawienia sprawozdania końcowego przez zespół orzekający. Zespół orzekający nie może w żadnym razie przedstawić sprawozdania końcowego później niż 150 dni od powołania zespołu orzekającego.
2. Sprawozdanie końcowe zawiera omówienie wszelkich pisemnych wniosków Stron dotyczących sprawozdania wstępnego i wyraźnie odnosi się do uwag Stron.

ARTYKUŁ 221

Środki zapewniania zgodności

1. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, podejmuje wszelkie środki niezbędne do bezzwłocznego zastosowania się do ustaleń i wniosków zawartych w sprawozdaniu końcowym w celu zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszego tytułu.
2. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, nie później niż 30 dni od dnia otrzymania sprawozdania końcowego, powiadamia Stronę skarżącą na piśmie o środkach, które podjęła lub zamierza podjąć w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego.

ARTYKUŁ 222

Rozsądny termin

1. Jeżeli natychmiastowe zastosowanie się do postanowień art. 221 ust. 1 nie jest możliwe, Strona, przeciwko której wniesiono skargę, nie później niż w ciągu 30 dni od dnia otrzymania sprawozdania końcowego, powiadamia Stronę skarżącą na piśmie o rozsądnym terminie, jakiego będzie potrzebować. Strony dążą do uzgodnienia rozsądnego terminu na zastosowanie się do sprawozdania końcowego.
2. Jeżeli Strony nie są w stanie uzgodnić rozsądnego terminu, o którym mowa w ust. 1, Strona skarżąca może, najwcześniej 20 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, złożyć wniosek na piśmie o ustalenie rozsądnego terminu przez zespół orzekający w pierwotnym składzie. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję Stronom w ciągu 20 dni od dnia złożenia wniosku.
3. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, powiadamia Stronę skarżącą na piśmie o swoich postępach w zastosowaniu się do sprawozdania końcowego nie później niż na miesiąc przed upływem rozsądnego terminu ustanowionego zgodnie z ust. 2.
4. Strony mogą uzgodnić przedłużenie rozsądnego terminu ustanowionego zgodnie z ust. 2.

ARTYKUŁ 223

Kontrola zgodności

1. Nie później niż w dniu upływu rozsądnego terminu, o którym mowa w art. 222, Strona, przeciwko której wniesiono skargę, powiadamia Stronę skarżącą na piśmie o wszelkich środkach wdrożonych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego.

2. Jeżeli Strony nie zgadzają się co do istnienia środków wdrożonych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego lub co do zgodności takich środków z postanowieniami niniejszego tytułu, Strona skarżąca może złożyć do zespołu orzekającego w pierwotnym składzie pisemny wniosek o podjęcie decyzji w tej sprawie. We wniosku wskazuje się sporne środki oraz wyjaśnić, w jaki sposób środki te stanowią naruszenie postanowień niniejszego tytułu, w sposób wystarczająco jasno przedstawiający podstawę prawną skargi. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję Stronom w ciągu 46 dni od dnia złożenia wniosku.

ARTYKUŁ 224

Tymczasowe środki zaradcze

1. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przedstawia na wniosek Strony skarżącej i po konsultacjach z nią ofertę tymczasowego odszkodowania, jeżeli:

- a) Strona, przeciwko której wniesiono skargę, powiadomi Stronę skarżącą na piśmie, że nie jest możliwe zastosowanie się do sprawozdania końcowego;
- b) Strona, przeciwko której wniesiono skargę, nie dokona pisemnego powiadomienia o środkach wdrożonych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego w terminie, o którym mowa w art. 221 ust. 2, lub przed datą upływu rozsądnego terminu; lub
- c) zespół orzekający stwierdzi, że nie wdrożono żadnych środków w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego lub że wdrożone środki są niezgodne z postanowieniami niniejszego tytułu.

2. W każdej z sytuacji, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), Strona skarżąca może powiadomić Stronę, przeciwko której wniesiono skargę, na piśmie, że zamierza zawiesić wypełnianie swoich obowiązków wynikających z postanowień niniejszego tytułu, jeżeli:

- a) Strona skarżąca postanowi nie występować z wnioskiem na podstawie ust. 1; lub
- b) w przypadku gdy Strona skarżąca wystąpiła z wnioskiem na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, Strony nie dojdą do porozumienia w sprawie tymczasowego odszkodowania w ciągu 20 dni po upływie rozsądnego terminu, o którym mowa w art. 222, lub po przekazaniu decyzji zespołu orzekającego na podstawie art. 223 ust. 2.

W powiadomieniu określa się zakres zamierzonego zawieszenia obowiązków.

3. Strona skarżąca może zawiesić obowiązki wynikające z postanowień niniejszego tytułu po upływie 10 dni od dnia dokonania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, chyba że Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przekazała wniosek na podstawie ust. 5.

4. Zakres zawieszenia obowiązków nie może wykraczać poza zakres odpowiadający zniweczeniu lub naruszeniu korzyści spowodowanemu naruszeniem postanowień niniejszego tytułu.

5. Jeżeli Strona, przeciwko której wniesiono skargę, uzna, że zgłoszony zakres zawieszenia obowiązków wykracza poza zakres odpowiadający zniweczeniu lub naruszeniu korzyści spowodowanemu naruszeniem, może wystąpić z pisemnym wnioskiem do zespołu orzekającego w pierwotnym składzie przed upływem terminu 10 dni określonego w ust. 3 o podjęcie decyzji w tej sprawie. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję Stronom w ciągu 30 dni od daty wniesienia wniosku. Zawieszenie obowiązków nie może nastąpić przed przekazaniem decyzji przez zespół orzekający. Zawieszenie obowiązków musi być zgodne z tą decyzją.

6. Odszkodowanie i zawieszenie obowiązków, o których mowa w niniejszym artykule, mają charakter tymczasowy i nie mogą być stosowane po:

- a) wspólnym uzgodnieniu przez Strony rozwiązania zgodnie z art. 240;
- b) uzgodnieniu przez Strony, że środek wdrożony w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego zapewnia przestrzeganie postanowień niniejszego tytułu przez Stronę, przeciwko której wniesiono skargę; lub
- c) wycofaniu lub zmianie środków wdrożonych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego, które zespół orzekający uznał za niezgodne z postanowieniami niniejszego tytułu, tak aby zapewnić przestrzeganie tych postanowień przez Stronę, przeciwko której wniesiono skargę.

ARTYKUŁ 225

Przegląd środków zastosowanych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego po przyjęciu tymczasowych środków zaradczych

1. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, powiadamia Stronę skarżącą na piśmie o wszelkich środkach, które wdrożyła w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego po zawieszeniu obowiązków lub po zastosowaniu tymczasowego odszkodowania, w zależności od przypadku. Z wyjątkiem przypadków, w których ma zastosowanie ust. 2, Strona skarżąca kończy zawieszenie obowiązków w ciągu 30 dni od dnia dokonania powiadomienia. W przypadkach, w których zastosowano odszkodowanie, oraz z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2, Strona, przeciwko której wniesiono skargę, może zakończyć stosowanie takiego odszkodowania w ciągu 30 dni od dnia dokonania powiadomienia, że się zastosowała.
2. Jeżeli w ciągu 30 dni od dnia dokonania powiadomienia Strony nie osiągną porozumienia co do tego, czy środek zgłoszony zgodnie z ust. 1 zapewnia przestrzeganie postanowień niniejszego tytułu przez Stronę, przeciwko której wniesiono skargę, Strona skarżąca może złożyć pisemny wniosek do zespołu orzekającego w pierwotnym składzie o podjęcie decyzji w tej sprawie. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję Stronom w ciągu 46 dni od dnia złożenia wniosku. Jeżeli zespół orzekający stwierdzi, że środek wdrożony w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego jest zgodny z postanowieniami niniejszego tytułu, zawieszenie obowiązków lub odszkodowanie, w zależności od przypadku, ulega zakończeniu. W stosownych przypadkach Strona skarżąca dostosowuje zakres zawieszenia obowiązków lub poziom odszkodowania w świetle decyzji zespołu orzekającego.
3. Jeżeli Strona, przeciwko której wniesiono skargę, uzna, że zakres zawieszenia obowiązków zastosowany przez Stronę skarżącą wykracza poza zakres odpowiadający zniweczeniu lub naruszeniu korzyści spowodowanemu naruszeniem postanowień, może wystąpić z pisemnym wnioskiem do zespołu orzekającego w pierwotnym składzie o podjęcie decyzji w tej sprawie. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję w ciągu 46 dni od dnia złożenia wniosku.

ARTYKUŁ 226

Zastępowanie członków zespołu orzekającego

Jeżeli członek zespołu orzekającego nie jest w stanie uczestniczyć w postępowaniu w sprawie rozstrzygnięcia sporu, wycofa się z zespołu lub musi być zastąpiony ze względu na nieprzestrzeganie kodeksu postępowania członków zespołu orzekającego i mediatorów zawartego w załączniku 14-B, zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 213. Terminy przekazania sprawozdań lub decyzji zespołu orzekającego określone w niniejszej sekcji przedłuża się o tyle, ile jest niezbędne do powołania nowego członka zespołu orzekającego.

ARTYKUŁ 227

Regulamin wewnętrzny

1. Postępowania przed zespołem orzekającym regulują postanowienia niniejszego rozdziału oraz regulaminu wewnętrznego zawartego w załączniku 14-A.
2. Posiedzenia zespołu orzekającego są jawne, chyba że regulamin wewnętrzny zawarty w załączniku 14-A stanowi inaczej.

ARTYKUŁ 228

Zawieszenie i zakończenie

Na wniosek obu Stron zespół orzekający może w dowolnej chwili zawiesić prace na uzgodniony przez Strony okres, nieprzekraczający 12 kolejnych miesięcy. Zespół orzekający wznawia prace przed końcem okresu zawieszenia na pisemny wniosek obu Stron lub na koniec okresu zawieszenia na pisemny wniosek jednej ze Stron. W tym ostatnim przypadku Strona występująca z wnioskiem powiadamia drugą Stronę na piśmie o złożeniu wniosku. Jeżeli żadna ze Stron nie wniesie o wznowienie prac zespołu orzekającego po upływie okresu zawieszenia, uprawnienia zespołu orzekającego wygasają, a postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia sporu zostaje zakończone. W przypadku zawieszenia prac zespołu orzekającego odnośne terminy na podstawie niniejszej sekcji zostają wydłużone o okres odpowiadający okresowi zawieszenia prac zespołu orzekającego.

ARTYKUŁ 229

Otrzymywanie informacji

1. Na wniosek Strony lub z własnej inicjatywy zespół orzekający może starać się o uzyskanie od Stron odpowiednich informacji, które uzna za niezbędne i stosowne. Strony udzielają bezzwłocznej i pełnej odpowiedzi na każdy wniosek zespołu orzekającego o udzielenie takich informacji.

2. Na wniosek Strony lub z własnej inicjatywy zespół orzekający może starać się o uzyskanie wszelkich informacji, które uzna za stosowne, z dowolnych źródeł. Zespół orzekający może również zasięgnąć opinii ekspertów, jeżeli uzna to za stosowne, oraz, w stosownych przypadkach, z zastrzeżeniem warunków uzgodnionych przez Strony.
3. Osoby fizyczne pochodzące z terytorium Strony i osoby prawne mające siedzibę na terytorium jednej ze Stron mogą składać oświadczenia *amicus curiae* zgodnie z regulaminem wewnętrznym zawartym w załączniku 14-A.
4. Wszelkie informacje uzyskane przez zespół orzekający na podstawie niniejszego artykułu są ujawniane Stronom. Strony mogą przedstawić uwagi dotyczące tych informacji.

ARTYKUŁ 230

Reguły wykładni

Zespół orzekający dokonuje wykładni postanowień niniejszego tytułu zgodnie ze zwyczajowymi zasadami wykładni prawa międzynarodowego publicznego, w tym z zasadami określonymi w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów. Zespół orzekający uwzględnia również stosowne interpretacje zawarte w sprawozdaniach zespołów orzekających WTO oraz sprawozdaniach organu odwoławczego przyjęte przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO na podstawie Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów, zawartego w załączniku 2 do porozumienia WTO (zwanego dalej „uzgodnieniem WTO w sprawie rozstrzygania sporów”). Sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego nie mogą rozszerzać ani ograniczać praw i obowiązków Stron przewidzianych w niniejszej Umowie.

ARTYKUŁ 231

Sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego

1. Obrady zespołu orzekającego są poufne. Zespół orzekający dokłada wszelkich starań, aby sporządzać sprawozdania i podejmować decyzje w drodze konsensu. Jeżeli nie jest to możliwe, zespół orzekający rozstrzyga sprawę większością głosów. W żadnym przypadku odrębne opinie członków zespołu orzekającego nie są ujawniane.
2. Sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego są bezwarunkowo przyjmowane przez Strony. Nie są one źródłem praw ani obowiązków w odniesieniu do osób fizycznych ani prawnych.
3. Każda ze Stron podaje sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego i jego oświadczenia do wiadomości publicznej, z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych.
4. Zgodnie z regulaminem wewnętrznym zawartym w załączniku 14-A zespół orzekający i Strony traktują wszelkie informacje przekazane zespołowi orzekającemu przez Stronę jako poufne.

ARTYKUŁ 232

Wybór sądu właściwego

1. W przypadku powstania sporu dotyczącego określonego środka, co do którego domniemywa się naruszenie zobowiązania wynikającego z niniejszego tytułu oraz zasadniczo równoważnego zobowiązania wynikającego z innej umowy międzynarodowej, do której Strony przystąpiły, w tym porozumienia WTO, Strona skarżąca wybiera organ, który rozstrzygnie spór.
2. Po wybraniu takiego organu przez Stronę skarzącą i wszczęciu postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie niniejszej sekcji lub innej umowy międzynarodowej Strona ta nie wszczyna postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie innej umowy międzynarodowej w odniesieniu do środka, o którym mowa w ust. 1, chyba że organ wybrany w pierwszej kolejności nie dokona żadnych ustaleń z powodów proceduralnych lub jurysdykcyjnych.
3. Na potrzeby niniejszego artykułu:
 - a) postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia sporu na mocy niniejszej sekcji uznaje się za wszczęte z chwilą wniesienia przez jedną ze Stron wniosku o powołanie zespołu orzekającego na podstawie art. 212;
 - b) postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie porozumienia WTO uznaje się za wszczęte z chwilą złożenia przez Stronę wniosku o powołanie zespołu orzekającego na podstawie art. 6 uzgodnienia WTO w sprawie rozstrzygania sporów;
 - c) postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie innej umowy międzynarodowej uznaje się za wszczęte zgodnie z odpowiednimi postanowieniami takiej umowy.

4. Bez uszczerbku dla ust. 2 żadne z postanowień niniejszej Umowy nie wyklucza możliwości zawieszenia obowiązków przez jedną ze Stron, jeżeli zezwala na to Organ Rozstrzygania Sporów WTO lub zezwolono na to ramach procedur rozstrzygania sporów określonych w innej umowie międzynarodowej, której stronami są obie Strony sporu. Nie można powoływać się na porozumienie WTO ani na inną umowę międzynarodową między Stronami w celu uniemożliwienia Stronie zawieszenia obowiązków wynikających z niniejszej sekcji.

SEKCJA D

MECHANIZM MEDIACJI

ARTYKUŁ 233

Cel

Celem mechanizmu mediacji jest ułatwienie znalezienia wspólnie uzgodnionego rozwiązania w drodze kompleksowego i szybkiego postępowania przy wsparciu mediatora.

ARTYKUŁ 234

Wezwanie do udzielenia informacji

1. Przed rozpoczęciem postępowania mediacyjnego Strona może w każdej chwili przekazać drugiej Stronie pisemne wezwanie do udzielenia informacji dotyczących środka negatywnie wpływającego na handel lub inwestycje między Stronami. Strona, której przekazano takie wezwanie, przedstawia w ciągu 20 dni od doręczenia wezwania pisemną odpowiedź zawierającą jej uwagi do informacji, których udzielenia dotyczy wezwanie.
2. Jeżeli Strona odpowiadająca uzna, że nie będzie w stanie udzielić odpowiedzi w ciągu 20 dni od dnia doręczenia wezwania, bezzwłocznie powiadamia o tym Stronę występującą z wezwaniem, podając przyczyny opóźnienia oraz szacunkowy najkrótszy termin, w jakim będzie w stanie udzielić odpowiedzi.
3. Zasadniczo oczekuje się, że Strona wystąpi z wezwaniem do udzielenia informacji zgodnie z ust. 1 przed wszczęciem postępowania mediacyjnego.

ARTYKUŁ 235

Wszczęcie postępowania mediacyjnego

1. Strona może w dowolnej chwili zażądać przystąpienia do mediacji w odniesieniu do środka negatywnie wpływającego na handel lub inwestycje między Stronami.
2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, kieruje się w formie pisemnego wniosku do drugiej Strony. We wniosku tym przedstawia się jasno i wystarczająco szczegółowo zastrzeżenia Strony występującej z wnioskiem oraz:
 - a) określa konkretny środek będący przedmiotem wniosku;
 - b) przedstawia zestawienie negatywnych skutków, które, według Strony występującej z wnioskiem, taki środek powoduje lub będzie powodował w odniesieniu do handlu lub inwestycji między Stronami; oraz
 - c) wyjaśnia, w jaki sposób według Strony występującej z wnioskiem takie skutki są związane z danym środkiem.
3. Postępowanie mediacyjne można wszcząć wyłącznie za porozumieniem Stron w celu przeanalizowania wspólnie uzgodnionych rozwiązań oraz rozważenia wszelkich porad i propozycji rozwiązań przedstawionych przez mediatora. Strona, do której skierowany jest wniosek o wszczęcie postępowania mediacyjnego, przychylnie rozpatruje wniosek i przekazuje pisemne przyjęcie lub odrzucenie wniosku Stronie występującej z wnioskiem w ciągu 10 dni od dnia jego doręczenia. Jeżeli Strona, do której skierowany jest wniosek, nie prześle w tym terminie pisemnego przyjęcia lub odrzucenia, wniosek uznaje się za odrzucony.

ARTYKUŁ 236

Wybór mediatora

1. Strony dążą do poczynienia uzgodnień dotyczących mediatora w ciągu 10 dni od wszczęcia postępowania mediacyjnego.
2. Jeżeli Strony nie są w stanie dokonać wyboru mediatora w terminie określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, każda ze Stron może zwrócić się do współprzewodniczącego Komitetu Współpracy pochodzącego ze Strony występującej o wszczęcie postępowania mediacyjnego o wybranie mediatora w drodze losowania, w ciągu pięciu dni od dnia wystąpienia z wnioskiem, z części listy zawierającej kandydatów na przewodniczącego sporządzonej zgodnie z art. 214. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy pochodzący ze Strony występującej o wszczęcie postępowania mediacyjnego może delegować wybór mediatora w drodze losowania.
3. Jeżeli część listy zawierająca kandydatów na przewodniczącego, o której mowa w art. 214 ust. 1 lit. c), nie jest sporządzona w chwili złożenia wniosku na podstawie art. 235, mediator jest wybierany w drodze losowania spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną ze Stron lub obie Strony do umieszczenia na tej części listy.
4. Mediator nie może być obywatelem żadnej ze Stron ani pracownikiem żadnej ze Stron, chyba że Strony postanowią inaczej.
5. Mediator przestrzega kodeksu postępowania członków zespołu orzekającego i mediatorów zawartego w załączniku 14-B.

ARTYKUŁ 237

Zasady dotyczące postępowania mediacyjnego

1. W ciągu 10 dni od daty uzgodnienia mediatora na podstawie art. 236 ust. 1 lub wyboru mediatora na podstawie art. 236 ust. 2 lub 3 Strona, która wszczęła postępowanie mediacyjne, przekazuje mediatorowi i drugiej Stronie w formie pisemnej szczegółowy opis swoich zastrzeżeń, zwłaszcza w odniesieniu do stosowania spornego środka i jego możliwych negatywnych skutków dla handlu lub inwestycji między Stronami. Druga Strona może przedstawić swoje komentarze do tego opisu na piśmie w ciągu 20 dni od dnia jego otrzymania. Każda ze Stron może zawrzeć w opisie lub uwagach wszelkie informacje, które uzna za istotne.
2. Mediator w przejrzysty sposób pomaga Stronom w osiągnięciu jasności w odniesieniu do spornego środka i jego możliwych negatywnych skutków dla handlu lub inwestycji między Stronami. Mediator może w szczególności organizować spotkania między Stronami, konsultować się ze Stronami wspólnie lub indywidualnie, zwrócić się o pomoc do odpowiednich ekspertów i zainteresowanych podmiotów lub konsultować się z nimi oraz zapewnić dodatkowe wsparcie, o które wystąpią Strony. Mediator przeprowadza konsultacje ze Stronami, zanim zwróci się o pomoc do odpowiednich ekspertów i zainteresowanych podmiotów lub skonsultuje się z nimi.
3. Mediator może zaoferować porady i zaproponować rozwiązanie do rozważenia przez Strony. Strony mogą zaakceptować lub odrzucić proponowane rozwiązanie lub uzgodnić inne rozwiązanie. Mediator nie doradza ani nie wyraża uwag w sprawie zgodności spornego środka z niniejszym tytułem.
4. Postępowanie mediacyjne przeprowadza się na terytorium Strony, do której zwrócono się z wnioskiem, lub w dowolnym innym miejscu lub w dowolny inny sposób za porozumieniem Stron.
5. Strony starają się osiągnąć wspólnie uzgodnione rozwiązanie w ciągu 60 dni od dnia uzgodnienia mediatora na podstawie art. 236 ust. 1 lub wyboru mediatora na podstawie art. 236 ust. 2 lub 3. W oczekiwaniu na ostateczne porozumienie Strony mogą rozważyć potencjalne rozwiązania tymczasowe, zwłaszcza w sytuacji, gdy środek dotyczy łatwo psujących się towarów bądź towarów lub usług sezonowych.
6. Wspólnie uzgodnione rozwiązanie może zostać przyjęte w drodze decyzji Komitetu Współpracy. Każda ze Stron może uzależnić wspólnie uzgodnione rozwiązanie od zakończenia niezbędnych postępowań wewnętrznych. Wspólnie uzgodnione rozwiązania są podawane do wiadomości publicznej. Wersja podawana do wiadomości publicznej nie zawiera informacji wskazanych przez Stronę jako poufne.
7. Na wniosek którejkolwiek ze Stron mediator przekazuje Stronom projekt sprawozdania merytorycznego przedstawiający:
 - a) krótkie podsumowanie dotyczące konkretnego spornego środka;
 - b) zastosowane procedury; oraz

- c) w stosownych przypadkach, wszelkie wspólnie uzgodnione rozwiązania, w tym ewentualne rozwiązania tymczasowe.

Mediator daje Stronom 15 dni na przedstawienie uwag do projektu sprawozdania merytorycznego. Po rozpatrzeniu uwag przedstawionych przez Strony mediator przekazuje im w ciągu kolejnych 15 dni ostateczne sprawozdanie merytoryczne. Ostateczne sprawozdanie merytoryczne nie zawiera wykładni postanowień niniejszego tytułu.

8. Postępowanie kończy się:

- a) przyjęciem przez Strony wspólnie uzgodnionego rozwiązania – z dniem jego przyjęcia;
- b) obopólnym porozumieniem Stron na dowolnym etapie postępowania – z dniem zawarcia takiego porozumienia;
- c) wydaniem przez mediatora po konsultacji ze Stronami pisemnego oświadczenia stwierdzającego, że dalsze próby mediacji byłyby bezskuteczne – z dniem wydania takiego oświadczenia; lub
- d) wydaniem przez Stronę pisemnego oświadczenia po przeanalizowaniu proponowanych rozwiązań w ramach postępowania mediacyjnego oraz po rozważeniu wszelkich porad i rozwiązań proponowanych przez mediatora – z dniem wydania takiego oświadczenia.

ARTYKUŁ 238

Poufność

O ile Strony nie postanowią inaczej, wszystkie etapy postępowania mediacyjnego, w tym wszelkie porady lub zaproponowane rozwiązanie, są poufne. Każda ze Stron może podać do wiadomości publicznej informację o toczącej się mediacji.

ARTYKUŁ 239

Związek z procedurami rozstrzygania sporów

1. Postępowanie mediacyjne pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Stron wynikających z sekcji B i C niniejszego rozdziału lub z procedur rozstrzygania sporów lub z innych umów międzynarodowych.
2. W ramach innych procedur rozstrzygania sporów na mocy niniejszego tytułu lub jakiegokolwiek innej umowy międzynarodowej Strona nie może opierać się na następujących kwestiach ani przedstawiać ich jako dowód, a kwestie te nie są brane pod uwagę przez zespół orzekający:
- a) stanowiska zajęte przez drugą Stronę w ramach postępowania mediacyjnego lub informacje zgromadzone wyłącznie zgodnie z art. 237 ust. 2;
- b) fakt, że druga Strona wykazała gotowość do akceptacji rozwiązania dotyczącego środka objętego mediacją; lub
- c) porady udzielone lub propozycje złożone przez mediatora.
3. O ile Strony nie postanowią inaczej, mediator nie może być członkiem zespołu orzekającego w postępowaniu w sprawie rozstrzygnięcia sporu na mocy niniejszego tytułu lub innej umowy międzynarodowej obejmującej ten sam przedmiot, w sprawie którego był on mediatorem.

SEKCJA E

POSTANOWIENIA WSPÓLNE

ARTYKUŁ 240

Wspólnie uzgodnione rozwiązanie

1. Strony mogą w dowolnym czasie wypracować wspólnie uzgodnione rozwiązanie w odniesieniu do wszelkich sporów objętych postanowieniami art. 209.

2. Jeżeli wspólnie uzgodnione rozwiązanie zostanie wypracowane w ramach prac zespołu orzekającego lub postępowania mediacyjnego, Strony wspólnie powiadamiają o takim rozwiązaniu, odpowiednio, przewodniczącego zespołu orzekającego lub mediatora. Po takim powiadomieniu postępowanie zespołu orzekającego lub postępowanie mediacyjne zostaje zakończone.
3. Każda ze Stron wprowadza wszelkie środki niezbędne do wdrożenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania w uzgodnionym terminie.
4. Przed upływem uzgodnionego terminu każda ze Stron powiadamia drugą Stronę na piśmie o wszelkich środkach wprowadzonych w celu wdrożenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

ARTYKUŁ 241

Terminy

1. Wszystkie terminy określone w niniejszym rozdziale liczy się w dniach kalendarzowych od dnia następującego po czynności, do której się odnoszą.
2. Każdy termin, o którym mowa w niniejszym rozdziale, może zostać zmieniony za porozumieniem Stron.
3. Na podstawie sekcji C zespół orzekający może w dowolnym czasie zaproponować Stronom zmianę każdego terminu, o którym mowa w niniejszym rozdziale, podając uzasadnienie.

ARTYKUŁ 242

Koszty

1. Każda ze Stron ponosi swoje wydatki wynikające z udziału w zespole orzekającym lub postępowaniu mediacyjnym.
2. Strony wspólnie i w równych częściach pokrywają wydatki związane z kwestiami organizacyjnymi, w tym wynagrodzenie i wydatki członków zespołu orzekającego i mediatora. Wynagrodzenie członków zespołu orzekającego i mediatora jest zgodne z praktyką WTO i jest określone zgodnie z regulaminem wewnętrznym zawartym w załączniku 14-A.

ARTYKUŁ 243

Załączniki

Rada Współpracy może wprowadzić zmiany do załączników 14-A i 14-B.

ROZDZIAŁ 15

WYJĄTKI

ARTYKUŁ 244

Wyjątki o charakterze ogólnym

1. Na potrzeby rozdziałów 2, 3, 6 i 12 włącza się do niniejszej Umowy art. XX GATT 1994 oraz uwagi i postanowienia uzupełniające do niego, postanawiając, że stanowią one jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.
2. Z zastrzeżeniem wymogu, zgodnie z którym takie środki nie mogą być stosowane w sposób, który stanowiłby środek arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji między Stronami, w przypadku gdy obowiązują podobne warunki lub ukryte ograniczenia dla liberalizacji inwestycji lub handlu usługami, żadne z postanowień rozdziału 6 ani 12 nie może być interpretowane jako zapobiegające przyjmowaniu lub egzekwowaniu przez którąkolwiek ze Stron środków niezbędnych do:
 - a) ochrony bezpieczeństwa publicznego lub moralności publicznej bądź do utrzymania porządku publicznego ⁽³¹⁾;
 - b) ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;

⁽³¹⁾ Na wyjątki dotyczące bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego można powoływać się jedynie w przypadku wystąpienia rzeczywistego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla podstawowych interesów społeczeństwa.

- c) zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych lub wykonawczych, które nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszej Umowy, w tym odnoszących się do:
- (i) zapobiegania wprowadzającym w błąd i oszukańczym praktykom;
 - (ii) skutków niewykonania umów;
 - (iii) ochrony życia prywatnego osób fizycznych w zakresie przetwarzania i rozpowszechniania danych osobowych oraz ochrony poufności ich osobistych akt i rachunków; oraz
 - (iv) zapewnienia bezpieczeństwa.
3. Dla większej pewności należy zaznaczyć, że Strony rozumieją, iż w zakresie, w jakim środki objęte postanowieniami ust. 1 i 2 niniejszego artykułu w przeciwnym wypadku byłyby niezgodne z rozdziałami 6 i 12:
- a) środki, o których mowa w art. XX lit. b) GATT 1994 oraz w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, obejmują środki ochrony środowiska, które są niezbędne do ochrony życia i zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;
 - b) art. XX lit. g) GATT 1994 ma zastosowanie do środków służących zachowaniu wyczerpywalnych żywych i nieożywionych zasobów naturalnych; oraz
 - c) środki wprowadzone w celu wykonania wielostronnych umów środowiskowych mogą wchodzić w zakres art. XX lit. b) lub g) GATT 1994 lub ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Zanim Strona wprowadzi jakiegokolwiek środki przewidziane w art. XX lit. i) oraz j) GATT 1994, przekazuje drugiej Stronie wszystkie odpowiednie informacje w celu znalezienia rozwiązania możliwego do przyjęcia przez Strony. Jeżeli w ciągu 30 dni od przekazania takich informacji nie zostanie osiągnięte porozumienie, Strona może zastosować odpowiednie środki. W przypadku gdy wyjątkowe i krytyczne okoliczności, wymagające natychmiastowego działania, uniemożliwiają wcześniejsze dostarczenie informacji, Strona zamierzająca wprowadzić środki może zastosować bezzwłocznie środki zabezpieczające niezbędne do zaradzenia sytuacji. Strona ta powiadamia o tym niezwłocznie drugą Stronę.

ARTYKUŁ 245

Podatki

1. Żadne z postanowień niniejszego tytułu nie ma wpływu na prawa i obowiązki Republiki Kirgiskiej ani Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich wynikające z jakichkolwiek konwencji podatkowych. W przypadku rozbieżności między niniejszą Umową a jakąkolwiek konwencją podatkową pierwszeństwo w zakresie dotyczącym tej rozbieżności mają postanowienia konwencji podatkowej.
2. Art. 33 i 72 niniejszej Umowy nie mają zastosowania do korzyści przyznanej przez Stronę na podstawie konwencji podatkowej.
3. Pod warunkiem, że środków takich nie stosuje się w sposób stanowiący arbitralną lub nieuzasadnioną dyskryminację między Stronami, na których terytorium panują podobne warunki, lub ukryte ograniczenie handlu i inwestycji, żadne z postanowień niniejszego tytułu nie może być interpretowane jako uniemożliwiające przyjęcie, utrzymanie lub egzekwowanie przez Stronę jakiegokolwiek środka mającego na celu zapewnienie sprawiedliwego lub skutecznego nakładania lub poboru podatków bezpośrednich, które:
- a) rozróżniają podatników, którzy nie są w takiej samej sytuacji, w szczególności ze względu na ich miejsce zamieszkania lub miejsce, w którym inwestują kapitał; lub
 - b) mają na celu zapobieganie unikaniu opodatkowania lub uchylaniu się od niego zgodnie z postanowieniami wszelkich konwencji podatkowych lub wewnętrznego prawodawstwa podatkowego.
4. Na potrzeby niniejszego artykułu:
- a) „rezydencja” oznacza rezydencję podatkową;
 - b) „konwencja podatkowa” oznacza konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub jakąkolwiek inną umowę międzynarodową lub jakiegokolwiek inne porozumienie międzynarodowe dotyczące całkowicie lub głównie opodatkowania, których Republika Kirgiska i Unia Europejska oraz jej państwa członkowskie są stronami.

ARTYKUŁ 246

Ujawnianie informacji

1. Żadne z postanowień niniejszego tytułu nie może być interpretowane jako wymagające od Strony udostępnienia informacji poufnych, których ujawnienie utrudniłoby egzekwowanie prawa lub w inny sposób byłoby sprzeczne z interesem publicznym lub które zaszkodziłoby uzasadnionym interesom handlowym poszczególnych przedsiębiorstw, państwowych lub prywatnych, z wyjątkiem sytuacji, w których zespół orzekający potrzebuje tych informacji poufnych na potrzeby postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie rozdziału 14. W takich przypadkach postępowanie z informacjami poufnymi regulują odpowiednie postanowienia rozdziału 14.

2. W przypadku gdy Strona przedkłada drugiej Stronie informacje, które są uważane za poufne zgodnie z jej przepisami ustawowymi i wykonawczymi, w tym za pośrednictwem organów ustanowionych na podstawie niniejszej Umowy, druga Strona traktuje te informacje jako poufne, o ile Strona przedkładająca informacje nie postanowi inaczej.

ARTYKUŁ 247

Zwolnienia WTO

Jeżeli obowiązek określony w niniejszym tytule jest zasadniczo równoważny obowiązkowi zawartemu w porozumieniu WTO, wszelkie środki wprowadzone zgodnie ze zwolnieniem przyjętym na podstawie art. IX porozumienia WTO uznaje się za zgodne z zasadniczo równoważnym postanowieniem niniejszej Umowy,

TYTUŁ V

WSPÓŁPRACA W OBSZARZE ROZWOJU GOSPODARCZEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

ARTYKUŁ 248

Ogólne cele współpracy

1. Strony współpracują na rzecz reform gospodarczych poprzez dążenie do lepszego wspólnego zrozumienia podstawowych zasad rządzących ich gospodarkami oraz formułowania i realizacji polityki gospodarczej.

2. Republika Kirgiska podejmuje dalsze działania na rzecz rozwijania dobrze funkcjonującej i zrównoważonej gospodarki rynkowej, w tym poprawy klimatu inwestycyjnego oraz większego włączenia sektora prywatnego. Strony współpracują na rzecz zapewnienia solidnej polityki makroekonomicznej oraz zarządzania finansami publicznymi zgodnych z podstawowymi zasadami skuteczności, przejrzystości i rozliczalności.

ARTYKUŁ 249

Ogólne zasady współpracy

Strony:

- a) wymieniają się doświadczeniem i najlepszymi praktykami dotyczącymi strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju, w tym propagowania praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- b) wymieniają informacje na temat tendencji makroekonomicznych i polityki makroekonomicznej, a także reform strukturalnych;
- c) wymieniają się wiedzą fachową i najlepszymi praktykami w dziedzinach takich jak finanse publiczne, ramy polityki pieniężnej i kursowej, polityka sektora finansowego i statystyka gospodarcza;
- d) wymieniają się informacjami i doświadczeniami dotyczącymi regionalnej integracji gospodarczej, w tym funkcjonowania europejskiej unii gospodarczej i walutowej;
- e) dokonują przeglądów stanu współpracy dwustronnej w dziedzinie gospodarki, finansów i statystyki.

ARTYKUŁ 250

Zarządzanie finansami publicznymi, kontrola finansowa i audyt zewnętrzny

Strony współpracują na rzecz dalszego rozwijania solidnych systemów zarządzania finansami publicznymi dla Republiki Kirgiskiej, niezbędnych na potrzeby ram finansowych kraju, w obrębie których rząd Republiki Kirgiskiej realizuje cele polityki gospodarczej i społecznej dla dobra obywateli, które to systemy opierają się na następujących najlepszych zasadach i praktykach:

- a) rząd publikuje średnioterminowe ramy budżetowe dotyczące sektora instytucji rządowych i samorządowych, oparte na wiarygodnych prognozach i obejmujące minimalny okres trzech lat, a wszystkie instytucje budżetowe funkcjonują w obrębie tych ram budżetowych;
- b) budżet ustalany jest zgodnie z krajowymi ramami prawnymi i obejmuje kompleksowe środki na wydatki, które są zgodne ze średnioterminowymi ramami budżetowymi i których przeznaczenie jest przestrzegane;
- c) centralna władza budżetowa lub uprawniona władza skarbowa kontroluje na szczeblu centralnym wypłatę środków finansowych z jednego rachunku Skarbu Państwa i zapewnia środki gotówkowe.
- d) istnieje jasna strategia zarządzania długiem i jest ona wdrażana w sposób zapewniający przestrzeganie ogólnego celu kraju w zakresie długu i utrzymywanie pod kontrolą kosztów obsługi długu;
- e) zapewnione są przejrzystość budżetu i jego kontrola;
- f) w ramach operacyjnych kontroli wewnętrznej określone są zakresy odpowiedzialności i uprawnień, a ramy te wdrażają instytucje budżetowe zgodnie z ogólną polityką kontroli wewnętrznej;
- g) ramy operacyjne audytu wewnętrznego odzwierciedlają normy międzynarodowe i są konsekwentnie stosowane przez instytucje rządowe;
- h) przepisy dotyczące udzielania zamówień publicznych są zgodne z uznanymi na szczeblu międzynarodowym zasadami gospodarności, skuteczności, przejrzystości, otwartości i rozliczalności i istnieje na szczeblu centralnym zdolność instytucjonalna i administracyjna na potrzeby skutecznego i wydajnego rozwijania, wdrażania i monitorowania polityki zamówień publicznych;
- i) system środków zaradczych jest zgodny z mającymi zastosowanie umowami i przepisami międzynarodowymi, z uznanymi na szczeblu międzynarodowym dobrymi praktykami w zakresie niezależności, uczciwości i przejrzystości, i zapewnia szybką i kompetentną obsługę skarg i sankcji;
- j) działalność związana z udzielaniem zamówień publicznych jest zgodna z podstawowymi zasadami równego traktowania, niedyskryminacji, proporcjonalności i przejrzystości i zapewnia najbardziej wydajne wykorzystanie funduszy publicznych, a instytucje zamawiające dysponują odpowiednimi zdolnościami i stosują nowoczesne techniki udzielania zamówień publicznych;
- k) niezależność, mandat i organizacja najwyższego organu kontroli są ustanowione i chronione przez ramy konstytucyjne i prawne oraz są przestrzegane w praktyce;
- l) najwyższy organ kontroli stosuje normy w sposób neutralny i obiektywny w celu zapewnienia wysokiej jakości kontroli wywierających pozytywny wpływ na sprawowanie rządów i funkcjonowanie sektora publicznego.

ARTYKUŁ 251

Współpraca w dziedzinie opodatkowania

Strony uznają i wdrażają zasady dobrego zarządzania w dziedzinie opodatkowania, w tym międzynarodowe standardy dotyczące przejrzystości i wymiany informacji, uczciwego opodatkowania, oraz minimalne standardy przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków („BEPS”). Strony propagują dobre zarządzanie w kwestiach podatkowych, usprawniają współpracę międzynarodową w kwestiach podatkowych i ułatwiają pobór legalnych dochodów podatkowych.

ARTYKUŁ 252

Współpraca w dziedzinie statystyki

1. Strony propagują harmonizację metod i praktyk statystycznych, w tym gromadzenia i rozpowszechniania danych statystycznych przez zrównoważony, skuteczny i zawodowo niezależny krajowy system statystyczny.
2. Współpraca w dziedzinie statystyki skupia się na wymianie wiedzy i wspiera dobre praktyki i poszanowanie Podstawowych zasad statystyki oficjalnej przyjętych na mocy rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 68/261 z dnia 29 stycznia 2014 r. oraz, w stosownych przypadkach, zmienionego Europejskiego kodeksu praktyk statystycznych, przyjętego przez Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego w dniu 16 listopada 2017 r., wraz ze wszelkimi późniejszymi zmianami.
3. Strony wymieniają się najlepszymi praktykami w dziedzinie szkolenia i budowania zdolności we wszystkich obszarach statystyki.

ARTYKUŁ 253

Ogólne cele współpracy w dziedzinie energii

1. Strony współpracują w kwestiach energetycznych, mając na celu promowanie wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej i bezpieczeństwa energetycznego.
2. Współpraca opiera się na kompleksowym partnerstwie i uwzględnia wspólny interes, wzajemność, przejrzystość i przewidywalność zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej i Traktatu karty energetycznej, podpisanego w Lizbonie dnia 17 grudnia 1994 r.
3. Współpraca ma również na celu promowanie regionalnej współpracy w dziedzinie energii ze szczególnym uwzględnieniem wzajemnej integracji państw Azji Środkowej oraz ich integracji z międzynarodowymi rynkami i korytarzami transportowymi.

ARTYKUŁ 254

Współpraca w sektorze energetycznym

Współpraca w sektorze energetycznym obejmuje między innymi następujące obszary:

- a) zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, poprawa efektywności energetycznej i bezpieczeństwa energetycznego w szczególności niezawodności, bezpieczeństwa i zrównoważonego charakteru dostaw energii, dzięki propagowaniu regionalnej współpracy w dziedzinie energii, w tym ustanowieniu regionalnych rynków energii i ułatwianiu handlu energią i wymiany energii wewnątrz regionu i między regionami;
- b) wdrażanie strategii i polityki energetycznej, omawianie perspektyw i scenariuszy, w tym międzynarodowych warunków rynkowych dla produktów energetycznych, a także doskonalenie systemu statystycznego w sektorze energetycznym;
- c) tworzenie atrakcyjnego i stabilnego klimatu inwestycyjnego i wspieranie wzajemnych inwestycji w obszarze energii na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach;
- d) kontakty z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju oraz innymi właściwymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i instrumentami w dziedzinie energii;
- e) wymiany naukowe i techniczne sprzyjające rozwojowi technologii energetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem technologii energooszczędnych i ekologicznych; oraz
- f) współpraca w ramach wielostronnych forów energetycznych, inicjatyw i instytucji;
- g) wymiana wiedzy i doświadczenia, a także transfer technologii w zakresie innowacji, w tym w dziedzinach zarządzania i technologii energetycznych.

ARTYKUŁ 255

Odnawialne źródła energii

Współpraca prowadzona jest między innymi poprzez:

- a) rozwój odnawialnych źródeł energii w sposób solidny pod względem gospodarczym i ekologicznym, w tym współpracę dotyczącą kwestii regulacyjnych, certyfikacji, normalizacji, a także rozwoju technologicznego;
- b) ułatwianie wymiany i współpracy naukowej między instytucjami, laboratoriami i podmiotami sektora prywatnego Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej, w tym poprzez wspólne programy, celem wdrożenia najlepszych praktyk na rzecz budowania energii przyszłości i zielonej gospodarki;
- c) prowadzenie wspólnych seminariów, konferencji i szkoleń oraz wymiana informacji i otwartych danych statystycznych, a także informacji o rozwoju odnawialnych źródeł energii.

ARTYKUŁ 256

Efektywność energetyczna i oszczędność energii

Współpraca w zakresie propagowania efektywności energetycznej i oszczędności energii, w tym w sektorze węglowym, przy spalaniu gazu w pochodniach (i wykorzystania związanego z tym gazu), w budynkach, urządzeniach i transporcie, prowadzona jest między innymi w drodze:

- a) wymiany informacji na temat polityki dotyczącej efektywności energetycznej oraz ram prawnych i regulacyjnych, a także planów działania;
- b) ułatwiania wymiany doświadczeń i wiedzy fachowej w obszarze efektywności energetycznej i oszczędności energii;
- c) inicjowania i wdrażania projektów, w tym projektów demonstracyjnych, na rzecz wprowadzania innowacyjnych technologii i rozwiązań w dziedzinie efektywności energetycznej i oszczędności energii;
- d) programów szkoleniowych i kursów szkoleniowych w dziedzinie efektywności energetycznej na potrzeby osiągnięcia celów niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 257

Ogólne cele współpracy w dziedzinie transportu

Strony prowadzą współpracę w dziedzinie transportu, której cele są następujące:

- a) propagowanie komplementarności między sektorami transportu obu Stron;
- b) wzmacnianie zrównoważonej łączności regionalnej i międzynarodowej ich sieci transportowych;
- c) propagowanie efektywnego i bezpiecznego funkcjonowania transportu i systemów transportu;
- d) rozwój systemów zrównoważonego transportu z uwzględnieniem ich aspektów społecznych i środowiskowych, w szczególności w odniesieniu do zmiany klimatu.

ARTYKUŁ 258

Współpraca w dziedzinie transportu

Współpraca w dziedzinie transportu obejmuje między innymi:

- a) wymianę najlepszych praktyk dotyczących polityki transportowej;
- b) poprawę przepływu pasażerów i towarów, zwiększenie płynności przepływów transportowych poprzez likwidację przeszkód administracyjnych, technicznych i innych oraz dążenie do ściślejszej integracji rynkowej;
- c) poprawę infrastruktury transportowej i propagowanie interoperacyjności wzdłuż korytarzy transportowych;
- d) wymianę informacji i prowadzenie wspólnych działań na szczeblu regionalnym i międzynarodowym oraz wdrażanie mających zastosowanie umów i konwencji międzynarodowych;
- e) zwiększenie bezpieczeństwa transportu i ochrony środowiska;

- f) wymianę doświadczeń dotyczących zielonych technologii dla systemów transportu, obejmującą również wprowadzanie transportu ekologicznego;
- g) współdziałanie w obszarze transportu lotniczego.

ARTYKUŁ 259

Ogólne cele współpracy w dziedzinie środowiska

Strony rozwijają i wzmacniają współpracę w kwestiach dotyczących środowiska, przyczyniając się w ten sposób do zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów w zakresie ochrony środowiska i zmniejszenia ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi.

ARTYKUŁ 260

Współpraca w dziedzinie ochrony środowiska

1. Współpraca w dziedzinie ochrony środowiska ma na celu zachowanie, ochronę, poprawę i przywracanie jakości środowiska, ochronę zdrowia ludzi, zrównoważone korzystanie z zasobów naturalnych oraz propagowanie środków na poziomie międzynarodowym służących rozwiązywaniu regionalnych i globalnych problemów dotyczących środowiska, między innymi w następujących dziedzinach:

- a) zarządzanie środowiskiem i kwestie horyzontalne, w tym planowanie strategiczne, ocena oddziaływania na środowisko i strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, kształcenie i szkolenie, system monitorowania i informacji o środowisku, kontrole i egzekwowanie przepisów, odpowiedzialność za szkody w środowisku, zwalczanie przestępstw przeciwko środowisku, publiczny dostęp do informacji o środowisku, procesy decyzyjne oraz skuteczne procedury kontroli administracyjnej i sądowej;
- b) jakość powietrza;
- c) jakość wody i zarządzanie zasobami wodnymi, w tym udoskonalenie systemu monitorowania zanieczyszczenia wody;
- d) gospodarowanie zasobami i odpadami, w tym odpadami niebezpiecznymi;
- e) zasobooszczędność, gospodarka zielona i gospodarka o obiegu zamkniętym;
- f) ochrona przyrody, w tym leśnictwo i zachowanie różnorodności biologicznej;
- g) zanieczyszczenia przemysłowe i zagrożenia przemysłowe;
- h) zarządzanie chemikaliami;
- i) ograniczanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi.

2. Współpraca ma na celu również uwzględnianie kwestii środowiska w obszarach polityki sektorowej niezwiązanych z polityką ochrony środowiska, aby przyczynić się do wdrażania Agendy 2030.

ARTYKUŁ 261

Uwzględnianie kwestii środowiska w innych sektorach

Strony dzielą się doświadczeniem w zakresie propagowania uwzględniania kwestii środowiska w innych sektorach, między innymi wymieniając się najlepszymi praktykami, rozwijając wiedzę i kompetencje, prowadząc edukację ekologiczną i zwiększając świadomość w obszarach, o których mowa w niniejszym rozdziale.

ARTYKUŁ 262

Współpraca w zakresie ochrony środowiska na szczeblu regionalnym i międzynarodowym

Strony wymieniają się informacjami i wiedzą specjalistyczną oraz intensyfikują współpracę w zakresie ochrony środowiska na szczeblu regionalnym i międzynarodowym oraz w odniesieniu do wdrażania wielostronnych umów środowiskowych ratyfikowanych przez Strony.

ARTYKUŁ 263

Ogólne cele współpracy w dziedzinie zmiany klimatu

Strony rozwijają i wzmacniają współpracę na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i przystosowania się do niej. Współpraca prowadzona jest z uwzględnieniem interesów Stron na zasadach równości i wzajemnej korzyści, jak również wzajemnych zależności między dwustronnymi i wielostronnymi zobowiązaniami w tym obszarze.

ARTYKUŁ 264

Środki wprowadzane na poziomie wewnętrznym, regionalnym i międzynarodowym

Współpraca ma na celu propagowanie wprowadzania środków na poziomie wewnętrznym, regionalnym i międzynarodowym, w tym w odniesieniu do:

- a) łagodzenia zmiany klimatu;
- b) przystosowania się do zmiany klimatu;
- c) mechanizmów rynkowych i nierynkowych służących przeciwdziałaniu zmianie klimatu;
- d) propagowania nowych, innowacyjnych, bezpiecznych i trwałych technologii niskoemisyjnych i adaptacyjnych;
- e) wdrażania porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu po jego ratyfikowaniu przez Strony;
- f) uwzględniania kwestii klimatu w polityce ogólnej i sektorowej;
- g) podnoszenia świadomości, kształcenia i szkolenia.

ARTYKUŁ 265

Współpraca w zakresie zmiany klimatu

1. Strony między innymi:
 - a) wymieniają się informacjami i wiedzą specjalistyczną;
 - b) prowadzą wspólne działania badawcze oraz wymianę informacji dotyczących czystszych i racjonalnych ekologicznie technologii;
 - c) prowadzą wspólne działania na poziomie regionalnym i międzynarodowym, w tym w odniesieniu do wielostronnych umów środowiskowych ratyfikowanych przez Strony, takich jak Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. i porozumienie paryskie w sprawie zmian klimatu.
2. Współpraca w zakresie zmiany klimatu obejmuje między innymi:
 - a) środki zwiększające zdolność do podejmowania skutecznych działań w dziedzinie klimatu;
 - b) wdrażanie strategii w dziedzinie klimatu i planu działania na rzecz długoterminowego łagodzenia skutków zmiany klimatu i przystosowania się do niej, obejmujących również redukcję emisji gazów cieplarnianych;
 - c) opracowanie ocen wrażliwości i działań adaptacyjnych;
 - d) środki wspierające transfer technologii;
 - e) środki związane z substancjami zubożającymi warstwę ozonową i gazami fluorowanymi.
3. Strony wspierają współpracę regionalną w zakresie zmiany klimatu.

ARTYKUŁ 266

Ogólne cele współpracy w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw

Strony dążą do rozwijania i wzmocnienia współpracy w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw, poprawiając tym samym otoczenie biznesu dla wszystkich podmiotów gospodarczych, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw (zwanym dalej „MŚP”).

ARTYKUŁ 267

Współpraca w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw

Współpraca w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw obejmuje między innymi:

- a) wymianę informacji i najlepszych praktyk na rzecz wspierania przedsiębiorczości i polityki rozwoju MŚP;
- b) wymianę informacji i najlepszych praktyk dotyczących wydajności i efektywnego użytkowania zasobów, w tym dotyczących zmniejszenia zużycia energii i czystszych technologii produkcji;
- c) wymianę informacji i najlepszych praktyk na rzecz zwiększania roli biznesu i przemysłu w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i poszanowania praw człowieka;
- d) publiczne środki wspierające sektory przemysłu w oparciu o wymogi WTO i inne przepisy międzynarodowe, mające zastosowanie do Stron;
- e) stymulowanie rozwoju polityki innowacyjności poprzez wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie komercyjnego wykorzystywania wyników prac badawczo-rozwojowych (co obejmuje instrumenty wsparcia dla nowo tworzonych przedsiębiorstw technologicznych), rozwoju klastrów i dostępu do finansowania;
- f) propagowanie inicjatyw biznesowych i współpracy przemysłowej między przedsiębiorstwami Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej;
- g) propagowanie środowiska przyjaznego dla biznesu, mając na uwadze zwiększenie potencjału wzrostu oraz możliwości handlowych i inwestycyjnych.

ARTYKUŁ 268

Ogólne cele współpracy w dziedzinie prawa spółek

Strony uznają znaczenie istnienia skutecznego zbioru przepisów i praktyk w obszarze prawa spółek i ładu korporacyjnego, a także w dziedzinach rachunkowości i audytu dla w pełni funkcjonującej gospodarki rynkowej o przewidywanym i przejrzystym otoczeniu biznesu; podkreślają także znaczenie wspierania zbieżności przepisów w tych dziedzinach.

ARTYKUŁ 269

Współpraca w dziedzinie prawa spółek

Strony współpracują w następujących obszarach:

- a) wymiana najlepszych praktyk w zakresie promowania dostępności i dostępu do informacji dotyczących organizacji i reprezentacji zarejestrowanych przedsiębiorstw w sposób przejrzysty i łatwo dostępny;
- b) dalsze rozwijanie polityki ładu korporacyjnego w zgodzie z międzynarodowymi standardami, zwłaszcza standardami OECD;
- c) dalsze wdrażanie i spójne stosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej opracowywanych przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości na potrzeby skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek giełdowych;
- d) zbliżenie zasad rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym w odniesieniu do MŚP;
- e) wymiana doświadczeń i najlepszych praktyk dotyczących regulacji i nadzoru działalności w dziedzinie audytu i rachunkowości;

- f) stosowanie międzynarodowych standardów rewizji finansowej oraz kodeksu etycznego Międzynarodowej Federacji Księgowych w celu podniesienia poziomu profesjonalizmu audytorów w drodze przestrzegania standardów i norm etycznych przez organizacje zawodowe, organizacje zajmujące się audytem oraz audytorów.

ARTYKUŁ 270

Ogólne cele współpracy w dziedzinie usług finansowych i rynków

1. Strony zgadzają się co do wagi skutecznego ustawodawstwa i praktyk oraz współpracują w dziedzinie usług i rynków finansowych celem:
 - a) poprawy regulacji w zakresie usług i rynków finansowych;
 - b) zapewnienia skutecznej i odpowiedniej ochrony inwestorów i konsumentów korzystających z usług finansowych;
 - c) przyczynienia się do zapewnienia stabilności i integralności rynków finansowych;
 - d) propagowania współpracy między różnymi podmiotami działającymi na rynkach finansowych, w tym organami regulacji i nadzoru;
 - e) propagowania niezależnego i skutecznego nadzoru.
2. Strony propagują dążenie do zbieżności przepisów z normami międzynarodowymi w zakresie solidnych rynków finansowych.

ARTYKUŁ 271

Ogólne cele współpracy w dziedzinie gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego

Strony propagują współpracę w zakresie rozwoju gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego, w tym w zakresie powiązanej z nimi infrastruktury i zarządzania, przynoszącą korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom dzięki powszechnej dostępności technologii informacyjno-komunikacyjnych (zwanym dalej „ICT”) oraz dzięki lepszej jakości e-usług w przystępnych cenach, w szczególności w obszarach handlu, zdrowia i kształcenia, a także sprawowania rządów i ogólnej administracji. Współpraca ta ma na celu wspieranie rozwoju konkurencji na rynkach ICT oraz otwartości tych rynków i zachęcanie do podejmowania inwestycji w tym sektorze.

ARTYKUŁ 272

Współpraca w dziedzinie gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego

Współpraca w dziedzinie gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego obejmuje między innymi:

- a) wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie wdrażania krajowych strategii cyfrowych, w tym między innymi inicjatyw mających na celu propagowanie dostępu szerokopasmowego, poprawę przepisów dotyczących transgranicznego przekazywania danych i bezpieczeństwa sieci i rozwój elektronicznych usług publicznych (administracja elektroniczna);
- b) wymianę informacji, najlepszych praktyk i doświadczeń, aby wspierać tworzenie wszechstronnych ram regulacyjnych dla łączności elektronicznej, obejmujących również rolę krajowego niezależnego organu regulacyjnego, przyczynianie się do lepszego wykorzystania dostępnych zasobów widma i propagowanie interoperacyjności infrastruktury łączności elektronicznej w Unii Europejskiej i Republice Kirgiskiej.

ARTYKUŁ 273

Współpraca między organami regulacyjnymi w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych

Strony wspierają odpowiednio współpracę między organami regulacyjnymi Unii Europejskiej a uprawnionym organem państwowym Republiki Kirgiskiej w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym łączności elektronicznej.

ARTYKUŁ 274

Ogólne cele współpracy w dziedzinie turystyki

Strony współpracują w dziedzinie turystyki w celu utrwalenia rozwoju konkurencyjnej i zrównoważonej branży turystycznej jako sektora przyczyniającego się do wzrostu gospodarczego, wzrostu potencjału, zatrudnienia oraz ruchu turystycznego.

ARTYKUŁ 275

Zasady współpracy w dziedzinie zrównoważonej turystyki

Współpraca w dziedzinie zrównoważonej turystyki opiera się na następujących zasadach:

- a) poszanowanie integralności i interesu społeczności lokalnych, szczególnie na obszarach wiejskich;
- b) znaczenie zachowania dziedzictwa kulturowego, historycznego i naturalnego; oraz
- c) pozytywne powiązanie turystyki z ochroną środowiska.

ARTYKUŁ 276

Współpraca w dziedzinie turystyki

Współpraca w dziedzinie turystyki obejmuje między innymi:

- a) wymianę informacji i statystyk na temat turystyki, innowacyjnych technologii, praktyk biznesowych i nowych wymagań rynku;
- b) propagowanie zrównoważonych i odpowiedzialnych modeli rozwoju turystyki i wymianę najlepszych praktyk, doświadczeń i wiedzy fachowej;
- c) wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie szkolenia i rozwijania umiejętności w branży turystycznej;
- d) wspieranie intensyfikacji kontaktów między zainteresowanymi podmiotami prywatnymi, publicznymi i wspólnotowymi z państw członkowskich Unii Europejskiej a Republiką Kirgiską.

ARTYKUŁ 277

Ogólne cele współpracy w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich

Współpraca Stron w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich obejmuje między innymi:

- a) sprzyjanie wzajemnemu zrozumieniu polityki rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich;
- b) wymianę najlepszych praktyk dotyczących zwiększania zdolności administracyjnych na poziomie centralnym i lokalnym w zakresie planowania, oceny i wdrażania polityki rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich;
- c) propagowanie modernizacji i zrównoważonego rozwoju produkcji rolnej;
- d) dzielenie się wiedzą i najlepszymi praktykami w zakresie polityki rozwoju obszarów wiejskich w celu propagowania dobrobytu ekonomicznego społeczności wiejskich;
- e) poprawę konkurencyjności sektora rolnego, obejmującą między innymi rozwój spółdzielni rolniczych, oraz efektywności i przejrzystości rynków;
- f) wymianę doświadczeń w zakresie wdrażania polityk jakości, obejmującą między innymi oznaczenia geograficzne, oraz mechanizmy kontroli, bezpieczeństwo żywności i rozwój rolnictwa ekologicznego;
- g) promowanie upowszechniania wiedzy oraz świadczenia usług oświatowych wśród podmiotów sektora rolnictwa;

- h) wymianę doświadczeń w zakresie zrównoważonego rozwoju agrobiznesu oraz przetwórstwa i dystrybucji produktów rolnych;
- i) propagowanie współpracy w ramach projektów dotyczących inwestycji i innowacji w przemyśle rolnym, w szczególności w obszarze rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich i upraw.

ARTYKUŁ 278

Współpraca w dziedzinie rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich

Strony współpracują na rzecz promowania rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich, w szczególności poprzez wymianę wiedzy i najlepszych praktyk oraz stopniowe doprowadzanie do ujednolicenia polityk i prawodawstwa w obszarach będących przedmiotem zainteresowania Stron.

ARTYKUŁ 279

Ogólne cele współpracy w dziedzinach górnictwa i surowców naturalnych

Strony rozwijają i wzmacniają współpracę w obszarze przemysłu wydobywczego i produkcji surowców w celu promowania wzajemnego zrozumienia, poprawy otoczenia biznesu, wymiany informacji i współpracy w kwestiach nie dotyczących energetyki, odnoszących się w szczególności do wydobywania rud metali i minerałów przemysłowych.

ARTYKUŁ 280

Współpraca w dziedzinie górnictwa i surowców naturalnych

Współpraca w dziedzinie górnictwa i surowców naturalnych obejmuje między innymi:

- a) wymianę informacji na temat rozwoju sektora wydobywczego i sektora surowców każdej ze Stron;
- b) wymianę informacji na temat kwestii dotyczących handlu surowcami, w celu wspierania dwustronnej wymiany;
- c) wymianę informacji i najlepszych praktyk w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju przemysłu wydobywczego, w tym dotyczących stosowania czystych technologii w procesach górniczych;
- d) wymianę informacji i najlepszych praktyk w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa w przemyśle wydobywczym;
- e) wymianę informacji i najlepszych praktyk w odniesieniu do budowania zdolności i szkolenia w sektorze wydobywczym;
- f) rozwój wspólnych inicjatyw naukowych i technologicznych.

ARTYKUŁ 281

Dziedziny współpracy w zakresie badań naukowych i innowacji

Strony promują współpracę:

- a) we wszystkich obszarach cywilnych badań naukowych i rozwoju technologicznego na zasadach wzajemnej korzyści oraz przy zapewnieniu odpowiedniej i skutecznej ochrony praw własności intelektualnej oraz
- b) na rzecz wspierania innowacji.

ARTYKUŁ 282

Współpraca w dziedzinie badań naukowych i innowacji

Współpraca w dziedzinie badań naukowych i innowacji obejmuje między innymi:

- a) dialog merytoryczny i wymianę informacji z zakresu nauki i technologii;
- b) wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie innowacji i komercyjnego wykorzystywania wyników prac badawczo-rozwojowych, co obejmuje instrumenty wsparcia dla nowych przedsiębiorstw technologicznych, rozwoju klastrów i dostępu do finansowania;
- c) ułatwianie dostępu do odpowiednich programów Stron w zakresie badań naukowych i innowacji;
- d) zwiększenie zdolności badawczych jednostek badawczych w Republice Kirgiskiej i ułatwienie ich udziału w programie ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji Unii Europejskiej oraz w innych ewentualnych inicjatywach finansowych przez Unię Europejską;
- e) rozwój i wspieranie wspólnych projektów w zakresie badań naukowych i innowacji;
- f) wspieranie komercyjnego wykorzystywania wyników wspólnych projektów w zakresie badań naukowych i innowacji;
- g) ułatwienie dostępu nowych technologii do rynków krajowych Stron;
- h) organizowanie działań szkoleniowych i programy mobilności dla naukowców, badaczy i innych pracowników zaangażowanych w badania naukowe i innowacje w obu Stronach;
- i) ułatwianie, w ramach mającego zastosowanie prawodawstwa, swobodnego przepływu badaczy uczestniczących w działaniach objętych niniejszą Umową oraz transgranicznego przemieszczania towarów przeznaczonych do stosowania w ramach tych działań;
- j) inne formy współpracy w ramach badań naukowych i innowacji, w tym poprzez podejścia i inicjatywy regionalne, na podstawie obopólnego porozumienia.

ARTYKUŁ 283

Synergia z innymi działaniami

W ramach współpracy określonej w art. 282 należy dążyć do synergii z działaniami finansowanymi przez Międzynarodowe Centrum Nauki i Techniki oraz innymi działaniami realizowanymi w ramach współpracy finansowej między Unią Europejską a Republiką Kirgiską uregulowanej w art. 304.

TYTUŁ VI

INNE OBSZARY WSPÓŁPRACY

ARTYKUŁ 284

Współpraca w dziedzinie ochrony konsumentów

Strony uznają znaczenie zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów i aby osiągnąć ten cel, podejmują działania w zakresie polityki konsumenckiej. Strony uzgadniają, że współpraca w tej dziedzinie obejmuje w miarę możliwości:

- a) wymianę informacji na temat ram ochrony konsumentów każdej ze Stron, w tym na temat praw ochrony konsumentów, bezpieczeństwa produktów konsumenckich, dochodzenia roszczeń przez konsumentów, egzekwowania i wdrażania przepisów dotyczących konsumentów oraz świadomości konsumentów;
- b) stymulowanie rozwoju niezależnych organizacji konsumenckich oraz kontaktów między przedstawicielami konsumentów.

ARTYKUŁ 285

Ogólne cele współpracy w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej i równości szans

1. Strony, uwzględniając Agendę 2030 oraz zawarty w niej cel zrównoważonego rozwoju nr 8: promowanie stabilnego, zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich ludzi, uznają, że pełne i produktywne zatrudnienie i godna praca dla wszystkich są kluczowymi elementami zrównoważonego rozwoju.

2. Strony wzmacniają dialog i współpracę w zakresie wspierania programu godnej pracy MOP, polityki zatrudnienia, warunków życia i pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dialogu społecznego, ochrony socjalnej, włączenia społecznego, równości płci i przeciwdziałania dyskryminacji, przyczyniając się w ten sposób do tworzenia większej liczby lepszych miejsc pracy, zmniejszenia ubóstwa, zwiększenia spójności społecznej, zrównoważonego rozwoju i lepszej jakości życia.
3. Strony dążą do wzmocnienia współpracy w kwestiach godnej pracy, zatrudnienia i polityki społecznej na wszystkich odpowiednich forach i we wszystkich odpowiednich organizacjach.

ARTYKUŁ 286

Konwencje MOP i zaangażowanie zainteresowanych podmiotów

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do wdrażania mających zastosowanie konwencji MOP, które ratyfikowały, oraz do propagowania dalszych ratyfikacji.
2. Strony zachęcają wszystkie odpowiednie zainteresowane podmioty, w szczególności partnerów społecznych, do zaangażowania się w rozwój ich polityk społecznych oraz współpracy między Unią Europejską a Republiką Kirgiską na podstawie niniejszej Umowy zgodnie z Deklaracją MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy z 1998 r. oraz z Deklaracją MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r.

ARTYKUŁ 287

Współpraca w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej i równych szans

Współpraca w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej i równych szans w oparciu o wymianę informacji i najlepszych praktyk obejmuje między innymi:

- a) ograniczanie ubóstwa i zwiększenie spójności społecznej; rynki pracy sprzyjające włączeniu społecznemu i integrację osób wymagających szczególnego traktowania;
- b) propagowanie większej liczby lepszych miejsc pracy zapewniających godne warunki pracy, w szczególności w celu ograniczenia gospodarki nieformalnej i zatrudnienia nieformalnego oraz poprawy warunków życia;
- c) poprawę warunków pracy, w szczególności ochronę i egzekwowanie praw pracowniczych i poprawę poziomu ochrony bezpieczeństwa i higieny pracy;
- d) wzmacnianie równouprawnienia płci poprzez udział kobiet w życiu społecznym i gospodarczym oraz zapewnienie równych szans mężczyznom i kobietom w obszarze zatrudnienia, kształcenia, szkolenia, gospodarki, społeczeństwa i podejmowania decyzji;
- e) eliminowanie wszelkich form dyskryminacji w obszarach zatrudnienia i kwestii społecznych zgodnie z obowiązками każdej ze Stron na podstawie norm i konwencji międzynarodowych;
- f) podniesienie poziomu ochrony socjalnej dla wszystkich oraz unowocześnienie systemów ochrony socjalnej pod względem ich jakości, adekwatności, dostępności i stabilności finansowania;
- g) zwiększenie udziału partnerów społecznych oraz wspieranie dialogu społecznego, w tym poprzez zwiększenie zdolności partnerów społecznych.

ARTYKUŁ 288

Współpraca w zakresie odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw

1. Strony uznają znaczenie odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw poprzez odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej i praktyki w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz poprzez zapewnienie środowiska sprzyjającego takim działaniom. Strony wspierają rozpowszechnianie i wykorzystywanie odpowiednich instrumentów międzynarodowych, takich jak Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, przyjęte dnia 21 czerwca 1976 r. jako część Deklaracji w sprawie inwestycji międzynarodowych oraz przedsiębiorstw wielonarodowych, Trójstronna Deklaracja Zasad Dotyczących Przedsiębiorstw Wielonarodowych i Polityki Społecznej MOP, przyjęta w Genewie dnia 16 listopada 1977 r., inicjatywa ONZ *Global Compact*, przyjęta w Nowym Jorku dnia 26 lipca 2000 r., oraz Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, zatwierdzone przez Radę Praw Człowieka ONZ na mocy rezolucji 17/4 z dnia 16 czerwca 2011 r.

2. Strony wymieniają się informacjami i najlepszymi praktykami oraz współpracują ze sobą w razie potrzeby na szczeblu regionalnym oraz na forach międzynarodowych w kwestiach objętych niniejszym artykułem.

ARTYKUŁ 289

Ogólne cele współpracy w dziedzinie zdrowia

Strony rozwijają współpracę w dziedzinie zdrowia publicznego, mając na uwadze podniesienie poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i zmniejszenie nierówności w zakresie zdrowia zgodnie ze wspólnymi wartościami i zasadami dotyczącymi zdrowia oraz jako niezbędny warunek zrównoważonego rozwoju i wzrostu gospodarczego.

ARTYKUŁ 290

Współpraca w dziedzinie zdrowia

Współpraca w dziedzinie zdrowia odnosi się do zapobiegania chorobom zakaźnym i niezakaźnym oraz ich zwalczania, w tym w drodze wymiany informacji dotyczących zdrowia, propagowania podejścia uwzględniającego zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki, współpracy z organizacjami międzynarodowymi, a zwłaszcza Światową Organizacją Zdrowia (zwaną dalej „WHO”), a także propagowania wdrażania międzynarodowych umów w dziedzinie zdrowia, takich jak Ramowa konwencja Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, sporządzona w Genewie dnia 21 maja 2003 r., oraz Międzynarodowe przepisy zdrowotne, przyjęte przez Światowe Zgromadzenie Zdrowia WHO dnia 23 maja 2005 r.

ARTYKUŁ 291

Ogólne cele współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia

1. Strony współpracują w dziedzinie kształcenia i szkolenia z myślą o zbliżaniu systemów kształcenia i szkolenia w Republice Kirgiskiej do systemów w Unii Europejskiej. Strony współpracują na rzecz promowania uczenia się przez całe życie i wspierają współpracę i przejrzystość na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia.
2. Celem współpracy między Stronami w dziedzinie kształcenia i szkolenia jest wspieranie polityki edukacji w oparciu o Agendę 2030 i cel 4 zrównoważonego rozwoju: zapewnienie wszystkim edukacji wysokiej jakości oraz promowanie uczenia się przez całe życie.

ARTYKUŁ 292

Współpraca w dziedzinie kształcenia i szkolenia

Współpraca w dziedzinie kształcenia i szkolenia koncentruje się na:

- a) propagowaniu uczenia się przez całe życie, które jest niezwykle istotne dla wzrostu i zatrudnienia i umożliwia obywatelom pełny udział w życiu społecznym;
- b) modernizacji systemów kształcenia i szkolenia, w tym systemów szkolenia dla urzędników służby publicznej/cywilnej, oraz poprawie jakości, przydatności i dostępu na wszystkich szczeblach edukacji, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem do szkolnictwa wyższego;
- c) propagowaniu ujednolicania i skoordynowanych reform w dziedzinie szkolnictwa wyższego;
- d) wzmocnieniu międzynarodowej współpracy akademickiej, zwiększeniu uczestnictwa w programach współpracy Unii Europejskiej oraz zwiększeniu mobilności studentów, pracowników i naukowców;
- e) dalszym rozwoju krajowych ram kwalifikacji w celu poprawy przejrzystości i uznawania kwalifikacji i kompetencji;
- f) dalszym rozwijaniu kształcenia i szkolenia zawodowego, z uwzględnieniem najlepszych praktyk stosowanych w Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 293

Współpraca w dziedzinie polityki młodzieżowej

Współpraca w dziedzinie polityki młodzieżowej wspiera Agendę 2030 oraz wdrażanie zawartych w niej celów zrównoważonego rozwoju.

ARTYKUŁ 294

Cele współpracy w dziedzinie polityki młodzieżowej

Strony:

- a) wzmacniają współpracę i kontakty w dziedzinach polityki dotyczącej młodzieży oraz kształcenia pozaformalnego dla młodzieży i młodych pracowników;
- b) ułatwiają aktywny udział wszystkich młodych ludzi w społeczeństwie;
- c) wspierają mobilność młodzieży i młodych pracowników, gdyż przyczynia się ona do wspierania dialogu międzykulturowego i zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji poza systemami kształcenia formalnego, w tym poprzez wolontariat; oraz
- d) propagują współpracę między organizacjami zrzeszającymi młodzież w celu wspierania społeczeństwa obywatelskiego.

ARTYKUŁ 295

Współpraca w dziedzinie kultury

1. Strony propagują współpracę kulturalną zgodnie z zasadami zawartymi w Konwencji w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (zwaną dalej „UNESCO”) dnia 20 października 2005 r., aby wspierać dialog międzykulturowy, propagować różnorodność kulturową, wzajemne zrozumienie i znajomość ich odpowiednich kultur.
2. Strony podejmują odpowiednie działania na rzecz propagowania wymiany kulturalnej i sprzyjania wspólnym inicjatywom w różnych sferach kultury oraz wymieniają się najlepszymi praktykami w dziedzinie szkolenia i budowania zdolności artystów, a także specjalistów i organizacji zajmujących się kulturą.
3. Strony współpracują w ramach wielostronnych umów międzynarodowych i organizacji międzynarodowych, w tym UNESCO, w celu wspierania różnorodności kulturowej oraz zachowania i podkreślenia wartości dziedzictwa kulturowego i historycznego.

ARTYKUŁ 296

Współpraca w dziedzinie mediów i polityki audiowizualnej

1. Strony współpracują w dziedzinie mediów i polityki audiowizualnej, w szczególności w drodze wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących polityki medialnej i audiowizualnej oraz szkoleń dla dziennikarzy i przedstawicieli innych mediów, kina oraz specjalistów z sektora audiowizualnego.
2. Strony współpracują na rzecz wzmocnienia niezależności i profesjonalizmu mediów w oparciu o normy określone w mających zastosowanie konwencjach międzynarodowych w tym, w stosownych przypadkach, normach UNESCO i Rady Europy.
3. Strony współpracują w dziedzinie polityki medialnej i audiowizualnej na forach międzynarodowych, takich jak UNESCO i WTO.

ARTYKUŁ 297

Współpraca w dziedzinie sportu i aktywności fizycznej

Strony współpracują w dziedzinie sportu i aktywności fizycznej w celu propagowania zdrowego trybu życia, dobrego zarządzania w zakresie zarówno społecznych, jak i edukacyjnych walorów tej dziedziny oraz w celu zwalczania zagrożeń dla sportu, takich jak doping, ustawianie wyników zawodów sportowych, rasizm i przemoc. Współpraca w dziedzinie sportu i aktywności fizycznej obejmuje wymianę informacji i najlepszych praktyk, wiedzy fachowej w zakresie sportu, zarządzania sportem i marketingu sportowego.

ARTYKUŁ 298

Współpraca w dziedzinie rozwoju regionalnego

Strony promują wzajemne zrozumienie i współpracę dwustronną w dziedzinie polityki rozwoju regionalnego, z uwzględnieniem metod opracowywania i wdrażania polityk regionalnych, wielopoziomowego sprawowania rządów oraz partnerstwa, ze szczególnym naciskiem na rozwój obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania oraz współpracę terytorialną, mając na celu poprawę warunków życia, propagowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz zwiększenie wymiany informacji i doświadczeń między organami władz krajowych, regionalnych i lokalnych, a także uczestnictwo podmiotów społeczno-gospodarczych i społeczeństwa obywatelskiego.

ARTYKUŁ 299

Polityka regionalna i współpraca transgraniczna

Strony wspierają i wzmacniają zaangażowanie organów władz lokalnych i regionalnych we współpracę w zakresie polityki regionalnej i współpracę transgraniczną w celu propagowania wzajemnego zrozumienia i wymiany informacji, rozwijania środków budowania zdolności, propagowania tworzenia odpowiednich struktur i ram legislacyjnych oraz umacniania transgranicznych sieci gospodarczych i biznesowych.

ARTYKUŁ 300

Współpraca transgraniczna w innych dziedzinach

Strony wspierają i stymulują rozwój współpracy transgranicznej w innych dziedzinach objętych niniejszą Umową, między innymi takich jak handel, transport, energia, środowisko, zmiana klimatu, sieci komunikacyjne, kultura, kształcenie, badania naukowe, turystyka i bezpieczeństwo granic.

ARTYKUŁ 301

Zrównoważona łączność

Strony propagują zrównoważoną łączność w regionie Azji Środkowej i nie tylko. W tym celu Strony współpracują w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w celu wspierania strategii i inicjatyw dotyczących łączności, które mają zrównoważony charakter pod względem gospodarczym, podatkowym, środowiskowym i społecznymi w perspektywie długoterminowej oraz są zgodne z międzynarodowymi zasadami i regulacjami.

ARTYKUŁ 302

Współpraca w dziedzinie zbliżania prawodawstwa

1. Strony uważają, że ważnym aspektem wzmacniania związków między Republiką Kirgiską a Unią Europejską jest stopniowe zbliżanie obecnego i przyszłego prawodawstwa Republiki Kirgiskiej do prawodawstwa Unii Europejskiej. Republika Kirgiska będzie dążyła do stopniowego zapewniania zgodności swojego prawodawstwa z prawodawstwem Unii Europejskiej w uzgodnionych obszarach objętych niniejszą Umową.

2. Współpraca ta będzie miała na celu między innymi rozwijanie zdolności administracyjnych i instytucjonalnych Republiki Kirgiskiej w stopniu niezbędnym do wdrożenia niniejszej Umowy oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadzenia niezbędnych reform strukturalnych i zbliżenia prawodawstwa.

ARTYKUŁ 303

Pomoc techniczna

Unia Europejska podejmuje starania na rzecz udzielenia Republice Kirgiskiej pomocy technicznej na potrzeby wdrożenia środków, o których mowa w art. 302, między innymi poprzez:

- a) wymianę ekspertów;
- b) wcześniejsze przekazywanie informacji, w szczególności tych dotyczących istotnego prawodawstwa;
- c) organizację seminariów;
- d) szkolenia, w tym internetowe.

ARTYKUŁ 304

Pomoc finansowa i techniczna

1. Mając na względzie osiągnięcie celów niniejszej Umowy, Republika Kirgiska może otrzymać pomoc finansową od Unii Europejskiej w formie dotacji i pożyczek, ewentualnie w ramach partnerstwa z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi. Republika Kirgiska może również otrzymywać pomoc techniczną.
2. Pomoc finansowa może być udzielana zgodnie z odpowiednimi instrumentami finansowania Unii Europejskiej dotyczącymi działań zewnętrznych. Do finansowania przez Unię Europejską zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³²⁾.
3. Pomoc finansowa opiera się na rocznych programach działań ustanowionych przez Unię Europejską po konsultacjach z Republiką Kirgiską.
4. Unia Europejska i Republika Kirgiska mogą współfinansować programy i projekty. Strony koordynują programy i projekty dotyczące współpracy finansowej i technicznej oraz wymieniają informacje dotyczące wszystkich źródeł pomocy.
5. Przekazywanie pomocy finansowej Unii Europejskiej Republice Kirgiskiej opiera się na zasadach skuteczności pomocy określonych w Deklaracji paryskiej OECD w sprawie skuteczności pomocy, przyjętej dnia 2 marca 2005 r., nowym Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju, podpisanym przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie dnia 7 czerwca 2017 r., sprawozdaniach Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz wnioskach wyciągniętych ze zrealizowanych i trwających programów współpracy Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej.

ARTYKUŁ 305

Zasady ogólne

1. Strony wdrażają pomoc finansową zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami i współpracują w zakresie zapewniania ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej. Strony wprowadzają skuteczne środki mające na celu zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej i Republiki Kirgiskiej oraz ich zwalczanie.
2. Bez uszczerbku dla bezpośredniego stosowania art. 308 wszelkie dalsze umowy lub instrumenty finansowe, które zostaną zawarte przez Strony w czasie wdrażania niniejszej Umowy, zawierają szczegółowe klauzule dotyczące współpracy finansowej obejmujące kontrole na miejscu, inspekcje, kontrole i środki zwalczania nadużyć finansowych, w tym między innymi czynności prowadzone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy i Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (zwany dalej „OLAF”).

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. UE L 193 z 30.7.2018, s. 1).

ARTYKUŁ 306

Koordynacja darczyńców

W celu efektywnego wykorzystywania dostępnych zasobów Strony zobowiązują się do zapewnienia, aby wkłady ze strony Unii Europejskiej wnoszone były w ścisłej koordynacji z wkładami pochodzącymi z innych źródeł, państw trzecich i międzynarodowych instytucji finansowych. W tym celu Strony wymieniają się regularnie informacjami dotyczącymi wszystkich źródeł pomocy. Pomoc dostarczana przez Unię Europejską może być współfinansowana przez Republikę Kirgiską.

ARTYKUŁ 307

Zapobieganie nielegalnej działalności i komunikacja na ten temat

1. Gdy Republice Kirgiskiej powierza się wdrożenie środków finansowych Unii Europejskiej (zwanych dalej „środkami finansowymi UE”) lub gdy jest ona beneficjentem środków finansowych UE zarządzanych bezpośrednio przez Unię Europejską, organy Republiki Kirgiskiej podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapobiegania nieprawidłowościom, nadużyciom finansowym, korupcji i innej nielegalnej działalności ze szkodą dla środków finansowych UE oraz, w odpowiednich przypadkach, ze szkodą dla środków współfinansowania pochodzących od Republiki Kirgiskiej. W tym celu Komisja Europejska i organy Republiki Kirgiskiej przekazują sobie wzajemnie na żądanie odpowiednie informacje.
2. Władze Republiki Kirgiskiej przekazują Unii Europejskiej informacje, które znalazły się w ich posiadaniu, dotyczące podejrzenia lub stwierdzenia nadużyć, korupcji, konfliktu interesów lub innych nieprawidłowości związanych ze środkami finansowymi UE. Podobnie Unia Europejska przekazuje władzom Republiki Kirgiskiej tego rodzaju informacje związane ze środkami współfinansowania pochodzącymi od Republiki Kirgiskiej.

ARTYKUŁ 308

Współpraca z OLAF-em

1. W ramach niniejszej Umowy OLAF uprawniony jest do przeprowadzania kontroli na miejscu oraz inspekcji zgodnie w rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽³³⁾ oraz rozporządzeniami Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽³⁴⁾ i nr 2988/95 (WE, Euratom) ⁽³⁵⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakakolwiek inna nielegalna działalność naruszająca interesy finansowe Unii Europejskiej.
2. Kontrole na miejscu oraz inspekcje są przygotowywane i przeprowadzane przez OLAF w ścisłej współpracy z właściwymi organami Republiki Kirgiskiej. Właściwe organy Republiki Kirgiskiej mogą brać udział w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.
3. Jeżeli podmiot gospodarczy przeciwstawia się kontroli na miejscu lub inspekcji, właściwe organy Republiki Kirgiskiej udzielają OLAF-owi potrzebnego wsparcia, aby umożliwić mu wykonanie jego zadania polegającego na przeprowadzeniu kontroli na miejscu lub inspekcji.
4. Właściwe organy Republiki Kirgiskiej wymieniają się z OLAF-em, na wniosek, informacjami, które mogą być istotne dla ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej.
5. W odniesieniu do przekazywania i przetwarzania danych osobowych zastosowanie mają przepisy strony przekazującej dotyczące ochrony danych.
6. OLAF może uzgodnić z właściwymi organami w Republice Kirgiskiej dalszą współpracę w obszarze zwalczania nadużyć finansowych, w tym zawarcie uzgodnień administracyjnych.

⁽³³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. UE L 248 z 18.9.2013, s.1).

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. WE L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. WE L 312 z 23.12.1995, s. 1).

ARTYKUŁ 309

Dochodzenie i ściganie

Właściwe organy Republiki Kirgiskiej zapewniają dochodzenie i ściganie domniemanych i stwierdzonych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności ze szkodą dla środków finansowych UE. W stosownych przypadkach OLAF może wspierać właściwe organy Republiki Kirgiskiej w realizacji tych zadań.

TYTUŁ VII

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE, OGÓLNE I KOŃCOWE

ARTYKUŁ 310

Rada Współpracy

1. Niniejszym ustanawia się Radę Współpracy na potrzeby nadzorowania realizacji celów niniejszej Umowy oraz jej wprowadzania w życie. Rada Współpracy bada wszelkie istotne kwestie związane z niniejszą Umową, jak również wszelkie inne kwestie dwustronne lub międzynarodowe leżące we wspólnym interesie.
2. Rada Współpracy zbiera się w regularnych odstępach czasu, zazwyczaj raz w roku.
3. Rada Współpracy składa się z przedstawicieli Stron na szczeblu ministerialnym. Rada Współpracy zbiera się we wszelkich niezbędnych składach za porozumieniem Stron.
4. Rada Współpracy przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny oraz regulamin wewnętrzny Komitetu Współpracy.
5. Radzie Współpracy przewodniczy naprzemiennie przedstawiciel Unii Europejskiej i przedstawiciel Republiki Kirgiskiej.
6. Rada Współpracy jest uprawniona do podejmowania decyzji i wydawania odpowiednich zaleceń przewidzianych w niniejszej Umowie. Rada Współpracy jest również uprawniona do podejmowania decyzji i wydawania zaleceń wspólnie uzgodnionych przez Strony w zakresie objętym tytułami I, II, III, V i VI. Decyzje te są wiążące dla Stron. Rada Współpracy podejmuje decyzje i wydaje zalecenia po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron przewidzianych w ich prawodawstwie.
7. Rada Współpracy może przekazać Komitetowi Współpracy dowolne ze swoich funkcji.

ARTYKUŁ 311

Komitet Współpracy

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Współpracy w celu wspierania Rady Współpracy w wykonywaniu jej obowiązków.
2. Komitetowi Współpracy przewodniczy naprzemiennie przedstawiciel Unii i przedstawiciel Republiki Kirgiskiej.
3. Komitet Współpracy składa się z przedstawicieli Stron na szczeblu wyższych urzędników.
4. Komitet Współpracy zbiera się raz w roku lub za obopólnym porozumieniem, naprzemiennie w Brukseli i w Bishkeku, a termin i porządek dzienny są uzgadniane z wyprzedzeniem przez Strony. Dodatkowe posiedzenia mogą zostać zwołane za porozumieniem Stron oraz na wniosek którejkolwiek ze Stron.
5. Komitet Współpracy może zbierać się w określonym składzie w celu zajęcia się wszystkimi kwestiami związanymi z tytułem IV. Gdy Komitet Współpracy zajmuje się kwestiami związanymi z tytułem IV, dokonuje tego w składzie złożonym z przedstawicieli Stron odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem.
6. Komitet Współpracy jest uprawniony do podejmowania decyzji przewidzianych w niniejszej Umowie lub w kwestiach, w których uprawnienia takie zostały mu przekazane przez Radę Współpracy. Decyzje te są wiążące dla Stron. Komitet Współpracy podejmuje decyzje i wydaje zalecenia po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych

Stron przewidzianych w ich prawodawstwie. Przy wykonywaniu przekazanych mu uprawnień Komitet Współpracy podejmuje decyzje zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady Współpracy.

ARTYKUŁ 312

Podkomitety i inne organy

1. Rada Współpracy może powołać podkomitety lub inne organy na potrzeby wspierania jej w wykonywaniu obowiązków lub zajęcia się specyficznymi zadaniami lub tematami. Rada Współpracy może podjąć decyzję o zmianie zadania powierzonego podkomitetowi lub innemu organowi lub decyzję o rozwiązaniu podkomitetu lub organu.
2. Rada Współpracy uzgadnia zakres zadań podkomitetów.
3. Podkomitety i inne organy składają sprawozdania ze swoich działań Komitetowi Współpracy w regularnych odstępach czasu lub na wniosek.
4. Podkomitety lub inne organy zbierają się na wniosek jednej ze Stron lub na wniosek Komitetu Współpracy, o ile Strony nie uzgodniły inaczej.
5. Powołanie lub istnienie podkomitetów i innych organów nie stanowi przeszkody dla skierowania przez którąkolwiek ze Stron jakiegokolwiek kwestii bezpośrednio do Komitetu Współpracy.

ARTYKUŁ 313

Komisja Współpracy Parlamentarnej

1. Niniejszym powołuje się Komisję Współpracy Parlamentarnej. Jest to forum przeznaczone na potrzeby spotkań i wymiany poglądów w celu pogłębienia i umocnienia relacji między Stronami.
2. Komisja Współpracy Parlamentarnej składa się z posłów do Parlamentu Europejskiego oraz posłów do *Žogorku Kenesz* Republiki Kirgiskiej.
3. Komisja Współpracy Parlamentarnej zbiera się w określonych przez siebie odstępach czasu.
4. Komisja Współpracy Parlamentarnej przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny.
5. Komisji Współpracy Parlamentarnej przewodniczy naprzemiennie przedstawiciel Parlamentu Europejskiego i przedstawiciel *Žogorku Kenesz* Republiki Kirgiskiej, zgodnie z postanowieniami regulaminu wewnętrznego tego komitetu.
6. Komisja Współpracy Parlamentarnej jest informowana o decyzjach i zaleceniach Rady Współpracy.
7. Komisja Współpracy Parlamentarnej może kierować zalecenia do Rady Współpracy.

ARTYKUŁ 314

Udział społeczeństwa obywatelskiego

Na potrzeby informowania społeczeństwa obywatelskiego i konsultowania się z nim w sprawie wykonywania niniejszej Umowy zgodnie z postanowieniami art. 6 Strony mogą powołać specjalny organ, zgodnie z procedurą zdefiniowaną w art. 312.

ARTYKUŁ 315

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie:
 - a) do terytoriów, na których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tych traktatach; oraz
 - b) do terytorium Republiki Kirgiskiej.

Odniesienia do „terytorium” zawarte w niniejszej Umowie należy rozumieć w taki sposób, chyba że wyraźnie zaznaczono inaczej.

Odniesienia do „terytorium” zawarte w niniejszej Umowie obejmują przestrzeń powietrzną i morze terytorialne, zgodnie z przepisami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, sporządzonej w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r.

2. Jeżeli chodzi o postanowienia niniejszej Umowy dotyczące współpracy celnej, niniejsza Umowa ma również zastosowanie w odniesieniu do Unii Europejskiej do terytoriów obszaru celnego Unii określonych w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁶⁾, których nie obejmuje ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 316

Wypełnianie zobowiązań

1. Strony wprowadzają wszelkie ogólne lub szczególne środki wymagane w celu wypełnienia ich zobowiązań w ramach niniejszej Umowy.
2. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek z obowiązków określonych w tytule IV, stosuje się szczególne mechanizmy przewidziane w tym tytule.
3. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek z obowiązków opisanych w art. 2 i art. 11 jako istotne elementy niniejszej Umowy, może zastosować właściwe środki. Na potrzeby niniejszego ustępu „właściwe środki” mogą obejmować zawieszenie obowiązywania niniejszej Umowy w całości lub w części.
4. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek ze swoich obowiązków wynikających z niniejszej Umowy oprócz tych objętych zakresem ust. 2 i ust. 3 niniejszego artykułu, powiadamia o tym drugą Stronę. Strony przeprowadzają konsultacje pod auspicjami Rady Współpracy w celu znalezienia rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie Strony. W przypadku gdy Rada Współpracy nie jest w stanie znaleźć rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie Strony, Strona zawiadamiająca może wprowadzić właściwe środki. Na potrzeby niniejszego ustępu „właściwe środki” mogą obejmować zawieszenie tylko tytułu I, II, III, V, VI lub niniejszego tytułu.
5. Właściwe środki, o których mowa w ust. 3 i 4, są wprowadzane z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego i są proporcjonalne do niespełnienia obowiązków wynikających z niniejszej Umowy. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w najmniejszym stopniu zakłócają stosowanie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 317

Wyjątki ze względów bezpieczeństwa

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako:

- a) wymagające od Strony dostarczenia lub udostępnienia jakichkolwiek informacji, których ujawnienie uważa ona za sprzeczne z jej podstawowymi interesami bezpieczeństwa; ani
- b) uniemożliwiające Stronie podejmowanie jakichkolwiek działań uznanych przez nią za niezbędne do ochrony jej podstawowych interesów bezpieczeństwa:
 - (i) związanych z produkcją broni, amunicji i materiałów wojennych lub handlem nimi, oraz związanych z tego rodzaju handlem i transakcjami obejmującymi inne towary i materiały, usługi i technologie, a także związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną bezpośrednio lub pośrednio w celu zaopatrywania obiektu wojskowego;
 - (ii) odnoszących się do materiałów rozszczepialnych i materiałów do syntezy jądrowej lub materiałów służących do ich uzyskania; lub
 - (iii) podjętego w czasie wojny lub w obliczu innego zagrożenia w stosunkach międzynarodowych; ani
- c) uniemożliwiające Stronie podjęcie jakiegokolwiek działania w celu wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych wynikających z Karty Narodów Zjednoczonych na potrzeby utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1).

ARTYKUŁ 318

Wejście w życie i tymczasowe stosowanie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony wymienią powiadomienia o zakończeniu swoich odpowiednich procedur wewnętrznych w tym celu.
2. Niezależnie od postanowień ust. 1 Strony mogą tymczasowo stosować niniejszą Umowę, w całości lub w części, zgodnie z ich odpowiednimi procedurami wewnętrznymi. Tymczasowe stosowanie rozpoczyna się pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Unia Europejska i Republika Kirgiska powiadomiły się wzajemnie o:
 - a) w przypadku Unii Europejskiej: zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych, wskazując części niniejszej Umowy, które stosuje się tymczasowo; oraz
 - b) w przypadku Republiki Kirgiskiej: zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych, potwierdzając zgodę w odniesieniu do części niniejszej Umowy, które stosuje się tymczasowo.
3. Każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę na piśmie o swoim zamiarze wypowiedzenia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy. Wypowiedzenie staje się skuteczne z pierwszym dniem drugiego miesiąca następującego po takim powiadomieniu.
4. Na potrzeby tymczasowego stosowania niniejszej Umowy termin „wejście w życie niniejszej Umowy” oznacza datę rozpoczęcia jej tymczasowego stosowania. Rada Współpracy i inne organy powołane na podstawie niniejszej Umowy mogą wykonywać swoje funkcje podczas tymczasowego stosowania niniejszej Umowy w zakresie, w jakim funkcje te są niezbędne do zapewnienia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy. Wszelkie decyzje podjęte w ramach wykonywania ich funkcji tracą moc w przypadku wypowiedzenia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy na podstawie ust. 3.
5. W przypadku gdy, zgodnie z ust. 2, Strony stosują postanowienie niniejszej Umowy przed jej wejściem w życie, wszelkie zawarte w tym postanowieniu odniesienia do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy rozumie się jako dzień, od którego Strony zgodnie postanawiają tymczasowo stosować to postanowienie zgodnie z ust. 2.
6. Powiadomienia dokonane zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu wysyła się w przypadku Unii Europejskiej i jej państw członkowskich do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej, a w przypadku Republiki Kirgiskiej – do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

ARTYKUŁ 319

Inne umowy

1. Niniejszym uchyla się Umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, którą podpisano w Brukseli w dniu 9 lutego 1995 r. i która weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r., i zastępuje się ją niniejszą Umową.
2. Odesłania do umowy, o której mowa w ust. 1, we wszystkich innych umowach między Stronami traktuje się jako odesłania do niniejszej Umowy.
3. Strony mogą uzupełnić niniejszą Umowę poprzez zawarcie szczegółowych umów w którymkolwiek z obszarów współpracy objętych zakresem niniejszej Umowy. Takie umowy szczegółowe stanowią integralną część ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową oraz podlegają wspólnym ramom instytucjonalnym ustanowionym na mocy niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 320

Załączniki, protokoły i przypisy

Załączniki, protokoły i przypisy do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

ARTYKUŁ 321

Przystąpienie nowych państw członkowskich Unii Europejskiej

1. Unia Europejska poinformuje Republikę Kirgiską o każdym wniosku w sprawie przystąpienia państwa trzeciego do Unii Europejskiej.
2. Unia Europejska powiadamia Republikę Kirgiską o wejściu w życie jakiegokolwiek traktatu dotyczącego przystąpienia państwa trzeciego do Unii Europejskiej (zwanego dalej „traktatem o przystąpieniu”).
3. Nowe państwo członkowskie Unii Europejskiej przystępuje do niniejszej Umowy zgodnie z warunkami określonymi przez Radę Współpracy. O ile ust. 4 nie stanowi inaczej, przystąpienie do niniejszej Umowy staje się skuteczne z dniem przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej, a niniejszą Umowę zmienia się na podstawie decyzji Rady Współpracy określającej warunki przystąpienia.
4. Tytuł IV stosuje się między nowym państwem członkowskim Unii Europejskiej a Republiką Kirgiską od dnia przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej.
5. W celu ułatwienia wykonywania ust. 4 niniejszego artykułu od dnia podpisania traktatu o przystąpieniu Komitet Współpracy działający w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu bada wpływ przystąpienia na niniejszą Umowę. Komitet Współpracy podejmuje decyzje dotyczące niezbędnych zmian technicznych w załącznikach 8-A, 8-C i 9 do niniejszej Umowy oraz dotyczące innych niezbędnych dostosowań lub środków przejściowych. Wszelkie decyzje Komitetu Współpracy stają się skuteczne z dniem przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 322

Prawa prywatne

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako przyznające osobom prawa lub nakładające na nie obowiązki inne niż prawa i obowiązki powstałe między Stronami na mocy prawa międzynarodowego publicznego, ani jako dopuszczające bezpośrednie powoływanie się na niniejszą Umowę w wewnętrznych systemach prawnych Stron.

ARTYKUŁ 323

Publiczny dostęp do dokumentów urzędowych

Niniejsza Umowa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania odpowiednich przepisów Stron dotyczących publicznego dostępu do dokumentów.

ARTYKUŁ 324

Okres obowiązywania

Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

ARTYKUŁ 325

Definicja Stron

Na potrzeby niniejszej Umowy, termin „Strony” oznacza Unię Europejską lub jej państwa członkowskie albo Unię Europejską i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi zakresami kompetencji, z jednej strony, oraz Republikę Kirgiską, z drugiej strony.

ARTYKUŁ 326

Wypowiedzenie

Każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę o zamiarze wypowiedzenia niniejszej Umowy w drodze powiadomienia na piśmie dostarczonego kanałami dyplomatycznymi. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia.

ARTYKUŁ 327

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim, włoskim, kirgiskim i rosyjskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Съставено в Брюксел на двадесет и пети юни две хиляди двадесет и четвърта година.

Hecho en Bruselas, el veinticinco de junio de dos mil veinticuatro.

V Bruselu dne dvacátého pátého června dva tisíce dvacet čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den femogtyvende juni to tusind og fireogtyve.

Geschehen zu Brüssel am fünfundzwanzigsten Juni zweitausendvierundzwanzig.

Kahe tuhande kahekümne neljanda aasta juunikuu kahekümne viiendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι πέντε Ιουνίου δύο χιλιάδες είκοσι τέσσερα.

Done at Brussels on the twenty-fifth day of June in the year two thousand and twenty four.

Fait à Bruxelles, le vingt-cinq juin deux mille vingt-quatre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an cúigiú lá is fiche de Mheitheamh sa bhliain dhá mhíle fiche a ceathair.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset petog lipnja godine dvije tisuće dvadeset četvrte.

Fatto a Bruxelles, addì venticinque giugno duemilaventiquattro.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit ceturtā gada divdesmit piektajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt ketvirtą metų birželio dvidešimt penktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-huszonegyedik év június havának huszonötödik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-hamsa u ghoxrin jum ta' Gunju fis-sena elfejn u erbgħa u ghoxrin.

Gedaan te Brussel, vijfentwintig juni tweeduizend vierentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego piątego czerwca roku dwa tysiące dwudziestego czwartego.

Feito em Bruxelas, em vinte e cinco de junho de dois mil e vinte e quatro.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci și cinci iunie două mii douăzeci și patru.

V Bruseli dvadsiateho piateho júna dvetisícadväsaťštyri.

V Bruslju, petindvajsetega junija dva tisoč štiriindvajset.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäneljä.

Som skedde i Bryssel den tjugofemte juni år tjugohundratjugofyra.

Брюссель шаарында эки миң жыйырма төртүнчү жылдын жыйырма бешинчи июнунда кол коюлду.

Совершено в городе Брюссель двадцать пятого июня две тысячи двадцать четвертого года.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

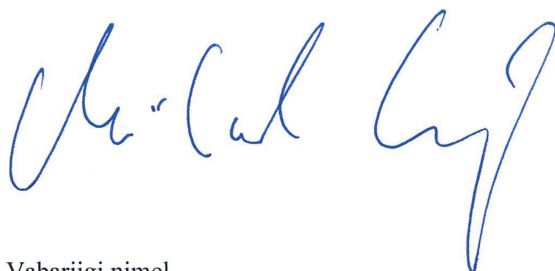
Za Českou republiku

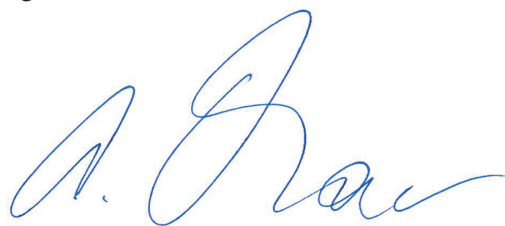
For Kongeriget Danmark

A handwritten signature in blue ink, reading "Carsten Seisemann". The signature is written in a cursive style with a large, looped 'S'.

Für die Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in blue ink, reading "Michael Gief". The signature is written in a cursive style with a large, looped 'G'.

Eesti Vabariigi nimel

A handwritten signature in blue ink, reading "A. Rau". The signature is written in a cursive style with a large, looped 'R'.

Thar ceann na hÉireann
For Ireland

A handwritten signature in blue ink, reading "A. Donoghue". The signature is written in a cursive style with a large, looped 'D'.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

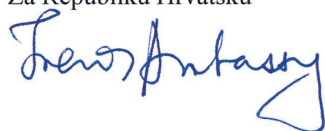

a.r.

Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

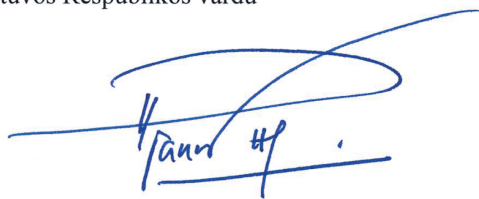
Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

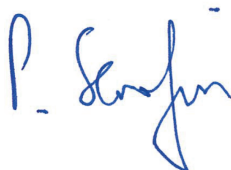
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

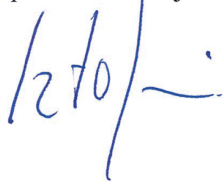
Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

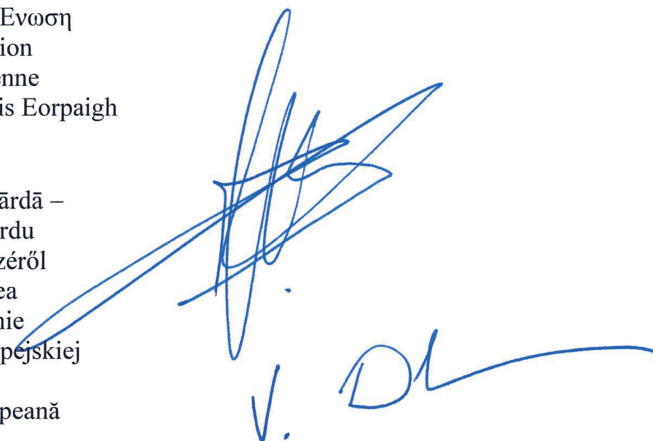
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Кыргыз Республикасы үчүн
За Кыргызскую Республику

ZAŁĄCZNIK 2

CŁA WYWOZOWE, PODATKI LUB INNE OPŁATY

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
1206 00 100 0	– do siewu	10 %, jednak nie mniej niż 15 € / 1 000 kg
1206 00 910 0	– – wyłuskane; w łusce w paski szaro-białe	10 %, jednak nie mniej niż 15 € / 1 000 kg
1206 00 990 0	– – pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 15 € / 1 000 kg
2505 10 000 0	piaski krzemionkowe i piaski kwarcowe	50 %, jednak nie mniej niż 100 € / 1 000 kg
2505 90 000 0	pozostałe	50 %, jednak nie mniej niż 100 € / 1 000 kg
2506 10 000 0	– – kwarc	50 %, jednak nie mniej niż 100 € / 1 000 kg
2514 00 000 0	Łupek, nawet wstępnie obrobiony lub tylko pocięty przez piłowanie lub inaczej na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (włączając kwadratowy)	50 %, jednak nie mniej niż 100 € / 1 000 kg
2515 11 000 0	– – surowy lub wstępnie obrobiony	100 %, jednak nie mniej niż 50 € / 1 000 kg
2515 12 000 0	– – tylko pocięty przez piłowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (włączając kwadratowy)	100 %, jednak nie mniej niż 50 € / 1 000 kg
2515 20 000 0	– ekausyna i pozostałe wapienne kamienie pomnikowe lub budowlane; alabaster	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
2516 11 000 0	– granit: - - surowy lub wstępnie obrobiony	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
2516 12 000 0	– granit: - - tylko pocięty przez piłowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (włączając kwadratowy)	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
2516 90 000 0	– pozostałe kamienie pomnikowe lub budowlane	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
2518 10 000 0	– dolomit niekalcynowany ani niespiekany	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
2521 00 000 0	Topnik wapieniowy; wapień i pozostały kamień wapienny, w rodzaju stosowanych do produkcji wapna lub cementu	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
2601 11 000 0	– – nieaglomerowane	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
2601 12 000 0	– – aglomerowane	30 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
2603 00 000 0	Rudy i koncentraty miedzi	30 %, jednak nie mniej niż 100 € / 1 000 kg
2604 00 000 0	Rudy i koncentraty niklu	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2605 00 000 0	Rudy i koncentraty kobaltu	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2606 00 000 0	Rudy i koncentraty glinu	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2607 00 000 1	– zawierające nie mniej niż 45 % masy ołowiu	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2607 00 000 9	– pozostałe	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2608 00 000 0	Rudy i koncentraty cynku	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2609 00 000 0	Rudy i koncentraty cyny	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2610 00 000 0	Rudy i koncentraty chromu	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2611 00 000 0	Rudy i koncentraty wolframu	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2613 10 000 0	– prażone	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2613 90 000 0	– pozostałe	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2616 90 000 0	– pozostałe	30 %, jednak nie mniej niż 100 € / 1 000 kg
2617 10 000 0	Rudy i koncentraty antymonu	25 %, jednak nie mniej niż 60 € / 1 000 kg
2617 90 000 0	– pozostałe	50 %, jednak nie mniej niż 100 € / 1 000 kg
2709 00 100 9	– – pozostałe	5 %
2709 00 900 1	– – gęstość surowej ropy naftowej w temperaturze 20 °C jest większa niż 887,6 kg/m ³ , ale nie większa niż 994 kg/m ³ , o zawartości siarki nie mniejszej niż 0,015 % masy, ale nie większej niż 3,47 % masy	zob. wzór w przypisie (*****)
2709 00 900 2	– – gęstość surowej ropy naftowej w temperaturze 20 °C jest nie mniejsza niż 694,7 kg/m ³ , ale nie większa niż 980 kg/m ³ , o zawartości siarki nie mniejszej niż 0,04 % masy, ale nie większej niż 5 % masy	zob. wzór w przypisie (*****)
2709 00 900 3	– – gęstość surowej ropy naftowej w temperaturze 20 °C jest nie mniejsza niż 694,7 kg/m ³ , ale nie większa niż 887,6 kg/m ³ , o zawartości siarki nie mniejszej niż 0,04 % masy, ale nie większej niż 1,5 % masy	zob. wzór w przypisie (*****)

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
2709 00 900 4	--- gęstość surowej ropy naftowej w temperaturze 20 °C jest nie mniejsza niż 750 kg/m ³ , ale nie większa niż 900 kg/m ³ , o zawartości siarki nie mniejszej niż 4 % masy	zob. wzór w przypisie (****)
2709 00 900 9	--- pozostałe	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 411 0	----- o liczbie oktanowej (RON) mniejszej niż 80	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 412 0	----- o liczbie oktanowej (RON) 80 lub większej, ale mniejszej niż 92	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 413 0	----- o liczbie oktanowej (RON) 92 lub większej	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 419 0	----- pozostałe	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 450 0	----- o liczbie oktanowej (RON) 95 lub większej, ale mniejszej niż 98	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 490 0	----- o liczbie oktanowej (RON) 98 lub większej	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 510 0	----- o liczbie oktanowej (RON) mniejszej niż 98	zob. wzór w przypisie (****)
2710 12 590 0	----- o liczbie oktanowej (RON) 98 lub większej	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 421 0	----- letnie	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 422 0	----- zimowe	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 460 0	----- o zawartości siarki przekraczającej 0,05 % masy, ale nieprzekraczającej 0,2 % masy	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 510 9	----- pozostałe	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 550 9	----- pozostałe	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 620 9	----- pozostałe	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 710 0	----- do przeprowadzania procesu specyficznego	zob. wzór w przypisie (****)
2710 19 980 0	----- pozostałe oleje smarowe oraz pozostałe oleje	zob. wzór w przypisie (****)

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
2710 99 000 0	-- pozostałe	zob. wzór w przypisie (****)
4101 20 100 0	-- świeże skóry i skórki	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 20 300 0	-- mokrosolone skóry i skórki	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 20 500 0	-- suszone lub suchosolone	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 20 800 0	-- pozostałe	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 50 100 0	-- świeże	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 50 300 0	-- mokrosolone	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 50 500 0	-- suszone lub suchosolone	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 50 900 0	-- pozostałe	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4101 90 000 0	- pozostałe, włącznie z kruponami, półkruponami i bokami	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4102 10 100 0	-- jagnięce	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4102 10 900 0	-- pozostałe	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4102 21 000 0	-- piklowane	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4102 29 000 0	-- pozostałe	20 %, jednak nie mniej niż 200 € / 1 000 kg
4104 11 100 0	--- skóry i skórki, całe, bydlęce (włączając bawole), o powierzchni lica jednej sztuki nieprzekraczającej 2,6 m ² (28 stóp kwadratowych)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 11 510 0	----- skóry i skórki, całe, o powierzchni lica jednej sztuki przekraczającej 2,6 m ² (28 stóp kwadratowych)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 11 590 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 11 900 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 19 100 0	--- skóry i skórki, całe, bydlęce (włączając bawole), o powierzchni lica jednej sztuki nieprzekraczającej 2,6 m ² (28 stóp kwadratowych)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 19 510 0	----- skóry i skórki, całe, o powierzchni lica jednej sztuki przekraczającej 2,6 m ² (28 stóp kwadratowych)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
4104 19 590 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 19 900 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 41 190 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 41 510 0	----- skóry i skórki, całe, o powierzchni lica jednej sztuki przekraczającej 2,6 m ² (28 stóp kwadratowych)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 41 590 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 41 900 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 49 190 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 49 510 0	----- skóry i skórki, całe, o powierzchni lica jednej sztuki przekraczającej 2,6 m ² (28 stóp kwadratowych)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 49 590 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4104 49 900 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4105 10 000 0	- w stanie mokrym (włączając w stanie „wet-blue”)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4105 30 900 0	-- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4106 21 000 0	- w stanie mokrym (włączając w stanie „wet-blue”)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4106 22 900 0	--- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4106 40 900 0	-- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 11 110 0	----- skóra cielęca chromowa	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 11 190 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 11 900 0	--- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 12 110 0	----- skóra cielęca chromowa	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 12 190 0	----- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 12 910 0	----- skóra wyprawiona bydłęca (włączając bawolą)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
4107 12 990 0	---- skóra wyprawiona zwierząt jednokopytnych	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 19 100 0	--- skóra wyprawiona bydlęca (włączając bawole), o powierzchni lica jednej sztuki nieprzekraczającej 2,6 m ² (28 stóp kwadratowych)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 19 900 0	--- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 91 100 0	--- podeszwowa	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 91 900 0	--- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 92 100 0	--- skóra wyprawiona bydlęca (włączając bawolą)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 92 900 0	--- skóra wyprawiona zwierząt jednokopytnych	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 99 100 0	--- skóra wyprawiona bydlęca (włączając bawolą)	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4107 99 900 0	--- skóra wyprawiona zwierząt jednokopytnych	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4112 00 000 0	Skóra wyprawiona dalej przetworzona po garbowaniu lub kondycjonowaniu, włączając skórę wyprawioną na pergamin, owcza lub jagnięca, bez wełny, nawet dwójona, inna niż skóra wyprawiona objęta pozycją 41.14	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4113 10 000 0	- z kóz lub kozłat	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4113 90 000 0	- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4114 10 100 0	-- skóra zamszowa z owiec lub jagniąt	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4114 10 900 0	-- skóra zamszowa z pozostałych zwierząt	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4114 20 000 0	- skóra lakierowana i skóra lakierowana laminowana; skóra metalizowana	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4115 10 000 0	- skóra wtórna na bazie skóry wyprawionej lub na bazie włókien ze skóry wyprawionej, w płytach, arkuszach lub pasach, nawet w zwojach	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
4115 20 000 0	- skrawki i pozostałe odpady skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, nienadające się do produkcji artykułów skórzanych; pył, proszek i mączka ze skóry wyprawionej	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
4707 10 000 0	– papier lub tektura, siarczanowe lub faliste, niebielone	10 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
4707 20 000 0	– pozostały papier lub tektura, wykonane głównie z białej chemicznie masy celulozowej, niebarwionej w masie	10 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
4707 30 100 0	– – stare i niesprzedane gazety i czasopisma, książki telefoniczne, broszury i drukowane materiały reklamowe	10 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
4707 30 900 0	– – pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
4707 90 100 0	– – pozostałe, włącznie z niesortowanymi odpadami	10 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
4707 90 900 0	– – pozostałe, włącznie z sortowanymi odpadami	10 %, jednak nie mniej niż 70 € / 1 000 kg
5101 11 000 0	– – wełna strzyżona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5101 19 000 0	– – pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5101 21 000 0	– – wełna strzyżona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5101 29 000 0	– – pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5101 30 000 0	– karbonizowana	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5102 20 000 0	– gruba sierść zwierzęca	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5103 10 100 0	– – niekarbonizowane	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5103 10 900 0	– – karbonizowane	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5103 20 000 0	– pozostałe odpady wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5103 30 000 0	– odpady grubej sierści zwierzęcej	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5104 00 000 0	Szarpanka rozwłókniona z wełny lub z cienkiej lub z grubej sierści zwierzęcej	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5105 10 000 0	– wełna zgrzebna	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5105 21 000 0	– – wełna czesana we fragmentach	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5105 29 000 0	– – pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
5105 39 000 0	-- pozostałe	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5105 40 000 0	- gruba sierść zwierzęca, zgrzebna lub czesana	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5106 10 100 0	-- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5106 10 900 0	-- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5106 20 100 0	-- zawierająca 85 % masy lub więcej wełny i cienkiej sierści zwierzęcej	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5106 20 910 0	--- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5106 20 990 0	--- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 10 100 0	-- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 10 900 0	-- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 20 100 0	--- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 20 300 0	--- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 20 510 0	---- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 20 590 0	---- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 20 910 0	---- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5107 20 990 0	---- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5108 10 100 0	-- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5108 10 900 0	-- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5108 20 100 0	-- niebielona	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
5108 20 900 0	-- pozostała	10 %, jednak nie mniej niż 90 € / 1 000 kg
7106 91 000 9	--- pozostała	25 %
7106 92 000 0	-- w stanie półproduktu	25 %
7108 12 000 9	--- pozostała	25 %

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
7108 13 800 0	--- pozostała	15 %
7108 20 000 9	-- pozostała	15 %
7118 90 000 0	- pozostałe	25 %
7204 10 000 0	- odpady i złom żeliwny	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 21 100 0	--- zawierające 8 % masy lub więcej niklu	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 21 900 0	--- pozostałe	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 29 000 0	-- pozostałe	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 30 000 0	- odpady i złom z ocynowanego żeliwa lub stali	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 41 100 0	--- wióry z toczenia, wiórkowania, dłutowania, frezowania, piłowania i pilnikowania	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 41 910 0	---- w wiązkach	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 41 990 0	---- pozostałe	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 49 100 0	--- w kawałkach (rozdrobnione)	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 49 300 0	---- w wiązkach	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 49 900 0	---- pozostałe	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7204 50 000 0	- wlewki do przetopu	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7404 00 100 0	- miedzi rafinowanej	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7404 00 910 0	-- stopów miedzi z cynkiem (mosiądz)	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7404 00 990 0	-- pozostałe	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7503 00 100 0	- niklu niestopowego	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7503 00 900 0	- stopów niklu	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg

Kod HS	Opis	Stawka należności celnej
7602 00 110 0	-- wióry, skrawki, ścinki, opilki, po różnych rodzajach obróbki mechanicznej, cięciu i piłowaniu; odpady blachy i folii barwionej, powleczonej lub spajanej, o grubości (z wyłączeniem dowolnego podłoża) nieprzekraczającej 0,2 mm	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7602 00 190 0	-- pozostałe (włączając braki produkcyjne)	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7602 00 900 0	- złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7802 00 000 0	Odpady i złom ołowiu	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
7902 00 000 0	Odpady i złom cynku	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8101 97 000 0	-- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8102 97 000 0	-- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8103 30 000 0	- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8104 20 000 0	- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8105 30 000 0	- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8106 00 100 0	- Bizmut nieobrobiony plastycznie; odpady i złom; proszki	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8107 30 000 0	- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8108 30 000 0	- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg
8109 30 000 0	- odpady i złom	15 %, jednak nie mniej niż 150 \$ / 1 000 kg

(*****) Wzór do obliczenia należności celnych wywozowych za surową ropę naftową
jeżeli ceny ropy naftowej na rynkach światowych (W.p.) wynoszą: Stawka celna
≤ 109,5 \$/t 0
> 109,5 ale ≤ 146 \$/t ≤ 0,35 (W.p. - 109,5) \$/t
> 146 ale ≤ 182,5 \$/t ≤ 12,78 \$/t + 0,45 (W.p. - 146) \$/t
> 182,5 \$/t ≤ 29,2 \$/t + 0,65 (W.p. - 182,5) \$/t

ZAŁĄCZNIK 8-A

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE – PRAWODAWSTWO STRON I ELEMENTY WYMAGANE DO REJESTRACJI I KONTROLI

SEKCJA A

PRAWODAWSTWO STRON

Ustawodawstwo Republiki Kirgiskiej

- kodeks cywilny Republiki Kirgiskiej (część II, sekcja V, wraz z aktami wykonawczymi ⁽¹⁾);
- ustawa Republiki Kirgiskiej o znakach towarowych, znakach usługowych i nazwach pochodzenia towarów, wraz z aktami wykonawczymi ⁽²⁾.

Prawodawstwo Unii Europejskiej:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, wraz z aktami wykonawczymi ⁽³⁾;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽⁴⁾, w szczególności art. 92–111 dotyczące nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, wraz z aktami wykonawczymi;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 ⁽⁵⁾, wraz z aktami wykonawczymi;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 ⁽⁶⁾;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 ⁽⁷⁾, wraz z aktami wykonawczymi;

SEKCJA B

ELEMENTY WYMAGANE DO REJESTRACJI I KONTROLI OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH

- rejestr zawierający oznaczenia geograficzne chronione na danym terytorium;
- postępowanie administracyjne pozwalające zweryfikować, czy oznaczenia geograficzne identyfikują towar jako pochodzący z terytorium jednej ze Stron lub regionu lub miejsca na tym terytorium, jeżeli pewna jakość, renoma lub inna cecha towaru może być zasadniczo przypisana jego pochodzeniu geograficznemu;
- wymóg, by zarejestrowana nazwa odpowiadała danemu produktowi lub danym produktom, dla których sporządzono specyfikacje, które to specyfikacje mogą być zmieniane wyłącznie w trybie właściwego postępowania administracyjnego;
- przepisy w zakresie kontroli mające zastosowanie do produkcji;
- egzekwowanie ochrony zarejestrowanych nazw poprzez odpowiednie działania administracyjne organów publicznych;

⁽¹⁾ „Erkin Too” 27.02.1998, N 18-25; „Vedomosti Jogorku Kenesha Kyrgyzskoi Respubliki”, 1998, N6, s. 226.

⁽²⁾ „Vedomosti Jogorku Kenesha Kyrgyzskoi Respubliki”, 1998, N 3, s. 68; „Erkin Too” 28.01.1998, N 8-9; „Normativnye akty Kyrgyzskoi Respubliki”, 1998, N 2; „Normativnye akty Kyrgyzskoi Respubliki”, 02.2008, N 7.

⁽³⁾ Dz.U. UE L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. UE L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽⁵⁾ Dz.U. UE L 39 z 13.2.2008, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. UE L 130 z 17.5.2019, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. UE L 84 z 20.3.2014, s. 14.

- przepisy prawne stanowiące, że zarejestrowana nazwa może być wykorzystywana przez każdą osobę fizyczną lub prawną wprowadzającą do obrotu produkty zgodne z odpowiadającymi im specyfikacjami;
- przepisy dotyczące rejestracji – które mogą obejmować odmowę rejestracji – terminów homonimicznych lub częściowo homonimicznych z zarejestrowanymi terminami, terminów będących w powszechnym użyciu w języku codziennym jako rzeczowniki pospolite stanowiące nazwy towarów, jak również terminów obejmujących lub zawierających nazwy odmian roślin i ras zwierząt; przepisy te muszą uwzględniać uzasadnione interesy wszystkich zainteresowanych stron;
- zasady dotyczące stosunku między oznaczeniami geograficznymi a znakami towarowymi, przewidujące ograniczone odstępstwo od praw przyznanych na mocy prawa znaków towarowych, zgodnie z którym istnienie wcześniejszego znaku towarowego nie stanowi przeszkody dla rejestracji i używania danej nazwy jako zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, z wyjątkiem przypadków, gdy ze względu na powszechną znajomość danego znaku towarowego oraz ze względu na okres, przez jaki był on używany, konsumenci mogliby zostać wprowadzeni w błąd w wyniku rejestracji i używania tego oznaczenia geograficznego w odniesieniu do produktów nieobjętych tym znakiem towarowym;
- prawo każdego producenta mającego siedzibę w danym regionie geograficznym i podlegającego systemowi kontroli do produkowania produktu oznakowanego chronioną nazwą, o ile producent ten spełnia wymogi specyfikacji produktu;
- procedura sprzeciwu, która umożliwia uwzględnienie uzasadnionych interesów poprzednich użytkowników danej nazwy, bez względu na to, czy nazwa ta jest chroniona jako forma własności intelektualnej, czy nie.

ZAŁĄCZNIK 8-B

KRYTERIA POSTĘPOWANIA SPRZECIWOWEGO

1. Postępowanie sprzeciwowe obejmuje następujące elementy:
 - a) wykaz nazw wraz z ich odpowiednią transkrypcją na alfabet łaciński lub kirgiski;
 - b) typ produktu;
 - c) zaproszenie:
 - (i) w przypadku Unii Europejskiej – dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych z wyjątkiem tych, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w Republice Kirgiskiej; lub
 - (ii) a w przypadku Republiki Kirgiskiej – dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych z wyjątkiem tych, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej,które mają w tym uzasadniony interes, do zgłoszenia sprzeciwu wobec ochrony oznaczenia geograficznego przez złożenie należycie uzasadnionego oświadczenia.
2. Oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w pkt 3, dociera do Komisji Europejskiej lub Republiki Kirgiskiej w terminie dwóch miesięcy od daty publikacji ogłoszenia informacyjnego.
3. Oświadczenie o sprzeciwie jest dopuszczalne wyłącznie, jeżeli wpłynęło w terminie określonym w pkt 2 oraz:
 - a) jeżeli wykazano w nim, że ochrona proponowanej nazwy:
 - (i) byłaby sprzeczna z nazwą odmiany roślin, w tym odmiany winorośli, lub nazwą rasy zwierząt, i mogłaby z tego powodu wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu;
 - (ii) byłaby nazwą homonimiczną, która wprowadza konsumenta w błąd, sugerując, że produkty pochodzą z innego terytorium;
 - (iii) biorąc pod uwagę renomę i powszechną znajomość danego znaku towarowego oraz okres, przez jaki jest on używany, mogłaby wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu; lub
 - (iv) zagrażałaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego bądź istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających publikację informacji o sprzeciwie; lub
 - b) jeżeli podano w nim szczegóły wskazujące, że nazwa, w odniesieniu do której rozważa się ochronę i rejestrację, jest nazwą rodzajową.
4. Kryteria wymienione w pkt 3 są oceniane przez właściwe organy i w odniesieniu do odpowiednich terytoriów danej Strony, co w przypadku praw własności intelektualnej dotyczy wyłącznie terytorium lub terytoriów, na których takie prawa są chronione.

ZAŁĄCZNIK 8-C

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE PRODUKTÓW, KTÓRE MAJĄ BYĆ CHRONIONE

SEKCJA A

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE PRODUKTÓW UNII EUROPEJSKIEJ, KTÓRE MAJĄ BYĆ CHRONIONE W REPUBLICIE KIRGISKIEJ

1. Wykaz produktów rolnych i środków spożywczych innych niż wina, napoje spirytusowe i wina aromatyzowane

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
AT	Steirisches Kürbiskernöl	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)		Штайришес Кюрбискернөл
AT	Tiroler Speck	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Тиролер Шпек
AT	Vorarlberger Bergkäse	Ser		Форарльбергер Бергезе
BE	Jambon d'Ardenne	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Жамбоң Д'Арден
BG	Българско розово масло	Olejki eteryczne	Bulgarsko rozovo maslo	Булгарско розово масло
CZ	Budějovické pivo	Piwa		Будейовицке пиво
CZ	Budějovický měšťanský var	Piwa		Будейовицки мештански вар
CZ	České pivo	Piwa		Ческе пиво
CZ	Českobudějovické pivo	Piwa		Ческобудейовицке пиво
CZ	Žatecký chmel	Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)		Жатецки хмел
DE	Bayerisches Bier	Piwa		Байеришес Бир
DE	Münchener Bier	Piwa		Мюнхенер Бир
DE	Nürnberger Bratwürste / Nürnberger Rostbratwürste	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Нюрнбергер Братвюрсте / Нюрнбергер Ростбратвюрсте
DK	Danablu	Ser		Данаблю

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
EL	Ακτινίδιο Περίας	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	Aktinidio Pierias	Актинидио Пиериас
EL	Ελιά Καλαμάτας	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	Elia Kalamatas	Элиа Каламатас
EL	Καλαμάτα	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	Kalamata	Каламата
EL	Κεφαλογραβιέρα	Ser	Kefalograviera	Кефалогравиера
EL	Κολυμβάρι Χανίων Κρήτης	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	Kolymvari Chanion Kritis	Колимвари Ханьон Критис
EL	Κρόκος Κοζάνης	Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)	Krokos Kozanis	Крокос Козанис
EL	Μαστίχα Χίου	Naturalne gumy i żywice	Masticha Chiou	Мастиха Хиу
EL	Πράσινες Ελιές Χαλκιδικής	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	Prasines Elies Chalkidikis	Прасинес Элиес Халькидикис
EL	Σητεία Λασιθίου Κρήτης	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	Sitia Lasithiou Kritis	Сития Ласитхиу Критис
EL	Φέτα	Ser	Feta	Фета
ES	Azafrán de la Mancha	Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)		Азафран де ла Манча
ES	Baena	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)		Баэна
ES	Cítricos Valencianos / Cítrics Valencians	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone		Ситрикос Валенсианос/Ситрикс Валенсианс
ES	Jabugo (ex Jamón de Huelva)	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Хабуго (экс Хамон де Уельва)
ES	Jamón de Teruel	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Хамон де Теруэль
ES	Jijona	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie		Хихона

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
ES	Priego de Córdoba	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)		Приего де Кордоба
ES	Queso Manchego	Ser		Кесо Манчего
ES	Sierra de Segura	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)		Сьерра де Сегура
ES	Sierra Mágina	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)		Сьерра Махина
ES	Turrón de Alicante	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie		Туррон де Аликанте
FR	Beurre Charentes-Poitou	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)		Бөр Шарант-Пуату
FR	Brie de Meaux	Ser		Бри де Мо
FR	Camembert de Normandie	Ser		Камамбер де Норманди
FR	Canard à foie gras du Sud-Ouest (Chalosse, Gascogne, Gers, Landes, Périgord, Quercy)	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Канар а фуа гра дю Сюд-Уэст (Шалос, Гасконь, Жер, Ланд, Перигор, Куэрси)
FR	Charolais de Bourgogne	Mięso świeże (i podroby)		Шароле де Бургонь
FR	Comté	Ser		Конте
FR	Crème d'Isigny	Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne przetwory mleczne z wyjątkiem masła itp.)		Крем д'Исиньи
FR	Emmental de Savoie	Ser		Эмменталь де Савуа
FR	Gruyère	Ser		Груйер
FR	Huile essentielle de lavande de Haute-Provence	Olejki eteryczne		Үл эссенсель де лаванд де От-Прованс
FR	Jambon de Bayonne	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Жамбо де Байонн

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
FR	Pruneaux d'Agen; Pruneaux d'Agen mi-cuits	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone		Прюно д'Ажен; Прюно д'Ажен ми-кюи
FR	Reblochon / Reblochon de Savoie	Ser		Реблошон/Реблошон де Савуа
FR	Roquefort	Ser		Рокфор
HU	Szegedi szalámi / Szegedi téliszalámi	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Сегеди салами / Сегеди телисалами
IT	Aceto Balsamico di Modena	Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)		Ачето Бальсамико ди Модена
IT	Aceto balsamico tradizionale di Modena	Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)		Ачето бальсамико традиционале ди Модена
IT	Asiago	Ser		Азиаго
IT	Bresaola della Valtellina	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Брезаола делла Вальтеллина
IT	Fontina	Ser		Фонтина
IT	Gorgonzola	Ser		Горгонзола
IT	Grana Padano	Ser		Грана Падано
IT	Mortadella Bologna	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Мортаделла Болонья
IT	Mozzarella di Bufala Campana	Ser		Моцарелла ди Буфала Кампана
IT	Parmigiano Reggiano	Ser		Пармиджано Реджано
IT	Pecorino Romano	Ser		Пекорино Романо
IT	Prosciutto di Parma	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Прошутто ди Парма
IT	Prosciutto di San Daniele	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Прошутто ди Сан Даньеле

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
IT	Prosciutto Toscano	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Прoшутто Тoскано
IT	Provolone Valpadana	Ser		Прoволоне Вaльпaдaнa
IT	Taleggio	Ser		Тaлeджo
NL	Edam Holland	Ser		Эдaм Хoллaнд
NL	Gouda Holland	Ser		Гaудa Хoллaнд
PT	Queijo S. Jorge	Ser		Кeиxo Сaн Хopxe
SI	Kranjska Klobasa	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Крaньскa Клoбaсa
SI	Kraški pršut	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)		Крaшки пршут

2. Wykaz napojów spirytusowych

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
AT	Inländerrum	Napoje spirytusowe		Инлeндeррyм
AT	Jägertee / Jagertee / Jagatee	Napoje spirytusowe		Ягeртe
CY	Ziðavia / Τζιðavia / Ziðáva	Napoje spirytusowe	Zivania	Зивaния
DE/AT/BE	Korn / Kornbrand	Napoje spirytusowe		Кoрн/Кoрнбpaнд
EL/CY	Ouzo	Napoje spirytusowe	Ouzo	Узo
ES	Brandy de Jerez	Napoje spirytusowe		Бpeнди дe Хepec
ES	Pacharán Navarro	Napoje spirytusowe		Пaчapaн Нaвappo
FI	Suomalainen Marjalikööri / Suomalainen Hedelmälikööri / Finsk Bärlikör / Finsk Fruktlikör / Finnish berry liqueur / Finnish fruit liqueur	Napoje spirytusowe		Сyомaлaйнeн Мapьяликeри/Сyомaлaйнeн Хeдeльмaликeри/Финск Бapликeр/Финск Фpyктликeр/Финниш бeрри ликeр/Финниш фpyт ликeр

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
FI	Suomalainen Vodka / Finsk Vodka / Vodka of Finland	Napoje spirytusowe		Суомалайнен Водка/Финск Водка/Водка оф Финленд
FR	Armagnac	Napoje spirytusowe		Арманьяк
FR	Calvados	Napoje spirytusowe		Кальвадос
FR	Cognac/Eau de vie de Cognac/Eau de vie des Charentes	Napoje spirytusowe		Коньяк/ О де ви де коньяк/ О де ви де Шарант
HU	Pálinka	Napoje spirytusowe		Палинка
HU	Törkölypálinka	Napoje spirytusowe		Төркөлипалинка
IE	Irish Cream	Napoje spirytusowe		Айриш Крем
IE	Irish Whiskey / Uisce Beatha Eireannach / Irish Whisky	Napoje spirytusowe		Айриш Виски/Ишке баха Эреннах/Айриш Виски
IT	Grappa	Napoje spirytusowe		Граппа
LT	Originali lietuviška degtinė / Original Lithuanian vodka	Napoje spirytusowe		Оригинали лиетувишка дегтине/Ориджинал литуаниан водка
NL/BE/ DE/FR	Genièvre / Jenever / Genever	Napoje spirytusowe		Женьевре/Женевер/ Женевер
PL	Herbal vodka from the North Podlasie Lowland aromatised with an extract of bison grass / Wódka ziołowa z Niziny Północnopodlaskiej aromatyzowana ekstraktem z trawy żubrowej	Napoje spirytusowe		Хербал водка фром зе норз Подласи Лоулэнд ароматайзд виз эн экстракт оф бизон грас/Вудка зёлова з Низины Пулноцноподляскей ароматызована екстрактем з травы
PL	Polish Cherry	Napoje spirytusowe		Полиш Черри
PL	Polska Wódka / Polish Vodka	Napoje spirytusowe		Польска Водка/Полиш Водка
SE	Svensk Vodka / Swedish Vodka	Napoje spirytusowe		Свенск Водка/Свидиш Водка

3. Wykaz win

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
BG	Дунавска равнина	Wino	Danube Plain	Дунавска равнина
BG	Тракийска низина	Wino	Thracian Lowlands	Тракийска низина
CY	Κομμανδάρια	Wino	Commandaria	Коммандария
DE	Mosel	Wino		Мозель
DE	Rheingau	Wino		Рейнгау
DE	Rheinhessen	Wino		Райнхессен
EL	Σάμος	Wino	Samos	Самос
ES	Cariñena	Wino		Кариньена
ES	Cataluña/ Catalunya	Wino		Каталунья
ES	Cava	Wino		Кава
ES	Empordà	Wino		Эмпорда
ES	Jerez-Xérès-Sherry / Jerez / Xérès / Sherry	Wino		Херес-Шерри
ES	La Mancha	Wino		Ла Манча
ES	Málaga	Wino		Малага
ES	Navarra	Wino		Наварра
ES	Priorat	Wino		Приорат
ES	Rías Baixas	Wino		Риас Байшас
ES	Ribera del Duero	Wino		Рибера дель Дуэро
ES	Rioja	Wino		Рьоха
ES	Rueda	Wino		Руэда
ES	Somontano	Wino		Сомонтано

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
ES	Toro	Wino		Торо
ES	Valdepeñas	Wino		Вальдепеньяс
ES	Valencia	Wino		Валенсия
FR	Alsace / Vin d'Alsace	Wino		Эльзас/Ваң д'Эльзас
FR	Anjou	Wino		Анжу
FR	Beaujolais	Wino		Божоле
FR	Bordeaux	Wino		Бордо
FR	Bourgogne	Wino		Бургонь
FR	Chablis	Wino		Шабли
FR	Champagne	Wino		Шампань
FR	Châteauneuf-du-Pape	Wino		Шато нѐф-дю-Пап
FR	Coteaux du Languedoc / Languedoc	Wino		Кото дю Лангедок/Лангедок
FR	Côtes de Provence	Wino		Кот де Прованс
FR	Côtes du Rhône	Wino		Кот дю Рон
FR	Côtes du Roussillon	Wino		Кот дю Руссийон
FR	Graves	Wino		Грав
FR	Haut-Médoc	Wino		О-Медок
FR	Margaux	Wino		Марго
FR	Médoc	Wino		Медок
FR	Saint-Émilion	Wino		Сэн-Эмильон
FR	Sauternes	Wino		Сотерн

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
FR	Touraine	Wino		Турен
FR	Val de Loire	Wino		Валь де Луар
HR	Dingač	Wino		Дингач
HU	Tokaj / Tokaji	Wino		Токай / Токайи
IT	Asti	Wino		Асти
IT	Brunello di Montalcino	Wino		Брунелло ди Монтальчино
IT	Chianti	Wino		Кьянти
IT	Conegliano Valdobbiadene – Prosecco / Conegliano – Prosecco / Valdobbiadene – Prosecco	Wino		Конельяно Вальдобьядене-Просекко/Конельяно-Просекко/Вальдобьядене-Просекко
IT	Franciacorta	Wino		Франчакорта
IT	Lambrusco di Sorbara	Wino		Ламбруско ди Сорбара
IT	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	Wino		Ламбруско Граспаросса ди Кастельветро
IT	Montepulciano d'Abruzzo	Wino		Абруццо
IT	Prosecco	Wino		Просекко
IT	Soave	Wino		Соаве
IT	Toscano / Toscana	Wino		Тоскано/Тоскана
IT	Vino Nobile di Montepulciano	Wino		Вино Нобиле ди Монтепульчано
PT	Alentejo	Wino		Алентехо
PT	Bairrada	Wino		Байрадда
PT	Dão	Wino		Дао

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska	Transkrypcja na alfabet kirgiski
PT	Douro	Wino		Дуро
PT	Madeira / Madera / Vinho da Madeira / Madeira Wein / Madeira Wine / Vin de Madère / Vino di Madera / Madeira Wijn	Wino		Мадейра/Мадера/Винью да Мадейра/Мадейра Вайн/Мадейра Вайн/Ваң де Мадер/Вино ди Мадера/Мадейра Вейн
PT	Lisboa	Wino		Лисбоа
PT	Porto / Oporto / Vinho do Porto / Vin de Porto / Port / Port Wine / Portwein / Portvin / Portwijn	Wino		Порто/Опорто/Винью до Порто/Ваң де Порто/Порт/Порт Вайн/Портвейн/Портвин/Портвейн
PT	Setúbal/Península de Setúbal	Wino		Сетубал/Пенинсула де Сетубал
PT	Tejo	Wino		Техо
PT	Vinho Verde	Wino		Винью Верде
RO	Cotnari	Wino		Котнари
RO	Dealu Mare	Wino		Дялу Маре
RO	Murfatlar	Wino		Мурфатлар
SK	Vinohradnícka oblasť Tokaj	Wino		Виноградницька область Токай

SEKCJA B

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE PRODUKTÓW REPUBLIKI KIRGISKIEJ, KTÓRE MAJĄ BYĆ CHRONIONE W UNII EUROPEJSKIEJ

- XXX
- XXX

ZAŁĄCZNIK 9

ZAMÓWIENIA RZĄDOWE

SEKCJA 1

PODMIOTY ADMINISTRACJI CENTRALNEJ

Progi:

O ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej oraz z zastrzeżeniem uwag do niniejszej sekcji oraz uwag ogólnych w sekcji 5, rozdział 9 ma zastosowanie do podmiotów zamawiających Stron objętych podsekcjami A i B niniejszej sekcji, jeżeli wartość zamówienia jest równa następującym progom lub je przekracza:

- a) 130 000 specjalnych praw ciągnięcia (SDR) dla wszystkich towarów;
- b) 130 000 SDR dla usług określonych w sekcji 4;
- c) 5 000 000 SDR dla wszystkich usług budowlanych wymienionych w dziale 51 CPC ONZ.

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

1. Podmioty objęte niniejszą umową:

a) PODMIOTY UNII EUROPEJSKIEJ

Rada Unii Europejskiej

Komisja Europejska

Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

b) INSTYTUCJE ZAMAWIAJĄCE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ

BELGIA

(i) Federale Overheidsdiensten (Services publics fédéraux):

FOD Kanselarij van de Eerste Minister (SPF Chancellerie du Premier Ministre)

FOD Kanselarij Personeel en Organisatie (SPF Personnel et Organisation)

FOD Budget en Beheerscontrole (SPF Budget et Contrôle de la Gestion)

FOD Informatie- en Communicatietechnologie (Fedict) (SPF Technologie de l'Information et de la Communication (Fedict))

FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking (SPF Affaires étrangères, Commerce extérieur et Coopération au Développement)

FOD Financiën (SPF Finances)

FOD Mobiliteit en Vervoer (SPF Mobilité et Transports)

FOD Werkgelegenheid, Arbeid en sociaal overleg (SPF Emploi, Travail et Concertation sociale)

FOD Sociale Zekerheid en Openbare Instellingen van sociale Zekerheid (SPF Sécurité Sociale et Institutions publiques de Sécurité Sociale)

FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu (SPF Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement)

FOD Justitie (SPF Justice)

FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie (SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie)

Programmatörische Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedsbestrijding en sociale Economie (Service public de Programmation Intégration sociale, Lutte contre la pauvreté et Economie sociale)

Programmatörische federale Overheidsdienst Duurzame Ontwikkeling (Service public fédéral de Programmation Développement durable)

Programmatörische federale Overheidsdienst Wetenschapsbeleid (Service public fédéral de Programmation Politique scientifique)

(ii) Regie der Gebouwen (Régie des Bâtiments):

Rijksinstituut voor de sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (Institut national d'Assurance sociales pour travailleurs indépendants)

Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Institut national d'Assurance Maladie-Invalidité)

Rijksdienst voor Pensioenen (Office national des Pensions)

Hulpkas voor Ziekte-en Invaliditeitsverzekering (Caisse auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité)

Fonds voor Beroepsziekten (Fond des Maladies professionnelles)

Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (Office national de l'Emploi)

De Post (La Poste) ⁽¹⁾

BULGARIA

Администрация на Народното събрание (Administracja Rady Narodowej)

Администрация на Президента (Administracja Prezydenta)

Администрация на Министерския съвет (Administracja Rady Ministrów)

Конституционен съд (Trybunał Konstytucyjny)

Министерство на външните работи (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Министерство на извънредните ситуации (Ministerstwo ds. Sytuacji Nadzwyczajnych)

Министерство на държавната администрация и административната реформа (Ministerstwo Administracji Państwowej i Reformy Administracji)

Министерство на земеделието и храните (Ministerstwo Rolnictwa i Żywności)

Министерство на здравеопазването (Ministerstwo Zdrowia)

Министерство на икономиката и енергетиката (Ministerstwo Gospodarki i Energetyki)

Министерство на културата (Ministerstwo Kultury)

Министерство на образованието и науката (Ministerstwo Edukacji i Nauki)

Министерство на околната среда и водите (Ministerstwo Środowiska i Zasobów Wodnych)

Министерство на правосъдието (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Министерство на регионалното развитие и благоустройството (Ministerstwo Rozwoju Regionalnego i Robót Publicznych)

Министерство на транспорта (Ministerstwo Transportu)

Министерство на труда и социалната политика (Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej)

Министерство на финансите (Ministerstwo Finansów)

⁽¹⁾ Działalność pocztowa na podstawie ustawy z dnia 24 grudnia 1993 r.

държавни агенции, държавни комисии, изпълнителни агенции и други държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт (agencje państwowe, komisje państwowe, agencje wykonawcze i inne organy państwowe utworzone na podstawie ustawy lub rozporządzenia Rady Ministrów, których zadania są związane ze sprawowaniem władzy wykonawczej)

Агенция за ядрено регулиране (Agencja Nadzoru Nuklearnego)

Държавна комисия за енергийно и водно регулиране (Komisja Nadzoru nad Zasobami Energetycznymi i Wodnymi)

Държавна комисия по сигурността на информацията (Państwowa Komisja ds. Bezpieczeństwa Informacji)

Комисия за защита на конкуренцията (Komisja ds. Ochrony Konkurencji)

Комисия за защита на личните данни (Komisja ds. Ochrony Danych Osobowych)

Комисия за защита от дискриминация (Komisja ds. Ochrony przed Dyskryminacją)

Комисия за регулиране на съобщенията (Komisja Regulacji Łączności)

Комисия за финансов надзор (Komisja Nadzoru Finansowego)

Патентно ведомство на Република България (Urząd Patentowy Republiki Bułgarii)

Сметна палата на Република България (Trybunał Obrachunkowy Republiki Bułgarii)

Агенция за приватизация (Agencja Prywatyzacyjna)

Агенция за следприватизационен контрол (Agencja ds. Kontroli Poprywatyzacyjnej)

Български институт по метрология (Bułgarski Instytut Meteorologiczny)

Държавна агенция „Архиви” (Państwowa Agencja „Archiwa”)

Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” (Państwowa Agencja „Rezerwa państwowa i zapasy na wypadek wojny”)

Държавна агенция за бежанците (Państwowa Agencja ds. Uchodźców)

Държавна агенция за българите в чужбина (Państwowa Agencja ds. Bułgarów Przebywających Za Granicą)

Държавна агенция за закрила на детето (Państwowa Agencja ds. Ochrony Dzieci)

Държавна агенция за информационни технологии и съобщения (Państwowa Agencja ds. Technologii Informatycznych i Komunikacji)

Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (Państwowa Agencja ds. Nadzoru Metrologicznego i Technicznego)

Държавна агенция за младежта и спорта (Państwowa Agencja ds. Młodzieży i Sportu)

Държавна агенция по туризма (Państwowa Agencja ds. Turystyki)

Държавна комисия по стоковите борси и тържища (Państwowa Komisja ds. Wymiany Towarowej i Rynków Towarowych)

Институт по публична администрация и европейска интерпация (Instytut Administracji Publicznej i Integracji Europejskiej)

Национален статистически институт (Narodowy Instytut Statystyczny)

Агенция „Митници” (Agencja Celna)

Агенция за държавна и финансова инспекция (Agencja ds. Kontroli Finansów Publicznych)

Агенция за държавни вземания (Agencja ds. Ściągania Należności Państwa)

Агенция за социално подпомагане (Agencja ds. Pomocy Socjalnej)

Агенция за хората с увреждания (Agencja ds. Osób Niepełnosprawnych)

Агенция по вписванията (Agencja Rejestrowa)

Агенция по енергийна ефективност (Agencja ds. Efektywności Energetycznej)

Агенция по заетостта (Agencja ds. Zatrudnienia)

Агенция по геодезия, картография и кадастър (Agencja ds. Geodezji, Kartografii i Katastru)

Агенция по обществени поръчки (Agencja ds. Zamówień Publicznych)

Българска агенция за инвестиции (Bułgarska Agencja Inwestycyjna)

Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация” (Dyrekcja Generalna „Administracja Lotnictwa Cywilnego”)

Дирекция за национален строителен контрол (Dyrekcja ds. Krajowego Nadzoru Budownictwa)

Държавна комисия по хазарта (Państwowa Komisja Hazardowa)

Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” (Agencja Wykonawcza „Administracja Pojazdów”)

Изпълнителна агенция „Борба с градушките” (Agencja Wykonawcza „Ochrona przed Gradem”)

Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” (Agencja Wykonawcza „Bułgarski Urząd Akredytacyjny”)

Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” (Agencja Wykonawcza „Generalna Inspekcja Pracy”)

Изпълнителна агенция „Железопътна администрация” (Agencja Wykonawcza „Administracja Kolei”)

Изпълнителна агенция „Морска администрация” (Agencja Wykonawcza „Administracja Morska”)

Изпълнителна агенция „Национален филмов център” (Agencja Wykonawcza „Narodowe Centrum Filmowe”)

Изпълнителна агенция „Пристанищна администрация” (Agencja Wykonawcza „Administracja Portów”)

Изпълнителна агенция „Проучване и поддържане на река Дунав” (Agencja Wykonawcza „Eksploracja i Utrzymanie Rzeki Dunaj”)

Фонд „Републиканска пътна инфраструктура” (Krajowy Fundusz Inwestycji Infrastrukturalnych)

Изпълнителна агенция за икономически анализи и прогнози (Agencja Wykonawcza ds. Analiz i Prognoz Gospodarczych)

Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средни предприятия (Agencja Wykonawcza ds. Promocji Małych i Średnich Przedsiębiorstw)

Изпълнителна агенция по лекарствата (Agencja Wykonawcza ds. Leków)

Изпълнителна агенция по лозата и виното (Agencja Wykonawcza ds. Winorośli i Wina)

Изпълнителна агенция по околна среда (Agencja Wykonawcza ds. Środowiska)

Изпълнителна агенция по почвените ресурси (Agencja Wykonawcza ds. Zasobów Gleby)

Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (Agencja Wykonawcza ds. Rybołówstwa i Akwakultury)

Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството (Agencja Wykonawcza ds. Selekcji i Reprodukcyjności w ramach Hodowli Zwierząt)

Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол (Agencja Wykonawcza ds. Badania Odmian Roślin, Inspekcji Polowej i Kontroli Materiału Siewnego)

Изпълнителна агенция по трансплантация (Agencja Wykonawcza ds. Transplantacji)

Изпълнителна агенция по хидромелиорации (Agencja Wykonawcza ds. Hydromelioracji)

Комисията за защита на потребителите (Komisja Ochrony Konsumentów)

Контролно-техническата инспекция (Inspektorat Nadzoru Technicznego)

Национална агенция за приходите (Krajowa Agencja ds. Dochodów)

Национална ветеринарномедицинска служба (Krajowa Służba Weterynaryjna)

Национална служба за растителна защита (Krajowa Służba Ochrony Roślin)

Национална служба по зърното и фуражите (Krajowa Służba ds. Zbóż i Pasz)

Държавна агенция по горите (Agencja Lasów Państwowych)

Висшата атестационна комисия (Wyższa Komisja Atestacyjna)

Национална агенция за оценяване и акредитация (Krajowa Agencja ds. Oceny i Akredytacji)

Националната агенция за професионално образование и обучение (Krajowa Agencja ds. Kształcenia i Szkolenia Zawodowego)

Национална комисия за борба с трафика на хора (Krajowa Komisja ds. Zwalczania Handlu Ludźmi)

Дирекция „Материално-техническо осигуряване и социално обслужване” на Министерство на вътрешните работи (Dyrekcja „Zabezpieczenie materiałowo-techniczne i służby opieki społecznej” przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych)

Дирекция „Оперативно издирване” на Министерство на вътрешните работи (Dyrekcja „Dochodzenia operacyjne” przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych)

Дирекция „Финансово-ресурсно осигуряване” на Министерство на вътрешните работи (Dyrekcja „Zabezpieczenie finansowe i zaopatrzenie w zasoby” przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych)

Изпълнителна агенция „Военни клубове и информация” (Agencja Wykonawcza „Kluby Wojskowe i Informacja”)

Изпълнителна агенция „Държавна собственост на Министерството на отбраната” (Agencja Wykonawcza „Własność Państwowa w Ministerstwie Obrony”)

Изпълнителна агенция „Изпитвания и контролни измервания на въоръжение, техника и имущества” (Agencja Wykonawcza „Środki Testowania i Kontroli Broni, Sprzętu i Własności”)

Изпълнителна агенция „Социални дейности на Министерството на отбраната” (Agencja Wykonawcza „Działalność Socjalna w Ministerstwie Obrony”)

Национален център за информация и документация (Krajowe Centrum Informacji i Dokumentacji)

Национален център по радиобиология и радиационна защита (Krajowe Centrum Radiobiologii i Ochrony przed Promieniowaniem)

Национална служба „Полиция” (Krajowa Służba Policji)

Национална служба „Пожарна безопасност и защита на населението” (Krajowa służba „Bezpieczeństwo Pożarowe i Ochrona Ludności”)

Национална служба за съвети в земеделието (Krajowa Służba Doradztwa Rolniczego)

Служба „Военна информация” (Służba Informacji Wojskowej)

Служба „Военна полиция” (Służba Policji Wojskowej)

Авиоотряд 28 (28. Eskadra Lotnicza)

CZECHY

Ministerstvo dopravy (Ministerstvo Transportu)

Ministerstvo financí (Ministerstvo Finansów)

Ministerstvo kultury (Ministerstvo Kultury)

Ministerstvo pro místní rozvoj (Ministerstvo Rozwoju Regionalnego)

Ministerstvo práce a sociálních věcí (Ministerstvo Pracy i Spraw Społecznych)

Ministerstvo průmyslu a obchodu (Ministerstwo Przemysłu i Handlu)

Ministerstvo spravedlnosti (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (Ministerstwo Edukacji, Młodzieży i Sportu)

Ministerstvo zahraničních věcí (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Ministerstvo zdravotnictví (Ministerstwo Zdrowia)

Ministerstvo zemědělství (Ministerstwo Rolnictwa)

Ministerstvo životního prostředí (Ministerstwo Środowiska)

Poslanecká sněmovna PČR (Izba Deputowanych Parlamentu Republiki Czeskiej)

Senát PČR (Senat Parlamentu Republiki Czeskiej)

Kancelář prezidenta (Kancelaria Prezydenta)

Český statistický úřad (Czeski Urząd Statystyczny)

Český úřad zeměměřičský a katastrální (Czeski Urząd Nadzoru Kartograficznego i Katastru)

Úřad průmyslového vlastnictví (Urząd Własności Przemysłowej)

Úřad pro ochranu osobních údajů (Urząd Ochrony Danych Osobowych)

Česká akademie věd (Akademia Nauk Republiki Czeskiej)

Český báňský úřad (Czeski Urząd ds. Górnictwa)

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Urząd Ochrony Konkurencji)

Správa státních hmotných rezerv (Administracja Krajowymi Rezerwami Materialnymi)

Státní úřad pro jadernou bezpečnost (Krajowy Urząd Bezpieczeństwa Jądrowego)

Energetický regulační úřad (Urząd Regulacji Energetyki)

Úřad vlády České republiky (Kancelaria Rządu Republiki Czeskiej)

Ústavní soud (Sąd Konstytucyjny)

Nejvyšší soud (Sąd Najwyższy)

Nejvyšší správní soud (Naczelny Sąd Administracyjny)

Nejvyšší státní zastupitelství (Biuro Oskarżyciela Publicznego)

Nejvyšší kontrolní úřad (Najwyższa Izba Kontroli)

Kancelář Veřejného ochránce práv (Biuro Obrońcy Praw Publicznych)

Grantová agentura České republiky (Urząd Subsydiów Republiki Czeskiej)

Státní úřad inspekce práce (Państwowy Urząd Inspekcji Pracy)

Český telekomunikační úřad (Czeski Urząd Telekomunikacji)

Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD) (Dyrekcja Dróg i Autostrad Republiki Czeskiej)

DANIA

Folketinget (Parlament Danii)

Rigsrevisionen (Krajowa Izba Kontroli)

Statsministeriet (Kancelaria Premiera)

Udenrigsministeriet (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Beskæftigelsesministeriet - 5 styrelser og institutioner (Ministerstwo Zatrudnienia – 5 agencji i instytucji)

Domstolsstyrelsen (Administracja sądowa)

Finansministeriet - 5 styrelser og institutioner (Ministerstwo Finansów – 5 agencji i instytucji)

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse - Adskillige styrelser og institutioner, herunder Statens Serum Institut (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Zdrowia – szereg agencji i instytucji, w tym Statens Serum Institut)

Justitsministeriet - Rigspolitichefen, anklagemyndigheden samt 1 direktorat og et antal styrelser (Ministerstwo Sprawiedliwości – Komisarz policji, 1 dyrekcja i kilka agencji)

Kirkeministeriet - 10 stiftsøvrigheder (Ministerstwo Spraw Kościelnych – 10 organów diecezjalnych)

Kulturministeriet - 4 styrelser samt et antal statsinstitutioner (Ministerstwo Kultury – 4 departamenty i kilka instytucji)

Miljøministeriet - 5 styrelser (Ministerstwo Środowiska – 5 agencji)

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri - 4 direktater og institutioner (Ministerstwo ds. Żywności, Rolnictwa i Rybołówstwa – 4 dyrekcje i instytucje)

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling – Adskillige styrelser og institutioner, Forskningscenter Risø og Statens uddannelsesbygninger (Ministerstwo Nauki, Technologii i Innowacji – szereg agencji i instytucji, w tym Laboratorium Krajowe w Risoe oraz duńskie krajowe ośrodki badawcze i edukacyjne)

Skatteministeriet - 1 styrelse og institutioner (Ministerstwo ds. Podatków – 1 agencja i szereg instytucji)

Velfærdsministeriet - 3 styrelse og institutioner (Ministerstwo Opieki Społecznej – 3 agencje i szereg instytucji)

Transportministeriet - 7 styrelser og institutioner, herunder Øresundsbrokonstiet (Ministerstwo Transportu – 7 agencji i instytucji, w tym Øresundsbrokonstiet)

Undervisningsministeriet - 3 styrelser, 4 undervisningsinstitutioner og 5 andre institutioner (Ministerstwo Edukacji – 3 agencje, 4 placówki edukacyjne, 5 innych instytucji)

Økonomi- og Erhvervsministeriet - Adskillige styrelser og institutioner (Ministerstwo Gospodarki i Biznesu – szereg agencji i instytucji)

Klima- og Energiministeriet - 3 styrelser og institutioner (Ministerstwo Klimatu i Energii – 3 agencje i instytucje)

NIEMCY

Auswärtiges Amt (Federalny Urząd Spraw Zagranicznych)

Bundeskanzleramt (Urząd Kanclerza Federalnego)

Bundesministerium für Arbeit und Soziales (Federalne Ministerstwo Pracy i Spraw Społecznych)

Bundesministerium für Bildung und Forschung (Federalne Ministerstwo Nauki i Badań)

Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (Federalne Ministerstwo ds. Żywności, Rolnictwa i Ochrony Konsumentów)

Bundesministerium der Finanzen (Federalne Ministerstwo Finansów)

Bundesministerium für Gesundheit (Federalne Ministerstwo Zdrowia)

Bundesministerium für Familie, Senioren, Frauen und Jugend (Federalne Ministerstwo ds. Rodziny, Seniorów, Kobiet i Młodzieży)

Bundesministerium der Justiz (Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości)

Bundesministerium für Verkehr, Bau und Stadtentwicklung (Federalne Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Spraw Miejskich)

Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie (Federalne Ministerstwo Gospodarki i Technologii)

Bundesministerium für wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung (Federalne Ministerstwo Współpracy Gospodarczej i Rozwoju)

Bundesministerium der Verteidigung (Federalne Ministerstwo Obrony)

Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und Reaktorsicherheit (Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów)

ESTONIA

Vabariigi Presidendi Kantselei (Urząd Prezydenta Republiki Estońskiej)

Eesti Vabariigi Riigikogu (Parlament Republiki Estońskiej)

Eesti Vabariigi Riigikohus (Sąd Najwyższy Republiki Estońskiej)

Riigikontroll (Państwowy Urząd Nadzoru Republiki Estonii)

Õiguskantsler (Kancelarz Praw)

Riigikantselei (Kancelaria Stanu)

Rahvusarhiiv (Państwowe Archiwum Estońskie)

Haridus- ja Teadusministeerium (Ministerstwo Edukacji i Badań)

Justiitsministeerium (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Keskkonnaministeerium (Ministerstwo Środowiska)

Kultuuriministeerium (Ministerstwo Kultury)

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (Ministerstwo Gospodarki i Komunikacji)

Põllumajandusministeerium (Ministerstwo Rolnictwa)

Rahandusministeerium (Ministerstwo Finansów)

Sotsiaalministeerium (Ministerstwo Spraw Społecznych)

Välisministeerium (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Keeleinspektsoon (Inspektorat Języka)

Riigiprokuratuur (Urząd Prokuratora)

Teabemet (Komisja Informacji)

Maa-amet (Estońska Komisja Gruntów)

Keskkonnainspektsoon (Inspektorat Środowiska)

Metsakaitse- ja Metsauenduskeskus (Centrum Ochrony Lasów i Gospodarki Leśnej)

Muinsuskaitseamet (Komisja ds. Dziedzictwa)

Patendiamet (Urząd Patentowy)

Tehnilise Järelevalve Amet (Estoński Urząd Nadzoru Technicznego)

Tarbijakaitseamet (Komisja Ochrony Konsumenta)

Riigihangete Amet (Urząd Zamówień Publicznych)

Taimetoodangu Inspektsoon (Inspektorat Hodowli Roślin)

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (Komisja Rejestrów Rolnych i Informacji)

Veterinaar- ja Toiduamet (Komisja Weterynaryjna i Żywności)
Konkurentsiamet (Estoński Urząd ds. Konkurencji)
Maksu -ja Tolliamet (Urząd Podatkowy i Celny)
Statistikaamet (Estoński Urząd Statystyczny)
Kodakondsus- ja Migratsiooniamet (Komisja Obywatelstwa i Migracji)
Piirivalveamet (Krajowa Komisja Straży Granicznej)
Politseiamet (Komisja Policji Krajowej)
Eesti Kohtuekspertiisi ja Instituut (Centrum Medycyny Sądowej)
Keskkriminaalpolitsei (Centralna Policja Kryminalna)
Päästeamet (Komisja Ratownictwa)
Andmekaitse Inspektsioon (Estoński Inspektorat Ochrony Danych Osobowych)
Ravimiamet (Państwowa Agencja ds. Leków)
Sotsiaalkindlustusamet (Zakład Ubezpieczeń Społecznych)
Tööturuamet (Komisja Rynku Pracy)
Tervishoiuamet (Komisja Ochrony Zdrowia)
Tervisekaitseinspektsioon (Inspektorat Ochrony Zdrowia)
Tööinspektsioon (Inspektorat Pracy)
Lennuamet (Estońska Administracja Lotnictwa Cywilnego)
Maanteeamet (Estońska Administracja Dróg)
Veeteede Amet (Administracja Morska)
Julgestuspolitsei (Centralne Organy Ścigania)

IRLANDIA

President's Establishment
Houses of the Oireachtas (Parliament)
Department of the Taoiseach (Prime Minister)
Central Statistics Office
Department of Finance
Office of the Comptroller and Auditor General
Office of the Revenue Commissioners
Office of Public Works
State Laboratory
Office of the Attorney General
Office of the Director of Public Prosecutions
Valuation Office

Commission for Public Service Appointments

Office of the Ombudsman

Chief State Solicitor's Office

Department of Justice, Equality and Law Reform

Courts Service

Office of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests

Department of the Environment, Heritage and Local Government

Department of Education and Science

Department of Communications, Energy and Natural Resources

Department of Agriculture, Fisheries and Food

Department of Transport

Department of Health and Children

Department of Enterprise, Trade and Employment

Department of Arts, Sports and Tourism

Department of Foreign Affairs

Department of Social and Family Affairs

Department of Community, Rural and Gaeltacht (Gaelic-speaking regions) Affairs

Arts Council

National Gallery

GRECJA

Υπουργείο Εξωτερικών (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών (Ministerstwo Gospodarki i Finansów)

Υπουργείο Ανάπτυξης (Ministerstwo Rozwoju)

Υπουργείο Δικαιοσύνης (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (Ministerstwo Edukacji i Religii)

Υπουργείο Πολιτισμού (Ministerstwo Kultury)

Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ministerstwo Zdrowia i Solidarności Społecznej)

Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Ministerstwo Środowiska, Planowania Przestrzennego i Robót Publicznych)

Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (Ministerstwo Zatrudnienia i Ochrony Socjalnej)

Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών (Ministerstwo Transportu i Komunikacji)

Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Ministerstwo Rozwoju Wsi i ds. Żywności)

Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (Ministerstwo Floty Handlowej oraz Polityki Morza Egejskiego i Wysp Egejskich)

Υπουργείο Μακεδονίας- Θράκης (Ministerstwo Macedonii i Tracji)

Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας (Sekretariat Generalny ds. Komunikacji)

Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης (Sekretariat Generalny ds. Informacji)

Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς (Sekretariat Generalny ds. Młodzieży)

Γενική Γραμματεία Ισότητας (Sekretariat Generalny ds. Równości)

Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Sekretariat Generalny ds. Zabezpieczenia Społecznego)

Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού (Sekretariat Generalny ds. Greków mieszkających za granicą)

Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Sekretariat Generalny ds. Przemysłu)

Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (Sekretariat Generalny ds. Badań i Technologii)

Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Sekretariat Generalny ds. Sportu)

Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων (Sekretariat Generalny ds. Robót Publicznych)

Γενική Γραμματεία Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας Ελλάδος (Krajowa Służba Statystyczna)

Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Φροντίδας (Krajowa Rada Opieki Społecznej)

Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (Organizacja Budownictwa dla Robotników)

Εθνικό Τυπογραφείο (Krajowy Urząd Publikacji)

Γενικό Χημείο του Κράτους (Głównie Laboratorium Państwowe)

Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας (Grecki Fundusz Drogowy)

Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Uniwersytet Ateński)

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Uniwersytet w Salonikach)

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (Uniwersytet Tracji)

Πανεπιστήμιο Αιγαίου (Uniwersytet Egejski)

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων (Uniwersytet w Janinie)

Πανεπιστήμιο Πατρών (Uniwersytet w Patras)

Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (Uniwersytet Macedoński)

Πολυτεχνείο Κρήτης (Politechnika Kreteńska)

Σιβιτανίδειος Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων (Szkoła Techniczna Sivitaniidios)

Αιγινήτειο Νοσοκομείο (Szpital Eginition)

Αρεταίειο Νοσοκομείο (Szpital Areteio)

Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης (Krajowe Centrum Administracji Publicznej)

Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού (A.E. Organizacja ds. Zarządzania Materiałami Publicznymi)

Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (Organizacja Ubezpieczeń Rolniczych)

Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων (Organizacja ds. Budynków Szkolnych)

Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (Grecka Komisja Energii Atomowej)

Γενική Γραμματεία Εκπαίδευσης Ενηλίκων (Sekretariat Generalny ds. Dalszej Edukacji)

Γενική Γραμματεία Εμπορίου (Sekretariat Generalny ds. Handlu)

Ελληνικά Ταχυδρομεία (Poczta Grecka – EL. TA)

HISZPANIA

Presidencia de Gobierno

Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación

Ministerio de Justicia

Ministerio de Economía y Hacienda

Ministerio de Fomento

Ministerio de Educación y Ciencia

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio

Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación

Ministerio de la Presidencia

Ministerio de Administraciones Públicas

Ministerio de Cultura

Ministerio de Sanidad y Consumo

Ministerio de Medio Ambiente

Ministerio de Vivienda

FRANCJA

(i) Ministères:

Services du Premier Ministre

Ministère chargé de la santé, de la jeunesse et des sports

Ministère chargé de la justice

Ministère chargé des affaires étrangères et européennes

Ministère chargé de l'éducation nationale

Ministère chargé de l'économie, des finances et de l'emploi

Secrétariat d'État aux transports

Secrétariat d'État aux entreprises et au commerce extérieur

Ministère chargé du travail, des relations sociales et de la solidarité

Ministère chargé de la culture et de la communication

Ministère chargé du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Ministère chargé de l'agriculture et de la pêche

Ministère chargé de l'enseignement supérieur et de la recherche

Ministère chargé de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Secrétariat d'État à la fonction publique
Ministère chargé du logement et de la ville
Secrétariat d'État à la coopération et à la francophonie
Secrétariat d'État à l'outre-mer
Secrétariat d'État à la jeunesse et aux sports et de la vie associative
Secrétariat d'État aux anciens combattants
Ministère chargé de l'immigration, de l'intégration, de l'identité nationale et du co-développement
Secrétariat d'État en charge de la prospective et de l'évaluation des politiques publiques
Secrétariat d'État aux affaires européennes
Secrétariat d'État aux affaires étrangères et aux droits de l'homme
Secrétariat d'État à la consommation et au tourisme
Secrétariat d'État à la politique de la ville
Secrétariat d'État à la solidarité
Secrétariat d'État en charge de l'emploi
Secrétariat d'État en charge du commerce, de l'artisanat, des PME, du tourisme et des services
Secrétariat d'État en charge du développement de la région-capitale
Secrétariat d'État en charge de l'aménagement du territoire

(ii) Établissements publics nationaux:

Académie de France à Rome
Académie de marine
Académie des sciences d'outre-mer
Agence Centrale des Organismes de Sécurité Sociale - A.C.O.S.S.
Agences de l'eau
Agence de biomédecine
Agence pour l'enseignement du français à l'étranger
Agence française de sécurité sanitaire des aliments
Agence française de sécurité sanitaire de l'environnement et du travail
Agence nationale de l'accueil des étrangers et des migrations
Agence Nationale pour l'Amélioration des Conditions de Travail - ANACT
Agence Nationale pour l'Amélioration de l'Habitat - ANAH
Agence nationale pour la cohésion sociale et l'égalité des chances
Agence nationale pour la garantie des droits des mineurs
Agence Nationale pour l'Indemnisation des Français d'Outre-Mer - ANIFOM
Assemblée Permanente des Chambres d'Agriculture - APCA

Bibliothèque nationale de France

Bibliothèque nationale et universitaire de Strasbourg

Caisse des dépôts et consignations

Caisse Nationale des Autoroutes - CNA

Caisse Nationale Militaire de Sécurité Sociale - CNMSS

Caisse de garantie du logement locatif social

Casa de Velasquez

Centre d'enseignement zootechnique

Centre d'études de l'emploi

Centre hospitalier national des Quinze-Vingts

Centre international d'études supérieures en sciences agronomiques - Montpellier Sup Agro

Centre des liaisons européennes et internationales de sécurité sociale

Centre des monuments nationaux

Centre national d'art et de culture Georges Pompidou

Centre national des arts plastiques

Centre national de la cinématographie

Institut national supérieur de formation et de recherche pour l'éducation des jeunes handicapés et les enseignements adaptés

Centre national d'Études et d'expérimentation du Machinisme Agricole, du Génie Rural, des Eaux et des Forêts - CEMAGREF

École nationale supérieure de Sécurité Sociale

Centre national du livre

Centre national de documentation pédagogique

Centre National des Oeuvres Universitaires et Scolaires - CNOUS

Centre national professionnel de la propriété forestière

Centre National de la Recherche Scientifique - C.N.R.S

Centres d'Éducation Populaire et de Sport - CREPS

Centres Régionaux des Oeuvres Universitaires - CROUS

Collège de France

Conservatoire de l'espace littoral et des rivages lacustres

Conservatoire national des arts et métiers

Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Paris

Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Lyon

Conservatoire national supérieur d'art dramatique

École centrale de Lille

École centrale de Lyon
École centrale des arts et manufactures
École française d'archéologie d'Athènes
École française d'Extrême-Orient
École française de Rome
École des hautes études en sciences sociales
École du Louvre
École nationale d'administration
École Nationale de l'Aviation Civile - ENAC
École nationale des Chartes
École nationale d'équitation
École nationale du génie de l'eau et de l'environnement de Strasbourg
Écoles nationales d'ingénieurs
École nationale d'ingénieurs des industries des techniques agricoles et alimentaires de Nantes
Écoles nationales d'ingénieurs des travaux agricoles
École nationale de la magistrature
Écoles nationales de la marine marchande
École Nationale de la Santé Publique - ENSP
École nationale de ski et d'alpinisme
École nationale supérieure des arts décoratifs
École nationale supérieure des arts et industries textiles Roubaix
École nationale supérieure des arts et techniques du théâtre
Écoles nationales supérieures d'arts et métiers
École nationale supérieure des beaux-arts
École nationale supérieure de céramique industrielle
École Nationale Supérieure de l'Électronique et de ses Applications - ENSEA
École nationale supérieure des sciences de l'information et des bibliothécaires
Écoles nationales vétérinaires
École nationale de voile
Écoles normales supérieures
École polytechnique
École de viticulture - Avize - Marne
Établissement national d'enseignement agronomique de Dijon
Établissement National des Invalides de la Marine - ENIM

Établissement national de bienfaisance Koenigswarter

Fondation Carnegie

Fondation Singer-Polignac

Haras nationaux

Hôpital national de Saint-Maurice

Institut français d'archéologie orientale du Caire

Institut géographique national

Institut national des appellations d'origine

Institut national des hautes études de sécurité

Institut de veille sanitaire

Institut national d'enseignement supérieur et de recherche agronomique et agroalimentaire de Rennes

Institut National d'Études Démographiques - I.N.E.D

Institut national d'horticulture

Institut national de la jeunesse et de l'éducation populaire

Institut national des jeunes aveugles — Paris

Institut national des jeunes sourds — Bordeaux

Institut national des jeunes sourds — Chambéry

Institut national des jeunes sourds — Metz

Institut national des jeunes sourds — Paris

Institut National de Physique Nucléaire et de Physique des Particules - I.N.P.N.P.P

Institut national de la propriété industrielle

Institut National de la Recherche Agronomique - I.N.R.A

Institut National de la Recherche Pédagogique - I.N.R.P

Institut National de la Santé et de la Recherche Médicale - I.N.S.E.R.M

Institut National d'Histoire de l'Art - I.N.H.A.

Institut national des sciences de l'univers

Institut national des sports et de l'éducation physique

Instituts nationaux polytechniques

Instituts nationaux des sciences appliquées

Institut National de Recherche en Informatique et en Automatique - INRIA

Institut National de Recherche sur les Transports et leur Sécurité - INRETS

Institut de recherche pour le développement

Instituts régionaux d'administration

Institut des sciences et des industries du vivant et de l'environnement - Agro Paris Tech

Institut supérieur de mécanique de Paris
Institut universitaires de Formation des Maîtres
Musée de l'armée
Musée Gustave-Moreau
Musée du Quai Branly
Musée national de la marine
Musée national J.-J.-Henner
Musée national de la Légion d'honneur
Musée de la Poste
Muséum national d'histoire naturelle
Musée Auguste-Rodin
Observatoire de Paris
Office français de protection des réfugiés et apatrides
Office National des Anciens Combattants et des Victimes de Guerre - ONAC
Office national de la chasse et de la faune sauvage
Office national de l'eau et des milieux aquatiques
Office National d'Information sur les Enseignements et les Professions - ONISEP
Office universitaire et culturel français pour l'Algérie
Palais de la découverte
Parcs nationaux
Universités

(iii) Institutions, autorités et juridictions indépendantes:

Autorité de contrôle des assurances et des mutuelles
Autorité de contrôle des nuisances sonores aéroportuaires
Autorité de régulation des communications électroniques et des postes
Comité national d'évaluation des établissements publics à caractère scientifique, culturel et professionnel
Défenseur des enfants
Haute autorité de lutte contre les discriminations et pour l'égalité
Haute autorité de santé
Médiateur de la République

(iv) Autres organismes publics nationaux:

Union des Groupements d'Achats Publics - UGAP
Agence Nationale Pour l'Emploi - A.N.P.E
Autorité indépendante des marchés financiers

Caisse Nationale des Allocations Familiales - CNAF

Caisse Nationale d'Assurance Maladie des Travailleurs Salariés - CNAMS

Caisse Nationale d'Assurance-Vieillesse des Travailleurs Salariés – CNAVTS

CHORWACJA

Hrvatski sabor (Parlament Chorwacji)

Predsjednik Republike Hrvatske (Prezydent Republiki Chorwacji)

Ured predsjednika Republike Hrvatske (Urząd Prezydenta Republiki Chorwacji)

Ured predsjednika Republike Hrvatske po prestanku obnašanja dužnosti (Urząd Prezydenta Republiki Chorwacji po zakończeniu kadencji)

Vlada Republike Hrvatske (Rząd Republiki Chorwacji)

uredi Vlade Republike Hrvatske (Urzędy Rządu Republiki Chorwacji)

Ministarstvo gospodarstva (Ministerstwo Gospodarki)

Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije (Ministerstwo Rozwoju Regionalnego i Funduszy UE)

Ministarstvo financija (Ministerstwo Finansów)

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Europejskich)

Ministarstvo pravosuđa (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Ministarstvo uprave (Ministerstwo Administracji Publicznej)

Ministarstvo poduzetništva i obrta (Ministerstwo Przedsiębiorczości i Rzemiosła)

Ministarstvo rada i mirovinskog sustava (Ministerstwo Pracy i Systemu Emerytalnego)

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture (Ministerstwo Spraw Morskich, Transportu i Infrastruktury)

Ministarstvo poljoprivrede (Ministerstwo Rolnictwa)

Ministarstvo turizma (Ministerstwo Turystyki)

Ministarstvo zaštite okoliša i prirode (Ministerstwo Ochrony Środowiska)

Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja (Ministerstwo Budownictwa i Planowania Przestrzennego)

Ministarstvo branitelja (Ministerstwo ds. Weteranów)

Ministarstvo socijalne politike i mladih (Ministerstwo Polityki Społecznej i Młodzieży)

Ministarstvo zdravlja (Ministerstwo Zdrowia)

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta (Ministerstwo Nauki, Edukacji i Sportu)

Ministarstvo kulture (Ministerstwo Kultury)

Državne upravne organizacije (Państwowe organizacje administracyjne)

Uredi državne uprave u županijama (Urzędy administracji państwowej na szczeblu powiatów)

Ustavni sud Republike Hrvatske (Trybunał Konstytucyjny Republiki Chorwacji)

Vrhovni sud Republike Hrvatske (Sąd Najwyższy Republiki Chorwacji)

Sudovi (sądy)

Državno sudbeno vijeće (Krajowa Rada Sądownictwa)

Državna odvjetništva (Urząd Prokuratora Generalnego)

Državnoodvjetničko vijeće (Urząd Prokuratora Krajowego)

Pravobraniteljstva (Urzędy Rzecznika Praw Obywatelskich)

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (Państwowa Komisja ds. Nadzoru nad Procedurami Zamówień Publicznych)

Državne agencije i uredi (Państwowe agencje i urzędy)

Državni ured za reviziju (Państwowy Urząd Kontroli)

WŁOCHY

(i) Podmioty dokonujące zakupów:

Presidenza del Consiglio dei Ministri (Urząd Rady Ministrów)

Ministero degli Affari Esteri (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Ministero della Giustizia e Uffici giudiziari - esclusi i giudici di pace (Ministerstwo Sprawiedliwości i urzędy sądowe – inne niż sędziowie pokoju)

Ministero dell'Economia e delle Finanze (Ministerstwo Gospodarki i Finansów)

Ministero dello Sviluppo Economico (Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego)

Ministero del Commercio internazionale (Ministerstwo Handlu Zagranicznego)

Ministero delle Comunicazioni (Ministerstwo Komunikacji)

Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Ministerstwo Polityki Rolnej i Leśnej)

Ministero dell'Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare (Ministerstwo Środowiska, Gruntów i Morza)

Ministero delle Infrastrutture (Ministerstwo Infrastruktury)

Ministero dei Trasporti (Ministerstwo Transportu)

Ministero del Lavoro e delle politiche sociali e della Previdenza sociale (Ministerstwo Pracy, Polityki Społecznej i Zabezpieczenia Społecznego)

Ministero della Solidarietà sociale (Ministerstwo Solidarności Społecznej)

Ministero della Salute (Ministerstwo Zdrowia)

Ministero dell'Istruzione dell' università e della ricerca (Ministerstwo Edukacji, Szkolnictwa Wyższego i Badań)

Ministero per i Beni e le Attività culturali comprensivo delle sue articolazioni periferiche (Ministerstwo Dziedzictwa i Kultury, w tym jego podmioty podporządkowane)

(ii) Inne krajowe instytucje publiczne:

CONSIP (Concessionaria Servizi Informatici Pubblici) ⁽²⁾

CYPR

Προεδρία και Προεδρικό Μέγαρο (Urząd i Pałac Prezydencki)

Γραφείο Συντονιστή Εναρμόνισης (Urząd Koordynatora ds. Harmonizacji)

Υπουργικό Συμβούλιο (Rada Ministrów)

⁽²⁾ Pełni funkcję centralnego podmiotu zamawiającego dla całej włoskiej administracji publicznej.

Βουλή των Αντιπροσώπων (Izba Reprezentantów)

Δικαστική Υπηρεσία (Służba Sądowa)

Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας (Biuro Prawne Republiki)

Ελεγκτική Υπηρεσία της Δημοκρατίας (Urząd Nadzoru Republiki)

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Komisja Służb Publicznych)

Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Komisja Służb Edukacji)

Γραφείο Επιτρόπου Διοικήσεως (Urząd Komisarza ds. Administracji (Rzecznik Praw Obywatelskich))

Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού (Komisja Ochrony Konkurencji)

Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου (Służba Nadzoru Wewnętrzznego)

Γραφείο Προγραμματισμού (Biuro Planowania)

Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας (Ministerstwo Skarbu)

Γραφείο Επιτρόπου Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Urząd Komisarza ds. Ochrony Danych Osobowych)

Γραφείο Εφόρου Δημοσίων Ενισχύσεων (Urząd Komisarza ds. Kontroli Pomocy Publicznej)

Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών (Organ ds. Kontroli Przetargów)

Υπηρεσία Εποπτείας και Ανάπτυξης Συνεργατικών Εταιρειών (Organ ds. Nadzoru i Rozwoju Spółdzielni)

Αναθεωρητική Αρχή Προσφύγων (Organ ds. Kontroli Uchodźców)

Υπουργείο Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος (Ministerstwo Rolnictwa, Zasobów Naturalnych i Środowiska):

Τμήμα Γεωργίας (Departament Rolnictwa)

Κτηνιατρικές Υπηρεσίες (Służby Weterynaryjne)

Τμήμα Δασών (Departament Leśnictwa)

Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων (Departament Rozwoju Zasobów Wodnych)

Τμήμα Γεωλογικής Επισκόπησης (Departament Nadzoru Geologicznego)

Μετεωρολογική Υπηρεσία (Służby Meteorologiczne)

Τμήμα Αναδασμού (Departament Konsolidacji Gruntów)

Υπηρεσία Μεταλλείων (Służba Kopalni)

Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών (Instytut Badań Rolnictwa)

Τμήμα Αλιείας και Θαλάσσιων Ερευνών (Departament Rybołówstwa i Badań Morskich)

Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως (Ministerstwo Sprawiedliwości i Porządku Publicznego):

Πυροσβεστική Υπηρεσία Κύπρου (Straż Pożarna Cypru)

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού (Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Turystyki)

Τμήμα Εφόρου Εταιρειών και Επίσημου Παραλήπτη (Departament Rejestru Spółek i Syndyków Mas Upadłościowych)

Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ministerstwo Pracy i Ubezpieczeń Społecznych):

Τμήμα Εργασίας (Departament Pracy)

Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Departament Ubezpieczeń Społecznych)

Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας (Departament Służb Ochrony Socjalnej)

Κέντρο Παραγωγικότητας Κύπρου (Centrum Produktyności Cypru)

Ανώτερο Ξενοδοχειακό Ινστιτούτο Κύπρου (Wyższy Instytut Hotelarstwa Cypru)

Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο (Wyższy Instytut Techniczny)

Τμήμα Επιθεώρησης Εργασίας (Departament Inspekcji Pracy)

Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων (Departament Spraw Pracowniczych)

Υπουργείο Εξωτερικών (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Υπουργείο Οικονομικών (Ministerstwo Finansów):

Τελωνεία (Cło i Akcyzy)

Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων (Departament Dochodów Podatkowych)

Στατιστική Υπηρεσία (Urząd Statystyczny)

Τμήμα Κρατικών Αγορών και Προμηθειών (Departament Zamówień i Dostaw Rządowych)

Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού (Departament Administracji Publicznej i Personelu)

Κυβερνητικό Τυπογραφείο (Urząd Publikacji Rządowych)

Τμήμα Υπηρεσιών Πληροφορικής (Departament Służb Informatycznych)

Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού (Ministerstwo Edukacji i Kultury)

Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων (Ministerstwo Komunikacji i Robót):

Τμήμα Δημοσίων Έργων (Departament Robót Publicznych)

Τμήμα Αρχαιοτήτων (Departament Przedmiotów Antycznych)

Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας (Departament Lotnictwa Cywilnego)

Τμήμα Εμπορικής Ναυτιλίας (Departament Marynarki Handlowej)

Τμήμα Ταχυδρομικών Υπηρεσιών (Departament Służb Pocztowych)

Τμήμα Οδικών Μεταφορών (Departament Transportu Drogowego)

Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών (Departament Służb Mechanicznych i Elektryczności)

Τμήμα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών (Departament Łączności Elektronicznej)

Υπουργείο Υγείας (Ministerstwo Zdrowia):

Φαρμακευτικές Υπηρεσίες (Służby Farmaceutyczne)

Γενικό Χημείο (Główne Laboratorium)

Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας (Służby Medyczne i Zdrowia Publicznego):

Οδοντιατρικές Υπηρεσίες (Służby Dentystyczne)

Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας (Służby Zdrowia Psychicznego)

ŁOTWA

(i) Ministerstwa, sekretariaty ministrów do zadań szczególnych i podległe im instytucje:

Ārlietu ministrija un tas padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Spraw Zagranicznych i podległe mu instytucje)

Ekonomikas ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Gospodarki i podległe mu instytucje)

Finanšu ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Finansów i podległe mu instytucje)

Izglītības un zinātnes ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Edukacji i Nauki i podległe mu instytucje)

Kultūras ministrija un tas padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Kultury i podległe mu instytucje)

Labklājības ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Opieki Społecznej i podległe mu instytucje)

Satiksmes ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Transportu i podległe mu instytucje)

Tieslietu ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Sprawiedliwości i podległe mu instytucje)

Veselības ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Zdrowia i podległe mu instytucje)

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Ochrony Środowiska i Rozwoju Regionalnego i podległe mu instytucje)

Zemkopības ministrija un tās padotībā esošās iestādes (Ministerstwo Rolnictwa i podległe mu instytucje)

Īpašu uzdevumu ministra sekretariāti un to padotībā esošās iestādes (Ministerstwa do zadań specjalnych i podległe im instytucje)

(ii) Inne instytucje państwowe:

Augstākā tiesa (Sąd Najwyższy)

Centrālā vēlēšanu komisija (Centralna Komisja Wyborcza)

Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Komisja Rynków Finansowych i Kapitałowych)

Prokuratūra un tās pārraudzībā esošās iestādes (Urząd Prokuratora oraz instytucje pod jego nadzorem)

Saeimas un tās padotībā esošās iestādes (Parlament i podległe mu instytucje)

Satversmes tiesa (Trybunał Konstytucyjny)

Valsts kanceleja un tās pārraudzībā esošās iestādes (Kancelaria Stanu oraz instytucje będące pod jej nadzorem)

Valsts kontrole (Państwowy Urząd Kontroli)

Valsts prezidenta kanceleja (Kancelaria Prezydenta Państwa)

(iii) Inne instytucje państwowe, niepodlegające ministerstwom:

Tiesībsarga birojs (Urząd Rzecznika Praw Obywatelskich);

Nacionālā radio un televīzijas padome (Narodowa Rada Radiofonii i Telewizji)

LITWA

(i) Prezidentūros kanceliarija (Urząd Prezydenta)

(ii) Seimo kanceliarija (Kancelaria Parlamentu):

Instytucje podległe Parlamentowi:

Lietuvos mokslo taryba (Rada Nauki)

Seimo kontrolierių įstaiga (Urząd Rzecznika Praw Obywatelskich przy Parlamencie)

Valstybės kontrolė (Państwowy Urząd Kontroli)

Specialiųjų tyrimų tarnyba (Specjalne Służby Wywiadowcze)

Valstybės saugumo departamentas (Departament Bezpieczeństwa Stanu)

Konkurencijos taryba (Rada Konkurencji)

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras (Centrum Badań nad Eksterminacją Ludności i Ruchem Oporu)

Vertybinių popierių komisija (Litewska Komisja Papierów Wartościowych)

Ryšių reguliavimo tarnyba (Urząd Regulacji Łączności)

Nacionalinė sveikatos taryba (Narodowa Komisja Zdrowia)

Etninės kultūros globos taryba (Rada Ochrony Folkloru)

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyba (Urząd Rzecznika Równouprawnienia)

Valstybinė kultūros paveldo komisija (Krajowa Komisja Dziedzictwa Kulturowego)

Vaiko teisių apsaugos kontrolieriaus įstaiga (Instytucja Rzecznika Praw Dziecka)

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (Państwowa Komisja Regulacji Cen Zasobów Energii)

Valstybinė lietuvių kalbos komisija (Komisja Państwowa Języka Litewskiego)

Vyriausioji rinkimų komisija (Centralny Komitet Wyborczy)

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Główna Komisja ds. etyki urzędowej)

Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnyba (Urząd Inspektora Etyki Dziennikarskiej)

(iii) Vyriausybės kanceliarija (Kancelaria Rady Ministrów):

Instytucje podległe Radzie Ministrów:

Informacinės visuomenės plėtros komitetas (Komitet Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego)

Kūno kultūros ir sporto departamentas (Departament Edukacji Fizycznej i Sportu)

Lietuvos archyvų departamentas (Departament Archiwów Litewskich)

Mokestinių ginčų komisija (Komisja Sporów Podatkowych)

Statistikos departamentas (Departament Statystyki)

Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas (Departament Mniejszości Narodowych oraz Litwinów Poza Granicami Kraju)

Valstybinė tabako ir alkoholio kontrolės tarnyba (Państwowa Służba Kontroli Tytoniu i Alkoholu)

Viešųjų pirkimų tarnyba (Urząd Zamówień Publicznych)

Valstybinė atominės energetikos saugos inspekcija (Państwowy Inspektorat Bezpieczeństwa Energii Jądowego)

Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija (Państwowy Inspektorat Ochrony Danych)

Valstybinė lošimų priežiūros komisija (Państwowa Komisja Kontroli Gier Losowych)

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (Państwowe Służby Żywności i Weterynaryjne)

Vyriausioji administracinių ginčų komisija (Główna Komisja Sporów Administracyjnych)

Draudimo priežiūros komisija (Komisja Nadzoru Ubezpieczeniowego)

Lietuvos valstybinis mokslo ir studijų fondas (Litewska Państwowa Fundacja Nauki i Kształcenia)

Konstitucinis Teismas (Trybunał Konstytucyjny)

(iv) Aplinkos ministerija (Ministerstwo Środowiska):

Institucije pagal Ministerstwu Środowiska:

Generalinė miškų urėdija (Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych)

Lietuvos geologijos tarnyba (Litewski Urząd Pomiarów Geologicznych)

Lietuvos hidrometeorologijos tarnyba (Litewska Służba Hydrometeorologiczna)

Lietuvos standartizacijos departamentas (Litewska Rada ds. Normalizacji)

Nacionalinis akreditacijos biuras (Litewskie Krajowe Biuro Akredytacyjne)

Valstybinė metrologijos tarnyba (Państwowa Służba ds. Metrologii)

Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba (Państwowa Służba ds. Obszarów Chronionych)

Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija (Państwowy Inspektorat Planowania Terytorialnego i Budownictwa)

(v) Finansų ministerija (Ministerstwo Finansów):

Institucije pagal Ministerstwu Finansów:

Muitinės departamentas (Litewska Służba Celna)

Valstybės dokumentų technologinės apsaugos tarnyba (Służba Bezpieczeństwa Technologicznego Dokumentów Państwowych)

Valstybinė mokesčių inspekcija (Państwowa Inspekcja Podatkowa)

Finansų ministerijos mokymo centras (Centrum Szkoleniowe Ministerstwa Finansów)

(vi) Kultūros ministerija (Ministerstwo Kultury):

Institucije pagal Ministerstwu Kultury:

Kultūros paveldo departamentas (Departament Litewskiego Dziedzictwa Kulturowego)

Valstybinė kalbos inspekcija (Państwowa Komisja ds. Języka)

(vii) Socialinės apsaugos ir darbo ministerija (Ministerstwo Zabezpieczenia Społecznego i Pracy):

Institucije pagal Ministerstwu Zabezpieczenia Społecznego i Pracy:

Garantinio fondo administracija (Administracja Funduszu Gwarancyjnego)

Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba (Państwowa Służba ds. Ochrony Praw Dziecka i Adopcji)

Lietuvos darbo birža (Litewska Giełda Pracy)

Lietuvos darbo rinkos mokymo tarnyba (Litewski Urząd ds. Szkoleń na Rynku Pracy)

Trišalės tarybos sekretariatas (Sekretariat Rady Trójstronnej)

Socialinių paslaugų priežiūros departamentas (Departament ds. Monitorowania Służb Socjalnych)

Darbo inspekcija (Inspekcja Pracy)

Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba (Państwowy Fundusz Ubezpieczeń Społecznych)

Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnyba (Służby ds. Orzekania o Niepełnosprawności i Zdolności do Pracy)

Ginčų komisija (Komisja ds. Sporów)

Techninės pagalbos neigaliesiems centras (Państwowe Centrum ds. Urzędzeń Wspomagających dla Osób z Niepełnosprawnościami)

Neigaliųjų reikalų departamentas (Departament Spraw Osób z Niepełnosprawnościami)

(viii) Susisiekimo ministerija (Ministerstwo Transportu i Komunikacji):

Institucje podległe Ministerstwu Transportu i Komunikacji:

Lietuvos automobilių kelių direkcija (Litewska Administracja Dróg)

Valstybinė geležinkelio inspekcija (Państwowa Inspekcja Kolejowa)

Valstybinė kelių transporto inspekcija (Państwowa Inspekcja Transportu Drogowego)

(ix) Sveikatos apsaugos ministerija (Ministerstwo Zdrowia):

Institucje podległe Ministerstwu Zdrowia:

Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba (Państwowa Agencja ds. Akredytacji Ośrodków Opieki Zdrowotnej)

Valstybinė ligonių kasa (Państwowy Fundusz Pacjentów)

Valstybinė medicininio audito inspekcija (Państwowa Inspekcja Kontroli Medycznej)

Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba (Państwowa Agencja Kontroli Leków)

Valstybinė teismo psichiatrijos ir narkologijos tarnyba (Litewska Służba Psychiatrii Sądowej i Badania Uzależnień)

Valstybinė visuomenės sveikatos priežiūros tarnyba (Państwowa Służba Zdrowia Publicznego)

Farmacijos departamentas (Departament Farmacji)

Sveikatos apsaugos ministerijos Ekstremalių sveikatai situacijų centras (Centrum opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach przy Ministerstwie Zdrowia)

Lietuvos bioetikos komitetas (Litewski Komitet Bioetyczny)

Radiacinės saugos centras (Centrum Ochrony przed Promieniowaniem)

(x) Švietimo ir mokslo ministerija (Ministerstwo Edukacji i Nauki):

Institucje podległe Ministerstwu Edukacji i Nauki:

Nacionalinis egzaminų centras (Krajowe Centrum Egzaminacyjne)

Studijų kokybės vertinimo centras (Centrum Oceny Jakości Placówek Szkolnictwa Wyższego)

(xi) Teisingumo ministerija (Ministerstwo Sprawiedliwości):

Institucje podległe Ministerstwu Sprawiedliwości:

Nacionalinė vartotojų teisių apsaugos taryba (Krajowa Rada Ochrony Praw Konsumentów)

Europos teisės departamentas (Departament Prawa Europejskiego)

(xii) Ūkio ministerija (Ministerstwo Gospodarki):

Institucje podległe Ministerstwu Gospodarki:

Įmonių bankroto valdymo departamentas (Departament Zarządzania Upadłością Przedsiębiorstw)

Valstybinė energetikos inspekcija (Państwowa Inspekcja Energetyczna)

Valstybinė ne maisto produktų inspekcija (Państwowa Inspekcja Produktów Nieżywnościowych)

Valstybinis turizmo departamentas (Litewski Państwowy Departament Turystyki)

(xiii) Užsienio reikalų ministerija (Ministerstwo Spraw Zagranicznych):

Misje dyplomatyczne i konsulaty za granicą oraz przedstawicielstwa przy organizacjach międzynarodowych

(xiv) Žemės ūkio ministerija (Ministerstwo Rolnictwa):

Instytucje podległe Ministerstwu Rolnictwa:

Nacionalinė mokesčių agentūra (Krajowa agencja płatnicza)

Nacionalinė žemės tarnyba (Krajowa Służba ds. Gruntów)

Valstybinė augalų apsaugos tarnyba (Państwowa Służba Ochrony Roślin)

Valstybinė gyvulių veislininkystės priežiūros tarnyba (Państwowa Służba Nadzoru Hodowli Zwierząt)

Valstybinė sėklų ir grūdų tarnyba (Państwowa Służba ds. Nasion)

Žuvininkystės departamentas (Departament Rybołówstwa)

(xv) Sądy:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Sąd Najwyższy Litwy)

Lietuvos apeliacinis teismas (Sąd Apelacyjny Litwy)

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Naczelny Sąd Administracyjny Litwy)

Apygardų teismai (sądy okręgowe)

Apygardų administraciniai teismai (administracyjne sądy okręgowe)

Apylinkių teismai (sądy rejonowe)

Nacionalinė teismų administracija (krajowa administracja sądowa)

Generalinė prokuratūra (Urząd Prokuratora)

(xvi) Inne jednostki administracji centralnej – instytucje, biura, agencje:

Muitinės kriminalinė tarnyba (Służba ds. Przestępczości Celnej)

Muitinės informacinių sistemų centras (Centrum Systemów Informacji Celnej)

Muitinės laboratorija (Laboratorium Celne)

Muitinės mokymo centras (Centrum Szkolenia Urzędników Celnych)

LUKSEMBURG

Ministère d'État

Ministère des Affaires Étrangères et de l'Immigration

Ministère de l'Agriculture, de la Viticulture et du Développement Rural

Ministère de l'Agriculture, de la Viticulture et du Développement Rural: Administration des Services Techniques de l'Agriculture

Ministère des Classes moyennes, du Tourisme et du Logement

Ministère de la Culture, de l'Enseignement Supérieur et de la Recherche

Ministère de l'Économie et du Commerce extérieur

Ministère de l'Éducation nationale et de la Formation professionnelle;

Ministère de l'Éducation nationale et de la Formation professionnelle: Lycée d'Enseignement Secondaire et d'Enseignement Secondaire Technique

Ministère de l'Égalité des chances

Ministère de l'Environnement

Ministère de l'Environnement: Administration de l'Environnement

Ministère de la Famille et de l'Intégration

Ministère de la Famille et de l'Intégration: Maisons de retraite

Ministère des Finances

Ministère de la Fonction publique et de la Réforme administrative

Ministère de la Fonction publique et de la Réforme administrative: Service Central des Imprimés et des Fournitures de l'État – Centre des Technologies de l'informatique de l'État

Ministère de la Justice

Ministère de la Justice: Établissements Pénitentiaires

Ministère de la Santé

Ministère de la Santé: Centre hospitalier neuropsychiatrique

Ministère de la Sécurité sociale

Ministère des Transports

Ministère du Travail et de l'Emploi

Ministère des Travaux publics

Ministère des Travaux publics: Bâtiments Publics – Ponts et Chaussées

WĘGRY

Nemzeti Erőforrás Minisztérium (Ministerstwo Zasobów Krajowych)

Vidékfejlesztési Minisztérium (Ministerstwo Rozwoju Wsi)

Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (Ministerstwo Rozwoju Narodowego)

Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium (Ministerstwo Administracji Publicznej i Sprawiedliwości)

Nemzetgazdasági Minisztérium (Ministerstwo Gospodarki Narodowej)

Külügyminisztérium (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Miniszterelnöki Hivatal (Kancelaria Prezesa Rady Ministrów)

Központi Szolgálati Főigazgatóság (Dyrekcja ds. Służb Centralnych)

MALTA

Uffiċċju tal-Prim Ministru (Kancelaria Premiera)

Ministeru għall-Familja u Solidarjeta' Soċjali (Ministerstwo Rodziny i Solidarności Społecznej)

Ministeru ta' l-Edukazzjoni Zgħazagh u Impjieg (Ministerstwo Edukacji, Młodzieży i Zatrudnienia)

Ministeru tal-Finanzi (Ministerstwo Finansów)

Ministeru tar-Rizorsi u l-Infrastruttura (Ministerstwo Zasobów i Infrastruktury)

Ministeru tat-Turiżmu u Kultura (Ministerstwo Turystyki i Kultury)

Ministeru għall-Affarijiet Rurali u l-Ambjent (Ministerstwo Spraw Wiejskich i Środowiska)

Ministeru għal Ghawdex (Ministerstwo ds. Gozo)

Ministeru tas-Saħħa, l-Anzjani u Kura fil-Kommunita' (Ministerstwo Zdrowia, Osób Starszych i Opieki Społecznej)

Ministeru ta' l-Affarijiet Barranin (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Ministeru għall-Investimenti, Industrija u Teknologija ta' Informazzjoni (Ministerstwo Inwestycji, Przemysłu i Technologii Informacyjnych)

Ministeru għall-Kompetittiva u Kommunikazzjoni (Ministerstwo ds. Konkurencji i Komunikacji)

Ministeru għall-Iżvilupp Urban u Toroq (Ministerstwo Rozwoju Obszarów Miejskich i Dróg)

L-Uffiċċju tal-President (Urząd Prezydenta)

Uffiċċju ta' l-Iskrivan tal-Kamra tad-Deputati (Urząd Kancelarii Izby Przedstawicieli)

NIDERLANDY

Ministerie van Algemene Zaken (Ministerstwo Spraw Ogólnych):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Bureau van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (Rada Doradcza ds. Polityki Rządu)

Rijksvoorlichtingsdienst (Służby Informacyjne Rządu Niderlandów)

Ministerie van Buitenlandse Zaken (Ministerstwo Spraw Zagranicznych):

Directoraat-generaal Regiobeleid en Consulaire Zaken – DGRC (Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Spraw Konsularnych)

Directoraat-generaal Politieke Zaken – DGPZ (Dyrekcja Generalna do spraw Politycznych)

Directoraat-generaal Internationale Samenwerking – DGIS (Dyrekcja Generalna ds. Współpracy Międzynarodowej)

Directoraat-generaal Europese Samenwerking – DGES (Dyrekcja Generalna ds. Współpracy Europejskiej)

Centrum tot Bevordering van de Import uit Ontwikkelingslanden – CBI (Centrum Promocji Importu z Państw Rozwijających się)

Centrale diensten ressorterend onder S/PlvS (służby pomocnicze podlegające Sekretarzowi Generalnemu lub Zastępcy Sekretarza Generalnego)

Buitenlandse Posten (ieder afzonderlijk) (różne misje zagraniczne)

Ministerie van Economische Zaken (Ministerstwo Spraw Gospodarczych):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Centraal Planbureau – CPB (Biuro Analiz Polityki Gospodarczej)

Bureau voor de Industriële Eigendom – BIE (Urząd Własności Przemysłowej)

SenterNovem (agencja ds. zrównoważonych innowacji)

Staatstoezicht op de Mijnen – SodM (Państwowy Nadzór nad Kopalniami)

Nederlandse Mededingingsautoriteit – NMa (Niderlandzki Urząd ds. Konkurencji)

Economische Voorlichtingsdienst – EVD (Niderlandzka Służba ds. Handlu Zagranicznego)

Agentschap Telecom (agencja ds. radiokomunikacji)

Kenniscentrum Professioneel & Innovatief Aanbesteden, Netwerk voor Overheidsopdrachtgevers – PIANOo (Profesjonalne i innowacyjne zamówienia, sieć instytucji zamawiających)

Regiebureau Inkoop Rijksoverheid (Biuro ds. Koordynacji Zakupów Instytucji Rządowych)

Octrooiencentrum Nederland (Niderlandzki Urząd Patentowy)

Consumentenautoriteit (Urząd Konsumentów)

Ministerie van Financiën (Ministerstwo Finansów):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Belastingdienst Automatiseringscentrum (Centrum Informatyczne Administracji Podatkowej i Celnej)

Belastingdienst (Administracja Podatkowa i Celna)

De afzonderlijke Directies der Rijksbelastingen (różne wydziały Urzędu ds. Podatków i Cei na terenie całych Niderlandów)

Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (incl. Economische Controle dienst (ECD) (Służba Informacji Podatkowej i Dochodzeń Podatkowych, w tym Służba Kontroli Gospodarczej)

Belastingdienst Opleidingen (Centrum Szkoleniowe Służb Podatkowych i Celnych)

Dienst der Domeinen (Służba ds. Własności Państwowej)

Ministerie van Justitie (Ministerstwo Sprawiedliwości):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Raad voor de Kinderbescherming (Agencja ds. opieki nad dziećmi i ochrony dzieci)

Centraal Justitie Incasso Bureau (Centralna Agencja ds. Poboru Kar)

Openbaar Ministerie (Urząd Prokuratora Generalnego)

Immigratie en Naturalisatiedienst (Służby ds. Imigracji i Naturalizacji)

Nederlands Forensisch Instituut (Niderlandzki Instytut Medycyny Sądowej)

Dienst Terugkeer & Vertrek (Agencja ds. Repatriacji i Wyjazdów)

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Ministerstwo Rolnictwa, Środowiska i Jakości Żywności):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Dienst Regelingen – DR (Krajowa Służba Wdrażania Regulacji Prawnych)

Agentschap Plantenziektenkundige Dienst – PD (Służba Ochrony Roślin)

Algemene Inspectiedienst – AID (Generalna Służba Kontroli)

Dienst Landelijk Gebied – DLG (Służba Rządowa ds. Zrównoważonego Rozwoju Wsi)

Voedsel en Waren Autoriteit – VWA (Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i Produktów Konsumenckich)

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (Ministerstwo Edukacji, Kultury i Nauki):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Inspectie van het Onderwijs (Inspektorat ds. Edukacji)

Erfgoedinspectie (Inspektorat ds. Dziedzictwa)

Centrale Financiën Instellingen (Agencja ds. Centralnego Finansowania Instytucji)

Nationaal Archief (Archiwa Państwowe)

Adviesraad voor Wetenschaps- en Technologiebeleid (Komitet Doradczy ds. Polityki Naukowej i Technologicznej)

Onderwijsraad (Rada ds. Edukacji)

Raad voor Cultuur (Rada ds. Kultury)

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Ministerstwo Spraw Społecznych i Zatrudnienia):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Inspectie Werk en Inkomen (Inspekcja Pracy i Dochodów)

Agentschap SZW (Agencja SZW)

Ministerie van Verkeer en Waterstaat (Ministerstwo Transportu, Robót Publicznych i Gospodarki Wodnej):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Directoraat-Generaal Transport en Luchtvaart (Dyrekcja Generalna ds. Transportu i Lotnictwa Cywilnego)

Directoraat-generaal Personenvervoer (Dyrekcja Generalna ds. Transportu Pasażerskiego)

Directoraat-generaal Water (Dyrekcja Generalna ds. Wodnych)

Centrale diensten (śłużby centralne)

Shared services Organisatie Verkeer en Watersaat (Wspólne śłużby Organizacji Transportu Wodnego i Gospodarki Wodnej)

Koninklijke Nederlandse Meteorologisch Instituut KNMI (Królewski Niderlandzki Instytut Meteorologiczny)

Rijkswaterstaat, Bestuur (Roboty Publiczne i Gospodarka Wodna, Administracja)

De afzonderlijke regionale Diensten van Rijkswaterstaat (wszystkie urzędy regionalne Dyrekcji Generalnej ds. Robót Publicznych i Gospodarki Wodnej)

De afzonderlijke specialistische diensten van Rijkswaterstaat (wszystkie urzędy wyspecjalizowane Dyrekcji Generalnej ds. Robót Publicznych i Gospodarki Wodnej)

Adviesdienst Geo-Informatie en ICT (Komitet Doradczy ds. Geoinformacji i Technologii Informacyjno-Komunikacyjnych)

Adviesdienst Verkeer en Vervoer – AVV (Komitet Doradczy ds. Ruchu Drogowego i Transportu)

Bouwdienst (Śłużba Budownictwa)

Corporate Dienst (Śłużba Administracyjna)

Data ICT Dienst (Śłużba ds. Danych i Informatyki)

Dienst Verkeer en Scheepvaart (Śłużba ds. Ruchu Statków i Transportu Drogą Wodną)

Dienst Weg- en Waterbouwkunde – DWW (Śłużba Inżynierii Drogowej i Wodnej)

Rijksinstituut voor Kust en Zee – RIKZ (Krajowy Instytut Zarządzania Strefami Morskimi i Przybrzeżnymi)

Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling – RIZA (Krajowy Instytut Zarządzania Zasobami Wody Pitnej i Oczyszczania Wody)

Waterdienst (Śłużba ds. Wody)

Inspectie Verkeer en Waterstaat, Hoofddirectie (Inspektorat Transportu Wodnego i Gospodarki Wodnej, Dyrekcja Główna)

Havenstaatcontrole (Kontrola Państwa Portu)

Directie Toezichtontwikkeling Communicatie en Onderzoek – TCO (Dyrekcja Rozwoju i Nadzoru Komunikacji i Badań)

Toezichthouder Beheer Eenheid Lucht (Jednostka zarządzająca „Powietrze”)

Toezichthouder Beheer Eenheid Water (Jednostka zarządzająca „Woda”)

Toezichthouder Beheer Eenheid Land (Jednostka zarządzająca „Ziemia”)

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (Ministerstwo Budownictwa, Planowania Przestrzennego i Środowiska):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Directoraat-generaal Wonen, Wijken en Integratie (Dyrekcja Generalna ds. Budownictwa, Wspólnot i Integracji)

Directoraat-generaal Ruimte (Dyrekcja Generalna ds. Polityki Przestrzennej)

Directoraat-general Milieubeheer (Dyrekcja Generalna ds. Ochrony Środowiska)

Rijksgebouwendienst (Służba ds. Budynków Rządowych)

VROM Inspectie (Inspektorat VROM)

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (Ministerstwo Zdrowia, Opieki Społecznej i Sportu):

Bestuursdepartement (departament ds. polityki i personelu)

Inspectie Gezondheidsbescherming, Waren en Veterinaire Zaken (Inspekcja Ochrony Zdrowia Ludzi i Zwierząt)

Inspectie Gezondheidszorg (Inspekcja ds. Opieki Zdrowotnej)

Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming (Służby ds. Młodzieży i Inspekcja Ochrony Młodzieży)

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieu – RIVM (Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego i Środowiska)

Sociaal en Cultureel Planbureau (Urząd Planowania Społecznego i Kulturalnego)

Agentschap t.b.v. het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (Agencja na rzecz Komisji Oceny Leków)

Tweede Kamer der Staten-Generaal (Druga Izba Stanów Generalnych)

Eerste Kamer der Staten-Generaal (Pierwsza Izba Stanów Generalnych)

Raad van State (Rada Państwa)

Algemene Rekenkamer (Trybunał Obrachunkowy)

Nationale Ombudsman (Krajowy Rzecznik Praw Obywatelskich)

Kanselarij der Nederlandse Orden (Kapituła Orderów Niderlandzkich)

Kabinet der Koningin (Gabinet Królowej)

Raad voor de Rechtspraak en de Rechtbanken (Rada Sądownictwa i sądy powszechne)

AUSTRIA

Aktualny wykaz podmiotów:

Bundeskanzleramt (Urząd Kanclerza Federalnego)

Bundesministerium für europäische und internationale Angelegenheiten (Federalne Ministerstwo Spraw Europejskich i Międzynarodowych)

Bundesministerium für Finanzen (Federalne Ministerstwo Finansów)
Bundesministerium für Gesundheit (Federalne Ministerstwo Zdrowia)
Bundesministerium für Justiz (Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości)
Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Federalne Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa, Środowiska i Gospodarki Wodnej)
Bundesministerium für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (Federalne Ministerstwo Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Ochrony Konsumentów)
Bundesministerium für Unterricht, Kunst und Kultur (Federalne Ministerstwo Edukacji, Sztuki i Kultury)
Bundesministerium für Verkehr, Innovation und Technologie (Federalne Ministerstwo Transportu, Innowacji i Technologii)
Bundesministerium für Wirtschaft, Familie und Jugend (Federalne Ministerstwo Spraw Gospodarczych, Rodziny i Młodzieży)
Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung (Federalne Ministerstwo Nauki i Badań)
Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen (Federalny Urząd Kalibracji i Miar)
Österreichische Forschungs- und Prüfzentrum Arsenal Gesellschaft m.b.H (Austriackie Centrum Badań i testów Arsenal – spółka G.m.b.H)
Bundesanstalt für Verkehr (Federalny Instytut Ruchu Drogowego)
Bundesbeschaffung G.m.b.H (Zamówienia Federalne – spółka G.m.b.H)
Bundesrechenzentrum G.m.b.H (Federalne Centrum Przetwarzania Danych – spółka G.m.b.H)

Wszystkie pozostałe centralne instytucje publiczne, w tym ich regionalne i lokalne pododdziały, pod warunkiem że nie mają one charakteru przemysłowego ani handlowego.

POLSKA

Kancelaria Prezydenta RP
Kancelaria Sejmu RP
Kancelaria Senatu RP
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Sąd Najwyższy
Naczelny Sąd Administracyjny
Sądy powszechne – rejonowe, okręgowe i apelacyjne
Trybunał Konstytucyjny
Najwyższa Izba Kontroli
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
Biuro Rzecznika Praw Dziecka
Biuro Ochrony Rządu
Centralne Biuro Antykorupcyjne
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Ministerstwo Finansów
Ministerstwo Gospodarki
Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo Edukacji Narodowej

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Ministerstwo Skarbu Państwa

Ministerstwo Sprawiedliwości

Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Ministerstwo Środowiska

Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Ministerstwo Zdrowia

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej

Urząd Regulacji Energetyki

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

Urząd Transportu Kolejowego

Urząd Dozoru Technicznego

Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Urząd do Spraw Cudzoziemców

Urząd Zamówień Publicznych

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Urząd Lotnictwa Cywilnego

Urząd Komunikacji Elektronicznej

Wyższy Urząd Górniczy

Główny Urząd Miar

Główny Urząd Geodezji i Kartografii

Główny Urząd Nadzoru Budowlanego

Główny Urząd Statystyczny

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych

Państwowa Komisja Wyborcza

Państwowa Inspekcja Pracy

Rządowe Centrum Legislacji

Narodowy Fundusz Zdrowia

Polska Akademia Nauk

Polskie Centrum Akredytacji

Polskie Centrum Badań i Certyfikacji

Polska Organizacja Turystyczna

Polski Komitet Normalizacyjny

Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Komisja Nadzoru Finansowego

Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej

Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Główny Inspektorat Ochrony Środowiska

Główny Inspektorat Transportu Drogowego

Główny Inspektorat Farmaceutyczny

Główny Inspektorat Sanitarny

Główny Inspektorat Weterynarii

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

Agencja Rynku Rolnego

Agencja Nieruchomości Rolnych

Państwowa Agencja Atomistyki

Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Agencja Rezerw Materiałowych

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu

Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa

Służba Celną Rzeczypospolitej Polskiej

Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe”

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

Samodzielne Publiczne Zakłady Opieki Zdrowotnej, jeśli ich organem założycielskim jest minister, organ administracji rządowej na szczeblu centralnym lub wojewoda

PORTUGALIA

Presidência do Conselho de Ministros (Urząd Rady Ministrów)

Ministério das Finanças (Ministerstwo Finansów)

Ministério dos Negócios Estrangeiros e das Comunidades Portuguesas (Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Społeczności Portugalskich)

Ministério da Justiça (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Ministério da Economia (Ministerstwo Gospodarki)

Ministério da Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (Ministerstwo Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Rybołówstwa)

Ministério da Educação (Ministerstwo Edukacji)

Ministério da Ciência e do Ensino Superior (Ministry of Science and University Education)

Ministério da Cultura (Ministerstwo Kultury)

Ministério da Saúde (Ministerstwo Zdrowia)

Ministério do Trabalho e da Solidariedade Social (Ministerstwo Pracy i Solidarności Społecznej)

Ministério das Obras Públicas, Transportes e Habitação (Ministerstwo Robót Publicznych, Transportu i Mieszkalnictwa)

Ministério das Cidades, Ordenamento do Território e Ambiente (Ministerstwo ds. Miast, Zarządzania Gruntami i Środowiska)

Ministério para a Qualificação e o Emprego (Ministerstwo Kwalifikacji i Zatrudnienia)

Presidência da Republica (Prezydencja Republiki)

Tribunal Constitucional (Trybunał Konstytucyjny)

Tribunal de Contas (Trybunał Obrachunkowy)

Provedoria de Justiça (Rzecznik Praw Obywatelskich)

RUMUNIA

Administrația Prezidențială (Administracja Prezydencka)

Senatul României (Senat Rumunii)

Camera Deputaților (Izba Deputowanych)

Inalta Curte de Casație și Justiție (Najwyższy Sąd Kasacyjny)

Curtea Constituțională (Trybunał Konstytucyjny)

Consiliul Legislativ (Rada Legislacyjna)

Curtea de Conturi (Trybunał Obrachunkowy)

Consiliul Superior al Magistraturii (Najwyższa Rada Sędziów i Prokuratorów)

Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție (Urząd Prokuratora Generalnego przy Najwyższym Sądzie Kasacyjnym)

Secretariatul General al Guvernului (Sekretariat Generalny Rządu)

Cancelaria primului ministru (Kancelaria Premiera)

Ministerul Afacerilor Externe (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Ministerul Economiei și Finanțelor (Ministerstwo Gospodarki i Finansów)

Ministerul Justiției (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse (Ministerstwo Pracy, Rodziny i Równości Szans)

Ministerul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale (Ministerstwo ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Handlu, Turystyki i Wolnych Zawodów)

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi)

Ministerul Transporturilor (Ministerstwo Transportu)

Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuinței (Ministerstwo Rozwoju, Robót Publicznych i Mieszkalnictwa)

Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului (Ministerstwo Edukacji, Badań i Młodzieży)

Ministerul Sănătății Publice (Ministerstwo Zdrowia Publicznego)

Ministerul Culturii și Cultelor (Ministerstwo Kultury i Wyznań)

Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației (Ministerstwo Łączności i Technologii Informacyjnych)

Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile (Ministerstwo Środowiska i Zrównoważonego Rozwoju)

Serviciul de Telecomunicații Speciale (Specjalna Służba Telekomunikacyjna)

Consiliul Național al Audiovizualului (Krajowa Rada ds. Audiowizualnych Środków Przekazu)

Consiliul Concurenței – CC (Rada ds. Konkurencji)

Direcția Națională Anticorupție (Krajowa Dyrekcja ds. Przeciwdziałania Korupcji)

Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (Krajowy Organ ds. Regulacji i Monitorowania Zamówień Publicznych)

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Krajowa Rada ds. Rozpatrywania Skarg)

Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice – ANRSC (Krajowy Urząd ds. Regulacji Usług Użyteczności Publicznej)

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (Krajowy Urząd ds. Bezpieczeństwa Sanitarnego i Weterynaryjnego oraz Bezpieczeństwa Żywności)

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (Krajowy Urząd Ochrony Konsumentów)

Autoritatea Navală Română (Rumuński Urząd Morski)

Autoritatea Feroviară Română (Rumuński Urząd Kolejnictwa)

Autoritatea Rutieră Română (Rumuński Urząd Drogownictwa)

Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (Krajowy Urząd ds. Ochrony Praw Dziecka i Adopcji)

Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap (Krajowy Urząd ds. Osób z Niepełnosprawnościami)

Autoritatea Națională pentru Tineret (Krajowy Urząd ds. Młodzieży)

Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică (Krajowy Urząd ds. Badań Naukowych)

Autoritatea Națională pentru Comunicații (Krajowy Urząd ds. Komunikacji)

Autoritatea Națională pentru Serviciile Societății Informaționale (Krajowy Urząd ds. Usług dla Społeczeństwa Informacyjnego)

Autoritatea Electorală Permanentă (Rada Stała ds. Wyborów)

Agencia pentru Strategii Guvernamentale (Agencja ds. Strategii Rządowych)

Agencia Națională a Medicamentului (Krajowa Agencja Leków)

Agencia Națională pentru Sport (Krajowa Agencja Sportu)

Agencia Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă (Krajowa Agencja Zatrudnienia)

Agencia Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (Krajowa Agencja Regulacji Energetyki)

Agencia Română pentru Conservarea Energiei (Rumuńska Agencja Poszanowania Energii)

Agencia Națională pentru Resurse Minerale (Krajowa Agencja Zasobów Mineralnych)

Agencia Română pentru Investiții Străine (Rumuńska Agencja Inwestycji Zagranicznych)

Agencia Națională a Funcționarilor Publici (Krajowa Agencja Służby Cywilnej)

Agencia Națională de Administrare Fiscală (Krajowa Agencja Administracji Fiskalnej)

Agencia de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială (Agencja ds. kompensacji w przypadku zamówień dotyczących techniki specjalistycznej)

Agencia Națională Anti-doping (Krajowa Agencja Antydopingowa)

Agencia Nucleară (Agencja Jądrowa)

Agencia Națională pentru Protecția Familiei (Krajowa Agencja Ochrony Rodziny)

Agencia Națională pentru Egalitatea de Șanse între Bărbați și Femei (Krajowy Urząd ds. Równości Płci)

Agencia Națională pentru Protecția Mediului (Krajowa Agencja Ochrony Środowiska)

Agencia Națională Antidrog (Krajowa Agencja Antynarkotykowa)

SŁOWENIA

Predsednik Republike Slovenije (Prezydent Republiki Słowenii)

Državni zbor (Zgromadzenie Narodowe)

Državni svet (Rada Narodowa)

Varuh človekovih pravic (Rzecznik Praw Obywatelskich)

Ustavno sodišče (Trybunał Konstytucyjny)

Računsko sodišče (Trybunał Obrachunkowy)

Državna revizijska komisja (Krajowa Komisja Rewizyjna)

Slovenska akademija znanosti in umetnosti (Słoweńska Akademia Nauki i Sztuki)

Vladne službe (Służby Rządowe)

Ministrstvo za finance (Ministerstwo Finansów)

Ministrstvo za zunanje zadeve (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Ministrstvo za pravosodje (Ministerstwo Sprawiedliwości)

Ministrstvo za gospodarstvo (Ministerstwo Gospodarki)

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (Ministerstwo Rolnictwa, Leśnictwa i Żywności)

Ministrstvo za promet (Ministerstwo Transportu)

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo (Ministerstwo Środowiska, Planowania Przestrzennego oraz Energii)

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve (Ministerstwo Pracy, Rodziny i Spraw Społecznych)

Ministrstvo za zdravje (Ministerstwo Zdrowia)

Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo (Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Nauki i Technologii)

Ministrstvo za kulturo (Ministerstwo Kultury)

Ministerstvo za javno upravo (Ministerstwo Administracji Publicznej)

Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sąd Najwyższy Republiki Słowenii)

Višja sodišča (sądy wyższe)

Okrožna sodišča (sądy okręgowe)

Okrajna sodišča (sądy rejonowe)

Vrhovno tožilstvo Republike Slovenije (Naczelny Prokurator Republiki Słowenii)

Okrožna državna tožilstva (okręgowi prokuratorzy krajowi)

Družbeni pravobranilec Republike Slovenije (Pełnomocnik ds. Społecznych Republiki Słowenii)

Državno pravobranilstvo Republike Slovenije (Pełnomocnik ds. Krajowych Republiki Słowenii)

Upravno sodišče Republike Slovenije (Sąd Administracyjny Republiki Słowenii)

Senat za prekrške Republike Slovenije (Izba Wykroczeń Republiki Słowenii)

Više delovno in socialno sodišče v Ljubljani (Wyższy Sąd Pracy i Spraw Społecznych w Lublanie)

Delovna in sodišča (sądy pracy)

Upravne note (lokalne jednostki administracyjne)

SŁOWACJA

Ministerstwa i inne organy rządowe na szczeblu centralnym, o których mowa w ustawie nr 575/2001 Coll. (słowacki dziennik urzędowy) w sprawie struktury i działalności organów rządowych i organów administracji państwowej na szczeblu centralnym:

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (Ministerstwo Gospodarki Republiki Słowackiej)

Ministerstvo financií Slovenskej republiky (Ministerstwo Finansów Republiki Słowackiej)

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Rozwoju Regionalnego Republiki Słowackiej)

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Republiki Słowackiej)

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Słowackiej)

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Słowackiej)

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (Ministerstwo Pracy, Spraw Społecznych i Rodziny Republiki Słowackiej)

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (Ministerstwo Środowiska Republiki Słowackiej)

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (Ministerstwo Edukacji, Nauki, Badań i Sportu Republiki Słowackiej)

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (Ministerstwo Kultury Republiki Słowackiej)

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (Ministerstwo Służby Zdrowia Republiki Słowackiej)

Úrad vlády Slovenskej republiky (Biuro rządu Republiki Słowackiej)

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (Urząd Antymonopolowy Republiki Słowackiej)

Štatistický úrad Slovenskej republiky (Urząd Statystyczny Republiki Słowackiej)

Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (Urząd Pomiaru Gruntów, Kartografii i Katastru Republiki Słowackiej)

Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (Urząd Normalizacji, Metrologii i Badań Republiki Słowackiej)

Úrad pre verejné obstarávanie (Urząd Zamówień Publicznych)

Úrad priemerného vlastníctva Slovenskej republiky (Urząd Własności Przemysłowej Republiki Słowackiej)

Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky (Administracja Państwowych Rezerw Materiałowych Republiki Słowackiej)

Kancelária Prezidenta Slovenskej republiky (Kancelaria Prezydenta Republiki Słowackiej)

Národná rada Slovenskej republiky (Rada Narodowa Republiki Słowackiej)

Ústavný súd Slovenskej republiky (Trybunał Konstytucyjny Republiki Słowackiej)

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Sąd Najwyższy Republiki Słowackiej)

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (Urząd Prokuratora Generalnego Republiki Słowackiej)

Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky (Najwyższy Urząd Kontroli Republiki Słowackiej)

Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky (Urząd Telekomunikacji Republiki Słowackiej)

Poštový úrad (Urząd Regulacji Poczty)

Úrad na ochranu osobných údajov (Urząd Ochrony Danych Osobowych)

Kancelária verejného ochrancu práv (Urząd Rzecznika Praw Obywatelskich)

Úrad pre finančný trh (Urząd Rynku Finansowego)

FINLANDIA

Oikeuskanslerinvirasto – Justitiekanslersämbetet (Urząd Kanclerza Sprawiedliwości)

Liikenne- ja Viestintäministeriö – Kommunikationsministeriet (Ministerstwo Transportu i Komunikacji):

Viestintävirasto – Kommunikationsverket (Fiński Urząd Regulacji Komunikacji)

Ajoneuvohallintokeskus AKE – Fordonsförvaltningscentralen AKE (Fińska Administracja ds. Pojazdów)

Ilmailuhallinto – Luftfartsförvaltningen (Fiński Urząd Lotnictwa Cywilnego)

Ilmatieteen laitos – Meteorologiska institutet (Fiński Instytut Meteorologiczny)

Merenkululaitos – Sjöfartsverket (Fińska Administracja Morska)

Merentutkimuslaitos – Havsforskningsinstitutet (Fiński Instytut Badań Morskich)

Ratahallintokeskus RHK – Banförvaltningscentralen RHK (Administracja Kolejowa)

Rautatievirasto – Järnvägsverket (Fińska Agencja Kolejowa)

Tiehallinto – Vägförvaltningen (Administracja Dróg)

Maa- ja Metsätalousministeriö – Jord- Och Skogsbruksministeriet (Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa):

Elintarviketurvallisuusvirasto – Livsmedelssäkerhetsverket (Fiński Urząd Bezpieczeństwa Żywności)

Maanmittauslaitos – Lantmäteriverket (Państwowy urząd Pomiarów Gruntów Finlandii)

Maaseutuvirasto – Landsbygdsverket (Agencja ds. Wsi)

Oikeusministeriö – Justitieministeriet (Ministerstwo Sprawiedliwości):

Tietosuoja- ja valtuutetun toimisto – Dataombudsmannens byrå (Urząd Rzecznika Ochrony Danych)

Tuomioistuimet – Domstolar (sądy powszechne)

Korkein oikeus – Högsta domstolen (Sąd Najwyższy)

Korkein hallinto-oikeus – Högsta förvaltningsdomstolen (Najwyższy Sąd Administracyjny)

Hovioikeudet – hovrätter (sądy apelacyjne)

Käräjäoikeudet – tingsrätter (sądy rejonowe)

Hallinto-oikeudet – förvaltningsdomstolar (sądy administracyjne)

Markkinaoikeus – Marknadsdomstolen (Sąd ds. Rynku)

Työtuomioistuin – Arbetsdomstolen (Sąd Pracy)

Vakuutus-oikeus – Försäkringsdomstolen (Sąd ds. Ubezpieczeń)

Kuluttajariitalautakunta – Konsumenttvistnämnden (Komisja ds. Skarg Konsumentów)

HEUNI – Yhdistyneiden Kansakuntien yhteydessä toimiva Euroopan kriminaalipolitiikan instituutti – HEUNI – Europeiska institutet för kriminalpolitik, verksamt i anslutning till Förenta Nationerna (Europejski Instytut Zapobiegania i Kontroli Przestępczości)

Konkurssiasiamiehen toimisto – Konkursombudsmannens byrå (Urząd rzecznika osób ogłaszających upadłość)

Oikeushallinnon palvelukeskus – Justitieförvaltningens servicecentral (Służba Prawna)

Oikeushallinnon tietotekniikkakeskus – Justitieförvaltningens datateknikcentral (Centrum Obliczeniowe Administracji Prawnej)

Oikeuspoliittinen tutkimuslaitos (Optula) – Rättspolitiska forskningsinstitutet (Instytut Polityki Prawnej)

Oikeusrekisterikeskus – Rättsregistercentralen (Centrum Rejestru Prawnego)

Onnettomuustutkintakeskus – Centralen för undersökning av olyckor (Komisja Badania Wypadków)

Rikosseuraamusvirasto – Brottsföljdsverket (Agencja ds. Sankcji Karnych)

Rikosseuraamusalan koulutuskeskus – Brottsföljdsområdets utbildningscentral (Instytut Szkoleniowy dla Służb Więziennictwa i Służb ds. Zwolnień Warunkowych)

Rikoksantorjuntaneuvosto Rådet för brottsförebyggande (Krajowa Rada Zapobiegania Przestępczości)

Saamelaiskäräjät – Sametinget (Parlament Saamów)

Valtakunnansyyttäjänvirasto – Riksåklagarämbetet (Urząd Prokuratora Generalnego)

Opetusministeriö – Undervisningsministeriet (Ministerstwo Edukacji):

Opetushallitus – Utbildningsstyrelsen (Krajowa Rada ds. Edukacji)

Valtion elokuvatarkastamo – Statens filmgranskningsbyrå (Fińska Rada Klasyfikacji Filmów)

Sosiaali- ja Terveysministeriö – Social- Och Hälsovårdsministeriet (Ministerstwo Spraw Społecznych i Zdrowia):

Työttömyysturvalautakunta – Besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden (Rada Apelacyjna ds. Osób Bezrobotnych)

Sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta – Besvärsnämnden för socialtrygghet (Trybunał Apelacyjny)

Lääkelaitos – Läkemedelsverket (Krajowa Agencja Leków)

Terveysturvakeskus – Rättsskyddscentralen för hälsovården (Krajowy Urząd ds. Prawa Medycznego)

Säteilyturvakeskus – Strålsäkerhetscentralen (Fińskie Centrum ds. Promieniowania i Bezpieczeństwa Atomowego)

Kansanterveyslaitos – Folkhälsoinstitutet (Krajowy Instytut Zdrowia Publicznego)

Lääkehoidon kehittämiskeskus ROHTO – Utvecklingscentralen för läkemedelsbehandling (Centrum Rozwoju Farmakoterapii ROHTO)

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus – Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral (Krajowa Agencja Kontroli Produktów dla Opieki Społecznej i Zdrowia)

Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimus- ja kehittämiskeskus Stakes – Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården Stakes (Krajowe Centrum Badań i Rozwoju Opieki Społecznej i Zdrowia STAKES)

Työ- ja Elinkeinoministeriö – Arbets- Och Näringsministeriet (Ministerstwo Zatrudnienia i Gospodarki):

Kuluttajavirasto – Konsumentverket (Fińska Agencja ds. Konsumentów)

Kilpailuvirasto – Konkurrentverket (Fiński Urząd ds. Konkurencji)

Patentti- ja rekisterihallitus – Patent- och registerstyrelsen (Krajowa Rada ds. Patentów i Rejestracji)

Valtakunnansovittelijain toimisto – Riksförlikningsmännens byrå (Krajowe Biuro Arbitrów)

Työneuvosto – Arbetsrådet (Rada ds. Pracy)

Energiamarkkinavirasto – Energimarknadsverket (Urząd ds. Rynku Energetycznego)

Geologian tutkimuskeskus – Geologiska forskningscentralen (Służba geodezyjna Finlandii)

Huoltovarmuuskeskus – Försörjningsberedskapscentralen (Krajowa Agencja ds. zaopatrzenia awaryjnego)

Kuluttajatutkimuskeskus – Konsumentforskningscentralen (Krajowe Centrum Badań Konsumentkich)

Matkailun edistämiskeskus - MEK – Centralen för turistfrämjande (Fińska Izba Turystyki)

Mittatekniikan keskus - MIKES – Mätteknikcentralen (Centrum Metrologii i Akredytacji)

Tekes - teknologian ja innovaatioiden kehittämiskeskus — Tekes - utvecklingscentralen för teknologi och innovationer (Fińska Agencja ds. Funduszy na rzecz Technologii i Innowacji)

Turvatekniikan keskus - TUKES – Säkerhetsteknikcentralen (Urząd ds. Technologii Bezpieczeństwa)

Valtion teknillinen tutkimuskeskus - VTT – Statens tekniska forskningscentral (Fińskie Centrum Badań Technicznych VTT)

Syrjintälautakunta – Nationella diskrimineringsnämnden (Trybunał ds. dyskryminacji)

Vähemmistövaltuutetun toimisto – Minoritetsombudsmännens byrå (Urząd Rzecznika Praw Mniejszości)

Ulkoasiainministeriö – utrikesministeriet (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Valtioneuvoston kanslia – statsrådets kansli (Kancelaria Premiera)

Valtiovarainministeriö – finansministeriet (Ministerstwo Finansów):

Valtiokonttori – Statskontoret (Skarb Państwa)

Verohallinto – Skatteförvaltningen (Administracja Podatkowa)

Tullilaitos – Tullverket (Cła)

Tilastokeskus – Statistikcentralen (Urząd Statystyczny Finlandii)

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus – Statens ekonomiska forskningscentral (Rządowy Instytut Badań Gospodarczych)

Väestörekisterikeskus – Befolkningsregistercentralen (Centralny Rejestr Ludności)

Ympäristöministeriö – Miljöministeriet (Ministerstwo Środowiska):

Suomen ympäristökeskus - Finlands miljöcentral (Fiński Instytut Środowiska)

Asumisen rahoitus- ja kehityskeskus – Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet (Fińskie Centrum Finansowania i Rozwoju Budownictwa)

Valtiontalouden Tarkastusvirasto – Statens Revisionsverk (Państwowa Izba Kontroli)

SZWECJA

Akademien för de fria konsterna (Królewska Akademia Sztuk Pięknych)

Allmänna reklamationsnämnden (Państwowa Rada ds. Skarg Konsumentkich)

Arbetsdomstolen (Sąd Pracy)

Arbetsförmedlingen (Służby Zatrudnienia)

Arbetsgivarverk, statens (Państwowa Agencja ds. Pracowników Sektora Publicznego)

Arbetslivsinstitutet (Instytut ds. Życia Zawodowego)

Arbetsmiljöverket (Urząd ds. Środowiska Pracy)

Arvsfondsdelegationen (Komisja ds. Funduszu Spadkowego)

Arkitekturmuseet (Muzeum Architektury)

Ljud och bildarkiv, statens (Państwowe Archiwum Nagrań Dźwiękowych i Ruchomych Obrazów)

Barnombudsmannen (Urząd Rzecznika Praw Dziecka)

Beredning för utvärdering av medicinsk metodik, statens (Państwowa Rada ds. Oceny Technologii Medycznych)

Kungliga Biblioteket (Biblioteka Królewska)

Biografbyrå, statens (Państwowa Rada Cenzorów Filmowych)

Biografiskt lexikon, svenskt (Leksykon Biografii Szwedzkich)

Bokföringsnämnden (Rada ds. Standardów Rachunkowości)

Bolagsverket (Urząd Rejestracji Spółek) Bostadskreditnämnd, statens (BKN) (Krajowa Rada ds. Gwarancji Kredytowych dla Mieszkalnictwa)

Boverket (Państwowa Rada ds. Mieszkalnictwa)

Brottsförebyggande rådet (Państwowa Rada ds. Zapobiegania Przestępczości)

Brottsoffermyndigheten (Urząd ds. Odszkodowań dla Ofiar Przestępstw i Wsparcia dla Nich)

Centrala studiestödsnämnden (Centralna Rada ds. Pomocy Studentom)

Datainspektionen (Rada ds. Inspekcji Danych)

Departementen (Ministerstwa – departamenty rządowe)

Domstolsverket (Krajowa Administracja Sądowa)

Elsäkerhetsverket (Krajowa Rada ds. Bezpieczeństwa Energii Elektrycznej)

Energimarknadsinspektionen (Inspektorat ds. Rynków Energetycznych)

Exportkreditnämnden (Rada ds. Gwarancji Kredytów Eksportowych)

Finanspolitiska rådet (Rada Polityki Budżetowej)

Finansinspektionen (Organ Nadzoru Finansowego)

Fiskeriverket (Krajowa Izba Rybołówstwa)

Folkhälsoinstitut, statens (Państwowy Instytut Zdrowia Publicznego)

Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande, Formas (Rada ds. Badań Naukowych na rzecz Środowiska)

Fortifikationsverket (Państwowa Administracja ds. Fortyfikacji)

Medlingsinstitutet (Instytut Mediacji)

Försäkringskassan (Zakład Ubezpieczeń Społecznych);

Geologiska undersökning, Sveriges (Służba Geodezyjna Szwecji)

Geotekniska institut, statens (Instytut Geotechniczny)

Glesbygdsverket (Urząd ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich)

Grafiska institutet och institutet för högre kommunikations- och reklamutbildning (Instytut Grafiki i Wyższa Szkoła Komunikacji)

Granskningsnämnden för Radio och TV (Komisja Radiofonii i Telewizji)

Handelsflottans kultur- och fritidsråd (Rada ds. Marynarki Handlowej)

Handikappombudsmannen (Rzecznik Osób z Niepełnosprawnościami)

Haverikommission, statens (Państwowa Komisja ds. Badań nad Wypadkami)

Hovrätterna (sądy apelacyjne) (6)

Hyres- och ärendenämnder (regionalne trybunały ds. czynszów i najmu) (12)

Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd (Komisja Odpowiedzialności Lekarskiej)

Högskoleverket (Urząd Szkolnictwa Wyższego)

Högsta domstolen (Sąd Najwyższy)

Institut för psykosocial miljömedicin, statens (Państwowy Instytut Czynników Psychospołecznych i Zdrowia)

Institut för tillväxtpolitiska studier (Instytut Badań Regionalnych)

Institutet för rymdfysik (Instytut Fizyki Kosmicznej)

Internationella programkontoret för utbildningsområdet (Międzynarodowe Biuro Programowe ds. Kształcenia i Szkolenia)

Migrationsverket (Urząd ds. Migracji)

Jordbruksverk, statens (Państwowa Rada ds. Rolnictwa)

Justitiekanslern (Urząd Kanclerza Sprawiedliwości)

Jämställdhetsombudsmannen (Urząd Rzecznika Równości Szans)

Kammarkollegiet (Państwowa Rada Sądowa ds. Gruntów i Funduszy Publicznych)

Kammarrätterna (administracyjne sądy apelacyjne) (4)

Kemikalieinspektionen (Inspektorat ds. Chemikaliów)

Kommerskollegium (Krajowa Izba Handlu)

Verket för innovationssystem - VINNOVA (Urząd ds. Systemów Innowacji – VINNOVA)

Konjunkturinstitutet (Instytut Badań nad Gospodarką)

Konkurrensverket (Urząd ds. Konkurencji)

Konstfack (Wyższa Szkoła Sztuk Pięknych, Rzemiosła i Projektowania)

Konsthögskolan (Akademia Sztuk Pięknych)

Nationalmuseum (Muzeum Narodowe)

Konstnärsnämnden (Komisja ds. Dotacji dla Sztuki)

Konstråd, statens (Państwowa Rada Sztuki)

Konsumentverket (Urząd ds. Polityki Konsumenckiej)

Kriminaltekniska laboratorium, statens (Państwowe Laboratorium Kryminalistyki)

Kriminalvården (Służba Więzienna i Probacyjna)

Kriminalvårdsnämnden (Komisja ds. Zwolnień Warunkowych)

Kronofogdemyndigheten (Służba Komornicza)

Kulturråd, statens (Państwowa Rada Kultury)

Kustbevakningen (Straż Przybrzeżna)

Lantmäteriverket (Urząd Pomiarów Gruntu)

Livrustkammaren/Skoklosters slott/ Hallwylska museet (Arsenał Królewski)

Livsmedelsverk, statens (Państwowy Urząd ds. Żywności)

Lotteriinspektionen (Rada ds. Gier Losowych)

Läkemedelsverket (Urząd ds. Produktów Medycznych)

Länsrätterna (okręgowe sądy administracyjne) (24)

Länsstyrelserna (rządowe urzędy administracji regionalnej) (24)

Pensionsverk, statens (Państwowy Urząd ds. Wynagrodzeń i Emerytur Pracowników Rządowych)

Marknadsdomstolen (Sąd ds. Rynku)

Meteorologiska och hydrologiska institut, Sveriges (Szwedzki Instytut Meteorologiczno-Hydrologiczny)

Moderna museet (Muzeum Sztuki Nowoczesnej)

Musiksamlingar, statens (Państwowe Zbiory Muzyczne)

Myndigheten för handikappolitisk samordning (Szwedzka Agencja ds. Koordynacji Polityki względem Osób z Niepełnosprawnościami)

Myndigheten för nätverk och samarbete inom högre utbildning (Agencja ds. Sieci i Współpracy w Szkolnictwie Wyższym)

Nämnden för statligt stöd till trossamfun (Komisja ds. Państwowych Dotacji dla Wspólnot Religijnych)

Naturhistoriska riksmuseet (Muzeum Historii Naturalnej)

Naturvårdsverket (Urząd Ochrony Środowiska)

Nordiska Afrikainstitutet (Nordycki Instytut Studiów Afrykańskich)

Nordiska högskolan för folkhälsovetenskap (Nordycka Szkoła Zdrowia Publicznego)

Notarienämnden (Rada ds. Notariatu)

Myndigheten för internationella adoptionsfrågor (Krajowa Agencja ds. Przysposobień Międzynarodowych)

Verket för näringslivsutveckling - NUTEK (Urząd ds. Wzrostu Gospodarczego i Regionalnego – NUTEK)

Ombudsmannen mot etnisk diskriminering (Urząd Rzecznika ds. Dyskryminacji Etnicznej)

Patentbesvärsträtten (Sąd Apelacyjny Patentowy)

Patent- och registreringsverket (Urząd Patentowy i Rejestracyjny)

Personadressregisternämnd statens, SPAR-nämnden (Rada ds. Rejestru Ludności)

Polarforskningssekretariatet (Sekretariat ds. Badań Polarnych)

Presstödsnämnden (Komisja ds. Subsydiów dla Prasy)

Rådet för Europeiska socialfonden i Sverige (Rada Europejskiego Funduszu Społecznego w Szwecji)

Radio- och TV-verket (Rada Radiofonii i Telewizji)

Regeringskansliet (biura rządowe)

Regeringsrätten (Naczelny Sąd Administracyjny)

Riksantikvarieämbetet (Centralna Rada Ochrony Zabytków)

Riksarkivet (Archiwum Narodowe)

Riksdagsförvaltningen (Parlamentarne Biuro Administracyjne)

Riksdagens ombudsmän, JO (rzecznicy parlamentarni)

Riksdagens revisorer (audytorzy parlamentarni)

Riksgäldskontoret (Biuro Długu Publicznego)

Rikspolisstyrelsen (Krajowa Rada Policji)

Riksrevisionen (Najwyższa Izba Kontroli)

Riksställningar, Stiftelsen (Krajowa Fundacja ds. Wystaw)

Rymdstyrelsen (Państwowa Agencja Kosmiczna)

Forskningsrådet för arbetsliv och socialvetenskap (Rada ds. Badań nad Życiem Zawodowym i Badań Społecznych)

Räddningsverk, statens (Państwowy Urząd ds. Służb Ratowniczych)

Rättshjälpsmyndigheten (Służba ds. Pomocy Prawnej)

Rättsmedicinalverket (Państwowy Urząd ds. Medycyny Sądowej)

Sameskolstyrelsen och sameskolor (Rada ds. Szkół dla Samów i szkoły dla Samów)

Sjöfartsverket (Państwowa Administracja Morska)

Maritima museer, statens (Państwowe Muzea Morskie)

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden (Komisja ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Danych Osobowych)

Skatteverket (Krajowy Urząd Podatkowy)

Skogsstyrelsen (Krajowa Izba Leśnictwa)

Skolverk, statens (Państwowa Agencja ds. Szkolnictwa)

Smittskyddsinstitutet (Instytut Kontroli Chorób Zakaźnych)

Socialstyrelsen (Rada ds. Zdrowia i Opieki Społecznej)

Sprängämnesinspektionen (Inspektorat Materiałów Wybuchowych i Łatwopalnych)

Statistiska centralbyrån (Centralny Urząd Statystyczny)

Statskontoret (Agencja Rozwoju Administracyjnego)

Strålsäkerhetsmyndigheten (Służba Bezpieczeństwa Radiacyjnego)

Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete, SIDA (Urząd ds. Międzynarodowej Współpracy na rzecz Rozwoju, SIDA)

Styrelsen för psykologiskt försvar (Rada ds. Obrony Psychologicznej)

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Komisja Akredytacji i Kontroli Technicznej)

Svenska Institutet, stiftelsen (Instytut Szwedzki)

Talboks- och punktskriftsbiblioteket (Biblioteka Audiobooków i Publikacji w Języku Braille'a)

Tingsrätterna (sądy rejonowe i miejskie) (97)

Tjänsteförslagsnämnden för domstolsväsendet (Komisja ds. Wniosków w sprawie Nominacji Sędziów)

Totalförsvarets pliktverk (Komisja Rekrutacyjna Sił Zbrojnych)

Tullverket (Rada Urzędów Celnych)

Turistdelegationen (Urząd ds. Turystyki)

Ungdomsstyrelsen (Rada ds. Młodzieży)

Universitet och högskolor (uniwersytety i szkoły wyższe)

Utlänningsnämnden (Komisja ds. Odwołań Obcokrajowców)

Utsädeskontroll, statens (Państwowy Instytut Badania i Klasyfikacji Nasion)

Vatten- och avloppsnämnd, statens (Krajowy Trybunał ds. Zaopatrzenia w Wodę i Ścieków)

Verket för högskoleservice (VHS) (Urząd ds. Szkolnictwa Wyższego); Verket för näringslivsutveckling (NUTEK) (Urząd ds. Wzrostu Gospodarczego i Regionalnego)

Vetenskapsrådet (Rada ds. Badań Naukowych)

Veterinärmedicinska anstalt, statens (Państwowy Instytut Weterynaryjny)

Väg- och transportforskningsinstitut, statens (Państwowy Instytut Badań Transportu Drogowego)

Växsortsnämnd, statens (Państwowa Rada Odmian Roślin)

Åklagarmyndigheten (Prokuratura)

Krisberedskapsmyndigheten (Służba Zarządzania Kryzysowego)

Överklagandenämnden för nämndemannauppdrag (Rada ds. Odwołań od Postanowień Dotyczących Mandatu Ławnika)

2. Uwaga do podsekcji A

Każdy podmiot wymieniony w pozycji 1 lit. b) obejmuje również każdy podporządkowany podmiot tych instytucji zamawiających państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pod warunkiem że nie ma on odrębnej osobowości prawnej.

PODSEKCJA B

REPUBLIKA KIRGISKIA

1. Podmioty objęte niniejszą umową:

Parlament Republiki Kirgiskiej (Dżokorku Kenesz)

Dyrekcja Administracyjna Prezydenta Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Finansów Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Gospodarki i Handlu Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Rolnictwa Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Transportu i Komunikacji Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Edukacji i Nauki Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Zdrowia Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Kultury, Informacji, Sportu i Polityki Młodzieżowej Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Pracy, Polityki Socjalnej i Migracji Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Rozwoju Cyfrowego Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Energii Republiki Kirgiskiej

Państwowa Służba Podatkowa przy Ministerstwie Finansów Republiki Kirgiskiej

Państwowa Służba Celną przy Ministerstwie Finansów Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Surowców Naturalnych, Ekologii i Nadzoru Technicznego Republiki Kirgiskiej

Ministerstwo Kultury, Informacji, Sportu i Polityki Młodzieżowej Republiki Kirgiskiej

Państwowa Agencja Architektury, Budownictwa, Mieszkalnictwa i Usług Komunalnych przy Radzie Ministrów Republiki Kirgiskiej

Państwowa Służba Regulacji Antymonopolowej przy Ministerstwie Gospodarki i Handlu Republiki Kirgiskiej

Państwowa Agencja Służby Cywilnej i Samorządu Lokalnego przy Radzie Ministrów Republiki Kirgiskiej

Wydział Regulacji Kompleksu Paliwowo-Energetycznego przy Ministerstwie Energii Republiki Kirgiskiej
Służba Regulacji i Nadzorowania Rynku Finansowego przy Ministerstwie Gospodarki i Handlu Republiki Kirgiskiej
Państwowa Agencja Własności Intelektualnej i Innowacji przy Radzie Ministrów Republiki Kirgiskiej
Państwowa Służba Wywiadu Finansowego przy Ministerstwie Finansów Republiki Kirgiskiej
Ministerstwo Pracy, Polityki Socjalnej i Migracji
Fundusz Państwowych Rezerw Materiałowych przy Ministerstwie Sytuacji Nadzwyczajnych Republiki Kirgiskiej
Obowiązkowy Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego przy Ministerstwie Zdrowia Republiki Kirgiskiej
Fundusz Zarządzania Mieniem Państwowym przy Ministerstwie Gospodarki i Handlu Republiki Kirgiskiej
Służba Weterynaryjna przy Ministerstwie Rolnictwa Republiki Kirgiskiej
Fundusz Socjalny Republiki Kirgiskiej przy Radzie Ministrów Republiki Kirgiskiej
Państwowa Agencja Służby Cywilnej i Samorządu Lokalnego przy Radzie Ministrów Republiki Kirgiskiej
Krajowy Komitet Statystyczny Republiki Kirgiskiej
Wydział Sądownictwa w Sądzie Najwyższym Republiki Kirgiskiej
Krajowa Komisja Nostyfikacyjna przy Prezydencie Republiki Kirgiskiej
Agencja Likwidacji Bankowej
Państwowa Komisja Spraw Wyznaniowych Republiki Kirgiskiej
Prokuratura Generalna Republiki Kirgiskiej
Izba Obrachunkowa Republiki Kirgiskiej

2. Uwaga do podsekcji B

Każdy podmiot wymieniony w pozycji 1 obejmuje również każdy podporządkowany podmiot tego objętego podmiotu Republiki Kirgiskiej, pod warunkiem że nie ma on odrębnej osobowości prawnej.

SEKCJA 2

PODMIOTY ADMINISTRACJI PONIŻEJ SZCZEBŁA CENTRALNEGO

Progi:

O ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej oraz z zastrzeżeniem uwag do niniejszej sekcji oraz uwag ogólnych w sekcji 5, rozdział 9 ma zastosowanie do podmiotów zamawiających Stron objętych podsekcjami A i B niniejszej sekcji, jeżeli wartość dostaw jest równa następującym progom lub je przekracza:

- a) 200 000 SDR dla wszystkich towarów;
- b) 200 000 SDR dla usług określonych w sekcji 4;
- c) 5 000 000 SDR dla wszystkich usług budowlanych wymienionych w dziale 51 CPC ONZ.

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

1. Podmioty objęte niniejszą umową:

Wszystkie regionalne lub lokalne instytucje zamawiające jednostek administracyjnych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (zwanym dalej „rozporządzeniem NUTS”) ⁽³⁾.

2. Uwaga do podsekcji A

⁽³⁾ Dz.U. UE L 154 z 21.6.2003, s. 1.

- a) Na potrzeby niniejszej sekcji „regionalne instytucje zamawiające” należy rozumieć jako podmioty zamawiające jednostek administracyjnych objętych wspólną klasyfikacją statystyczną jednostek terytorialnych (zwaną dalej „NUTS”) NUTS 1 i NUTS 2, o których mowa w rozporządzeniu NUTS.
- b) Na potrzeby niniejszej sekcji „lokalne instytucje zamawiające” należy rozumieć jako podmioty zamawiające jednostek administracyjnych poziomu NUTS 3 i mniejszych jednostek administracyjnych, o których mowa w rozporządzeniu NUTS.

PODSEKCJA B
REPUBLIKA KIRGISKA

1. Podmioty objęte niniejszą umową:

a) REGIONALNE JEDNOSTKI ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ:

obwód czujski
obwód tałaski
obwód issykkulski
obwód dżalałabadzki
obwód naryński
obwód oszyński
obwód batkeński

b) CENTRA REGIONALNE (BIURA BURMISTRZA I OKRĘGI ADMINISTRACYJNE):

Urząd Burmistrza w Biszkeku
Urząd Burmistrza w Oszu
Urząd Burmistrza w Tałasie
Urząd Burmistrza w Karakole
Urząd Burmistrza w Dżalałabadzie
Urząd Burmistrza w Narynie
Urząd Burmistrza w Batken

c) OKRĘGI ADMINISTRACYJNE BISZKEKU

rejon Birinczi Maj
rejon Swierdłow
rejon Oktiabr
rejon Lenin

d) GMINY MIEJSKIE (URZĘDY BURMISTRZA):

Tokmok
Karabałta
Kajyngdy
Szopokow
Kant

Orłowka
Kemin
Kara-Suu
Nookat
Özgön
Naryn
Karakoń
Tasz-Kömr
Majluu-Suu
Kerben
Koczkor-Ata
Kök-Dzanggak
Toktogoń
Bałykczy
Czołpon-Ata
Isfana
Ajdarken
Kadamdzaj
Kyzyl-Kyja
Sülüktü

e) GMINY WIEJSKIE

(i) gminy wiejskie w obwodzie czujskim:

wszystkie gminy wiejskie w rejonie Ałamüdüń (17 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Dżajyl (13 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Kemin (10 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Moskwa (12 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Panfilow (6 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Sokułuk (19 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Czuj (10 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Ysyk-Ata (18 gmin wiejskich).

(ii) gminy wiejskie w obwodzie issykkulskim:

wszystkie gminy wiejskie w rejonie Ak-Suu (13 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Dżeti-Ögüz (13 gmin wiejskich)
wszystkie gminy wiejskie w rejonie Tong (9 gmin wiejskich)

- wszystkie gminy wiejskie w rejonie Tüp (12 gmin wiejskich)
- wszystkie gminy wiejskie w rejonie Ysyk-Köl (12 gmin wiejskich)
- (iii) gminy wiejskie w obwodzie tałaskim:
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Bakaj-Ata (8 gmin wiejskich).
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Kara-Buura (9 gmin wiejskich).
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Manas (6 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Tałas (13 gmin wiejskich)
- (iv) gminy wiejskie w obwodzie oszyńskim:
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Ałaj (12 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Arawan (8 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Kara-Kułdza (11 gmin wiejskich).
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Kara-Suu (16 gmin wiejskich).
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Nookat (15 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Özgön (19 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Czong-Ałaj (3 gmin wiejskich)
- (v) gminy wiejskie w obwodzie naryńskim:
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Ak-Tałaa (13 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie At-Baszy (11 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Dżumgał (12 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Koczkor (11 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Naryn (6 gmin wiejskich)
- (vi) gminy wiejskie w obwodzie dżalalabadzkim:
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Aksy (12 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Ała-Buka (8 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Bazar-Korgon (9 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Nooken (8 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Suzak (13 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Toguz-Toro (4 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Toktogul (11 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Czatkał (2 gmin wiejskich)
- (vii) gminy wiejskie w obwodzie batkeńskim:
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Batken (10 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Kadamdżaj (11 gmin wiejskich)
 - wszystkie gminy wiejskie w rejonie Lejlek (8 gmin wiejskich)

2. Uwaga do podsekcji B

Podmioty administracji poniżej szczebla centralnego wymienione w niniejszej podsekcji i zdefiniowane w ustawie o samorządach lokalnych Republiki Kirgiskiej nr 149 z dnia 3 sierpnia 2012 r. obejmują wszelkie organy i organizacje podporządkowane takim podmiotom, pod warunkiem, że nie mają one odrębnej osobowości prawnej.

SEKCJA 3

INNE PODMIOTY OBJĘTE NINIEJSZĄ UMOWĄ

Progi:

O ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej oraz z zastrzeżeniem uwag do niniejszej sekcji oraz uwag ogólnych w sekcji 5, rozdział 9 ma zastosowanie do pozostałych podmiotów zamawiających Stron objętych podsekcjami A i B niniejszej sekcji, jeżeli wartość dostaw jest równa następującym progom lub je przekracza:

- a) 400 000 SDR dla wszystkich towarów;
- b) 400 000 SDR dla usług określonych w sekcji 4;
- c) 5 000 000 SDR dla wszystkich usług budowlanych wymienionych w dziale 51 CPC ONZ.

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

1. Podmioty objęte niniejszą umową:

- a) W przypadku Unii Europejskiej niniejsza sekcja obejmuje podmioty zamawiające, których zamówienia objęte są dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE^(*), które są instytucjami zamawiającymi zgodnie z tą dyrektywą, w tym podmioty objęte sekcjami 1 i 2 niniejszego załącznika lub przedsiębiorstwa publiczne, i które prowadzą jeden z następujących rodzajów działalności lub dowolne ich połączenie:
 - (i) zapewnianie lub obsługa stałych sieci przeznaczonych do świadczenia usług dla odbiorców publicznych w związku z produkcją, transportem lub dystrybucją wody pitnej lub dostawa wody pitnej do takich sieci;
 - (ii) zapewnianie lub obsługa sieci stacjonarnych przeznaczonych do świadczenia usług dla ludności w związku z produkcją, przesyłem lub dystrybucją energii elektrycznej lub dostawa energii elektrycznej do takich sieci;
 - (iii) udostępnianie portów lotniczych lub innych urządzeń infrastruktury portów lotniczych przewoźnikom lotniczym;
 - (iv) udostępnianie portów morskich lub śródlądowych lub innych urządzeń infrastruktury portów przewoźnikom morskim lub śródlądowym;
 - (v) zapewnianie lub obsługa sieci świadczących usługi dla ludności w zakresie transportu kolejami miejskimi, systemami zautomatyzowanymi, tramwajami, trolejbusami, autobusami lub kolejką linową;
 - (vi) zapewnianie lub obsługa sieci świadczących usługi dla ludności w zakresie transportu kolejowego.
- b) Orientacyjne wykazy instytucji zamawiających i przedsiębiorstw publicznych Unii Europejskiej spełniających kryteria określone w lit. a) znajdują się w załączniku 3 do dodatku I Unii Europejskiej do Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych.

2. Uwagi do podsekcji A

- a) Zamówienia w celu wykonywania działalności wymienionej w pozycji 1 lit. a) pkt (i)–(vi) nie są objęte rozdziałem 9, jeżeli działalność ta podlega konkurencji na danym rynku.
- b) Rozdział 9 nie ma zastosowania do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające objęte niniejszym załącznikiem do następujących celów:
 - (i) zakup wody i dostawa energii lub paliw do produkcji energii;
 - (ii) cele inne niż prowadzenie działalności wymienionej w pozycji 1 lit. a) pkt (i)–(vi) lub do celów prowadzenia takiej działalności w państwie spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego; lub

^(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. UE L 94 z 28.3.2014, s. 243).

- (iii) odsprzedaż lub wynajmowanie osobom trzecim, zakładając, że podmiot zamawiający nie posiada specjalnych ani wyłącznych praw do sprzedaży lub wynajmowania przedmiotu takich umów, a pozostałe podmioty mają swobodę sprzedaży lub wynajmu na tych samych warunkach co podmiot zamawiający.
- c) Dostaw wody pitnej lub energii elektrycznej do sieci świadczących usługi dla ludności przez podmiot zamawiający inny niż instytucja zamawiająca nie uznaje się za działalność w rozumieniu pozycji 1 lit. a) pkt (i) lub (ii), jeżeli:
 - (i) produkcja wody pitnej lub energii elektrycznej przez dany podmiot ma miejsce, ponieważ jej zużycie jest konieczne do prowadzenia innych rodzajów działalności niż te wymienione w pozycji 1 lit. a) pkt (i)–(vi); oraz
 - (ii) dostawy do sieci publicznej uzależnione są wyłącznie od własnego zużycia danego podmiotu oraz nie przekraczają 30 % łącznej produkcji wody pitnej lub energii elektrycznej przez ten podmiot w odniesieniu do średniego poziomu w trzech ostatnich latach, łącznie z rokiem bieżącym.
- d) O ile spełnione są warunki określone w lit. e), rozdział 9 nie ma zastosowania do zamówień udzielonych:
 - (i) przez podmiot zamawiający przedsiębiorstwu powiązanemu⁽⁵⁾; ani
 - (ii) przez spółkę joint venture utworzoną wyłącznie przez kilka podmiotów zamawiających w celu prowadzenia działalności w rozumieniu pozycji 1 lit. a) pkt (i)–(vi) – na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego z jednym z tych podmiotów zamawiających.
- e) Lit. d) ma zastosowanie do zamówień na usługi lub dostawy, pod warunkiem że co najmniej 80 % średnich obrotów przedsiębiorstwa powiązanego dotyczących usług lub dostaw za poprzednie trzy lata pochodzi odpowiednio ze świadczenia takich usług lub dostaw przedsiębiorstwom, z którymi jest ono powiązane.
- f) O ile spółka joint venture została utworzona w celu prowadzenia określonej działalności przez okres co najmniej trzech lat, a instrument powołujący tę spółkę joint venture stanowi, że podmioty zamawiające, które ją tworzą, pozostaną jej członkami przez co najmniej przez ten sam okres, rozdział 9 nie ma zastosowania do zamówień udzielonych:
 - (i) przez spółkę joint venture utworzoną wyłącznie przez kilka podmiotów zamawiających w celu prowadzenia działalności w rozumieniu pozycji 1 lit. a) pkt (i)–(vi) – na rzecz jednego z tych podmiotów zamawiających; lub
 - (ii) przez podmiot zamawiający – na rzecz takiej spółki joint venture, w której skład wchodzi ten podmiot.

PODSEKCJA B

REPUBLIKA KIRGISKA

Podmioty objęte niniejszą umową:

Otwarta spółka akcyjna „National Electric Network of Kirgyzstan”

Otwarta spółka akcyjna „Electric Stations”

Spółka „Sever” i inne spółki dystrybucyjne

Otwarta spółka akcyjna „Bishkekteploset”

Przedsiębiorstwo państwowe „Kyrgyzaeronavigatsiya”

Przedsiębiorstwo państwowe „National Company Kyrgyz Temir Jolu” przy Ministerstwie Transportu i Komunikacji Republiki Kirgiskiej

⁽⁵⁾ „Przedsiębiorstwo powiązane” oznacza każde przedsiębiorstwo, którego sprawozdanie roczne jest skonsolidowane ze sprawozdaniem podmiotu zamawiającego zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG, a w przypadku podmiotów niepodlegających przepisom tej dyrektywy – każde przedsiębiorstwo, w stosunku do którego podmiot zamawiający może wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, dominujący wpływ, lub które może wywierać dominujący wpływ na podmiot zamawiający, lub które, wspólnie z podmiotem zamawiającym, podlega dominującemu wpływowi innego przedsiębiorstwa z tytułu prawa własności, udziału finansowego lub obowiązujących je przepisów.

Otwarta spółka akcyjna „Vostokelektro”

Otwarta spółka akcyjna „Jalalabatelectro”

Otwarta spółka akcyjna „Oshelectro”

Otwarta spółka akcyjna „International Airport Manas” ⁽⁶⁾

Dział ds. Produkcji i Zarządzania Operacyjnego „Bishkekvodokanal” w Urzędzie Burmistrza w Biszkeku

Publiczna Korporacja Radiofonii i Telewizji Republiki Kirgiskiej

Wolne strefy ekonomiczne Republiki Kirgiskiej

Przedsiębiorstwo państwowe „Bishkek bus station”

Przedsiębiorstwo państwowe „Kyrgyz Avtobeketi”

Przedsiębiorstwo państwowe „Kyrgyz Pochtasy”

SEKCJA 4

USŁUGI

W odniesieniu do Republiki Kirgiskiej i Unii Europejskiej:

O ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej i z zastrzeżeniem uwag ogólnych zawartych w sekcji 5, rozdział 9 obejmuje następujące usługi, które określa się zgodnie z CPC ONZ, według wykazu klasyfikacji sektorowej usług WTO (MTN. GNS/W/120) ⁽⁷⁾, jeżeli są one zamawiane przez podmioty objęte sekcjami 1–3 niniejszego załącznika.

Opis	Nr CPC ONZ
Usługi konserwacyjne i naprawcze	6112, 6122, 633, 886
Usługi transportu lądowego, w tym usługi samochodów opancerzonych oraz usługi kurierskie, z wyjątkiem transportu poczty	712 (z wyjątkiem 71235), 7512, 87304
Usługi transportu lotniczego pasażerów i towarów, z wyjątkiem transportu poczty	73 (z wyjątkiem 7321)
Transport poczty drogą lądową (z wyjątkiem transportu koleją) i lotniczą	71235, 7321
Usługi telekomunikacyjne	752
Usługi finansowe	ex 81
Usługi ubezpieczeniowe	812, 814
Usługi bankowe i inwestycyjne ⁽⁸⁾	

⁽⁶⁾ Otwarta spółka akcyjna „MANAS” obejmuje: 1) lotnisko międzynarodowe w Manasie; 2) lotnisko w Oszu; 3) lotnisko w Dżalalabadzie; 4) lotnisko w Tamczy; oraz 5) lotnisko w Batken.

⁽⁷⁾ Z wyjątkiem usług, na które podmioty muszą udzielać zamówień u innych podmiotów na podstawie prawa wyłącznego ustanowionego opublikowanymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi.

⁽⁸⁾ Z wyjątkiem zamówień lub nabycia usług agencji fiskalnych lub usług depozytowych, usług likwidacji i zarządzania na potrzeby regulowanych instytucji finansowych lub usług związanych ze sprzedażą, umorzeniem i dystrybucją długu publicznego, łącznie z pożyczkami i obligacjami państwowymi, weksłami i innymi papierami wartościowymi.
W Szwecji płatności na rzecz agencji rządowych i przez nie dokonywane są obsługiwane przez szwedzki system Postal Giro (Postgiro).

Opis	Nr CPC ONZ
Usługi komputerowe i usługi z nimi związane	84
Usługi w zakresie księgowości, audytu oraz prowadzenia ksiąg rachunkowych	862
Usługi badania rynku i opinii publicznej	864
Usługi konsultacyjne w zakresie zarządzania i usługi z nimi związane	865, 866 ⁽⁹⁾
Usługi architektoniczne; inżynieryjne i zintegrowane usługi inżynieryjne, usługi urbanistyczne, architektury krajobrazu; związane z nimi usługi w konsultacji naukowych i technicznych; usługi badań i analiz technicznych	867
Usługi reklamowe	871
Usługi sprzątania budynków i usługi zarządzania mieniem	874; 82201-82206
Usługi w zakresie publikowania i drukowania – wykonywane na podstawie wynagrodzenia lub umowy	88442
Usługi w zakresie odprowadzania ścieków i wywozu nieczystości; usługi sanitarne i podobne	94

SEKCJA 5

OGÓLNE UWAGI I ODSZTĘPSTWA

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

1. Rozdział 9 nie ma zastosowania do następujących rodzajów zamówień:

- a) zamówienia na produkty rolne mające na celu realizację rolniczych programów wsparcia i programów żywienia ludności (np. pomocy żywnościowej, w tym pomocy doraźnej);
- b) zamówienia udzielane przez nadawców na potrzeby nabycia, opracowania, produkcji lub koprodukcji materiałów programowych oraz zamówienia dotyczących czasu antenowego; oraz
- c) zamówienia udzielane przez podmioty zamawiające objęte sekcjami 1 i 2 w związku z prowadzeniem działalności w sektorach wody pitnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, chyba że są objęte sekcją 3.

2. W odniesieniu do Wysp Alandzkich (Åhvenanmaa) zastosowanie mają warunki szczególne protokołu nr 2 dotyczącego Wysp Alandzkich do Traktatu o Przystąpieniu Finlandii do Unii Europejskiej.

PODSEKCJA B

REPUBLIKA KIRGISKA

Rozdział 9 nie ma zastosowania do następujących rodzajów zamówień:

- a) na usługi budowlane i towary zamawiane przez przedstawicielstwa dyplomatyczne za granicą;

⁽⁹⁾ Z wyjątkiem usług arbitrażowych i koncyliacyjnych.

- b) na produkty rolne wytworzone w ramach realizacji rolniczych programów wsparcia i programów żywienia ludności;
- c) zamówienia rządowe związane z bezpieczeństwem narodowym;
- d) zamówienia rządowe w dziedzinie obronności do celów ochrony tajemnicy państwowej lub zapobiegania klęskom żywiołowym i zarządzania nimi;
- e) zamówienia na towary, roboty budowlane i usługi od „naturalnych monopolistów” zdefiniowanych w odpowiedniej ustawie Republiki Kirgiskiej po cenach ustanowionych przez odpowiedni organ regulacyjny Republiki Kirgiskiej;
- f) zamówienia na roboty budowlane i usługi, które zgodnie z ustawodawstwem Republiki Kirgiskiej mogą być świadczone wyłącznie przez konkretne rządowe organy wykonawcze, w tym organy im podporządkowane, podmioty państwowe lub osoby prawne, w przypadku których 100 % udziałów lub akcji jest własnością rządu;
- g) zamówienia udzielane przez podmiot zamawiający objęty sekcjami 1–3 w imieniu podmiotu nieobjętego tymi sekcjami;
- h) zamówienia udzielane przez podmioty zamawiające na części towarów lub usług, które same w sobie nie są objęte niniejszym załącznikiem;
- i) zamówienia udzielane przez nadawców na potrzeby nabycia, opracowania, produkcji lub koprodukcji materiałów programowych oraz zamówień dotyczących czasu antenowego;
- j) zamówienia udzielane przez podmioty zamawiające objęte sekcjami 1 i 2 w związku z prowadzeniem działalności w sektorach wody pitnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, chyba że są objęte sekcją 3.

SEKCJA 6

WYKORZYSTANIE ŚRODKÓW MASOWEGO PRZEKAZU DO PUBLIKOWANIA INFORMACJI O ZAMÓWIENIACH

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

1. Publikowanie ogólnych informacji dotyczących zamówień

Środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Unię Europejską do spełnienia ogólnych wymogów dotyczących publikacji zgodnie z art. 159 ust. 1 niniejszej Umowy, o których mowa w ust. 2 lit. a) tego artykułu:

a) SZCZEBEL UNII EUROPEJSKIEJ

<http://simap.ted.europa.eu>

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

b) PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UNII EUROPEJSKIEJ

BELGIA

- (i) Akty, przepisy królewskie, regulacje ministerialne, okólniki ministerialne:

le Moniteur Belge

- (ii) Orzecznictwo:

Pasicrisie

BUŁGARIA

- (i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Държавен вестник (Monitor Państwowy)

- (ii) Orzeczenia sądowe:

<http://www.sac.government.bg>

(iii) Decyzje administracyjne ogólnego zastosowania oraz procedury:

<http://www.aop.bg>

<http://www.cpc.bg>

CZECHY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Sbírka zákonů České republiky (Zbiór Praw Republiki Czeskiej)

(ii) Orzeczenia Urzędu Ochrony Konkurencji:

Zbiór Orzeczeń Urzędu Ochrony Konkurencji

DANIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Lovtidende

(ii) Orzeczenia sądowe:

Ugeskrift for Retsvæsen

(iii) Decyzje i postępowania administracyjne:

Ministerialtidende

(iv) Decyzje Duńskiej Rady Odwoławczej ds. Zamówień Publicznych:

Kendelser fra Klagenævnet for Udbud

NIEMCY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Bundesgesetzblatt

Bundesanzeiger

(ii) Orzeczenia sądowe:

Entscheidungsammlungen des: Bundesverfassungsgerichts; Bundesgerichtshofs; Bundesverwaltungsgerichts; Bundesfinanzhofs sowie der Oberlandesgerichte

ESTONIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze oraz zarządzenia administracyjne o zasięgu ogólnym:

Riigi Teataja — <http://www.riigiteataja.ee>

(ii) Procedury dotyczące zamówień rządowych:

<https://riigihanked.riik.ee>

IRLANDIA

Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Iris Oifigiúil (Dziennik Urzędowy Rządu Irlandii)

GRECJA

Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας (Monitor Rządowy Grecji)

HISZPANIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Boletín Oficial del Estado

(ii) Orzeczenia sądowe:

Brak publikacji urzędowych

FRANCJA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Journal Officiel de la République française

(ii) Orzecznictwo:

Recueil des arrêts du Conseil d'État

(iii) Revue des marchés publics

CHORWACJA

Narodne novine – <http://www.nn.hr>

WŁOCHY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Gazzetta Ufficiale

(ii) Orzecznictwo:

Brak publikacji urzędowych

CYPR

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (Dziennik Urzędowy Republiki)

(ii) Orzeczenia sądowe:

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου 1999 – Τυπογραφείο της Δημοκρατίας (Orzeczenia Sądu Najwyższego – Biuro Publikacji)

ŁOTWA

Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Latvijas vēstnesis (Gazeta urzędowa)

LITWA

(i) Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne:

Teisės aktų registras (Rejestr aktów prawnych)

(ii) Orzeczenia sądowe, orzecznictwo:

Biuletyn Sądu Najwyższego Litwy „Teismų praktika”

Biuletyn Najwyższego Sądu Administracyjnego Litwy „Administracinių teismų praktika”

LUKSEMBURG

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Mémorial

(ii) Orzecznictwo:

Pasicrisie

WĘGRY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Magyar Közlöny (Dziennik Urzędowy Republiki Węgierskiej)

(ii) Orzecznictwo:

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Biuletyn Zamówień Publicznych – Dziennik Urzędowy Rady Zamówień Publicznych)

MALTA

Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Monitor Rządowy

NIDERLANDY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Nederlandse Staatscourant lub Staatsblad

(ii) Orzecznictwo:

Brak publikacji urzędowych

AUSTRIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Österreichisches Bundesgesetzblatt

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

(ii) Orzeczenia sądowe:

Entscheidungen des Verfassungsgerichtshofes, Verwaltungsgerichtshofes, Obersten Gerichtshofes, der Oberlandesgerichte, des Bundesverwaltungsgerichtes und der Landesverwaltungsgerichte — <http://ris.bka.gv.at/Judikatur/>

POLSKA

(i) Ustawodawstwo:

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej

(ii) Orzeczenia sądowe, orzecznictwo:

„Zamówienia publiczne w orzecznictwie. Wybrane orzeczenia zespołu arbitrów i Sądu Okręgowego w Warszawie”

PORTUGALIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Diário da República Portuguesa 1a Série A e 2a série

(ii) Publikacje sądowe:

Boletim do Ministério da Justiça

Colectânea de Acordos do Supremo Tribunal Administrativo

Colectânea de Jurisprudencia Das Relações

RUMUNIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Monitorul Oficial al României (Dziennik Urzędowy Rumunii)

- (ii) Orzeczenia sądowe, zarządzenia administracyjne o zasięgu ogólnym i wszelkie postępowania:

<http://www.anrmap.ro>

SŁOWENIA

- (i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Uradni list Republike Slovenije (Monitor Urzędowy Republiki Słowenii)

- (ii) Orzeczenia sądowe:

Brak publikacji urzędowych

SŁOWACJA

- (i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Zbierka zákonov (Zbiór Ustaw)

- (ii) Orzeczenia sądowe:

Brak publikacji urzędowych

FINLANDIA

Suomen Säädoskokoelma – Finlands Författningssamling (Zbiór ustaw Finlandii)

SZWECJA

Svensk Författningssamling (Szwedzki Kodeks Ustaw)

2. Publikowanie ogłoszeń o zamówieniach

Elektroniczne lub papierowe środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie do publikacji ogłoszeń wymaganych na mocy art. 160, art. 162 ust. 7 i art. 169 ust. 2 niniejszej Umowy, zgodnie z art. 159 ust. 2 lit. b) i c) niniejszej Umowy:

a) SZCZEBEL UNII EUROPEJSKIEJ

Suplement do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz jego wersja elektroniczna:

TED (oferty przetargowe dostępne codziennie drogą elektroniczną) <http://ted.europa.eu> (dostępne również z portalu <http://simap.ted.europa.eu>)

b) PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UNII EUROPEJSKIEJ

BELGIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Le Bulletin des Adjudications

Inne publikacje w prasie specjalistycznej

BUŁGARIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Държавен вестник (Monitor Państwowy) — <http://dv.parliament.bg>

Rejestr Zamówień Publicznych — <http://www.aop.bg>

CZECHY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

DANIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

NIEMCY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

ESTONIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

IRLANDIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Prasa codzienna: „Irish Independent”, „Irish Times”, „Irish Press”, „Cork Examiner”

GRECJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Publikacja w prasie codziennej, finansowej, regionalnej i specjalistycznej

HISZPANIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

FRANCJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Bulletin officiel des annonces des marchés publics.

CHORWACJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Elektronički oglasnik javne nabave Republike Hrvatske (Elektroniczny system zamówień publicznych Republiki Chorwacji)

WŁOCHY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

CYPR

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Monitor Urzędowy Republiki

Lokalna prasa codzienna

ŁOTWA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Latvijas vēstnesis (Gazeta urzędowa)

LITWA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Centrinė viešųjų pirkimų informacinė sistema (Centralny portal zamówień publicznych)

Dodatek informacyjny „Informaciniai pranešimai” do Dziennika Urzędowego („Valstybės žinios”) Republiki Litewskiej

LUKSEMBURG

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Prasa codzienna

WĘGRY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Biuletyn Zamówień Publicznych – Dziennik Urzędowy Rady Zamówień Publicznych)

MALTA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Monitor Rządowy

NIDERLANDY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

AUSTRIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

POLSKA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Biuletyn Zamówień Publicznych

PORTUGALIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

RUMUNIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Monitorul Oficial al României (Dziennik Urzędowy Rumunii)

Elektroniczny system zamówień publicznych — <http://www.e-licitatie.ro>

SŁOWENIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Portal javnih naročil — <http://www.enarocanje.si/?podrocje=portal>

SŁOWACJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Vestník verejného obstarávania (Biuletyn Zamówień Publicznych)

FINLANDIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

Julkiset hankinnat Suomessa ja ETA-alueella, Virallisen lehden liite (Zamówienia publiczne w Finlandii i na obszarze EOG, Dodatek do Monitora Urzędowego Finlandii)

SZWECJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

3. Publikacje dotyczące udzielonych zamówień

Adres strony internetowej, na której Unia Europejska publikuje swoje ogłoszenia dotyczące zamówień udzielonych przez podmioty objęte sekcjami 1–3 niniejszego załącznika, zgodnie z wymogami art. 168 ust. 2 niniejszej Umowy i zgodnie z art. 158 ust. 2 lit. c) niniejszej Umowy:

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — <http://ted.europa.eu>

PODSEKCJA B

REPUBLIKA KIRGSKA

1. Publikowanie ogólnych informacji dotyczących zamówień

Środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Republikę Kirgiską do spełnienia ogólnych wymogów dotyczących publikacji zgodnie z art. 159 ust. 1 niniejszej Umowy, o których mowa w art. 159 ust. 2 lit. a) niniejszej Umowy:

Państwowa gazeta republikańska „Erkin Too”

2. Publikacja ogłoszeń o zamówieniach i ogłoszeń dotyczących udzielonych zamówień

Środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Republikę Kirgiską do publikacji ogłoszeń wymaganych na mocy art. 160, art. 162 ust. 7 i art. 169 ust. 2 niniejszej Umowy i zgodnie z art. 159 ust. 2 lit. b) i c) niniejszej Umowy:

Oficjalny portal internetowy dotyczący zamówień publicznych: zakupki.gov.kg

ZAŁĄCZNIK 14-A

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

I. Powiadomienia

1. W zależności od przypadku wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne i inne dokumenty:

- a) zespołu orzekającego – przesyła się równocześnie obu Stronom;
- b) Strony skierowane do zespołu orzekającego – przesyła się równocześnie do wiadomości drugiej Strony;
- c) Strony skierowane do drugiej Strony – przesyła się równocześnie do wiadomości zespołu orzekającego.

2. Wszelkich powiadomień, o których mowa w pkt 1, dokonuje się drogą elektroniczną lub, w stosownych przypadkach, za pomocą jakichkolwiek innych środków łączności, które zapewniają rejestrację wysłania powiadomienia. Powiadomienie uznaje się za doręczone w dniu jego wysłania, chyba że zostanie udowodnione, że było inaczej. Wersję drukowaną dokumentu przesyła się pocztą.

3. Wszelkie powiadomienia wysyła się na adres Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej oraz Ministerstwa Gospodarki i Handlu Republiki Kirgiskiej. Jeżeli Strony już wyznaczyły swoich przedstawicieli w sporze, wszystkie powiadomienia wysyła się również na adres tych przedstawicieli.

4. Niewielkie błędy pisarskie występujące we wniosku, zawiadomieniu, oświadczeniu pisemnym lub innym dokumencie związanym z postępowaniem przed zespołem orzekającym można poprawić, dostarczając nowy dokument, w którym jasno zaznaczono zmiany.

5. Jeżeli ostatni dzień na złożenie dokumentu przypada w dniu wolnym od pracy dla instytucji Unii Europejskiej lub Republiki Kirgiskiej, termin na złożenie dokumentu upływa następnego dnia roboczego.

II. Powoływanie członków zespołu orzekającego

6. Jeżeli zgodnie z art. 213 członka zespołu orzekającego wybiera się w drodze losowania, współprzewodniczący Komitetu Współpracy pochodzący ze Strony skarżącej niezwłocznie informuje współprzewodniczącego Strony, przeciwko której wniesiono skargę, o dniu, godzinie i miejscu losowania. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, może, jeżeli tak zdecyduje, być obecna podczas losowania.

7. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy pochodzący ze Strony skarżącej powiadamia na piśmie każdą osobę wybraną na członka zespołu orzekającego o jej powołaniu. W terminie pięciu dni od dnia otrzymania powiadomienia o powołaniu każda z tych osób potwierdza swoją dostępność i informuje Strony, czy będzie mogła przyjąć to stanowisko. Osoba wybrana na członka potwierdza również, że przestrzega kodeksu postępowania określonego w załączniku 14-B.

8. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy pochodzący ze Strony skarżącej wybiera członka zespołu orzekającego lub przewodniczącego w drodze losowania w ciągu pięciu dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 213 ust. 2, jeżeli stosowna część listy, o której mowa w art. 214 ust. 1:

- a) nie została sporządzona – spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną lub obie Strony na potrzeby sporządzenia tej konkretnej części listy; lub
- b) nie zawiera już nazwisk co najmniej pięciu osób – spośród osób, które pozostają na tej konkretnej części listy.

III. Spotkanie organizacyjne

9. O ile Strony nie postanowią inaczej, spotykają się one z zespołem orzekającym w ciągu siedmiu dni od dnia jego ustanowienia w celu ustalenia kwestii, które Strony lub zespół orzekający uznają za stosowne, w tym:

- a) wynagrodzenia i zwrotów wydatków wypłacanych członkom zespołu orzekającego;
- b) wynagrodzenia wypłacanego asystentom; łączna wysokość wynagrodzenia asystenta lub asystentów członka zespołu orzekającego nie może przekraczać 50 % wynagrodzenia tego członka zespołu orzekającego;
- c) harmonogramu postępowania.

Członkowie zespołu orzekającego i przedstawiciele Stron mogą brać udział w tym spotkaniu za pośrednictwem telefonu lub wideokonferencji.

IV. Oświadczenia pisemne

10. Strona skarżąca składa swoje oświadczenie pisemne nie później niż 20 dni od powołania zespołu orzekającego. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, składa swoje oświadczenie pisemne nie później niż 20 dni od dnia otrzymania oświadczenia pisemnego Strony skarżącej.

V. Działanie zespołu orzekającego

11. Przewodniczący zespołu orzekającego przewodniczy wszystkim jego posiedzeniom. Zespół orzekający może przekazać przewodniczącemu uprawnienie do podejmowania decyzji administracyjnych i proceduralnych.

12. O ile w rozdziale 14 lub w niniejszym regulaminie wewnętrznym nie postanowiono inaczej, zespół orzekający może prowadzić swoje działania w dowolny sposób, w tym drogą elektroniczną lub przez telefon, albo, w stosownych przypadkach, za pomocą innych środków łączności.

13. W obradach zespołu orzekającego mogą brać udział wyłącznie jego członkowie, ale zespół orzekający może zezwolić na obecność asystentów członków podczas obrad.

14. Za sporządzenie wszelkich decyzji i sprawozdań odpowiada wyłącznie zespół orzekający; ich sporządzenie nie może być delegowane.

15. W przypadku pojawienia się kwestii proceduralnych, których nie obejmują postanowienia rozdziału 14 i załączników do niego, zespół orzekający, po konsultacji ze Stronami, może przyjąć odpowiednią procedurę, która jest zgodna z postanowieniami tego rozdziału i załączników do niego.

16. Jeżeli zespół orzekający uzna, że konieczna jest zmiana któregośkolwiek terminu postępowania innego niż terminy określone w rozdziale 14 lub dokonanie jakichkolwiek innych dostosowań proceduralnych lub administracyjnych, informuje Strony na piśmie – po uprzedniej konsultacji z nimi – o powodach zmiany terminu postępowania lub innego dostosowania proceduralnego lub administracyjnego.

VI. Zastąpienie członka zespołu

17. Jeżeli Strona uzna, że członek zespołu orzekającego nie przestrzega kodeksu postępowania określonego w załączniku 14-B i w związku z tym powinien zostać zastąpiony, Strona ta powiadamia o tym drugą Stronę w terminie 15 dni od uzyskania wystarczających dowodów na zarzucane nieprzestrzeganie kodeksu postępowania określonego w załączniku 14-B.

18. Strony konsultują się ze sobą w terminie 15 dni od powiadomienia, o którym mowa w pkt 17 niniejszego regulaminu wewnętrznego. Strony informują członka zespołu orzekającego o zarzucie nieprzestrzeganie kodeksu postępowania i mogą zwrócić się do niego o podjęcie działań naprawczych. Mogą również, jeśli tak postanowią, odwołać członka zespołu orzekającego i wybrać nowego członka zgodnie z art. 213 niniejszej Umowy.

19. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do konieczności zastąpienia członka zespołu orzekającego, który nie jest jego przewodniczącym, każda ze Stron może wystąpić o przekazanie sprawy przewodniczącemu zespołu orzekającego, którego decyzja jest ostateczna.

Jeżeli przewodniczący zespołu orzekającego uzna, że członek nie przestrzega kodeksu postępowania określonego w załączniku 14-B, wybiera się nowego członka zgodnie z art. 213 niniejszej Umowy.

20. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do konieczności zastąpienia przewodniczącego zespołu orzekającego, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie sprawy jednej z pozostałych osób z części listy zawierającej kandydatów na przewodniczącego sporządzonej zgodnie z art. 214 niniejszej Umowy. Osobę tę wybiera w drodze losowania współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony wnioskującej lub osoba przez niego delegowana. Decyzja wybranej osoby dotycząca konieczności zastąpienia przewodniczącego jest ostateczna.

Jeżeli osoba ta uzna, że przewodniczący nie przestrzega kodeksu postępowania określonego w załączniku 14-B, wybiera się nowego przewodniczącego zgodnie z art. 213 niniejszej Umowy.

VII. Posiedzenia

21. Zgodnie z harmonogramem ustalonym na podstawie pkt 9 oraz po konsultacji ze Stronami i pozostałymi członkami zespołu orzekającego przewodniczący powiadamia Strony o dniu, godzinie i miejscu posiedzenia. Strona, na której terytorium odbywa się posiedzenie, podaje te informacje do wiadomości publicznej, chyba że posiedzenie ma toczyć się przy drzwiach zamkniętych.

22. O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenie odbywa się w Brukseli, gdy stroną skarżącą jest Republika Kirgiska, a w Bishkeku, gdy Stroną skarżącą jest Unia Europejska. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, ponosi koszty wynikające z logistycznej organizacji posiedzenia.

23. Zespół orzekający może zwoływać dodatkowe posiedzenia, jeżeli Strony tak uzgodnią.
24. Wszyscy członkowie zespołu orzekającego są obecni przez cały czas trwania posiedzenia.
25. O ile Strony nie postanowią inaczej, na posiedzeniu mogą być obecne następujące osoby, niezależnie od tego, czy posiedzenie ma charakter jawny:
- a) przedstawiciele Strony;
 - b) doradcy;
 - c) asystenci i pracownicy administracyjni;
 - d) tłumacze ustni i pisemni oraz sprawozdawcy sądowi zespołu orzekającego; oraz
 - e) eksperci zaproszeni przez zespół orzekający na podstawie art. 229 ust. 2.
26. Nie później niż pięć dni przed dniem posiedzenia każda ze Stron przedkłada zespołowi orzekającemu i drugiej Stronie wykaz swoich przedstawicieli, którzy przedstawiają ustne argumenty lub oświadczenia na posiedzeniu w jej imieniu, oraz wykaz innych przedstawicieli i doradców, którzy będą obecni na posiedzeniu.
27. Zespół orzekający prowadzi posiedzenie w następujący sposób, zapewniając przyznanie równej ilości czasu Stronie skarżącej i Stronie, przeciwko której wniesiono skargę, na przedstawienie zarówno argumentów, jak i replik:

Argumenty

- a) argument Strony skarżącej;
- b) argument Strony, przeciwko której wniesiono skargę.

Kontrargumenty

- a) odpowiedź Strony skarżącej;
- b) odpowiedź Strony, przeciwko której wniesiono skargę.

28. Zespół orzekający może kierować pytania do każdej ze Stron w dowolnym momencie posiedzenia.
29. Zespół orzekający zapewnia przygotowanie transkrypcji lub nagrania audio posiedzenia i jego przekazanie Stronom możliwie jak najszybciej po posiedzeniu. Strony mogą zgłaszać uwagi dotyczące transkrypcji, a zespół orzekający może te uwagi uwzględnić.
30. W terminie 10 dni od dnia posiedzenia każda ze Stron może przedstawić dodatkowe oświadczenie pisemne dotyczące wszelkich kwestii, które pojawiły się w trakcie posiedzenia.

VIII. Pytania pisemne

31. Zespół orzekający może w każdym momencie postępowania zwracać się z pytaniami na piśmie do jednej Strony lub obu Stron. Wszelkie pytania skierowane do jednej ze Stron przekazuje się drugiej Stronie do wiadomości.
32. Każda ze Stron przekazuje drugiej Stronie kopię swoich odpowiedzi na pytania zespołu orzekającego. Druga Strona ma możliwość przedstawienia pisemnych uwag dotyczących tych odpowiedzi w terminie pięciu dni od dostarczenia takiej kopii.

IX. Poufność

33. Każda ze Stron i zespół orzekający traktują jako poufne wszelkie informacje przedłożone zespołowi orzekającemu przez drugą Stronę i określone przez nią jako poufne. Przedkładając zespołowi orzekającemu oświadczenie pisemne zawierające informacje poufne, Strona przekazuje również, w terminie 15 dni, oświadczenie pisemne niezawierające informacji poufnych, które można podać do wiadomości publicznej.
34. Żadne z postanowień niniejszego regulaminu wewnętrznego nie wyklucza możliwości publicznego ujawnienia przez Stronę jej własnego stanowiska, o ile, odnosząc się do informacji przedstawionych przez drugą Stronę, Strona nie ujawnia żadnych informacji, które druga Strona uznała za poufne.
35. Posiedzenia zespołu orzekającego odbywają się przy drzwiach zamkniętych, jeżeli Strony tak uzgodnią lub jeżeli oświadczenia i argumenty Strony zawierają poufne informacje handlowe.

36. W przypadku gdy posiedzenie zespołu orzekającego odbywa się przy drzwiach zamkniętych, Strony zachowują jego poufność.

X. Kontakty *ex parte*

37. Zespół orzekający nie spotyka się ani nie kontaktuje się ze Stroną pod nieobecność drugiej Strony.

38. Członek zespołu orzekającego nie omawia żadnych aspektów przedmiotu postępowania z jedną Stroną ani z obiema Stronami pod nieobecność pozostałych członków zespołu orzekającego.

XI. Oświadczenia *amicus curiae*

39. O ile Strony nie postanowią inaczej, w terminie pięciu dni od powołania zespołu orzekającego zespół orzekający może przyjmować dobrowolne oświadczenia pisemne od osób fizycznych lub osób prawnych pochodzących z terytorium Strony, niezależnych od rządów Stron, pod warunkiem że:

- a) zespół orzekający otrzyma je w terminie 10 dni od powołania zespołu orzekającego;
- b) są one zwięzłe i w żadnym wypadku nie przekraczają 15 stron maszynopisu z podwójnymi odstępami między wierszami, włącznie z załącznikami;
- c) dotyczą one bezpośrednio kwestii faktycznej lub prawnej rozpatrywanej przez zespół orzekający;
- d) zawierają informacje dotyczące osoby składającej oświadczenie, w tym w przypadku osoby fizycznej – jej obywatelstwo, a w przypadku osoby prawnej – jej siedzibę, charakter działalności, status prawny, ogólne cele i jej źródła finansowania;
- e) określają, jaki dana osoba ma interes w danym postępowaniu przed zespołem orzekającym; oraz
- f) sporządzone są w językach wybranych przez Strony zgodnie z pkt 43 i 44.

40. Oświadczenia takie przesyła się Stronom, które mogą przedstawić swoje uwagi. Strony mogą przedłożyć zespołowi orzekającemu swoje uwagi w terminie 10 dni od dnia doręczenia.

41. Zespół orzekający wymienia w swoim sprawozdaniu wszystkie oświadczenia, które otrzymał zgodnie z pkt 39. Zespół orzekający nie jest zobowiązany odnosić się w swoim sprawozdaniu do argumentów przedstawionych w takich oświadczeniach. Jeżeli jednak zespół orzekający odniesie się do tych argumentów w swoim sprawozdaniu, uwzględni również wszelkie uwagi przedstawione przez Strony zgodnie z pkt 40.

XII. Sprawy pilne

42. W sprawach pilnych, o których mowa w art. 218, zespół orzekający – po konsultacji ze Stronami – dostosowuje odpowiednio terminy, o których mowa w niniejszym regulaminie wewnętrznym. Zespół orzekający powiadamia Strony o takich dostosowaniach.

XIII. Tłumaczenia pisemne i ustne

43. Podczas konsultacji, o których mowa w art. 211, a najpóźniej na spotkaniu, o którym mowa w pkt 9 niniejszego regulaminu wewnętrznego, Strony dokładają wszelkich starań, by uzgodnić wspólny język roboczy postępowania przed zespołem orzekającym.

44. Jeśli Strony nie są w stanie uzgodnić wspólnego języka roboczego, każda ze Stron składa swoje oświadczenia pisemne w wybranym języku. Każda ze Stron przedkłada jednocześnie tłumaczenie na język wybrany przez drugą Stronę, chyba że oświadczenie sporządzono w jednym z języków roboczych WTO. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, organizuje tłumaczenie ustne oświadczeń ustnych na języki wybrane przez Strony.

45. Sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego sporządza się w języku lub językach wybranych przez Strony. Jeżeli Strony nie uzgodniły wspólnego języka roboczego, sprawozdanie wstępne i końcowe zespołu arbitrażowego publikuje się w jednym z języków roboczych WTO.

46. Każda ze Stron może przedstawić uwagi dotyczące poprawności tłumaczenia dowolnej przetłumaczonej wersji dokumentu sporządzonego zgodnie z niniejszym regulaminem wewnętrznym.

47. Każda ze Stron ponosi koszty tłumaczenia własnych oświadczeń pisemnych. Strony ponoszą w równym stopniu wszelkie koszty sporządzenia tłumaczenia orzeczenia zespołu orzekającego.

XIV. Pozostałe procedury

48. Terminy określone w niniejszym regulaminie wewnętrznym dostosowuje się za porozumieniem Stron do szczególnych terminów przewidzianych w odniesieniu do przyjmowania sprawozdań lub decyzji zespołu orzekającego w postępowaniach na podstawie art. 222–225.

ZAŁĄCZNIK 14-B

KODEKS POSTĘPOWANIA DLA CZŁONKÓW ZESPOŁU ORZEKAJĄCEGO I MEDIATORÓW

I. Podstawowe zasady

1. W celu zachowania rzetelności i bezstronności mechanizmu rozstrzygania sporów każdy kandydat i członek zespołu orzekającego:
 - a) zapoznaje się z niniejszym kodeksem postępowania;
 - b) jest niezależny i bezstronny;
 - c) unika bezpośrednich lub pośrednich konfliktów interesów;
 - d) unika niewłaściwego zachowania i stwarzania wrażenia niewłaściwego zachowania lub stronniczości;
 - e) przestrzega wysokich standardów postępowania; oraz
 - f) nie ulega wpływom własnych interesów, naciskom zewnętrznym, względem politycznym, opinii publicznej, lojalności wobec Strony ani obawom przed krytyką.
2. Członek zespołu orzekającego nie podejmuje w sposób bezpośredni ani pośredni żadnych zobowiązań ani nie przyjmuje korzyści mogących w jakikolwiek sposób zakłócić właściwe wykonywanie jego obowiązków lub stworzyć wrażenie zakłócenia ich właściwego wykonywania.
3. Członek zespołu orzekającego nie wykorzystuje swojego stanowiska w zespole orzekającym do realizacji jakichkolwiek osobistych lub prywatnych interesów. Członek zespołu orzekającego unika podejmowania działań, które mogą sprawiać wrażenie, że inne osoby mają możliwość wywierania na niego wpływu.
4. Członek zespołu orzekającego nie pozwala na to, aby przeszłe lub obecne związki lub zobowiązania finansowe, handlowe, zawodowe, osobiste lub społeczne miały wpływ na jego postępowanie lub osąd.
5. Członek zespołu orzekającego unika nawiązywania kontaktów i uzyskiwania korzyści finansowych, które mogą mieć wpływ na jego niezależność lub bezstronność lub mogą racjonalnie wywoływać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości.

II. Obowiązek ujawnienia informacji

6. Przed wyrażeniem zgody na powołanie na członka zespołu orzekającego na podstawie art. 213 kandydat, któremu zaproponowano zostanie członkiem zespołu orzekającego, ujawnia wszelkie interesy, powiązania lub kwestie, które mogą mieć wpływ na jego niezależność lub bezstronność lub które mogą racjonalnie wywoływać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości w postępowaniu przed zespołem orzekającym. W tym celu kandydat dokłada wszelkich rozsądnych starań, aby rozpoznać takie interesy, związki i kwestie, w tym interesy finansowe, zawodowe, pracownicze lub rodzinne.
7. Obowiązek ujawnienia informacji, o którym mowa w pkt 6, ma charakter ciągły, co oznacza, że członek zespołu orzekającego jest zobowiązany ujawnić wszelkie takie interesy, związki oraz kwestie, które mogą wynikać na dowolnym etapie postępowania.
8. Kandydat lub członek zespołu orzekającego informuje Komitet Współpracy o wszelkich kwestiach dotyczących faktycznego lub potencjalnego naruszenia niniejszego kodeksu postępowania, gdy tylko się o nich dowie, a następnie Strony rozpatrują te kwestie.

III. Obowiązki członków

9. Po przyjęciu stanowiska członek zespołu orzekającego pozostaje do dyspozycji i wykonuje swoje obowiązki w sposób sumienny i sprawny w trakcie całego postępowania, zachowując uczciwość i staranność.
10. Członek zespołu orzekającego rozważa jedynie kwestie poruszane w ramach postępowania przed zespołem orzekającym i konieczne do wydania decyzji i nie zleca wykonania tego obowiązku innej osobie.
11. Członek zespołu orzekającego podejmuje wszelkie odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby jego asystenci i pracownicy administracyjni byli świadomi obowiązków członka wynikających z części II, III, IV i VI niniejszego kodeksu postępowania oraz aby je wypełniali.

IV. Obowiązki byłych członków

12. Były członek zespołu orzekającego unika działań mogących stwarzać wrażenie, że wykonując swoje obowiązki, był stronniczy lub odnosił korzyści z decyzji zespołu orzekającego.
13. Były członek zespołu orzekającego wypełnia obowiązki określone w części VI niniejszego kodeksu postępowania.

V. Poufność

14. Członek zespołu orzekającego w żadnym momencie nie ujawnia informacji niepublicznych dotyczących postępowania lub uzyskanych w trakcie postępowania, do którego został powołany. Członek zespołu orzekającego w żadnym przypadku nie ujawnia ani nie wykorzystuje takich informacji w celu uzyskania osobistych korzyści lub korzyści na rzecz innej osoby ani w celu zaszkodzenia interesom innych osób.
15. Członek zespołu orzekającego nie ujawnia decyzji zespołu orzekającego ani jej części przed jej publikacją zgodnie z rozdziałem 14.
16. Członek zespołu orzekającego w żadnym momencie nie ujawnia przebiegu obrad zespołu orzekającego ani opinii któregośkolwiek z jego członków, ani nie składa oświadczeń dotyczących postępowania, do którego został powołany, ani kwestii będących przedmiotem sporu w tym postępowaniu.

VI. Wydatki

17. Członek zespołu orzekającego prowadzi ewidencję czasu poświęconego postępowaniu i swoich wydatków, a także czasu i wydatków swoich asystentów i pracowników administracyjnych, i przedstawia końcowe rozliczenie.

VII. Mediatorzy

18. Niniejszy kodeks postępowania stosuje się odpowiednio do mediatorów.

PROTOKÓŁ**O WZAJEMNEJ POMOCY ADMINISTRACYJNEJ W SPRAWACH CELNYCH****ARTYKUŁ 1****Definicje**

Na potrzeby niniejszego protokołu:

- a) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który występuje z wnioskiem o pomoc na podstawie niniejszego protokołu;
- b) „przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące na terytoriach Stron, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz objęcie ich dowolnym innym systemem celnym lub inną procedurą celną, w tym środki zakazu, ograniczenia i kontroli;
- c) „informacje” oznaczają dane, dokumenty, obrazy, sprawozdania, komunikaty lub uwierzytelnione odpisy, w jakiegokolwiek formie, w tym w formie elektronicznej, nawet przetworzone lub przeanalizowane;
- d) „działanie naruszające przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie naruszenie lub usiłowanie naruszenia przepisów prawa celnego;
- e) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną;
- f) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- g) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który otrzymuje wniosek o pomoc na podstawie niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 2**Zakres**

1. Strony pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach określonych w niniejszym protokole, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów celnych, w szczególności przez zapobieganie działaniom naruszającym takie przepisy, prowadzenie dochodzeń dotyczących takich działań i zwalczanie tychże działań.
2. Pomoc w sprawach celnych, jak przewidziano w niniejszym protokole, ma zastosowanie do każdego organu administracyjnego każdej ze Stron, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego protokołu. Pomoc ta pozostaje bez uszczerbku dla postanowień regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych ani też nie stosuje się do informacji uzyskanych zgodnie z wykonywanymi uprawnieniami na wniosek organu sądowego, chyba że organ ten zezwala na przekazywanie takich informacji.
3. Niniejszy protokół nie obejmuje pomocy w zakresie odzyskiwania cel, podatków lub grzywien.

ARTYKUŁ 3**Pomoc na wniosek**

1. Na prośbę organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza mu wszelkich stosownych informacji pozwalających mu zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, włącznie z informacjami dotyczącymi ujawnionych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego.
2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje organ wnioskujący o tym:
 - a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów;
 - b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów.
3. Na prośbę organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje, w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych, kroki niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru dotyczącego:

- a) osób, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;
- b) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary te są lub mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego;
- c) miejsc, w których są lub mogą być gromadzone zapasy towarów w taki sposób, że istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary te są lub mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego; oraz
- d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieje uzasadnione podejrzenie, że są lub mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 4

Pomoc z własnej inicjatywy

Strony pomagają sobie wzajemnie, z własnej inicjatywy i zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, jeśli uznają to za niezbędne do prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, poprzez dostarczanie uzyskanych informacji dotyczących zakończonych, planowanych lub trwających działań, które stanowią lub zdają się stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego i które mogą zainteresować drugą Stronę. Informacje te dotyczą zwłaszcza:

- a) osób, towarów i środków transportu; oraz
- b) nowych środków lub metod wykorzystywanych do prowadzenia działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 5

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski składane na podstawie niniejszego protokołu sporządza się na piśmie w formie drukowanej albo elektronicznej. Do wniosków dołącza się dokumenty niezbędne do zapewnienia zgodności z wnioskiem. W pilnych przypadkach organ współpracujący może zaakceptować wnioski w formie ustnej, lecz wnioski takie muszą zostać niezwłocznie potwierdzone przez organ wnioskujący w formie pisemnej.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące informacje:

- a) organ wnioskujący i urzędnik wnioskujący;
- b) informacje lub rodzaj pomocy będące przedmiotem wniosku;
- c) przedmiot wniosku i powód wystąpienia z wnioskiem;
- d) przepisy ustawowe lub wykonawcze oraz pozostałe instrumenty prawne mające związek z wnioskiem;
- e) możliwie dokładne i wyczerpujące informacje dotyczące osób, wobec których prowadzone jest dochodzenie;
- f) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych postępowań; oraz
- g) wszelkie dostępne szczegółowe informacje dodatkowe niezbędne organowi współpracującemu do rozpatrzenia wniosku.

3. Wnioski przedkłada się w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ, przy czym język angielski zawsze jest językiem akceptowanym. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów towarzyszących wnioskowi na podstawie ust. 1.

4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych określonych w ust. 1–3, organ współpracujący może zażądać poprawienia lub uzupełnienia wniosku; jednocześnie można zarządzić wprowadzenie środków zabezpieczających.

ARTYKUŁ 6

Realizacja wniosków

1. W celu wykonania wniosku o pomoc organ współpracujący podejmuje czynności w granicach swoich kompetencji i w ramach dostępnych środków – tak jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony – dostarczając informacje już przez siebie posiadane, prowadząc właściwe postępowania lub zlecając ich podjęcie.
2. Ust. 1 stosuje się także do wszelkich innych organów, którym wniosek został przekazany przez organ współpracujący, jeżeli ten ostatni nie może działać samodzielnie.
3. Wnioski o pomoc rozpatruje się zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony, do której skierowano wniosek.

ARTYKUŁ 7

Forma przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki postępowań wraz ze wszystkimi odnośnymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami lub innymi materiałami. Informacje takie mogą być przekazywane w formie elektronicznej.
2. Oryginały dokumentów przekazuje się zgodnie z ograniczeniami prawnymi każdej ze Stron, wyłącznie na wniosek organu wnioskującego, w przypadkach gdy uwierzytelnione odpisy byłyby niewystarczające. Organ wnioskujący zwraca takie oryginały w najwcześniejszym możliwym terminie.
3. Zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 2, organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu wszelkie informacje dotyczące autentyczności dokumentów wydanych lub poświadczonych przez agencje urzędowe na jego terytorium przy zgłoszeniu towaru.

ARTYKUŁ 8

Obecność urzędników jednej Strony na terytorium drugiej Strony

1. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach określonych przez tę ostatnią, przebywać w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego protokołu, w celu uzyskania informacji o działaniach, które stanowią lub mogłyby stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego, których organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego protokołu.
2. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach określonych przez tę ostatnią, być obecni przy postępowaniach prowadzonych na terytorium drugiej Strony.
3. Obecność urzędników jednej Strony na terytorium drugiej Strony ma wyłącznie charakter doradczy. Podczas przebywania na terytorium drugiej Strony urzędnicy ci:
 - a) muszą być w stanie w każdej chwili udowodnić swoją funkcję urzędową;
 - b) nie mogą nosić umundurowania ani broni; oraz
 - c) korzystają z takiej samej ochrony, jaka przysługuje urzędnikom drugiej Strony, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi mającymi zastosowanie na terytorium drugiej Strony.

ARTYKUŁ 9

Przekazywanie i powiadamianie

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych wszelkie działania niezbędne do przekazania adresatowi zamieszkującemu lub mającemu siedzibę na terytorium podlegającym organowi współpracującemu wszelkich dokumentów lub powiadomienia takiego adresata o wszelkich decyzjach organu wnioskującego wchodzących w zakres stosowania niniejszego protokołu.

2. Wnioski o przekazanie dokumentów lub powiadomienie o decyzji, o których mowa w ust. 1, przedkłada się na piśmie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ.

ARTYKUŁ 10

Automatyczna wymiana informacji

1. W drodze wzajemnego porozumienia zgodnie z art. 15 niniejszego protokołu Strony mogą:
 - a) dokonywać automatycznej wymiany wszelkich informacji objętych niniejszym protokołem;
 - b) dokonywać wymiany określonych informacji przed przybyciem przesyłek na terytorium drugiej Strony.
2. W celu realizacji wymiany, o której mowa w ust. 1, Strony dokonają ustaleń dotyczących rodzaju informacji, które zamierzają wymieniać, oraz formatu i częstości przekazywania.

ARTYKUŁ 11

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Można odmówić udzielenia pomocy lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia pewnych warunków lub wymogów, w przypadkach gdy jedna Strona uzna, że udzielenie pomocy w ramach niniejszego protokołu:
 - a) może grozić naruszeniem suwerenności Republiki Kirgiskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z niniejszym protokołem;
 - b) może grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 5 niniejszego protokołu; lub
 - c) naruszałoby tajemnicę przemysłową, handlową bądź zawodową.
2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałaby ona z trwającymi dochodzeniami, śledztwami lub postępowaniami. W takim przypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zachowaniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.
3. Jeżeli organ wnioskujący składa wniosek o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby o to do niego wystąpiono, zwraca na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy do organu współpracującego.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ współpracujący niezwłocznie przekazuje organowi wnioskującemu swoją decyzję wraz z uzasadnieniem.

ARTYKUŁ 12

Wymiana informacji i poufność

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego protokołu wykorzystuje się wyłącznie do określonych w nim celów.
2. Wykorzystanie informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu w postępowaniu administracyjnym lub sądowym wszczętym w związku z działaniami naruszającymi przepisy prawa celnego uznaje się za służące osiągnięciu celów niniejszego protokołu. W związku z tym Strony mogą wykorzystywać uzyskane informacje i dokumenty, z którymi zapoznały się zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu, jako dowód w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach oraz w postępowaniach i sprawach przed sądami. Organ współpracujący może uzależnić dostarczenie informacji lub udzielenie dostępu do dokumentów od spełnienia warunku powiadomienia go o takim wykorzystaniu.
3. Jeżeli jedna ze Stron pragnie wykorzystać informacje uzyskane na podstawie niniejszego protokołu do innych celów, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu, który je dostarczył. Wykorzystanie informacji w ten sposób podlega wówczas ograniczeniom nałożonym przez ten organ.

4. Wszelkie informacje przekazane w dowolnej formie zgodnie z niniejszym protokołem mają charakter poufny lub zastrzeżony, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi na terytorium każdej ze Stron. Informacje te są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej i korzystają z ochrony, jaką objęte są podobne informacje na podstawie odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, która je otrzymała. Strony przekazują sobie informacje na temat swoich mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych.

5. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie zgodnie z przepisami o ochronie danych Strony dostarczającej dane. Każda ze Stron informuje drugą Stronę o odpowiednich przepisach dotyczących ochrony danych i w razie potrzeby dokłada wszelkich starań, aby uzgodnić dodatkowe środki ochrony.

ARTYKUŁ 13

Biegli i świadkowie

Organ współpracujący może upoważnić swoich urzędników do stawienia się, w granicach przyznanego upoważnienia, jako biegli lub świadkowie w postępowaniu sądowym lub administracyjnym w sprawach objętych niniejszym protokołem oraz przedstawienia potrzebnych do celów tych postępowań przedmiotów i dokumentów lub ich uwierzytelnionych odpisów. Wniosek o stawienie się musi wskazywać, przed jakim organem sądowym lub administracyjnym urzędnik musi się stawić, w jakiej sprawie oraz z jakiego tytułu lub w jakim charakterze urzędnik ten będzie przesłuchiwany.

ARTYKUŁ 14

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonaniem niniejszego protokołu.
2. Koszty i dodatki wypłacane biegłym, świadkom oraz tłumaczom ustnym i pisemnym, innym niż pracownicy służb publicznych, ponosi odpowiednio Strona wnioskująca.
3. Jeżeli do wykonania wniosku niezbędne są wydatki o charakterze nadzwyczajnym, Strony określają zasady i warunki, na jakich wniosek ma zostać wykonany, jak również sposób pokrycia takich wydatków.

ARTYKUŁ 15

Wykonanie protokołu

1. Wykonanie niniejszego protokołu powierza się, z jednej strony, organom celnym Republiki Kirgiskiej, a z drugiej strony, właściwym służbom Komisji Europejskiej i organom celnym państw członkowskich Unii Europejskiej. Decydują one w sprawach związanych ze wszystkimi środkami praktycznymi i uzgodnieniami niezbędnymi do wykonania niniejszego protokołu, z uwzględnieniem mających do nich zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych, w szczególności w dziedzinie ochrony danych osobowych.
2. W razie potrzeby Strony informują się wzajemnie o szczegółowych środkach wykonawczych przyjętych przez każdą ze Stron zgodnie z niniejszym protokołem i konsultują się w ich sprawie, w szczególności w odniesieniu do należycie upoważnionych służb i urzędników wyznaczonych jako właściwi do celów przesyłania i otrzymywania informacji określonych w niniejszym protokole.
3. W Unii Europejskiej postanowienia niniejszego protokołu nie mają wpływu na przekazywanie jakichkolwiek informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu między właściwymi służbami Komisji Europejskiej a organami celnymi państw członkowskich Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 16

Inne umowy

Niniejszy protokół ma pierwszeństwo przed wszelkimi dwustronnymi umowami o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych między poszczególnymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Republiką Kirgiską w zakresie, w jakim takie umowy są niezgodne z niniejszym protokołem.

ARTYKUŁ 17

Konsultacje

W sprawach związanych z wykładnią i wykonaniem niniejszego protokołu Strony konsultują się ze sobą nawzajem w razie potrzeby w ramach Komitetu Współpracy ustanowionego na mocy art. 311 niniejszej Umowy.
